

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ' (Μασ. Βασιλέων Α')

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 1

Γ Βασ. 1,1 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκῶς ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις, καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο.

Γ Βασ. 1,1 Ο βασιλεύς Δαυίδ, όταν εγήρασε και είχε προχωρήσει πολύ
εις την ηλικίαν, δεν ημπορούσε να θερμανθή, αν και τον
περιέβαλλαν με πολλά ενδύματα.

Γ Βασ. 1,2 καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ· ζητησάτωσαν τῷ βασιλεῖ
παρθένον νεάνίδα, καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ καὶ
ἔσται αὐτὸν θάλπουσαν καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ
καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς.

Γ Βασ. 1,2 Οι δούλοι είπαν τότε αναμεταξύ των· “ας αναζητηθή και ας ευρεθή δια τον βασιλέα μας μία νεαρά παρθένος, η οποία θα ευρίσκεται πλησίον αυτού, δια να τον εξυπηρετή. Αυτή θα κοιμάται μαζί του και θα θερμαίνει τον κύριόν μας, τον βασιλέα”.

Γ Βασ. 1,3 καὶ ἐζήτησαν νεάνιδα καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραὴλ
καὶ εὔρον τὴν Ἀβισὰν τὴν Σωμανῖτιν καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν
πρὸς τὸν βασιλέα.

Γ Βασ. 1,3 Πράγματι ανεζήτησαν νεαράν παρθένον ωραίαν μεταξύ όλων των ορίων του Ισραηλιτικού λαού. Και ευρήκαν την Αβισάγ την Σωμανίτιδα, την οποίαν και έφεραν προς τον βασιλέα.

Γ Βασ. 1,4 καὶ ἡ νεᾶνις καλὴ ἕως σφόδρα· καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν.

Γ Βασ. 1,4 Η νεάνις αυτή ήτο πάρα πολύ ωραία. Αυτή λοιπόν
εθέρμαινε τον βασιλέα και γενικώς τον εξυπηρετούσε. Ο δε

- βασιλεύς δεν ήλθε ποτέ εις σαρκικήν σχέσιν με αυτήν.
- Γ Βασ. 1,5 Καὶ Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγίθ ἐπήρετο λέγων· ἐγὼ βασιλεύσω· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππεῖς καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 1,5 Ο Αδωνίας, ο υἱὸς της Αγγίθ, υπερηφανεύετο και διαλαλούσε· “εγὼ θα γίνω βασιλεύς”. Προς τοῦτο κατεσκεύασε δια τον εαυτὸν του πολεμικά ἄρματα και προσέλαβεν ἱππεῖς. Εἶχε δε ως σωματοφυλακήν του πενήντα ἄνδρας, οι οποίοι και ἔτρεχαν τιμητικῶς ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτόν.
- Γ Βασ. 1,6 καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων· διατὶ σὺ ἐποίησας; καὶ γε αὐτὸς ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα, καὶ αὐτόν ἔτεκεν ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.
- Γ Βασ. 1,6 Ο Δαυίδ, ο πατέρας, ἐβλεπεν ὅλα αὐτά, ἀλλὰ ποτέ δεν ἠμπόδισε τον Αδωνίαν και ποτέ δεν του εἶπε· “διατὶ φέρεσαι ἔτσι;” Ο δε Αδωνίας ἦτο ωραιότατος κατὰ την μορφήν και το παράστημα. Αὐτόν εἶχε γεννήσει η Αγγίθ ἔπειτα ἀπὸ τον Αβεσσαλώμ.
- Γ Βασ. 1,7 καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ Ἰωάβ τοῦ υἱοῦ Σαρουΐας καὶ μετὰ Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Ἀδωνίου·
- Γ Βασ. 1,7 Ο Αδωνίας συνενοήθηκε σχετικῶς με τον Ιωάβ, τον υἱὸν της Σαρουΐας, και με τον αρχιερέα τον Αβιάθαρ, οι οποίοι και τον ηκολούθησαν.
- Γ Βασ. 1,8 καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ καὶ Νάθαν ὁ προφήτης καὶ Σεμεΐ καὶ Ῥησί καὶ υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου.
- Γ Βασ. 1,8 Ο αρχιερεὺς ὁμως Σαδὼκ, ο Βαναίας υἱὸς του Ιωδαέ, ο προφήτης Ναθαν, ο Σεμεΐ, ο Ρησί και οι ἄλλοι ισχυροὶ ἄνδρες του Δαυίδ δεν ηκολούθουν τον Αδωνίαν. Ο Αδωνίας ἦλθεν στον βράχον Ζωελεθί, ο οποίοςς ἦτο πλησίον της πηγῆς Ρωγήλ,

- Γ Βασ. 1,9 καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας παρὰ τὸν λίθον τοῦ Ζωελεθί, ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς Ῥωγῆλ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς Ἰούδα παῖδας τοῦ βασιλέως·
- Γ Βασ. 1,9 καὶ ἐθυσίασε πρόβατα, μόσχους καὶ ἀμνοὺς· ἐκεῖ προσεκάλεσεν ὅλους τοὺς ἀδελφούς του, ὅλους τοὺς ἐπισήμους ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, αὐλικούς του βασιλέως.
- Γ Βασ. 1,10 καὶ Νάθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναϊάν καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν Σαλωμών ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσε.
- Γ Βασ. 1,10 Δὲν προσεκάλεσεν ὁμῶς Νάθαν τὸν προφήτην, τὸν Βαναϊάν, τοὺς ἐμπειροπολέμους σωματοφύλακας τοῦ βασιλέως καὶ τὸν Σολομώντα, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 1,11 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμών λέγων· οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγίθ; καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω.
- Γ Βασ. 1,11 Ὁ Νάθαν ὁ προφήτης εἶπε τότε πρὸς τὴν Βηρσαβεὲ, τὴν μητέρα τοῦ Σολομώντος· “δὲν ἠκούσες, ὅτι ὁ Ἀδωνίας, ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγίθ, ἀνεκήρυξε τὸν ἑαυτὸν τοῦ βασιλέα, ἐνῶ ὁ κύριος ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, δὲν ἔχει οὐδεμίαν γνώσιν τοῦ γεγονότος αὐτοῦ;
- Γ Βασ. 1,12 καὶ νῦν δεῦρο συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν, καὶ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμών.
- Γ Βασ. 1,12 Καὶ τώρα ἀκουσε μίαν συμβουλήν, πού θά σου δώσω, δια νὰ ἠμπορέσης νὰ σώσης τὴν ζωὴν σου καὶ τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ σου, τοῦ Σολομώντος.
- Γ Βασ. 1,13 δεῦρο εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν λέγουσα· οὐχὶ σύ, κύριέ μου βασιλεῦ, ὥμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι ὁ υἱὸς σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ’ ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; καὶ τί

ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας;

Γ Βασ. 1,13

Πηγαινε ἀμέσως πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν τα ἐξῆς· Κυριέ μου, βασιλεύ, συ δεν ωρκίσθης εἰς ἐμέ τὴν δούλην σου λέγων ὅτι τὸ παιδί σου, ὁ Σολομών, θα βασιλεύσῃ ὑστερα ἀπὸ ἐμέ καὶ αὐτός θα καθήσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; Διατί λοιπὸν τώρα ἐβασίλευσεν ὁ Αδωνίας;

Γ Βασ. 1,14

καὶ ἰδοὺ ἔτι λαλούσης σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου.

Γ Βασ. 1,14

Τὴν ὥραν δέ, κατὰ τὴν ὁποίαν συ θα ὁμιλῇς ἐκεῖ με τὸν βασιλέα, θα ἔλθω καὶ ἐγὼ ἐπειτα ἀπὸ σε καὶ θα ἐπιβεβαιώσω τα λόγια σου”.

Γ Βασ. 1,15

καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμιεῖον, καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα, καὶ Ἀβισὰγ ἡ Σωμανίτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ.

Γ Βασ. 1,15

Ἡ Βηρσαβεὲ εἰσῆλθεν στο δωμάτιον, ὅπου εὐρίσκετο ὁ βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἦτα πολὺ προχωρημένος πλέον εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ δια τούτο ἐξυπηρετεῖτο ἀπὸ τὴν Αβισὰγ τὴν Σωμανίτιδα.

Γ Βασ. 1,16

καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· τί ἔστι σοι;

Γ Βασ. 1,16

Ἡ Βηρσαβεὲ ἐσκυψε καὶ προσεκύνησε τὸν βασιλέα. Εκείνος δὲ τὴν ἠρώτησε· “τι σου συμβαίνει;”

Γ Βασ. 1,17

ἡ δὲ εἶπε· κύριέ μου βασιλεῦ, σὺ ὥμοσας ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων· ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ’ ἐμέ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

Γ Βασ. 1,17

Ἡ Βηρσαβεὲ ἀπήντησε· “κύριέ μου βασιλεύ, συ ωρκίσθης στο ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ ὑπεσχέθης εἰς ἐμέ τὴν δούλην σου εἰπών· Το παιδί σου, ὁ Σολομών, θα βασιλεύσῃ ἐπειτα ἀπὸ ἐμέ. Αὐτός θα καθήσῃ στον θρόνον μου.

Γ Βασ. 1,18

καὶ νῦν ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐβασίλευσε, καὶ σὺ, κύριέ μου

βασιλεῦ, οὐκ ἔγνων·

Γ Βασ. 1,18

Και ἰδοὺ τώρα ο Αδωνίας ανεκηρύχθη βασιλεὺς, χωρὶς συ, κύριέ μου και βασιλεῦ, να πληροφορηθῆς το γεγονός.

Γ Βασ. 1,19

καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰωάβ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν Σαλωμών τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσε.

Γ Βασ. 1,19

Εκεῖνος ἐθυσίασε μοσχάρια, αρνιά και πολυάριθμα πρόβατα και προσεκάλεσεν ἐκεῖ ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, ὅπως ἐπίσης τὸν ἀρχιερέα Ἀβιάθαρ, τὸν ἀρχιστράτηγον Ἰωάβ· τὸν Σολομώντα ὁμως, τὸν υἱόν σου, δεν τὸν ἐκάλεσε.

Γ Βασ. 1,20

καὶ σύ, κύριέ μου βασιλεῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς Ἰσραὴλ πρὸς σε. ἀπάγγειλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν.

Γ Βασ. 1,20

Πρὸς σε δέ, κύριέ μου βασιλεῦ, εἶναι ἐστραμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, δια να ἀναγγείλῃς εἰς αὐτοὺς ποῖος πράγματι θα καθῆσῃ στὸν θρόνον σου ἔπειτα ἀπὸ σέ.

Γ Βασ. 1,21

καὶ ἔσται ὥς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ Σαλωμών ὁ υἱὸς μου ἁμαρτωλοί.

Γ Βασ. 1,21

Εάν δε ο κύριός μου και ο βασιλεὺς κοιμηθῇ και προστεθῇ στους προπάτορας αὐτοῦ, θελήσῃ δε ο υἱός μου ο Σολομών να διεκδικήσῃ τὸν θρόνον, τότε αὐτὸς και ἐγὼ θα θεωρηθώμεν ὡς ἔνοχοι”.

Γ Βασ. 1,22

καὶ ἰδοὺ ἔτι αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἦλθε.

Γ Βασ. 1,22

Και ἰδοὺ, ἐνῶ ἀκόμη αὐτὴ ὠμιλοῦσε με τὸν βασιλέα, ἐφθασεν ὁ προφήτης Ναθαν.

Γ Βασ. 1,23

καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ· ἰδοὺ Νάθαν ὁ προφήτης· καὶ

εἰσῆλθε κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ προσεκύνησε
τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

Γ Βασ. 1,23 Ἀνήγγειλαν στον βασιλέα· “ἰδοῦ, ὁ Ναθαν ὁ προφήτης
ἦλθε”. Εξήλθεν ἡ Βηρσαβεέ καὶ ὁ Ναθαν εἰσῆλθε καὶ
παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, προσεκύνησεν αὐτόν,
κύψας τὸ πρόσωπόν του μέχρις ἐδάφους.

Γ Βασ. 1,24 καὶ εἶπε Νάθαν· κύριέ μου βασιλεῦ, σὺ εἶπας Ἀδωνίας
βασιλεύσει ὀπίσω μου καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ
θρόνου μου;

Γ Βασ. 1,24 Ὁ Ναθαν ἠρώτησε· “Κυριέ μου βασιλεῦ, σὺ ἀπεφάτισες καὶ
ἀνήγγειλες, ὅτι ὁ Ἀδωνίας θὰ βασιλεύσῃ ἔπειτα ἀπὸ σε καὶ
θὰ καθήσῃ στον θρόνον σου;

Γ Βασ. 1,25 ὅτι κατέβη σήμερον καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας
καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς
τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ
Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, καὶ ἰδοῦ εἰσὶν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες
ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπαν· ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἀδωνίας.

Γ Βασ. 1,25 Διότι αὐτὸς σήμερον κατέβηκε καὶ ἐθυσίασε μοσχάρια,
αρνιά καὶ πρόβατα πολυάριθμα, προσεκάλεσεν ἐκεῖ ὅλους
τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, τοὺς ἀρχηγούς του στρατοῦ καὶ
τον ἀρχιερέα Ἀβιάθαρ. Καὶ ἰδοῦ ἐκεῖνοι τρώγουν καὶ πίνουν
μαζὴ του καὶ ἀνακράζουσιν· Ζητω ὁ βασιλεὺς Ἀδωνίας.

Γ Βασ. 1,26 καὶ ἐμέ αὐτόν τὸν δοῦλόν σου καὶ Σαδώκ τὸν ἱερέα καὶ
Βαναϊάν υἱὸν Ἰωδαέ καὶ Σαλωμών τὸν δοῦλόν σου οὐκ
ἐκάλεσεν.

Γ Βασ. 1,26 Ἐμέ δε τὸν δούλον σου καὶ τὸν Σαδώκ τὸν ἀρχιερέα, τὸν
Βαναϊάν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαέ καὶ τὸν Σολομώντα τὸν υἱὸν
σου δὲν ἐκάλεσεν.

Γ Βασ. 1,27 εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονε τὸ ῥῆμα
τοῦτο καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται
ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ’
αὐτόν;

- Γ Βασ. 1,27 Εάν το πράγμα αυτό έγινε κατόπιν εντολής του κυρίου μου του βασιλέως, πως δεν μου το κατέστησες γνωστόν, ώστε να γνωρίζω και εγώ ο δούλός σου, ποίος θα καθίση στον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως έπειτα από αυτόν;”
- Γ Βασ. 1,28 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ εἶπε· καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβεὲ· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 1,28 Απεκρίθη ο Δαυίδ και εἶπε· “φωνάξατε να ἔλθῃ ἡ Βηρσαβεέ”. Η Βηρσαβεέ εἰσήλθε και εστάθη ἐνώπιον του βασιλέως.
- Γ Βασ. 1,29 καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε· ζῇ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως,
- Γ Βασ. 1,29 Ο βασιλεὺς ἐνώπιον αὐτῆς και του Ναθαν ωρκίσθη και εἶπεν· “ορκίζομαι στον ζώντα Κυριον και Θεόν, ο οποίος μέχρι σήμερον ἐγλύτωσε τὴν ζωὴν μου ἀπὸ πολλοῦς και διαφόρους κινδύνους,
- Γ Βασ. 1,30 ὅτι καθὼς ὥμοσά σοι ἐν Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ λέγων ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ’ ἐμέ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ’ ἐμοῦ, ὅτι οὕτω ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
- Γ Βασ. 1,30 ὅτι, ὅπως υπεσχέθην εἰς σε ορκισθεῖς στο ὄνομα του Θεοῦ του Ἰσραὴλ λέγων, ὅτι ο Σολομών, ο υἱός σου, θα βασιλεύσῃ ἔπειτα ἀπὸ ἐμέ και αὐτὸς θα καθήσῃ στον θρόνον μου ως διάδοχός μου, ἔτσι σου λέγω και τώρα, ὅτι τοῦτο θα κάμω κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν”.
- Γ Βασ. 1,31 καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε· ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα.
- Γ Βασ. 1,31 Η Βηρσαβεέ ἐσκυψε το πρόσωπόν της μέχρις ἐδάφους, προσεκύνησε τον βασιλέα και εἶπε· “εἴθε να ζῇ ὁ κύριός μου και βασιλεὺς Δαυὶδ αἰωνίως”.
- Γ Βασ. 1,32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ· καλέσατέ μοι Σαδὼκ τὸν

ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναϊὰν υἱὸν Ἰωδαέ·
καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,

Γ Βασ. 1,32

Ο βασιλεὺς Δαυίδ εἶπε· “καλέσατε να παρουσιασθoύν
ἐνώπιόν μου ο ἀρχιερεὺς Σαδὼκ, ο προφήτης Ναθαν, ο
Βαναίας ο υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ”. Αὐτοὶ δε καὶ παρουσιάσθησαν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Γ Βασ. 1,33

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς· λάβετε τοὺς δούλους τοῦ
κυρίου ὑμῶν μεθ’ ὑμῶν καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱὸν μου
Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε
αὐτὸν εἰς τὴν Γιών,

Γ Βασ. 1,33

Ο βασιλεὺς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “πάρετε μαζή σας τὴν
σωματοφυλακὴν ἐμοῦ τοῦ κυρίου σας καὶ ἀναβιβάσατε εἰς
τὴν ἰδικὴν μου ἡμίονον τὸν υἱὸν μου τὸν Σολομώντα καὶ
οδηγήσατε αὐτὸν εἰς τὴν Γιών.

Γ Βασ. 1,34

καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ
προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ σαλπύσατε
κερατίνη καὶ ἐρεῖτε· ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.

Γ Βασ. 1,34

Εκεῖ ο ἀρχιερεὺς Σαδὼκ ἐνώπιον καὶ τοῦ προφήτου Ναθαν
ας χρίση αὐτὸν ὡς βασιλέα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Κατόπιν
με τὴν κερατίνην σάλπιγγα σαλπίσατε καὶ διαλαλήσατε·
Ζητω ὁ βασιλεὺς Σολομών.

Γ Βασ. 1,35

καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ βασιλεύσει ἀντ’
ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ἐντειλάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν.

Γ Βασ. 1,35

Αὐτὸς θα καθήσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ θα βασιλεύσῃ ἀντὶ
ἐμοῦ. Εγὼ ἔδωσα τὴν ἐντολὴν νὰ εἶναι αὐτὸς ἀρχὼν εἰς
ὅλον τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα”.

Γ Βασ. 1,36

καὶ ἀπεκρίθη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαέ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε·
γένοιτο οὕτως· πιστώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου
τοῦ βασιλέως.

Γ Βασ. 1,36

Ο Βαναίας, ο υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε στὸν
βασιλέα· “ας γίνη, ὅπως διέταξεν ὁ βασιλεὺς. Κύριος ὁ Θεός

του κυρίου μου του βασιλέως ας επαληθεύση και ας πραγματοποιήσει τους λόγους σου.

Γ Βασ. 1,37 καθὼς ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως εἶη μετὰ Σαλωμών καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυίδ.

Γ Βασ. 1,37 Εἶθε δέ, ὅπως Κυριος ο Θεός ἦτο μαζή με τον κύριόν μου τον βασιλέα, κατὰ παρόμοιον τρόπον να εἶναι μαζή με τον Σολομώντα, και να δοξάση την βασιλείαν του περισσότερον ἀπὸ την βασιλείαν του κυρίου μου του βασιλέως Δαυίδ”.

Γ Βασ. 1,38 καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθὶ καὶ ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυίδ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιών.

Γ Βασ. 1,38 Πράγματι ο αρχιερεὺς Σαδὼκ, ο προφήτης Ναθαν και ο Βαναίας ο υἱὸς του Ιωδαέ, ὅπως ἐπίσης και η βασιλική φρουρά, που ἀπετελεῖτο ἀπὸ τα Χερεθὶ και Φελεθὶ, ἦλθον. Αὐτοὶ ἐβοήθησαν και ἐκάθισεν εἰς την ἡμίονον του βασιλέως Δαυίδ ο Σολομών και ὠδήγησαν αὐτὸν εἰς την Γιών.

Γ Βασ. 1,39 καὶ ἔλαβε Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισε τὸν Σαλωμών καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ, καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός· ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.

Γ Βασ. 1,39 Ο αρχιερεὺς Σαδὼκ ἐπῆρε την κερατίνην φιάλην, η οποία περιείχεν ἱερὸν ἔλαιον ἀπὸ την Σκηνὴν του Μαρτυρίου και ἐχρισε τον Σολομώντα. Κατόπιν ἐσάλπισε με την κερατίνην σάλπιγγα και ὅλος ο παριστάμενος λαὸς ἐφώναζε· Ζητω ο βασιλεὺς ο Σολομών.

Γ Βασ. 1,40 καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην, καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν.

- Γ Βασ. 1,40 Ολος ο Ισραηλιτικός λαός ανεγνώρισε και ηκολούθησε τον Σολομώντα ως βασιλέα. Οι Ισραηλίται εχόρευσαν τότε πολλούς χορούς και διεσκέδασαν με χαράν μεγάλην ζητωκραυγάζοντες, ώστε σαν να εσειέτο και να εσχίζετο η γη από τας φωνάς αυτών.
- Γ Βασ. 1,41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν· καὶ ἤκουσεν Ἰωάβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπε· τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἡχούσης;
- Γ Βασ. 1,41 Ο Αδωνίας και ὅλοι οι επίσημοι ἄνδρες, που ἦσαν μαζὴ του, ἤκουσαν αὐτὸν τον θόρυβον, ὅταν πλέον εἶχε τελειώσει το συμπόσιόν των. Ο δε Ιωάβ, ὅταν ἤκουσε τον ἦχον της σάλπιγγος, ηρώτησε· “τι σημαίνουν αι κραυγαὶ αὐταί, ἀπὸ τας ὁποίας ἀντηχεῖ ολόκληρος ἡ πόλις;”
- Γ Βασ. 1,42 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἰδοὺ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως εἰσῆλθε, καὶ εἶπεν Ἀδωνίας· εἴσελθε, ὅτι ἄνῃρ δυνάμεως εἶ σύ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι.
- Γ Βασ. 1,42 Ενώ δε ἔλεγεν αὐτά, ἰδοὺ ο Ιωνάθαν, ο υἱὸς του ἀρχιερέως Αβιάθαρ, προσήλθεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν και ο Αδωνίας του εἶπεν· “ἐλα, διότι εἶσαι γενναῖος ἄνθρωπος και ἀσφαλῶς ἀγγελιαφόρος καλῶν εἰδήσεων”.
- Γ Βασ. 1,43 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν καὶ εἶπε· καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν Σαλωμών·
- Γ Βασ. 1,43 Ο Ιωνάθαν ἀπήντησε και εἶπε· “βεβαιότατα ο κύριος μας, ο βασιλεὺς Δαυίδ, ἀνεκήρυξε τον Σολομώντα ως βασιλέα.
- Γ Βασ. 1,44 καὶ ἀπέστειλε μετ’ αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφῆτην καὶ Βαναϊάν τὸν υἱὸν Ἰωδαὲ καὶ τὸν Χερεθὶ καὶ τὸν Φελεθὶ καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως·
- Γ Βασ. 1,44 Ο βασιλεὺς ἐστείλε μαζὴ με τον Σολομώντα τον ἀρχιερέα Σαδὼκ, τον προφῆτην Ναθαν, τον Βαναϊάν τον υἱὸν του Ιωδαέ, τὴν βασιλικὴν φρουράν των Χερεθὶ και Φελεθὶ, οἱ

οποίοι εβοήθησαν τιμητικῶς να ανεβή ο Σολομών εις την βασιλικήν ημίονον.

Γ Βασ. 1,45 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἐν τῇ Γιών, καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι καὶ ἤχησεν ἡ πόλις· αὕτη ἡ φωνὴ ἦν ἠκούσατε.

Γ Βασ. 1,45 Ο αρχιερεὺς Σαδὼκ ἐνώπιον καὶ τοῦ προφήτου Ναθαν ἐχρίσε τὸν Σολομώντα βασιλέα εἰς τὴν Γιών. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέστρεψαν εὐφραινόμενοι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλη ἡ πόλις ἀντήχησεν ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς. Αὐταὶ εἶναι αἱ φωναὶ τὰς ὁποίας ἠκούσατε”.

Γ Βασ. 1,46 καὶ ἐκάθισε Σαλωμών ἐπὶ θρόνον βασιλείας,

Γ Βασ. 1,46 Ἐτσι ὁ Σολομών ἐκάθισεν στὸν βασιλικὸν θρόνον.

Γ Βασ. 1,47 καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ λέγοντες· ἀγαθὺν αἰ Θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμών ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου· καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην,

Γ Βασ. 1,47 Οἱ δὲ οἱ αὐλικοὶ καὶ τὸ περιβάλλον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτοῦ, διὰ νὰ τὸν τιμήσουν καὶ τὸν δοξάσουν λέγοντες· “εἴθε ὁ Θεὸς νὰ δοξάσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Σολομώντος περισσότερο ἀπὸ τὸ ἰδικόν σου ὄνομα καὶ νὰ ἀναδείξῃ τὴν βασιλείαν τοῦ ἀνωτέραν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τὴν ἰδικήν σου”. Ὁ δὲ βασιλεὺς ηὐχαριστήθη καὶ προσεκύνησε ἀπὸ τὴν κλίνην τοῦ τοῦ Θεόν.

Γ Βασ. 1,48 καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἔδωκε σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσι.

Γ Βασ. 1,48 Ὁ βασιλεὺς ηὐχήθη κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ εἶπε· “δοξασμένος ας εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος σήμερον ἔδωκεν ἀπὸ τοὺς υἱούς μου βασιλέα νὰ

καθήση στον θρόνον μου και τον οποίον βασιλέα βλέπω εγώ με τα ίδια μου τα μάτια”.

Γ Βασ. 1,49 Καὶ ἐξέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Ἀδωνίου καὶ ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Γ Βασ. 1,49 Κατόπιν αὐτῶν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι του Ἀδωνίου εταράχθησαν και διεσκορπίσθησαν και ο καθένας ἐπῆρε τον δρόμον δια το σπίτι του.

Γ Βασ. 1,50 καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμών και ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Γ Βασ. 1,50 Ο ἴδιος ο Αδωνίας ἐφοβήθη τον Σολομώντα, ἐσηκώθη και ἦλθεν στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και ἐπιασε τα κέρατα του θυσιαστηρίου.

Γ Βασ. 1,51 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμών λέγοντες· ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμών και κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου λέγων· ὁμοσάτω μοι σήμερον Σαλωμών, εἰ οὐ θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ.

Γ Βασ. 1,51 Αυτό ἀνέφεραν μερικοὶ στον Σολομώντα και του εἶπαν· “ἰδοὺ, ο Αδωνίας ἐφοβήθη τον βασιλέα Σολομώντα και κρατεῖ με τα χέρια του τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων λέγων· Ἀς μου ορκισθῇ σήμερον ο Σολομών, ὅτι δεν θα θανατώσῃ δια ρομφαίας ἐμέ, τον δούλον του”.

Γ Βασ. 1,52 καὶ εἶπε Σαλωμών· ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεων, εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐὰν κακία εὔρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανατωθήσεται.

Γ Βασ. 1,52 Ο Σολομών εἶπεν· “εἰάν στο μέλλον ἀναδειχθῇ καλὸς και τίμιος ἄνθρωπος, οὔτε τρίχα δεν θα πέσῃ ἀπὸ το κεφάλι του. Εἰάν ὅμως συλληφθῇ εἰς νέον ολίσθημα, θα καταδικασθῇ εἰς θάνατον”.

Γ Βασ. 1,53 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών καὶ κατήνεγκαν

αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ εἰσῆλθε καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμών· δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου.

Γ Βασ. 1,53

Ο βασιλεὺς Σολομών ἐστελεν ἀνθρώπους, οἱ οἱποῖοι κατέβασαν τὸν Αδωνίαν ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων. Εκείνος παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Σολομώντος καὶ τὸν προσεκύνησεν. Ο δε Σολομών του εἶπε· “πῆγαινε στο σπίτι σου”.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 2

Γ Βασ. 2,1

Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν αὐτόν, καὶ ἀπεκρίνατο Σαλωμών υἱῷ αὐτοῦ λέγων·

Γ Βασ. 2,1

Επλησίασαν πλέον αἱ ἡμέραι, κατὰ τὰς οἱποίας ὁ Δαυὶδ θα ἀπέθνησκεν. Ἐκάλεσε τὸν Σολομώντα καὶ κατὰ τρόπον ἐπίσημον του εἶπε·

Γ Βασ. 2,2

ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἰσχύσεις καὶ ἔση εἰς ἄνδρα.

Γ Βασ. 2,2

“ἐγὼ ὁ Δαυὶδ βαδίζω τώρα τὸν δρόμον πρὸς τὸν θάνατον, τὸν οἱποῖον βαδίζουν καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς. Συ δε πρέπει νὰ ἀναδειχθῇς ἰσχυρὸς καὶ ἀνδρεῖος.

Γ Βασ. 2,3

καὶ φυλάξεις φυλακὴν Κυρίου Θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως· ἵνα συνήσης ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι,

Γ Βασ. 2,3

Πρὸς τοῦτο θα προσπαθήσης καὶ θα καταβάλῃς κάθε φροντίδα νὰ φυλάξης ὅλα, ὅσα διέταξε Κύριος ὁ Θεός σου, νὰ πορεύεσαι στοὺς δρόμους, τοὺς οἱποῖους αὐτός σου ἐχάραξε. Αὐτό δε θα το ἐπιτύχῃς, ἀν τηρῇς τὰς ἐντολὰς του, τὰ δικαιώματά του καὶ τὰ κρίματά του, τὰ οἱποία εἶναι

- γραμμένα στον Νομον του Μωϋσέως. Ετσι όταν ζης και πορεύεσαι, θα ενοήσης όλα όσα εγώ σε διατάσσω να κάμης.
- Γ Βασ. 2,4 ἵνα στήσῃ Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησε λέγων· ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν λέγων· οὐκ ἐξολοθρευθήσεται σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου Ἰσραὴλ.
- Γ Βασ. 2,4 Ετσι και ο Κυριος θα εκπληρώση την υπόσχεσίν του, την οποίαν έδωσε λέγων· Εάν τα παιδιά σου προσέξουν την πορείαν της ζωής των και βαδίζουν με όλην αυτών την καρδίαν κατά αλήθειαν ενώπιόν μου, τότε δεν θα εξολοθρευθῇ διάδοχός σου από τον βασιλικόν θρόνον επί του Ισραηλιτικού λαού.
- Γ Βασ. 2,5 καὶ γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέ μοι Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας, ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶν ἄρχουσι τῶν δυνάμεων Ἰσραὴλ, τῷ Ἀβεννήρ υἱῷ Νήρ καὶ τῷ Ἀμεσσαϊ υἱῷ Ἰεθέρ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς καὶ ἔταξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῶον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ·
- Γ Βασ. 2,5 Γνωρίζεις δε και συ προσωπικώς, όσα κακά έκαμε εναντίον μου ο Ιωάβ, ο υιός της Σαρουΐας. Οσα έκαμε εναντίον των δύο στρατηγών του Ισραηλιτικού λαού, του Αβεννήρ, υιού του Νηρ, και του Αμεσσαϊ υιού του Ιεθέρ. Εφόνευσεν αυτούς κατά τρόπον δολοφονικόν, έχυσεν ανδρεία αίματα εις καιρόν ειρήνης και έτσι το αθών αίμα των θυμάτων του έτρεξεν εις την ζώνην του, εις την ζώνην της οσφύος του και εις τα υποδήματά του, που εφορούσεν εις τα πόδια του.
- Γ Βασ. 2,6 καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ᾗδου·
- Γ Βασ. 2,6 Θα πράξης και θα φερθῇς απέναντι του σύμφωνα με την σύνεσίν σου και σοφίαν σου και δεν θα αποθάνῃ αυτός, ο

ασπρομάλλης γέρων, με φυσικόν θάνατον.

Γ Βασ. 2,7 καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου, ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Γ Βασ. 2,7 Εἰς τοὺς υἱοὺς ὅμως τοῦ Βερζελλί, ὁ οὗτος κατάγεται ἀπὸ τὴν Γαλαάδ, θα συμπεριφερθῇς με πολλὴν καλωσύνην, διότι ἐτσι συμπεριφέρθησαν καὶ αὐτοὶ ἀπέναντί μου, ὅταν ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τὴν πατρίδα μας φεύγων τὴν καταδίωξιν τοῦ ἀδελφοῦ σου, τοῦ Ἀβεσσαλὼμ.

Γ Βασ. 2,8 καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ Ἰεμενὶ ἐκ Βαουρίμ, καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὁδυνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐπορευόμην εἰς Παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντὴν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὥμοσα αὐτῷ ἐν Κυρίῳ λέγων· εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ·

Γ Βασ. 2,8 Ἰδοὺ, μαζὴ σου εὐρίσκεται ὁ Σεμεὶ, ὁ υἱὸς τοῦ Γηρὰ, ὁ Βενιαμίτης ἀπὸ τὴν πόλιν Βαουρίμ. Αὐτὸς ἀδίκως με κατηράσθη με φρικτὴν κατάραν κατὰ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφευγα εἰς τὰς Παρεμβολάς. Αὐτὸς ὅμως ὁ ἴδιος κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου κατέβη εἰς προὔπαντησίν μου στὸν Ἰορδάνην ποταμόν. Εγὼ δὲ ὠρκίσθηκα εἰς αὐτόν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ εἶπα· Διὰ τὴν ἐνοχὸν προτέραν διαγωγὴν δὲν θὰ διατάξω ἐγὼ νὰ σε ἐκτελέσουν με ῥομφαίαν.

Γ Βασ. 2,9 καὶ οὐ μὴ ἀθώωσης αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἶ σὺ καὶ γνῶσις ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ᾄδου.

Γ Βασ. 2,9 Σὺ ὅμως δὲν θὰ τον ἀφήσης ατιμώρητον. Εἶσαι σοφὸς καὶ γνωρίζεις, τι θὰ πράξης πρὸς αὐτόν, ὥστε με βίαιον θάνατον νὰ στείλῃς τὸν ασπρομάλλην αὐτόν στὸν τάφον·

Γ Βασ. 2,10 καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ.

- Γ Βασ. 2,10 Ο Δαυίδ εκοιμήθη και προσετέθη στους προπάτορας αυτού. Ετάφη δε εις την πόλιν Δαυίδ.
- Γ Βασ. 2,11 καὶ αἱ ἡμέραι, ὥς ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν Χεβρών ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριακοντατρία ἔτη.
- Γ Βασ. 2,11 Τα ἔτη, κατὰ τα οποία ἐβασίλευσεν ὁ Δαυίδ ἐπὶ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἦσαν τεσσαράκοντα. Ἑπτὰ ἔτη ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Χεβρών καὶ τριάκοντα τρία ἔτη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- Γ Βασ. 2,12 Καὶ Σαλωμών ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ υἱὸς ἐτῶν δώδεκα καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.
- Γ Βασ. 2,12 Ο Σολομών ἐκάθισεν στὸν θρόνον τοῦ πατρὸς τοῦ Δαυίδ εἰς ἡλικίαν δώδεκα ἐτῶν, ἡ δὲ βασιλεία τοῦ ἐτακτοποιήθη καὶ ἐστερεώθη πολὺ.
- Γ Βασ. 2,13 καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶθ πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμών καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ. ἡ δὲ εἶπεν· εἰρήνη ἡ εἴσοδος σου; καὶ εἶπεν· εἰρήνη·
- Γ Βασ. 2,13 Ο Αδωνίας, ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγίθ, παρουσιάσθη πρὸς τὴν Βηρσαβεὲ τὴν μητέρα τοῦ Σολομώντος καὶ τὴν προσεκύνησεν. Εκείνη τὸν ἠρώτησεν· “ἐρχεσαι δι’ εἰρηνικὸν σκοπὸν;” Εκείνος ἀπήντησεν· “ὁ σκοπὸς μου εἶναι, εἰρηνικός.
- Γ Βασ. 2,14 λόγος μοι πρὸς σε· καὶ εἶπεν αὐτῷ· λάλησον.
- Γ Βασ. 2,14 Ἐχω νὰ ἀνακοινώσω κάτι πρὸς σέ”. Εκείνη δὲ τοῦ εἶπε· “ομίλησε”.
- Γ Βασ. 2,15 καὶ εἶπεν αὐτῇ· σὺ οἶδας, ὅτι ἐμοὶ ἦν βασιλεία καὶ ἐπ’ ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα, καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία καὶ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ Κυρίου ἐγενήθη αὐτῷ·
- Γ Βασ. 2,15 Ο Αδωνίας εἶπε πρὸς αὐτήν· “σὺ γνωρίζεις ὅτι εἰς ἐμὲ, ὡς πρὸς πρεσβύτερον υἱὸν τοῦ Δαυίδ, ἀνήκεν ἡ βασιλεία καὶ

προς εμέ εστράφησαν οι Ισραηλίται, οι οποίοι και με ανεκηρυξαν βασιλέα των. Ομως η βασιλεία αυτή περιήλθεν στον αδελφόν μου, διότι ο Κυριος ηθέλησε να περιέλθῃ εἰς αὐτόν.

Γ Βασ. 2,16 καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβεέ· λάλει.

Γ Βασ. 2,16 Τώρα υποβάλλω προς σε μίαν αίτησιν, μίαν παράκλησιν. Μη αρνηθής να την ακούσης”. Η Βηρσαβεέ του είπε· “ομίλησε”.

Γ Βασ. 2,17 καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰπὸν δὴ πρὸς Σαλωμών τὸν βασιλέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσει μοι τὴν Ἀβισάγ τὴν Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα.

Γ Βασ. 2,17 Εκείνος πονηρά σκεπτόμενος της είπε· “είπέ, σε παρακαλώ, στον βασιλέα Σολομώντα συ, διότι θα σε ακούση εκείνος με ευμένειαν και προσοχήν, να μου δώση ως σύζυγον την Αβισάγ την Σωμανίτιδα”.

Γ Βασ. 2,18 καὶ εἶπε Βηρσαβεέ· καλῶς· ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ.

Γ Βασ. 2,18 Η Βηρσαβεέ απονήρευτος απήντησε· “πολύ καλά. Εγώ θα ομιλήσω στον Σολομώντα δια σέ”.

Γ Βασ. 2,19 καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβεέ πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών λαλῆσαι αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου. καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

Γ Βασ. 2,19 Η Βηρσαβεέ παρουσιάσθη πράγματι προς τον βασιλέα Σολομώντα, δια να ομιλήση προς αὐτόν περί του Αδωνίου. Ο βασιλεὺς ηγέρθη, δια να ἔλθῃ εἰς προὔπαντησίν της. Την ἡσπάσθη με στοργήν και κατόπιν ἐκάθισεν στον θρόνον του. Επὶ δε τη ευκαιρία ἐτέθη δεξιὰ ἄλλος θρόνος δια την μητέρα του βασιλέως, η οποία ἔτσι και ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν

αυτού.

Γ Βασ. 2,20 καὶ εἶπεν αὐτῷ· αἴτησιν μίαν μικράν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· αἴτησαι, μήτηρ ἐμή, καὶ οὐκ ἀποστρέψω σε.

Γ Βασ. 2,20 Η Βηρσαβεέ εἶπεν εἰς αὐτόν· “ζητῶ ἐγὼ ἀπὸ σε μίαν μικράν χάριν. Μη ἀρνηθῇς νὰ μου τὴν εκπληρώσης”. Ο βασιλεὺς τῆς εἶπε· “μητέρα μου, ζήτησέ μου ὅ,τι θέλεις καὶ ἐγὼ δὲν θὰ σου το ἀρνηθῶ”.

Γ Βασ. 2,21 καὶ εἶπε· δοθήτω δὴ Ἀβισὰγ ἡ Σωμανίτις τῷ Ἀδωνία τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα.

Γ Βασ. 2,21 Η Βηρσαβεέ εἶπε· “σε παρακαλῶ νὰ δοθῇ ἡ Ἀβισὰγ ἡ Σωμανίτις ὡς σύζυγος στὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἀδωνιάν”.

Γ Βασ. 2,22 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Σαλωμών καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἵνατί σὺ ᾔτησαι τὴν Ἀβισὰγ τῷ Ἀδωνία; καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ, καὶ αὐτῷ Ἀβιάθαρ ὁ ἱερεὺς καὶ αὐτῷ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας ἀρχιστράτηγος ἐταῖρος.

Γ Βασ. 2,22 Ο βασιλεὺς Σολομών, ὁ ὁποῖος κατενόησε τὴν πονηρίαν τοῦ Ἀδωνίου, ἀπήντησε καὶ εἶπεν εἰς τὴν μητέρα του· “διατί σὺ ἐζήτησες τὴν Ἀβισὰγ σύζυγον διὰ τὸν Ἀδωνιάν; Εἶναι σαν νὰ ἐζήτησες δι' αὐτόν τὴν βασιλείαν, ἀφοῦ θέλεις νὰ του δοθῇ ὡς σύζυγος ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐχρημάτισε λευκὴ σύζυγος τοῦ βασιλέως Δαυίδ. Γνωρίζεις δὲ ὅτι αὐτὸς ἀπὸ ἀπόψεως ἡλικίας εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ ἐμέ καὶ πρὸς αὐτόν ἔχει προσκολληθῇ ὁ Ἀβιάθαρ ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ δὲ ἀρχιστράτηγος Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σαρουΐας, εἶναι φίλος καὶ σύμβουλός του”.

Γ Βασ. 2,23 καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κατὰ τοῦ Κυρίου λέγων· τάδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη, ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Ἀδωνίας τὸν λόγον τοῦτον·

Γ Βασ. 2,23 Τότε ὁ βασιλεὺς Σολομών ὠρκίσθη στὸν Θεόν καὶ εἶπεν· “ὡς με τιμωρήσῃ ὁ Θεὸς με οἰανδὴποτε τιμωρίαν θέλει, ἀν δὲν

τιμωρήσω τον Αδωνίαν, διότι κατά τρόπον πονηρόν
ωμίλησεν εναντίον αυτής ταύτης της ζωής του με το να
υποβάλῃ την δολίαν αυτήν αίτησιν.

Γ Βασ. 2,24 καὶ νῦν ζῇ Κύριος, ὃς ἡτοίμασέ με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν
θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι
οἶκον, καθὼς ἐλάλησε Κύριος, ὅτι σήμερον
θανατωθήσεται Ἀδωνίας.

Γ Βασ. 2,24 Καὶ λοιπὸν, ορκίζομαι στον ζώντα Κυριον, ο οποίος με
προητοίμασε καὶ με ἐβάλεν στον θρόνον του Δαυὶδ του
πατρός μου, που μου ἔδωσε τον βασιλικὸν αὐτὸν οἶκον,
ὅπως ο Κυριος μίλησε, ορκίζομαι ὅτι σήμερον θα θανατωθῇ
ο Αδωνίας”.

Γ Βασ. 2,25 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν χειρὶ Βαναίου
υἱοῦ Ἰωδαὲ καὶ ἀνείλεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν Ἀδωνίας ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Γ Βασ. 2,25 Ο βασιλεὺς Σολομών ἔστειλε τον Βαναίαν, υἱὸν του Ἰωδαὲ,
δια να εκτελέσῃ τον Αδωνίαν. Πράγματι κατὰ την ἡμέραν
ἐκείνην εθανατώθη ο Αδωνίας.

Γ Βασ. 2,26 Καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἀπότρεχε σὺ
εἰς Ἀναθώθ εἰς ἀγρὸν σου, ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σὺ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ θανατώσω σε, ὅτι ἤρας τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου,
καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν πᾶσιν, οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ
μου.

Γ Βασ. 2,26 Ο βασιλεὺς Σολομών εἶπε πρὸς τον ἀρχιερεᾶ Αβιάθαρ· “συ
πήγαινε εἰς την Αναθώθ καὶ μένε ἐκεῖ στον ἀγρὸν σου, διότι
εἶσαι ἄξιος θανάτου κατὰ την ἡμέραν αὐτήν. Ὁμως δεν θα
σε φονεύσω, διότι μετέφερες την Κιβωτὸν της Διαθήκης του
Κυρίου, καθ' ὃν χρόνον ἐζούσεν ἀκόμη ο πατήρ μου, καὶ
διότι υπέστης καὶ συ ὅλας τας ταλαιπωρίας, τας ὁποίας
υπέστη καὶ ο πατήρ μου”.

Γ Βασ. 2,27 καὶ ἐξέβαλε Σαλωμών τὸν Ἀβιάθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερεᾶ

τοῦ Κυρίου, πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἡλὶ ἐν Σηλώμ.

Γ Βασ. 2,27 Ο Σολομών ἐξεδίωξε τον Αβιάθαρ, ὥστε να μη εἶναι πλέον αὐτὸς ἀρχιερεὺς του Κυρίου, καὶ ἐτσι ἐξεπληρώθη ο λόγος του Κυρίου, τον ὁποῖον εἶπε δια την οἰκογένειαν του Ηλὶ εἰς Σηλώμ.

Γ Βασ. 2,28 καὶ ἡ ἀκοὴ ἤλθεν ἕως Ἰωάβ υἱοῦ Σαρουΐας (ὅτι Ἰωάβ ἦν κεκλικῶς ὀπίσω Ἀδωνίου, καὶ ὀπίσω Σαλωμών οὐκ ἔκλινε), καὶ ἔφυγεν Ἰωάβ εἰς τὸ σκῆνωμα τοῦ Κυρίου καὶ κατέσχε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Γ Βασ. 2,28 Ο Ἰωάβ, ο υἱὸς της Σαρουΐας, ὁ ὁποῖος ἦτο με το μέρος του Ἀδωνίου καὶ ὄχι με το μέρος του Σολομώντος, ἐπληροφορήθη την ἐκδίωξιν καὶ τον περιορισμὸν του Αβιάθαρ καὶ ἐφοβήθη. Κατέφυγε, λοιπόν, εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου καὶ ἐκρατήθη ἀπὸ τας ἐξοχὰς του θυσιαστηρίου των ὁλοκαυτωμάτων.

Γ Βασ. 2,29 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμών λέγοντες ὅτι πέφυγεν Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ λέγων· τί γέγονέ σοι, ὅτι πέφυγας εἰς τὸ θυσιαστήριον; καὶ εἶπεν Ἰωάβ· ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἔφυγον πρὸς Κύριον. καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαὲ λέγων· πορεύου καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψον αὐτόν.

Γ Βασ. 2,29 Ἀνήγγειλαν στον Σολομῶντα το γεγονός καὶ εἶπαν, ὅτι ο Ἰωάβ ἔχει καταφύγει εἰς την Σκηνὴν του Κυρίου καὶ ἰδοὺ κρατεῖ ἐκεῖ τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ὁλοκαυτωμάτων. Ο βασιλεὺς Σολομών ἐστείλεν ἄνθρωπον πρὸς τον Ἰωάβ καὶ του εἶπε· “τι σου συνέβη; Διατί κατέφυγες στο θυσιαστήριον των ὁλοκαυτωμάτων;” Ο Ἰωάβ ἀπήντησεν· “ἐφοβήθην ἀπὸ σε καὶ κατέφυγον πρὸς τον Κύριον”. Ο Σολομών ἐστείλε τότε τον Βαναίαν, τον υἱὸν του

Ιωδαέ, και του ειπε· “πήγαινε και θανάτωσε τον Ιωάβ και θάψε τον”.

Γ Βασ. 2,30 και ήλθε Βαναίας υιός Ιωδαέ προς Ιωάβ εις την σκηνήν του Κυρίου και ειπεν αὐτῷ· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς· ἔξελθε. και ειπεν Ιωάβ· οὐκ ἐκπορεύομαι, ὅτι ὦδε ἀποθανοῦμαι. και ἐπέστρεψε Βαναίας υιός Ιωδαέ και ειπε τῷ βασιλεῖ λέγων· τάδε λελάληκεν Ιωάβ και τάδε ἀποκέκριται μοι.

Γ Βασ. 2,30 Ο Βαναίας, ο υιός του Ιωδαέ, μετέβη προς τον Ιωάβ εις την Σκηνήν του Κυρίου και του ειπε· “αὐτὰ λέγει ο βασιλεὺς· Εβγα από αυτού”. Ο Ιωάβ απήντησε· “δεν θα ἐξέλθω διότι προτιμῶ να αποθάνω ἐδῶ”. Ο Βαναίας, ο υιός του Ιωδαέ, ἐπέστρεψεν στον βασιλέα και του ειπεν· “αὐτὰ μου ειπεν ο Ιωάβ. Αὐτήν την ἀπάντησιν μου ἔδωκεν εις την διαταγήν σου”.

Γ Βασ. 2,31 και ειπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· πορεύου και ποιήσον αὐτῷ καθὼς εἶρηκε, και ἄνελε αὐτὸν και θάψεις αὐτὸν και ἔξαρείς σήμερον τὸ αἷμα, ὃ δωρεὰν ἐξέχεεν ἀπ’ ἐμοῦ και ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου·

Γ Βασ. 2,31 Ο βασιλεὺς ειπεν εις αὐτόν· “πήγαινε και κάμε του, ὅπως σου ειπε· θανάτωσέ τον και θάψε τον. Ετσι δε θα αποπλύνῃς σήμερα ἀπὸ ἐμέ και ἀπὸ τον οἶκον του πατρός μου το αθὼν αἷμα το ὁποῖον ἀναιτίως ἔχυσεν ἐκεῖνος.

Γ Βασ. 2,32 και ἐπέστεψε Κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εις κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἀπήντησε τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις και ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν και ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ, και ὁ πατήρ μου Δαυὶδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ και τὸν Ἀμεσσά υἱὸν Ἰεθὲρ ἀρχιστράτηγον Ἰούδα·

Γ Βασ. 2,32 Ετσι ο Κυριος ἐρριψεν ἐπάνω στο κεφάλι αὐτοῦ το ἀδικοχυμένον ἀπὸ αὐτὸν αἷμα δύο ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι

ἦσαν αγαθώτεροι και δικαιότεροι από αυτόν και τους
οποίους εκείνος εφόνευσε με την ρομφαίαν του. Ο πατήρ
μου Δαυίδ δεν είχε γνώσιν εκ των προτέρων ούτε ενέκρινεν
εκ των υστέρων τους φόνους εκείνους. Οι δε φονευθέντες
υπό του Ιωάβ ἦσαν ο Αβεννήρ ο υἱός του Νηρ
αρχιστράτηγος του Ισραηλιτικού λαού και ο Αμεσσά ο υἱός
του Ιεθέρ, αρχιστράτηγος της φυλής Ιούδα.

Γ Βασ. 2,33 καὶ ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τῷ
Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ
θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ Κυρίου.

Γ Βασ. 2,33 Ἐτσι δε ἔπεσαν τα αθῶα αἵματα εκείνων εις την κεφαλὴν
αυτοῦ και εις τας κεφαλὰς των απογόνων του στον αἰῶνα.
Εις τον Δαυίδ ὁμως και στους απογόνους του, μάλιστα στον
οἶκον του και στον θρόνον του, εἶθε να βασιλεῦη αιωνίως η
εἰρήνη παρὰ του Θεοῦ”.

Γ Βασ. 2,34 καὶ ἀνέβη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ καὶ ἀπῆντησε αὐτῷ καὶ
ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γ Βασ. 2,34 Ο Βαναίας ο υἱός του Ιωδαέ μετέδῃ πράγματι στο
θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, ευρήκεν εκεί τον Ἰωαβ,
τον εθανάτωσε και τον ἔθαψεν στο υπόγειον του οἴκου του,
που ευρίσκεται εις την ἐρημον.

Γ Βασ. 2,35 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαὲ ἀντὶ
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν· καὶ ἡ βασιλεία κατωρθοῦτο
ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν αὐτὸν ὁ
βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιάθαρ.

Γ Βασ. 2,35 Ο βασιλεὺς εγκατέστησε τότε τον Βαναίαν, τον υἱὸν του
Ιωδαέ, ἀντὶ του Ιωάβ, ως αρχιστράτηγον. Η δε βασιλεία του
Σολομώντος εστερεοῦτο και ενισχύετο εις την Ιερουσαλήμ.
Τον Σαδὼκ τον αρχιερέα εγκατέστησεν ο βασιλεὺς ως
αρχιερέα, ἀντὶ του Αβιάθαρ.

- Γ Βασ. 2,35α Καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμών καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ πλάτος καρδίας, ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν.
- Γ Βασ. 2,35^α Ο Κυριος ἔδωκεν στον Σολομώντα σύνεσιν και σοφίαν πάρα πολὺ μεγάλην και ευρύτητα διανοίας, ὅπως ἡ ἄμμος ἡ παρὰ το χεῖλος της θαλάσσης.
- Γ Βασ. 2,35β καὶ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμών σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων υἱῶν ἀρχαίων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου.
- Γ Βασ. 2,35β Ἡ σοφία του Σολομώντος ηυξήθη και ἐπληθύνθη πάρα πολὺ, περισσότερον ἀπὸ την σύνεσιν και την σοφίαν ὅλων των ἀρχαίων σοφῶν και ὅλων των σοφῶν της Αιγύπτου.
- Γ Βασ. 2,35γ καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Φαραὼ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ τὸν οἶκον Κυρίου ἐν πρώτοις καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν· ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἐποίησε καὶ συνετέλεσε.
- Γ Βασ. 2,35γ Ο Σολομών ἐπῆρε ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα του Φαραῶ, τὴν ὁποίαν και ἐγκατέστησεν εἰς τὴν πόλιν του Δαυὶδ στο ὄρος Σιών, μέχρις ὅτου ἀποτελειώσῃ τὴν ἀνοικοδόμησιν του βασιλικοῦ ἀνακτόρου. Πρῶτον ἐκτίσῃ τὸν ναὸν του Κυρίου και κατόπιν συνέχισε τὸ κτίσιμον του τείχους της Ἱερουσαλὴμ. Αὐτὰ ἤρχισε και ἐτελείωσεν εἰς διάστημα ἐπτὰ ἐτῶν.
- Γ Βασ. 2,35δ καὶ ἦν τῷ Σαλωμών ἐβδομήκοντα χιλιάδας αἴροντες ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει.
- Γ Βασ. 2,35δ Εἰς τὴν υπηρεσίαν του Σολομώντος δια τὰ ἔργα αὐτὰ ἦσαν ἐβδομήκοντα χιλιάδες ἀχθοφόροι και ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμοι στο ὄρος.
- Γ Βασ. 2,35ε καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὑποστηρίγματα καὶ τοὺς λουτήρας τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς στύλους καὶ τὴν κρήνην τῆς αὐλῆς καὶ τὴν

θάλασσαν τὴν χαλκῆν.

Γ Βασ. 2,35ε

Ο Σολομών κατεσκεύασε τότε και τα ιερά σκεύη, δηλαδή την θάλασσαν, τα υποστηρίγματα, τους μεγάλους λουτήρας, τους στύλους, την κρήνην της αυλής, την θάλασσαν την χαλκήν.

Γ Βασ. 2,35ζ

καὶ ὠκοδόμησε τὴν ἄκραν καὶ τὰς ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ διέκοψε τὴν πόλιν Δαυίδ· οὕτως θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυίδ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὃν ὠκοδόμησεν αὐτῇ· τότε ὠκοδόμησε τὴν ἄκραν.

Γ Βασ. 2,35ζ

Ανοικοδόμησεν επίσης την ακρόπολιν και τας επάλξεις της και διέκοψεν έτσι την επικοινωνίαν της πόλεως Δαυίδ με την έξω περιοχήν. Ετσι δε η θυγάτηρ του Φαραώ ανέβαινεν από την πόλιν Δαυίδ στον οίκον της, τον οποίον δι' αυτήν είχε κτίσει ο Σολομών. Τότε ανοικοδόμησε και την ακρόπολιν.

Γ Βασ. 2,35·η

καὶ Σαλωμών ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ὠκοδόμησε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐθυμία ἐνώπιον Κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον.

Γ Βασ. 2,35η

Ο Σολομών προσέφερε κάθε έτος τρεις θυσίας ολοκαυτωμάτων και ειρηνικών θυσιών στο θυσιαστήριον, το οποίον ανοικοδόμησε προς τιμήν του Κυρίου. Προσέφερεν ακόμη και θυμίαμα προς τον Κυριον. Ετσι απετελείωσε τον ναόν προς δόξαν και τιμήν του Κυρίου.

Γ Βασ. 2,35θ

καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σαλωμών· τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται τοῦ λαοῦ τῶν ποιούντων τὰ ἔργα.

Γ Βασ. 2,35θ

Οι άνθρωποι, οι οποίοι είχαν διορισθῇ ως επόπται εις τα έργα του Σολομώντος, ἦσαν τρεις χιλιάδες εξακόσιοι επιστάται επί των ανθρώπων, οι οποίοι ειργάζοντο εις αυτά τα έργα.

Γ Βασ. 2,35ι

καὶ ὠκοδόμησε τὴν Ἀσσοῦρ καὶ τὴν Μαγδὼ καὶ τὴν

	Γαζέρ καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἐπάνω καὶ τὰ Βααλάθ·
Γ Βασ. 2,35ι	Ο Σολομών ανοικοδόμησε την Ασσούρ, την Μαγδώ, την Γαζέρ, την επάνω Βαιθωρών και τα Βααλάθ.
Γ Βασ. 2,35κ	πλὴν μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ κύκλῳ, μετὰ ταῦτα ὠκοδόμησε τὰς πόλεις ταύτας.
Γ Βασ. 2,35κ	Τας πόλεις ὁμῶς αὐτάς οικοδόμησε, αφοῦ πρῶτον ανοικοδόμησε τον οἶκον του Κυρίου και το τεῖχος το περιτὴν Ἱερουσαλήμ.
Γ Βασ. 2,35λ	καὶ ἐν τῷ ἔτι Δαυίδ ζῆν ἐνετείλατο τῷ Σαλωμών λέγων· ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεΐ υἱὸς Γηρά υἱὸς τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰεμενὶ ἐκ Χεβρών·
Γ Βασ. 2,35λ	Οταν ἀκόμη ἐζούσεν ο Δαυίδ, εἶχε δώσει ἐντολὴν στον Σολομώντα λέγων· “ἰδοὺ, μαζὴ σου εὐρίσκεται ο Σεμεΐ, ο υἱὸς του Γηρά, ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμὴν ἐκ τῆς πόλεως Χεβρών.
Γ Βασ. 2,35μ	οὗτος κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηράν ἐν ἣ ἡμέρᾳ ἐπορευόμην εἰς Παρεμβολάς,
Γ Βασ. 2,35μ	Αὐτὸς ἐξέφερε φοβεράς κατάρας ἐναντίον μου κατὰ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐφευγα εἰς τὰς Παρεμβολάς.
Γ Βασ. 2,35ν	καὶ αὐτὸς κατέβαινεν εἰς ἀπαντὴν μοι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ ὥμοσα αὐτῷ κατὰ τοῦ Κυρίου λέγων· εἰ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ·
Γ Βασ. 2,35ν	Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου ὁμῶς ἦλθεν εἰς προὔπαντησίν μου και με συνήνητησεν στον Ἰορδάνην. Ἐκεῖ ἐγὼ του ὠρκίσθην ἐνώπιον του Κυρίου, ὅτι δεν θα ἐκτελεσθῇ δια ρομφαίας.
Γ Βασ. 2,35ξ	καὶ νῦν μὴ ἀθώωσης αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σὺ καὶ γνώση ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ κατὰξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου.
Γ Βασ. 2,35ξ	Σὺ ὁμῶς να μὴ τον ἀπαλλάξης ἀπὸ τὴν ἐνοχὴν του. Εἶσαι σοφὸς και συνετὸς και γνωρίζεις, τι πρέπει να πράξεις εἰς

αυτόν, ώστε να κρημνίσης τα γηρατεία του στον άδην εκτελών αυτόν δια το αμάρτημά του”.

Γ Βασ. 2,36 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεΐ καὶ εἶπεν αὐτῷ· οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ κάθου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ·

Γ Βασ. 2,36 Ο βασιλεὺς Σολομὼν ἐκάλεσε τὸν Σεμεΐ καὶ τοῦ εἶπε· “κτίσε δια τὸν εαυτὸν σου οἶκον ἐντὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ. Να εγκατασταθῇς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὴν καὶ δὲν θα ἐξέλθῃς ἀπὸ ἐκεῖ πρὸς οἰονδήποτε μέρος.

Γ Βασ. 2,37 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ τὸν χειμάρρουν Κέδρων, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ, τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου. καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Γ Βασ. 2,37 Διότι κατὰ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θα ἐξέλθῃς ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ θα περάσῃς τὸν χεῖμαρρον τῶν Κέδρων, μάθε καλὰ, ὅτι θα καταδικασθῇς εἰς θάνατον. Καὶ συ θα εἶσαι υπεύθυνος δια τὴν τιμωρίαν σου αὐτὴν”. Τὸν ὥρκισε δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, νὰ σεβασθῇ τὴν ἐντολήν του.

Γ Βασ. 2,38 καὶ εἶπε Σεμεΐ πρὸς τὸν βασιλέα· ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας, κύριέ μου βασιλεῦ· οὕτω ποιήσῃ ὁ δοῦλός σου. καὶ ἐκάθισε Σεμεΐ ἐν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη.

Γ Βασ. 2,38 Ο Σεμεΐ ἀπήντησε πρὸς τὸν βασιλέα· “εἶναι πράγματι καλὸς ὁ λόγος αὐτός, τὸν ὁποῖον μου εἶπες, κύριέ μου βασιλεῦ. Ὅπως διέταξες, ἔτσι θα κάμῃ ὁ δούλος σου”. Καὶ ὁ Σεμεΐ ἔμεινε πράγματι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη, χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ αὐτήν.

Γ Βασ. 2,39 καὶ ἐγενήθη μετὰ τὰ τρία ἔτη καὶ ἀπέδρασαν δύο δοῦλοι τοῦ Σεμεΐ πρὸς Ἀγχούρ υἱὸν Μααχὰ βασιλέα Γέθ, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεΐ λέγοντες· ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σου ἐν Γέθ.

Γ Βασ. 2,39 Ἐπειτα ὁμῶς ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ ἔτη δύο δούλοι τοῦ Σεμεΐ

εδραπέτευσαν προς τον Αγχούς, τον υιόν Μααχά τον βασιλέα της Γέθ. Ανήγγειλαν δε στον Σεμεϊ μερικοί και του είπαν· “ιδού οι δούλοι σου ευρίσκονται εις την Γέθ”.

Γ Βασ. 2,40 καὶ ἀνέστη Σεμεΐ καὶ ἐπέσασκε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γέθ πρὸς Ἀγχούς τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη Σεμεΐ καὶ ἤγαγε τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γέθ.

Γ Βασ. 2,40 Ο Σεμεϊ εσηκώθη, εσαμάρωσε την όνον του και μετέβη εις Γεθ προς τον βασιλέα Αγχούς, δια να ζητήση τους δούλους του. Ο Σεμεϊ μετέβη πράγματι και επανέφερε τους δούλους του από την Γέθ.

Γ Βασ. 2,41 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμών λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη Σεμεΐ ἐξ Ἱερουσαλήμ εἰς Γέθ, καὶ ἀπέστρεψε τοὺς δούλους αὐτοῦ,

Γ Βασ. 2,41 Ανήγγειλαν όμως στον Σολομώντα μερικοί το γεγονός αυτό και του είπαν· “ο Σεμεϊ μετέβη από την Ιερουσαλήμ εις Γεθ και επανέφερε τους δούλους του”.

Γ Βασ. 2,42 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσε τὸν Σεμεΐ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι λέγων· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλήμ καὶ πορευθῇς εἰς δεξιὰ ἢ ἀριστερά, γινώσκων γνώση ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ;

Γ Βασ. 2,42 Ο Σολομών έστειλεν άνθρωπον και εκάλεσε τον Σεμεϊ και του είπε “δεν σε έβαλα και ωρκίσθης στο όνομα του Κυρίου και δεν σου ετόνισα λέγων· Οτι κατά την ημέραν, κατά την οποίαν θα εξέλθῃς από την Ιερουσαλήμ και θα μεταβῇς αριστερά η δεξιὰ, να γνωρίζῃς καλά ότι θα εκτελεσθῇς;

Γ Βασ. 2,43 καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὅρκον Κυρίου καὶ τὴν ἐντολήν, ἣν ἐνετειλάμην κατὰ σοῦ;

Γ Βασ. 2,43 Διατί δεν εφύλαξες την εντολήν μου, την οποίαν με όρκον ενώπιον του Κυρίου σου είχα δώσει;”

Γ Βασ. 2,44 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεΐ· σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν

κακίαν σου, ἣν οἶδεν ἡ καρδιά σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρί μου, καὶ ἀνταπέδωκε Κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλὴν σου·

Γ Βασ. 2,44 Ο βασιλεὺς προσέθεσε τότε πρὸς τὸν Σεμεϊ· “συ γνωρίζεις ὅλην τὴν κακίαν σου καὶ ἐνθυμίσαι βεβαίως, τι ἔκαμες στὸν Δαυὶδ τὸν πατέρα μου. Καὶ νὰ ὅτι σήμερον ὁ Κύριος θα ρίψῃ τὴν κακίαν σου αὐτὴν εἰς τὴν κεφαλὴν σου.

Γ Βασ. 2,45 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἕτοιμος ἐνώπιον Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα.

Γ Βασ. 2,45 Εγὼ δὲ ὁ βασιλεὺς Σολομών, πράττων τοῦτο, θα εἶμαι εὐλογημένος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ βασιλικὸς μου θρόνος στερεωμένος ἀπὸ τὸν Κύριον στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων”.

Γ Βασ. 2,46 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τῷ Βαναΐᾳ υἱῷ Ἰωδαέ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἀνείλθεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε.

Γ Βασ. 2,46 Ο βασιλεὺς Σολομών διέταξε σχετικῶς τὸν Βαναΐαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωδαέ, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε καὶ ἐξετέλεσε τὸν Σεμεϊ.

Γ Βασ. 2,46α Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών φρόνιμος σφόδρα, καὶ σοφός, καὶ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα, ὥς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἐσθίωντες καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες.

Γ Βασ. 2,46^α Ο βασιλεὺς Σολομών ἦτο πάρα πολὺ συνετός καὶ σοφός. Πολυάριθμοι δὲ ἦσαν οἱ Ἰσραηλίται καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, πού εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. Αὐτοὶ ἦσαν τόσοι, ὥστε εἶναι ἡ ἄμμος ἡ πλησίον τῆς θαλάσσης. Αὐτοὶ ἦσαν τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ ευφραινόμενοι.

Γ Βασ. 2,46β καὶ Σαλωμών ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις, καὶ ἦσαν προσφέροντες δῶρα καὶ ἐδούλευον τῷ Σαλωμών πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Γ Βασ. 2,46β Ο Σολομών ἦτο ἄρχων ὅλων τῶν βασιλείων, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι καὶ προσέφεραν δῶρα καὶ ἦσαν ὑποτελεῖς εἰς αὐτὸν ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του.

Γ Βασ. 2,46γ καὶ Σαλωμών ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ

Λιβάνου,

Γ Βασ. 2,46γ

Ο Σολομών ήρχισε τότε να εκμεταλλεύεται τα δάση, τα λατομεία και τα μεταλλεία του όρους Λιβάνου.

Γ Βασ. 2,46δ

καὶ αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν Θερμαὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γ Βασ. 2,46δ

Ἐτσι δε ανοικοδόμησε την Θερμαί εις την ἐρημον.

Γ Βασ. 2,46ε

καὶ τοῦτο τὸ ἄριστον τῷ Σαλωμών· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου, δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων·

Γ Βασ. 2,46ε

Το δε μεσημβρινόν φαγητόν της αὐλῆς και ακολουθίας του Σολομώντος ἦτο τριάκοντα κόροι σημιγδάλι, εξήκοντα κόροι αλεύρι χονδροκοπανισμένο, δέκα εκλεκτά μοσχάρια, εἴκοσι βόδια καλοθρεμμένα και εκατόν πρόβατα, εκτός από τα ελάφια, τα ζαρκάδια και τα ἄλλα εκλεκτά και ευτραφή ορνίθια.

Γ Βασ. 2,46ζ

ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ Ῥαφὶ ἕως Γάζης, ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι πέραν τοῦ ποταμοῦ·

Γ Βασ. 2,45ζ

Ἦτο βασιλεὺς εις ὅλην την χώραν, η οποία επεκτείνεται πέραν του Ευφράτου ποταμοῦ, ἀπὸ Ραφί μέχρι Γαζης· ἦτο βασιλεὺς εις ὅλας τας βασιλείας τας πέραν του ποταμοῦ.

Γ Βασ. 2,46η

καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ κατῴκει Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῇν αὐτοῦ, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορτάζοντες ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών.

Γ Βασ. 2,46η

Επὶ των ημερῶν του επικρατοῦσε ἀπὸ ὅλα τα γύρω μέρη εἰρήνη εις ὅλην την χώραν και ὅλοι οι Ισραηλῖται κατοικοῦσαν ἡσυχoi και ασφαεῖς, καθένas στο αμπέλι του και κάτω ἀπὸ τις συκιές του, τρώγοντες, πίνοντες και εορταζοντες ἀπὸ την Δαν μέχρι της Βηρσαβεεὲ ὅλας τας ἡμέρας, κατὰ τας ὁποίας ἐζησε και εβασίλευσεν ο Σολομών,

Γ Βασ. 2,46θ καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τοῦ Σαλωμών· Ἀζαρίου υἱὸς Σαδὼκ τοῦ ἱερέως καὶ Ὀρνίου υἱὸς Νάθαν ἄρχων τῶν ἐφεσθηκότων καὶ Ἐδράμ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ Σουβὰ γραμματεὺς καὶ Βασὰ υἱὸς Ἀχιθαλὰμ ἀναμνησκῶν καὶ Ἀβὶ υἱὸς Ἰωάβ ἀρχιστράτηγος καὶ Ἀχιρέ υἱὸς Ἐδραΐ ἐπὶ τὰς ἄρσεις καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς αὐλαρχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλινθίου καὶ Ζαχοὺρ υἱὸς Νάθαν ὁ σύμβουλος.

Γ Βασ. 2,46θ Αυτοὶ δε εἶναι οἱ ἄρχοντες τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Σολομώντος· Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχιερέως Σαδὼκ, ὁ Ὀρνίας υἱὸς τοῦ Ναθαν ἀρχὼν τῶν ἐπὶ μέρους ἀρχόντων, Ἐδράμ ἀρχηγὸς τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, Σουβὰ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ κράτους, Βασὰ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιθαλὰμ ὁ υπομνηματογράφος, Ἀβὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάβ ἀρχιστράτηγος, Ἀχιρέ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐδραΐ δια τὰς μεταφοράς, ὁ Βαναίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ αὐλάρχης καὶ ἐπόπτης ἐπὶ τῆς πλινθοποιΐας καὶ Ζαχοὺρ ὁ υἱὸς τοῦ Ναθαν ἦτο σύμβουλός του.

Γ Βασ. 2,46ι καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμών τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων.

Γ Βασ. 2,46ι Εἶχε δε ὁ Σολομών δια τὰ πολεμικὰ τοῦ ἄρματα σαράντα χιλιάδας φορβάδας καὶ δώδεκα χιλιάδας ἵππους.

Γ Βασ. 2,46κ καὶ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου.

Γ Βασ. 2,46κ Ἐβασίλευε δε ὁ Σολομών εἰς τὰ βασίλεια ἀπὸ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τῶν ἀλλοφύλων πρὸς δυσμὰς καὶ μέχρι τῶν συνόρων τῆς Αἰγύπτου πρὸς νότον.

Γ Βασ. 2,46λ καὶ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλήμ.

Γ Βασ. 2,46λ Ὁ Σολομών, ὁ υἱὸς τοῦ Δαυὶδ, ἐβασίλευσεν ἐπὶ ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔχων πρωτεύουσιν τοῦ βασιλείου τοῦ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Γ Βασ. 3,1 Τῆς δὲ βασιλείας ἐδρασθείσης ἐν χειρὶ Σαλωμών ἐπιγαμίαν ἐποίησατο Σαλωμών πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Φαραὼ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαυίδ, ἕως οὗ συνετέλεσεν οἰκοδομῶν τὸν οἶκον ἑαυτοῦ καὶ τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ.]

Γ Βασ. 3,1 Αφού δε εστερεώθη πλέον η βασιλεία δια της χειρός του Σολομώντος, ο Σολομών ἦλθεν εἰς συμπεθερίαν με τον Φαραὼ τον βασιλέα της Αιγύπτου και ἐπήρην ὡς συζυγόν του την θυγατέρα αὐτοῦ του Φαραὼ, την ὁποίαν ἔφερην εἰς την πόλιν Δαυίδ, μέχρις ὅτου ετελείωσε την ανοικοδόμησιν του ἰδικού του οἴκου, του ναοῦ του Κυρίου και του τείχους του κύκλῳ ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ.

Γ Βασ. 3,2 Πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ ὠκοδομήθη οἶκος τῷ Κυρίῳ ἕως τοῦ νῦν.

Γ Βασ. 3,2 Ο λαὸς ὁμως προσέφερε θυσίαν θυμιάματος ἐπάνω εἰς ὑψηλοὺς τόπους, διότι δεν εἶχεν ἀκόμη οἰκοδομηθῇ ο ναὸς του Κυρίου μέχρι της ἡμέρας ἐκείνης.

Γ Βασ. 3,3 καὶ ἠγάπησε Σαλωμών τὸν Κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασι Δαυίδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθουε καὶ ἐθυμία.

Γ Βασ. 3,3 Ο Σολομών ἠγάπησε τον Κυριον, ἐπορεύετο σύμφωνα με τας ἐντολάς, τας ὁποίας ο Δαυίδ ο πατήρ του του εἶχε δώσει, ἀλλὰ προσέφερε θυσίας και θυμιάματα προς τον Θεόν στους ὑψηλοὺς τόπους, διότι δεν εἶχεν ἀνοικοδομηθῇ ο ναός.

Γ Βασ. 3,4 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Γαβαὼν θῦσαι ἐκεῖ, ὅτι αὕτη ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλη· χιλίαν ὀλοκαύτωςιν ἀνήνεγκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαὼν.

Γ Βασ. 3,4 Εσηκώθη, λοιπόν, κάποτε και ἐπήγε εἰς την Γαβαὼν, δια να

προσφέρει και εκεί θυσίαν προς τον Θεόν, διότι η μεγάλη αυτή πόλις ευρίσκετο εις ένα πολύ υψηλόν τόπον. Ο Σολομών προσέφερεν ως θυσίαν ολοκαυτώματος χίλια ζώα στο θυσιαστήριον της Γαβαών.

Γ Βασ. 3,5 καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμών ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμών· αἶτησαί τι αἶτημα σεαυτῷ.

Γ Βασ. 3,5 Εκεί δε ο Κυριος παρουσιάσθη στον Σολομώντα κατά την νύκτα στον ύπνον του και του εἶπεν· “ζήτησέ μου κάτι δια τον εαυτόν σου”.

Γ Βασ. 3,6 καὶ εἶπεν Σαλωμών· σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα, καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ, καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη·

Γ Βασ. 3,6 Ο Σολομών απήντησε· “συ, Κυριε, ἔδειξες μεγάλην καλωσύνην προς τον δούλον σου τον Δαυίδ τον πατέρα μου, διότι ἐζήσεν αὐτός ἐνώπιόν σου με πίστιν προς σέ, με δικαιοσύνην και ευθύτητα καρδίας ἀπέναντί σου. Συ δε του επεδαψίλευσες το μέγα τούτο καλόν, το να δώσης δηλαδή τον υἱόν του να καθήση ἐπὶ του θρόνου του, ὅπως μαρτυρεῖ η ἡμέρα αὕτη.

Γ Βασ. 3,7 καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεός μου, σὺ ἔδωκας τὸν δοῦλόν σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ εἰμι παιδάριον μικρὸν καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἴσοδόν μου,

Γ Βασ. 3,7 Και τώρα, Κυριέ μου και Θεέ μου, συ ἔδωκες ἐμέ τον δούλον σου ἀντὶ του Δαυίδ του πατρός μου. Εγὼ δε εἰμαι μικρόν παιδίον ἀκόμη και δεν γνωρίζω, πως να πορεύωμαι και να συμπεριφέρωμαι εις την ζωήν μου.

Γ Βασ. 3,8 ὁ δὲ δοῦλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐξελέξω λαὸν πολύν, ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται.

- Γ Βασ. 3,8 Εγώ ο δούλος σου ευρίσκομαι εν μέσω λαού, τον οποίον συ εξέλεξες και ο οποίος είναι αναρίθμητος.
- Γ Βασ. 3,9 καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοῦ συνιεῖν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ· ὅτι τίς δυνηθήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν βαρύν τοῦτον;
- Γ Βασ. 3,9 Δια τοῦτο επιθυμῶ, να δώσης εἰς ἐμέ τον δούλον σου διάνοιαν προσεκτικὴν να ἀκούῃ και να κρίνῃ τον λαόν με δικαιοσύνην, να διακρίνῃ το δίκαιον ἀπὸ το ἀδίκον· διότι ποῖός χωρὶς την ιδιὴν σου βοήθειαν θα ἡμπορῇ να κυβερνά τον πολύν και δυσκυβέρνητον τούτον λαόν σου;”
- Γ Βασ. 3,10 καὶ ἤρρεσεν ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ῥήτησατο Σαλωμών τὸ ῥῆμα τοῦτο,
- Γ Βασ. 3,10 Ο λόγος και το αἶτημα αὐτοῦ του Σολομώντος εφάνη ἀρεστὸν ἐνώπιον του Κυρίου.
- Γ Βασ. 3,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· ἀνθ’ ὧν ῥήτησω παρ’ ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ῥήτησω σεαυτῷ ἡμέρας πολλὰς καὶ οὐκ ῥήτησω πλοῦτον, οὐδὲ ῥήτησω ψυχὰς ἐχθρῶν σου, ἀλλ’ ῥήτησω σεαυτῷ τοῦ συνιεῖν τοῦ εἰσακούειν κρίμα,
- Γ Βασ. 3,11 Και ο Κυριος του εἶπεν· “ἐπειδὴ ἐζήτησες ἀπὸ ἐμέ αὐτὸ το πρᾶγμα και δεν ἐζήτησες δια τον εαυτόν σου μακρότητα ἡμερῶν, δεν ἐζήτησες πλοῦτη, δεν ἐζήτησες τον θάνατον των ἐχθρῶν σου, ἀλλὰ ἐζήτησες δια τον εαυτόν σου σοφίαν και νοητικὴν ικανότητα, ὥστε να δύνασαι να κρίνης δικαίως,
- Γ Βασ. 3,12 ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφὴν, ὡς σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου καὶ μετὰ σέ οὐκ ἀναστήσεται ὅμοιός σοι.
- Γ Βασ. 3,12 Ἰδοὺ ἔκαμα εἰς σέ, ὅπως μου εἶπες. Ἰδοὺ, σου ἔδωσα διάνοιαν συνετήν και σοφὴν, ὁμοίαν πρὸς την ὁποίαν

κανείς προηγουμένως από σε δεν είχε και ούτε θα υπάρξει
υστερα από σε όμοιός σου.

Γ Βασ. 3,13 καὶ ἃ οὐκ ῥητήσω, δέδωκά σοι, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν,
ὥς οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν βασιλεῦσι·

Γ Βασ. 3,13 Ἀλλά και όσα δεν μου εζήτησες θα σου τα δώσω δηλαδή
πλούτον και δόξαν, ώστε να μη υπάρξει άλλος όμοιός σου
μεταξύ όλων των βασιλέων.

Γ Βασ. 3,14 καὶ ἐὰν πορευθῇς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς
ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου, ὥς ἐπορεύθη
Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου.

Γ Βασ. 3,14 Εάν δε πορευθής κατά το διάστημα της ζωής σου
σύμφωνσα με τας εντολάς και τα προστάγματα μου, όπως
επορεύθη ο Δαυίδ ο πατήρ σου, θα σου δώσω και
μακρότητα ημερών”.

Γ Βασ. 3,15 καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμών, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον· καὶ ἀνέστη
καὶ παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστη κατὰ
πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον
κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐν Σιών καὶ ἀνήγαγεν
όλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνικάς καὶ ἐποίησε πότον
μέγα ἑαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ.

Γ Βασ. 3,15 Ο Σολομών εξύπνησε και ενόησε, ποίον ήτο το όνειρόν του.
Ηγέρθη, ήλθεν εις την Ιερουσαλήμ, εστάθη ενώπιον του
θυσιαστηρίου απέναντι της Κιβωτού της Διαθήκης του
Κυρίου εις την Σιών. Εκεί προσέφερεν ολοκαυτώματα και
θυσίας ειρηνικάς. Παρέθεσε δε δια τον εαυτόν του και δι'
όλους τους δούλους του μέγα συμπόσιον.

Γ Βασ. 3,16 Τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ καὶ
ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Γ Βασ. 3,16 Κατά τας ημέρας εκείνας παρουσιάσθησαν στον βασιλέα
δύο κοιναί γυναίκες, αι οποίαι εστάθησαν όρθιαι ενώπιόν
του.

Γ Βασ. 3,17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ μία· ἐν ἐμοί, κύριε· ἐγὼ καὶ ἡ γυνή

	αὕτη ὥκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνὶ καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ.
Γ Βασ. 3,17	Ἡ μία ἀπὸ αὐτὰς τοῦ εἶπεν· “ἀκουσέ με, σε παρακαλῶ, κύριε· Εγὼ καὶ αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἐμέναμεν στὸν ἴδιον οἶκον, καὶ ἐγεννήσαμεν στὸν οἶκον αὐτόν.
Γ Βασ. 3,18	καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου, ἔτεκε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη· καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτό, καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ’ ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ.
Γ Βασ. 3,18	Κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ τέκνου μου ἐγέννησε καὶ ἡ γυναῖκα αὕτη. Εἵμεθα μαζὴ στὸ ἴδιο τὸ κρεβάτι. Δὲν υπῆρξε κανένας ἄλλος μαζὴ μας, πλην ἀπὸ ἡμᾶς τας δύο.
Γ Βασ. 3,19	καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα, ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ’ αὐτόν·
Γ Βασ. 3,19	Συνέβη ὅμως νὰ ἀποθάνῃ τὸ παιδί τῆς γυναικὸς αὐτῆς κατὰ τὴν νύκτα, διότι αὐτὴ ἐπεσε καὶ ἐκοιμήθη ἐπάνω τοῦ.
Γ Βασ. 3,20	καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτὸς καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν μου ἐκ τῶν ἀγκαλῶν μου καὶ ἐκοίμισεν αὐτόν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου.
Γ Βασ. 3,20	Εσηκώθη ὅμως κατὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐπῆρε τὸ παιδί μου ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μου, τὸ ἐκοίμισεν εἰς τὴν ἰδικὴν τῆς ἀγκαλιάν, τὸν δε υἱὸν τῆς τὸν νεκρὸν τὸν ἀπέθεσεν εἰς τὴν ἰδικὴν μου ἀγκάλην.
Γ Βασ. 3,21	καὶ ἀνέστην τὸ πρῶτ’ ἠθλάσαι τὸν υἱὸν μου, καὶ ἐκεῖνος ἦν τεθνηκῶς· καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐτόν πρῶτ’, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου, ὃν ἔτεκον.
Γ Βασ. 3,21	Εσηκώθηκα ἐγὼ τὸ πρῶτ’ νὰ ἠθλάσω τὸ παιδί μου, καὶ εἶδα ὅτι ἐκεῖνο ἦτο νεκρὸν. Οταν ἐγίνε πρῶι, παρετήρησα καὶ εἶδα ὅτι αὐτὸ δὲν ἦτο τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ἐγὼ εἶχα γεννήσει”.
Γ Βασ. 3,22	καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα· οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, ὁ δὲ υἱός σου ὁ τεθνηκῶς, καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ

βασιλέως.

Γ Βασ. 3,22 Η άλλη όμως γυναίκα είπε προς αυτήν· “όχι, το παιδί, που ζη, είναι το δικό μου το παιδί. Το ιδιόν σου το παιδί είναι νεκρόν”. Ετσι ωμίλησαν αι δύο αυταί γυναίκες ενώπιον του βασιλέως.

Γ Βασ. 3,23 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς· σὺ λέγεις· οὗτος ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς. καὶ σὺ λέγεις· οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱὸς σου ὁ τεθνηκώς.

Γ Βασ. 3,23 Ο βασιλεὺς Σολομών εἶπεν εἰς την μίαν· “συ λέγεις ὅτι αὐτό εἶναι το παιδί σου, που ζη, και ὅτι το παιδί εκείνης εἶναι νεκρόν”. Και εἰς την ἄλλην εἶπε· “συ λέγεις· ὄχι, ὄχι· ἀντιθέτως το ζωντανό παιδί εἶναι ο υἱὸς μου και το νεκρό παιδί εἶναι ο υἱὸς σου”.

Γ Βασ. 3,24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· λάβετέ μοι μάχαιραν· καὶ προσήνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Γ Βασ. 3,24 Εἶπε τότε ο βασιλεὺς· “πάρετε και φέρετε ἐδῶ μίαν μάχαιραν”. Εφεραν πράγματι την μάχαιραν ἐνώπιον του βασιλέως.

Γ Βασ. 3,25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· διέλετε τὸ παιδίον τὸ ζῶν τὸ θηλάζον εἰς δύο καὶ δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ.

Γ Βασ. 3,25 Εἶπε τότε ο βασιλεὺς· “κόψτε εἰς δύο το ζωντανό παιδί, το ὁποῖον θηλάζει, και δώστε το ἥμισυ εἰς την γυναίκα αὐτήν και το ἄλλο ἥμισυ εἰς την ἄλλην γυναίκα”.

Γ Βασ. 3,26 καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνή, ἥς ἦν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς, καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοί, κύριε, δότε αὐτῇ τὸ παιδίον καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό· καὶ αὕτη εἶπε· μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω, διέλετε.

Γ Βασ. 3,26 Εταράχθησαν τα μητρικά σπλάγχνα της γυναικός, εἰς την ὁποίαν ἀνήκε το ζωντανόν βρέφος, και εἶπε πρὸς τον

βασιλέα· “κάμε, σε παρακαλώ, καλωσύνην προς εμέ, κύριε, και δώσατε εις αυτήν το παιδί και μη το φονεύσετε”. Η άλλη όμως γυναίκα είπεν· “ούτε εις εμέ ούτε εις αυτήν να δοθή. Διαμελίσατό το”.

Γ Βασ. 3,27 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε· δότε τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ· δότε αὐτῇ αὐτὸ καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό· αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 3,27 Ἀπήντησεν τότε ὁ βασιλεὺς· “δώσατε τὸ παιδί εις τὴν γυναῖκα, πού εἶπε· Δώστε αὐτὸ εις ἐκείνην και μη το θανατώσετε. Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικὴ τοῦ μητέρα”.

Γ Βασ. 3,28 καὶ ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο, ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις Θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα.

Γ Βασ. 3,28 Οἱ οἱ Ἰσραηλίται ἤκουσαν τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν ἐξέδωκεν ὁ βασιλεὺς, και κατελήφθησαν ἀπὸ ἱερὸν δέος πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, διότι εἶδον ὅτι ἡ σύνεσις τοῦ Θεοῦ υπήρχεν εις αὐτόν, ὥστε να κρίνη κατὰ δίκαιον τρόπον.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 4

Γ Βασ. 4,1 Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν βασιλεύων ἐπὶ Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 4,1 Ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἐβασίλευσεν εις ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν.

Γ Βασ. 4,2 καὶ οὗτοι ἄρχοντες οἱ ἦσαν αὐτῷ. Ἀζαρίας υἱὸς Σαδῶκ

Γ Βασ. 4,2 Οἱ ἄρχοντες δέ, οἱ ὁποῖοι ἐβοηθούσαν αὐτόν, ἦσαν οἱ ἐξῆς· Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Σαδῶκ.

Γ Βασ. 4,3 καὶ Ἐλιάρεφ καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Σαβὰ γραμματεῖς. καὶ Ἴωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλὶδ ἀναμιμνήσκων

Γ Βασ. 4,3 Ὁ Ἐλιάρεφ και ὁ Ἀχιὰ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαβὰ, οἱ γραμματεῖς τοῦ

βασιλέως. Ο Ιωσαφάτ ο υιός του Αχιλίδ, ο φυλάττων τα
αρχεία του βασιλείου.

Γ Βασ. 4,4 καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς δυνάμεως καὶ Σαδὼκ καὶ
Ἀβιάθαρ ἱερεῖς

Γ Βασ. 4,4 Ο Βαναίας υιός του Ιωδαέ, ο αρχηγός των στρατιωτικών
δυνάμεων, ο Σαδὼκ και ο Αβιάθαρ, οι αρχιερεῖς.

Γ Βασ. 4,5 καὶ Ὀρνία υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων καὶ
Ζαβούθ υἱὸς Νάθαν ἐταῖρος τοῦ βασιλέως

Γ Βασ. 4,5 Ο Ορνίας ο υιός του Ναθαν, ο οποίος ἦτο αρχηγός των κατά
περιοχάς αρχόντων, ο Ζαβούθ ο υιός του Ναθαν, ο ἔμπιστος
φίλος του βασιλέως,

Γ Βασ. 4,6 καὶ Ἀχιήλ ἦν οἰκονόμος καὶ Ἐλιάβ υἱὸς Σάφ ἐπὶ τῆς
πατριᾶς καὶ Ἀδωνιράμ υἱὸς Ἐφρά ἐπὶ τῶν φόρων.

Γ Βασ. 4,6 ο Αχιήλ, ο οποίος ἦτο οικονόμος του παλατίου, ο Ελιάβ ο
υιός του Σαφ, ο οποίος ἦτο ἐπὶ του οἴκου του βασιλέως, ο
Αδωνιράμ ο υιός του Εφρά, ο οποίος ἦτο ἐπὶ των
μεταφορών.

Γ Βασ. 4,7 καὶ τῷ Σαλωμών δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα
Ἰσραὴλ χορηγεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· μῆνα
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγένετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν.

Γ Βασ. 4,7 Ο Σολομών εἶχε δώδεκα ἄρχοντας εἰς ἰσαριθμούς περιοχάς
ἐπὶ ὅλου του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, δια να προμηθεύουν εἰς
αὐτόν και τον οἶκον του ὅσα εχρειάζοντο προς συντήρησίν
του. Ενα μήνα κάθε ἔτος εἶχεν αναλάβει ἕκαστος ἀπὸ
αυτοὺς να χορηγή στον βασιλεῖα τα προς διατροφήν.

Γ Βασ. 4,8 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Βενὼρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ,
εἷς·

Γ Βασ. 4,8 Αυτά δε ἦσαν τα ὀνόματα των κατά περιοχάς αρχόντων
αυτῶν· Ο Βενὼρ εἰς την ορεινὴν περιοχὴν Εφραΐμ,

Γ Βασ. 4,9 υἱὸς Δακάρ ἐν Μαχεμάς καὶ ἐν Σαλαβὶν καὶ Βαιθσαμὺς
καὶ Αἰλὼν ἕως Βηθανάν, εἷς·

Γ Βασ. 4,9 ο υιός Δακάρ εἰς την περιοχὴν Μεχαμάς, εἰς Σαλαβὶν, εἰς

- Βαιθσαιμύς και εις Αιλών έως Βηθανάν·
- Γ Βασ. 4,10 υἱὸς Ἐσδὶ ἐν Ἀραβώθ, αὐτοῦ Σωχὼ καὶ πᾶσα ἡ γῆ
Ὀφέρ·
- Γ Βασ. 4,10 ο υἱὸς του Εσδί εις Αραβώθ. Εἰς αὐτὸν υπήγετο ἡ Σωχὼ καὶ
ὅλη ἡ χώρα Οφέρ.
- Γ Βασ. 4,11 Χαναδάβ καὶ Ἀναφαθέ, ἀνὴρ Ταβλήθ, θυγάτηρ
Σαλωμών ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, εἷς·
- Γ Βασ. 4,11 Εἰς Χαναδάβ καὶ Ἀναφαθέ ο ἀνὴρ τῆς Ταβλήθ, μίας
θυγατρὸς του Σολομώντος, τὴν ὁποίαν αὐτὸς εἶχε λάδει ὡς
σύζυγον.
- Γ Βασ. 4,12 Βαανὰ υἱὸς Ἀχιλῖδ Θαανὰχ καὶ Μαγεδδὼ καὶ πᾶς ὁ οἶκος
Σὰν ὁ παρὰ Σεσαθὰν ὑποκάτω τοῦ Ἑσραὲ καὶ ἐκ
Βηθσὰν ἕως Σαβελμαουλά, ἕως Μαεβέρ Λουκάμ, εἷς·
- Γ Βασ. 4,12 Ο Βαανὰ ο υἱὸς του Αχιλίδ, ἔχων δικαιοδοσίαν εἰς Θαανὰχ
καὶ Μαγεδδὼ καὶ ἐπὶ ὅλου τοῦ οἴκου του Σαν, του
ευρισκομένου πλησίον τῆς Σεσαθὰν κάτω του Εσραὲ καὶ
ἀπὸ τὴν Βηθσὰν μέχρι Σαβελμαουλά, μέχρι του Μαεβέρ
Λουκάμ.
- Γ Βασ. 4,13 υἱὸς Γαβέρ ἐν Ῥεμάθ Γαλαάδ, τούτῳ σχοίνισμα
Ἑρεγαβά, ἥ ἐν τῇ Βασάν, ἐξήκοντα πόλεις μεγάλαι
τειχήρεις καὶ μοχλοὶ χαλκοῖ, εἷς·
- Γ Βασ. 4,13 Ο υἱὸς Γαβέρ ἔχων δικαιοδοσίαν εἰς Ρεμάθ Γαλαάδ. Εἰς
αὐτὸν υπήγετο ἡ περιοχὴ Ερεγαβά, ἡ ὁποία
περιλαμβάνετο εἰς τὴν Βασάν. Εκεί υπήρχον ἐξήκοντα
μεγάλαι πόλεις ὡχυρωμέναι με τείχη, εἰς τὰς πύλας τῶν
οποίων υπήρχαν μοχλοὶ χάλκινοι.
- Γ Βασ. 4,14 Ἀχιναδάβ υἱὸς Σαδδὼ Μααναΐμ, εἷς·
- Γ Βασ. 4,14 Ο Αχιναδάβ, ο υἱὸς του Σαδδὼ, εἰς Μααναΐμ,
- Γ Βασ. 4,15 Ἀχιμαὰς ἐν Νεφθαλίμ, καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμμάθ
θυγατέρα Σαλωμών εἰς γυναῖκα, εἷς·
- Γ Βασ. 4,15 ο Αχιμαὰς εἰς Νεφθαλίμ. Αὐτὸς ἔλαβεν ὡς σύζυγόν του τὴν
Βασεμμάθ, θυγατέρα του Σολομώντος.

Γ Βασ. 4,16	Βαανᾶ υἱὸς Χουσί ἐν Ἀσὴρ καὶ ἐν Βααλώθ, εἷς·
Γ Βασ. 4,16	Ο Βαανᾶ ο υἱὸς Χουσί εἰς τὴν Ἀσὴρ καὶ τὴν Βααλώθ,
Γ Βασ. 4,17	Σαμαὰ υἱὸς Ἡλὰ ἐν τῷ Βενιαμίν·
Γ Βασ. 4,17	Ο Σαμαὰ υἱὸς τοῦ Ηλὰ εἰς τὴν περιοχὴν Βενιαμίν,
Γ Βασ. 4,18	Γαβὲρ υἱὸς Ἀδαΐ ἐν τῇ γῇ Γάδ, καὶ Σηὼν βασιλέως τοῦ Ἑσεβὼν καὶ Ὠγ βασιλέως τοῦ Βασάν· καὶ νασίφ εἷς ἐν γῇ Ἰούδα·
Γ Βασ. 4,18	Ο Γαβὲρ υἱὸς τοῦ Αδαΐ εἰς τὴν χώραν Γαδ καὶ τὴν χώραν τοῦ Σηὼν τοῦ βασιλέως τῆς πόλεως Ἑσεβὼν καὶ τοῦ Ὠγ τοῦ βασιλέως τῆς χώρας Βασάν. Ο Νασίφ ἦτο εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
Γ Βασ. 4,19	Ἴωσαφάτ υἱὸς Φουασσοῦδ ἐν Ἰσάχαρ.
Γ Βασ. 4,19	Δωδέκατος δὲ ἦτο ὁ Ἰωσαφάτ ὁ υἱὸς τοῦ Φουασσοῦδ, εἰς τὴν περιοχὴν Ἰσάχαρ.
Γ Βασ. 20	καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ ὥς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος ἔσθοντες καὶ πίνοντες καὶ εὐφραίνόμενοι.]
Γ Βασ. 4,20	Οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἰσραηλῖται ἦσαν πολλοί, ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ πλῆθος. Αὐτοὶ ἐτρώγαν καὶ ἐπιναν καὶ ηυφραίνοντο.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 5

Γ Βασ. 5,1	[Καὶ Σαλωμὼν ἦν ἐξουσιάζων ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείοις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ γῆς ἄλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίου Αἰγύπτου προσεγγίζοντες δῶρα καὶ δουλεύοντες τῷ Σαλωμὼν πάσας ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ.] Καὶ ἐχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὕτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν καὶ πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ, οὐ παραλλάσσουσι λόγον·
Γ Βασ. 5,1	Ο Σολομὼν ἐξουσίαζεν εἰς ὅλας τὰς βασιλείας ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἐξετείνοντο ἀπὸ τοῦ ποταμὸν Εὐφράτην ἕως τὴν

χώραν των Φιλισταίων και ἕως εἰς τὰ σύνορα τῆς Αἰγύπτου. Οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ προσέφεραν δῶρα στον Σολομώντα καὶ ἦσαν υποτελεῖς εἰς αὐτὸν ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του. Οἱ δὲ προαναφερθέντες δώδεκα τοπάρχαι ἐπρομήθευον στον βασιλέα Σολομώντα, σύμφωνα με τὰς ἐντολὰς τὰς ὁποίας εἶχον λάβει, ὅλα ὅσα ἐχρειάζετο διὰ τὴν βασιλικὴν τράπεζαν. Καθεὶ ἐναὶς ἀπὸ αὐτῶν δι' ἓνα μῆνα ἀνελάμβανε τὴν χορήγησιν, ὅλοι δὲ αὐτοὶ ἐτηροῦσαν με ἀκρίβειαν τὴν υποχρέωσιν τῶν αὐτῶν.

Γ Βασ. 5,2 καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἦρον εἰς τὸν τόπον, οὗ ἂν ᾗ ὁ βασιλεὺς, ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ. καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμών ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεῦρου κεκοπανισμένου.

Γ Βασ. 5,2 Οἱ τοπάρχαι αὐτοὶ ἐφρόντιζαν νὰ προμηθεύουν κριθὴν καὶ ἄχυρα δι' ὅλους τοὺς ἵππους καὶ δι' ἐκείνους, ποὺ ἦσαν ζευγμένοι εἰς τὰ βασιλικά πολεμικά ἄρματα. Αὐτὴν δὲ τὴν τροφοδοσίαν τῶν ἵππων ἔφεραν στον τόπον, ὅπου ἐκάστοτε εὐρίσκετο ὁ βασιλεὺς. Καθένας ἀπὸ τοὺς τοπάρχας αὐτοὺς ἔφερε τὸ μερίδιόν του. Τα δὲ πρὸς διατροφήν ἀπαιτούμενα διὰ τὴν βασιλικὴν τράπεζαν τοῦ Σολομώντος ἦσαν ἐκάστην ἡμέραν τὰ ἐξῆς· Τριάκοντα κόροι σημιγδάλι, ἐξήκοντα κόροι ἀλεῦρου κοπανισμένου,

Γ Βασ. 5,3 καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων ἐκλεκτῶν, σιτευτά·

Γ Βασ. 5,3 δέκα ἐκλεκτά μοσχάρια καλοθρεμμένα, εἴκοσι βόδια ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ βόσκουν εἰς τὰ λειβάδια, ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὰ ἐλάφια καὶ τὰ ζαρκάδια, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐκλεκτά καὶ καλοθρεμμένα.

Γ Βασ. 5,4 ὅτι ἦν ἄρχων πέραν ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν.

Γ Βασ. 5,4 Ὁ Σολομών ἦτο μέγας βασιλεὺς, διότι ἐκυριαρχοῦσεν εἰς

χώρας και πέραν του Ευφράτου ποταμού. Και μολονότι
τοιαύτην έκτασιν εἶχεν η βασιλεία του, επικρατοῦσε εἰς
ὅλην την περιοχὴν ἐντὸς και γύρω της αυτοκρατορίας του
ειρήνη.

Γ Βασ. 5,5 Καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμών καὶ σοφίαν
πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ
τὴν θάλασσαν.

Γ Βασ. 5,5 Ο Κυριος ἔδωκεν στον Σολομώντα σύνεσιν και σοφίαν
πολλήν και μεγάλην ευρύτητα ἀντιλήψεως, ὅση εἶναι ἡ
ἄμμος, που ευρίσκεται πλησίον εἰς την θάλασσαν.

Γ Βασ. 5,10 καὶ ἐπληθύνθη Σαλωμών σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν
πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους
Αἰγύπτου

Γ Βασ. 5,10 Ο Σολομών απέκτησε πολὺ μεγάλην σοφίαν και σύνεσιν,
μεγαλυτέραν ἀπὸ την σοφίαν και σύνεσιν ὅλων των
ἀρχαίων ἀνδρῶν και αὐτῶν ἀκόμη των σοφῶν της
Αἰγύπτου.

Γ Βασ. 5,11 καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ
ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαιθάν τὸν Ζαρεῖτην καὶ τὸν Αἰνάν καὶ
τὸν Χαλκάλ καὶ Δαρδὰ υἱοὺς Μάλ.

Γ Βασ. 5,11 Ἐγινε σοφώτερος ἀπὸ ὅλους τους ἀνθρώπους. Σοφώτερος
ἀπὸ τον Γαιθάν τον Ζαρεῖτην, τον Αἰνάν, τον Χαλκάλ, τον
Δαρδά, οι οποίοι ἦσαν υιοὶ του Μάλ.

Γ Βασ. 5,12 καὶ ἐλάλησε Σαλωμών τρισχιλίας παραβολάς, καὶ ἦσαν
ῥῥαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλιαι.

Γ Βασ. 5,12 Ο Σολομών ἔγραψε τρεῖς χιλιάδες ἀποφθέγματα και
παροιμίας και πέντε χιλιάδας ῥῥας.

Γ Βασ. 5,13 καὶ ἐλάλησεν ὑπὲρ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν
τῷ Λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης
διὰ τοῦ τοίχου καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ
τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ περὶ τῶν
ἰχθύων.

- Γ Βασ. 5,13 Ωμίλησε δι' όλα τα δένδρα από τα μεγάλα κέδρα, που υπάρχουν στον Λιβανον, μέχρι του μικρού φυτού του υσσώπου, που φυτρώνει στους τοίχους. Ωμίλησε δια τα ζώα, δια τα πτηνά, δια τα ερπετά και δια τους ιχθύς.
- Γ Βασ. 5,14 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμών καὶ ἐλάμβανε δῶρα παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 5,14 Ολοι οι άνθρωποι προσήρχντο να ακούσουν την σοφίαν του Σολομώντος. Ο δε Σολομών ἐλάμβανε δῶρα ἀπὸ ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅσοι ἤρχοντο να ακούσουν την σοφίαν του.
- Γ Βασ. 5,14a Καὶ ἔλαβε Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ.
- Γ Βασ. 5,14^α Ο Σολομών ἐπῆρεν ὡς σύζυγόν του τὴν θυγατέρα του Φαραὼ τῆς Αἰγύπτου, τὴν ὁποίαν καὶ ἔφερεν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ καὶ τὴν ἐγκατέστησεν ἐκεῖ, μέχρις ὅτου ἐτελείωσε τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἰδικοῦ τοῦ ἀνακτόρου καὶ τοῦ τείχους, τὸ ὁποῖον περιέβαλλε τὴν Ἱερουσαλήμ.
- Γ Βασ. 5,14β τότε ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ προκατελάβετο τὴν Γαζέρ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν καὶ τὸν Χανανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργάβ, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς Φαραὼ ἀποστολὰς θυγατρὶ αὐτοῦ γυναικὶ Σαλωμών, καὶ Σαλωμών ὠκοδόμησε τὴν Γαζέρ.
- Γ Βασ. 5,14β Τότε δε ο Φαραὼ ο βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐξεστράτευσε καὶ κατέλαβε κατ' ἀρχὰς τὴν Γαζέρ, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπυρπόλησε. Κατόπιν υπέταξε τοὺς Χαναναίους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς τὴν Μεργάβ. Αὐτὰς δε τὰς χώρας ἔδωκεν ὁ Φαραὼ ὡς προῖκα εἰς τὴν θυγατέρα του, τὴν σύζυγον τοῦ Σολομώντος. Ο Σολομών ἀνοικοδόμησε τότε τὴν

πυρποληθείσαν Γαζέρ.

Γ Βασ. 5,15 Καὶ ἀπέστειλε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ
χρῖσαι τὸν Σαλωμών ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι
ἀγαπῶν ἦν Χιράμ τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας.

Γ Βασ. 5,15 Ο δε βασιλεὺς της πόλεως Τυρου, ο Χιράμ, ἐστείλεν
ανθρώπους, δια να συγχαρή τον Σολομώντα, ο οποίος
ανεδείχθη βασιλεὺς ἀντὶ του πατρὸς του, διότι ο Χιράμ ἦτο
φίλος του Δαυὶδ ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς του.

Γ Βασ. 5,16 καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών πρὸς Χιράμ λέγων·

Γ Βασ. 5,16 Ο Σολομών ἐστείλεν ανθρώπους και παρεκάλεσε τον Χιράμ
λέγων·

Γ Βασ. 5,17 σὺ οἶδας τὸν πατέρα μου Δαυὶδ ὅτι οὐκ ἠδύνατο
οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου ἀπὸ
προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν ἕως
τοῦ δοῦναι Κύριον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν
αὐτοῦ.

Γ Βασ. 5,17 “συ γνωρίζεις ὅτι ο πατήρ μου ο Δαυὶδ δεν ἠμποροῦσε να
ανοικοδομήση ναὸν πρὸς δόξαν και τιμὴν του ονόματος του
Κυρίου του Θεοῦ μου ἐξ αἰτίας των πολέμων, τους οποίους
εἶχε διεξαγάγει ολόγυρα, μέχρις ὅτου ο Κυριος υπέταξεν
ὑπὸ τους πόδας του Δαυὶδ ὅλους αὐτοὺς τους εχθροὺς του.

Γ Βασ. 5,18 καὶ νῦν ἀνέπαυσε Κύριος ὁ Θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν·
οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα πονηρόν.

Γ Βασ. 5,18 Και τώρα Κυριος ο Θεός ἐδωσεν εἰς ἐμέ εἰρήνην και
ἡσυχίαν ἀπὸ τους γύρω μου εχθρούς. Κανείς πλέον εχθρός
δεν υπάρχει, οὔτε και υφίσταται κανένα θέμα επικίνδυνον
και πονηρόν, ικανόν να διαταράξη την εἰρήνην.

Γ Βασ. 5,19 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεός πρὸς
Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων· ὁ υἱός σου, ὃν δώσω
ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν
οἶκον τῷ ὀνόματί μου.

- Γ Βασ. 5,19 Και έτσι εγώ λέγω και επήρα την απόφασιν, να οικοδομήσω ναόν στο όνομα Κυρίου του Θεού μου, όπως είπε Κυριος ο Θεός προς τον πατέρα μου τον Δαβίδ λέγων· Ο υιός σου, τον οποίον εγώ προορίζω να σε διαδεχθή στον βασιλικόν σου θρόνον, αυτός θα οικοδομήση τον ναόν επ' ονόματί μου.
- Γ Βασ. 5,20 καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου, καὶ ἴδου οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα, ὅσα ἂν εἴπῃς, ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδώνιοι.
- Γ Βασ. 5,20 Και τώρα δώσε εντολήν να κόψουν δι' ἐμέ ξύλα ἀπὸ τὰ δένδρα του ὄρους Λιβάνου. Ἰδού οἱ δούλοι μου εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σου, δια να συνεργασθoύν με τοὺς ἰδικoὺς σου δούλους. Εγὼ δε θα δώσω ὡς μισθὸν δια τοὺς δούλους σου ο,τι συ μου ζητήσης. Ἀς ἀναλάβουν οἱ δούλοι σου τὸ κόψιμο τῶν δένδρων, διότι, ὅπως και συ γνωρίζεις, δεν υπάρχουν εἰς τὴν περιοχὴν μας ξυλοκόποι ἱκανοί, ὅπως εἶναι οἱ Σιδώνιοι”.
- Γ Βασ. 5,21 καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσε Χιράμ τῶν λόγων Σαλωμών, ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς σήμερον, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυίδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον
- Γ Βασ. 5,21 Όταν ο Χιράμ ἤκουσε τὰ λόγια αὐτὰ του Σολομώντος ἐχάρη πάρα πολὺ και εἶπε· “δοξασμένος ας εἶναι σήμερον ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἔδωσεν στον Δαυίδ υἱὸν τόσον συνετὸν ὡς κυβερνήτην δια τον πολυἀριθμον αὐτὸν λαὸν του Ἰσραήλ”.
- Γ Βασ. 5,22 καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμών λέγων· ἀκήκοα περὶ πάντων, ὧν ἀπέσταλκας πρὸς με· ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου, ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα·
- Γ Βασ. 5,22 Ο Χιράμ ἀπήντησε πρὸς τον Σολομώντα και του εἶπε· “ἤκουσα με προσοχὴν ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μου παρήγγειλες. Εγὼ θα κάμω κάθε τι, που μου ἐζήτησες,

- δηλαδή να προμηθεύσω εις σε ξύλα από κέδρον και πεύκην.
Γ Βασ. 5,23 οἱ δοῦλοί μου κατάξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδίας ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἂν ἀποστείλῃς πρὸς με, καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ, καὶ σὺ ἀρείς· καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου, τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου.
- Γ Βασ. 5,23 Οἱ δούλοι μου θα κόψουν και θα καταβιβάσουν αὐτὰ ἀπὸ το ὄρος Λιβανον εις την θάλασσαν, θα τα τοποθετήσω ἐπάνω εις σχεδίας και θα τα μεταφέρω δια θαλάσσης ἕως εις την παράλιον περιοχὴν, την οποίαν συ θα μου ορίσης. Εκεί ἐγὼ θα τα ἀποθέσω, και ἀπὸ ἐκεῖ ἐσύ θα τα πάρῃς. Συ δε θα εκπληρώσης και το ἰδικόν μου θέλημα θα δώσης δηλαδή τρῶφιμα στον οἶκον μου”.
- Γ Βασ. 5,24 καὶ ἦν Χιράμ διδοὺς τῷ Σαλωμών κέδρους καὶ πεύκας καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 5,24 Πράγματι ο Χιράμ ἐχορηγοῦσε στον Σολομώντα κέδρα και πεύκα και ο,τι ἄλλο ἐκεῖνος ἠθέλε.
- Γ Βασ. 5,25 καὶ Σαλωμών ἔδωκε τῷ Χιράμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχεῖρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βαῖθ ἐλαίου κεκομμένου· κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμών τῷ Χιράμ κατ’ ἐνιαυτόν.
- Γ Βασ. 5,25 Ο δε Σολομών ἐδίδε τακτικῶς στον Χιράμ τέσσαρα και πλέον εκατομμύρια κιλά σίτου και τροφάς δια τον βασιλικόν του οἶκον. Ἀκόμη δε τετρακοσίας εἴκοσι χιλιάδας και πλέον κιλά ἐλαίου ἀπὸ τα ἐλαιοπιεστήρια. Αὐτό το ποσόν ἐδίδε κάθε ἔτος ο Σολομών στον Χιράμ.
- Γ Βασ. 5,26 καὶ Κύριος ἔδωκε σοφίαν τῷ Σαλωμών, καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ· καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Χιράμ καὶ ἀνὰ μέσον Σαλωμών, καὶ διέθεντο διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτῶν.
- Γ Βασ. 5,26 Ο Κυριος ἔδωσε σοφίαν στον Σολομώντα, ὅπως εἶχεν υποσχεθῇ εις αὐτόν. Και ἐπικρατοῦσε εἰρήνη μεταξύ του Χιράμ και του Σολομώντος. Αὐτοὶ συνήψαν συμφωνίαν

μεταξύ των.

Γ Βασ. 5,27 καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

Γ Βασ. 5,27 Ο βασιλεὺς του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ Σολομών, ὥρισεν ὡς αχθοφόρους ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας τριάντα χιλιάδες ἀνδρας.

Γ Βασ. 5,28 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνί, ἀλλασσόμενοι, μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν· καὶ Ἀδωνιράμ ἐπὶ τοῦ φόρου.

Γ Βασ. 5,28 Εστειλε δε αὐτοὺς εἰς τὰ ὄρος Λιβανον, δια να εργάζωνται ἀνά δέκα χιλιάδες κατὰ μῆνα. Αὐτοὶ ἐνηλλάσσοντο, ὥστε ἓνα μῆνα ἦσαν στον Λιβανον και δύο μῆνας εὐρίσκοντο εἰς τὰ σπίτια των. Επόπτης δε αὐτῶν ἦτο ὁ Αδωνιράμ.

Γ Βασ. 5,29 καὶ ἦν τῷ Σαλωμών ἐβδομήκοντα χιλιάδες αἶροντες ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει,

Γ Βασ. 5,29 Υπήρχον ἀκόμη εἰς τὴν υπηρεσίαν τοῦ Σολομώντος ἐβδομήκοντα χιλιάδες αχθοφόροι και ογδοήκοντα χιλιάδες λατόμοι στο ὄρος.

Γ Βασ. 5,30 χωρὶς τῶν ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῷ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα.

Γ Βασ. 5,30 Εἰς αὐτοὺς δεν συμπεριλαμβάνοντο οἱ ἐπόπται των ἔργων, τοὺς οἁοίους εἶχε διορίσει ὁ Σολομών και των οἁοίων ὁ ἀριθμὸς ἀνήρχετο εἰς τρεις χιλιάδας ἑξακοσίους.

Γ Βασ. 5,32 καὶ ἡτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη.

Γ Βασ. 5,32 Αὐτοὶ ἐργαζόμενοι ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἡτοίμασαν ὅλους τοὺς λίθους και τα ξύλα.

- Γ Βασ. 6,1 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμών ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, (Κεφ. Ε 31)
- Γ Βασ. 6,1 Κατὰ το τετρακοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐξόδου των Ἰσραηλιτῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ κατὰ τὸν δεῦτερον μῆνα τοῦ τετάρτου ἔτους, πού εβασίλευεν ὁ Σολομών στον ἰσραηλιτικὸν λαόν,
- Γ Βασ. 6,1α καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς ἵνα αἵρωσι λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου, καὶ λίθους ἀπελεκήτους. (Κεφ. Ε 32)
- Γ Βασ. 6,1^α ὁ βασιλεὺς Σολομών διέταξε καὶ μετέφεραν τοὺς μεγάλους καὶ ωραίους λίθους δια τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ. Αὐτοὶ δὲ οἱ λίθοι ἦσαν ἀπελέκητοι.
- Γ Βασ. 6,1β καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμών καὶ οἱ υἱοὶ Χιράμ καὶ ἔβαλαν αὐτούς.
- Γ Βασ. 6,1β Αὐτοὺς τοὺς λίθους εἶχον κόψει προηγουμένως οἱ δούλοι τοῦ Σολομώντος καὶ οἱ δούλοι τοῦ Χιράμ ἀπὸ το ὅρος καὶ κατόπιν, αφοῦ τοὺς ἐπελέκησαν, τοὺς ἔθεσαν ὡς θεμέλιον τοῦ ναοῦ.
- Γ Βασ. 6,1γ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐθεμελίωσε τὸν οἶκον Κυρίου ἐν μηνὶ Νισῶ, καὶ τῷ δευτέρῳ μηνὶ
- Γ Βασ. 6,1γ Κατὰ δὲ τὸ τέταρτον ἔτος καὶ τὸν μῆνα Νισῶ, τὸν δεῦτερον αὐτὸν μῆνα, ἐθεμελίωσεν ὁ Σολομών τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
- Γ Βασ. 6,1δ ἐν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ, ἐν μηνὶ Βαάλ (οὗτος ὁ μῆν ὁ ὄγδοος) συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 6,1δ Κατὰ δὲ τὸ ἐνδέκατον ἔτος, τὸν μῆνα Βαάλ (αὐτὸς εἶναι ὁ ὄγδοος μῆν) ἀπεπερατώθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ καθ' ὅλην τὴν ἀρχιτεκτονικὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄλλην τάξιν.
- Γ Βασ. 6,2 καὶ ὁ οἶκος, ὃν ὠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ, τεσσαράκοντα ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ καὶ εἴκοσιν ἐν

πήχει πλάτος αὐτοῦ καὶ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτοῦ.

Γ Βασ. 6,2 Ο οἶκος αὐτὸς τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ανοικοδόμησεν ὁ βασιλεὺς Σολομών πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου, εἶχε μήκος μεν τεσσαράκοντα εβραϊκοὺς πήχεις, πλάτος εἴκοσι πήχεις καὶ ὀψος εἴκοσι πέντε πήχεις.

Γ Βασ. 6,3 καὶ τὸ αἶλὰμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, εἴκοσιν ἐν πήχει μήκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου καὶ δέκα ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου. καὶ ὠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν.

Γ Βασ. 6,3 Εμπρὸς στὸν ναὸν υπήρχεν ἡ στοά. Τὸ μήκος τῆς προσόψεώς τῆς ἦτο τόσοι, πήχεις, ὅσον ἦτο τὸ πλάτος τοῦ ναοῦ, δηλαδὴ εἴκοσι πήχεις. Τὸ δε βάθος τῆς στοᾶς, πού ἐφθανε μέχρι τοῦ ναοῦ, ἦτο δέκα πήχεις. Ἐτσι ανοικοδόμησε καὶ ἔφερεν εἰς πέρας ὁ Σολομών τὸν ναὸν τούτον τοῦ Κυρίου.

Γ Βασ. 6,4 καὶ ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς.

Γ Βασ. 6,4 Ο βασιλεὺς διέταξε καὶ κατεσκεύασαν στὸν ναὸν παράθυρα με κιγκλιδῶματα.

Γ Βασ. 6,5 καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβὶρ καὶ ἐποίησε πλευρὰς κυκλόθεν.

Γ Βασ. 6,5 Πρὸς τὸν παρά τὸν τοῖχον τοῦ κυρίως ναοῦ χώρον καὶ γύρω ἀπὸ τὸν ναὸν τούτον καὶ ἀπὸ τὸ ἄδυτον τοῦ ναοῦ διέταξεν ὁ Σολομών καὶ κατεσκεύασαν δωμάτια. Τὰ δωμάτια ἦσαν εἰς ἐπαλλήλους ορόφους γύρω ἀπὸ τὸν ναὸν.

Γ Βασ. 6,6 ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω πέντε πήχεων ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τὸ μέσον ἕξ, καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πήχει τὸ πλάτος αὐτῆς· ὅτι διάστημα ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἕξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.

Γ Βασ. 6,6 Ο πρῶτος ὀρόφος, ὁ κατώτερος, εἶχε πλάτος πέντε πήχεις, ὁ μεσαῖος ἕξ πήχεις καὶ ὁ τρίτος ἑπτὰ πήχεις. Μεταξὺ τῶν

οικοδομημάτων αυτών και του κυρίως ναού υπήρχε, σεβασμού ένεκεν, μία απόστασις, δια να μη εγγίζουν αυτά τα οικοδομήματα στον τοίχον του ναού.

Γ Βασ. 6,7 καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ὠκοδομήθη, καὶ σφῦρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἤκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν.

Γ Βασ. 6,7 Δια την ανοικοδόμησιν του ναού εχρησιμοποιήθησαν συμπαγεῖς λίθοι, οι οποίοι δεν είχαν ανάγκην κατεργασίας. Ησαν μεγάλοι και έτοιμοι. Ετσι δε κανένα σιδερένιο εργαλείον, κανείς πέλεκυς και κανένα σφυρί δεν ηκούσθη στον ναόν κατά το διάστημα της ανοικοδομήσεως.

Γ Βασ. 6,8 καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ ἐλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριώροφα,

Γ Βασ. 6,8 Εἰς το δεξιόν μέρος του ναού, στο ισόγειον των παραπλεύρως οικοδομημάτων, υπήρχε μία πύλη, η οποία με ελικοειδή κλίμακα ωδηγούσε στον μεσαῖον ὀροφον και από εκεί στον τρίτον ὀροφον.

Γ Βασ. 6,9 καὶ ὠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν· καὶ ἐκοιλοστάθμησε τὸν οἶκον κέδροις.

Γ Βασ. 6,9 Ο Σολομών οικοδόμησε και έφερεν εις πέρας τον ναόν. Εχρησιμοποίησε δε δια τον ναόν ξυλείαν από κέδρους.

Γ Βασ. 6,10 καὶ ὠκοδόμησε τοὺς ἐνδέσμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ συνέσχε τὸν σύνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις.

Γ Βασ. 6,10 Ανοικοδόμησε γύρω από τον ναόν και δωμάτια. Το ὕψος του κάθε δωματίου ἦτο πέντε πήχεις. Δια το όλον αυτό οικοδομικόν συγκρότημα εχρησιμοποίησε κέδρους.

Γ Βασ. 6,11 [Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαλωμών λέγων·

Γ Βασ. 6,11 Εἶπε δε τότε ο Κυριος προς τον Σολομώντα·

Γ Βασ. 6,12 ὁ οἶκος οὗτος, ὃν σὺ οἰκοδομεῖς, ἐὰν ὀδεύῃς τοῖς

προστάγμασί μου καὶ τὰ κρίματά μου ποιῆς καὶ φυλάσσης πάσας τὰς ἐντολάς μου ἀναστρέφεσθαι ἐν αὐταῖς, στήσω τὸν λόγον μου, ὃν ἐλάλησα πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα σου

Γ Βασ. 6,12 “ὁ ναὸς αὐτός, τὸν ὁποῖον συ οἰκοδομεῖς, θα δοξασθῇ καὶ θα με δόξαση, εἴαν συ πορευθῇς σύμφωνα με τὰ προστάγματά μου καὶ εφαρμόσης τὰς αποφάσεις μου καὶ φυλάξης ὅλας τὰς ἐντολάς μου, ἀναστρεφόμενος καὶ ζῶν σύμφωνα με αὐτά. Καὶ τότε ἐγὼ θα τηρήσω καὶ θα εφαρμόσω τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν ἔδωκα στὸν πατέρα σου Δαυὶδ·

Γ Βασ. 6,13 καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 6,13 θα κατασκηνώσω δηλαδὴ ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ δὲν θα ἐγκαταλείψω ποτὲ τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραηλιτικόν”.

Γ Βασ. 6,14 καὶ ὠκοδόμησε Σαλωμών τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσε αὐτόν.]

Γ Βασ. 6,14 Ὁ Σολομών, οἰκοδομών κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐπεράτωσε τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ.

Γ Βασ. 6,15 καὶ ὠκοδόμησε τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου ἔσωθεν διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν τοίχων καὶ ἕως τῶν δοκῶν· ἐκοιλοστάθμησε συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν καὶ περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίναις.

Γ Βασ. 6,15 Ἐνέδυσσε δὲ τοὺς ἐσωτερικοὺς τοίχους τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως εἰς τὰς δοκοὺς τῆς οροφῆς με ξύλα κέδρινα εφαρμοστά. Ὅλον τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ ἐστρώσε με σανίδας ἐκ πεύκων.

Γ Βασ. 6,16 καὶ ὠκοδόμησε τοὺς εἴκοσι πῆχεις ἀπ’ ἄκρου τοῦ τοίχου τὸ πλευρὸν τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν δοκῶν, καὶ ἐποίησε ἐκ τοῦ δαβὶρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων.

Γ Βασ. 6,16 Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι

πήχεων από την οπισθίαν πλευράν του κυρίως ναού
ανήγειρεν από το έδαφος έως εις την οροφήν το δαβίρ, τα
άγια των αγίων.

- Γ Βασ. 6,17 καὶ τεσσαράκοντα πήχεων ἦν ὁ ναὸς [ὁ ἐσώτατος
Γ Βασ. 6,17 Ο κυρίως ναὸς εἶχε μήκος τεσσαράκοντα πήχεις.
Γ Βασ. 6,18 καὶ διὰ κέδρου πρὸς τὸν οἶκον ἔσω πλοκὴν
ἐπαναστήσεις καὶ πέταλον καὶ ἀνάγλυφα πάντα κέδρινα
οὐκ ἐφαίνετο λίθος.]
- Γ Βασ. 6,18 “Με σανίδας ἐκ κέδρων θα ἐπενδύσης, εἶπεν ὁ Θεός, το
εσωτερικὸν τοῦ ναοῦ. Με σανίδας ἐκ κέδρου, ἐπὶ των
οποίων θα εἶναι ἀνάγλυφα σκαλίσματα ἀνθέων. Αἱ σανίδες
θα ἐφαρμόζουν μία πρὸς τὴν ἄλλην, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται ὁ
λίθινος τοίχος τοῦ ναοῦ”.
- Γ Βασ. 6,19 κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβίρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν
δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.
- Γ Βασ. 6,19 Το τμήμα τοῦ ναοῦ, πού ἐλέγετο Ἁγία, ἦτο ἐμπροσθεν τοῦ
αδύτου, το ὁποῖον εὐρίσκετο εἰς τὸ βάθος τοῦ ναοῦ.
Ἐχρησίμευε δε τὸ ἀδυτον, διὰ νὰ τοποθετῇται ἐκεῖ ἡ
Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου.
- Γ Βασ. 6,20 εἴκοσι πήχεις μήκος καὶ εἴκοσι πήχεις πλάτος καὶ εἴκοσι
πήχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ παριέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ
συγκεκλεισμένῳ. καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον [κέδρου
Γ Βασ. 6,20 Το ἀδυτον, τὰ Ἁγία των Ἀγίων, εἶχον μήκος εἴκοσι πήχεις
καὶ πλάτος ἐπίσης εἴκοσι πήχεις καὶ ὕψος εἴκοσι πήχεις. Τὰ
εσωτερικὰ δε τοιχώματα τούτου εἶχον καλύψει με καθαρὸν
χρυσόν. Κατεσκεύασεν ἐπίσης καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ
θυμιάματος ἀπὸ ξύλα κέδρινα.
- Γ Βασ. 6,21 καὶ περιεπύλωσε Σαλωμών τὸν οἶκον ἔνδοθεν χρυσίῳ
ἀποκλειστῶ καὶ παρήγαγεν ἐν καθηλώμασι χρυσοῦ.]
- Γ Βασ. 6,21 Ὁ Σολομών ἐνέδυσεν εσωτερικῶς τὸν ναὸν με ἐλάσματα
ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν, τὰ ὁποῖα ἐκάρφωσε με χρυσὰ
καρφιά.

- Γ Βασ. 6,21 κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ.
- Γ Βασ. 6,21 Ετοποθέτησε δε εμπρὸς εἰς τα Ἁγια των Ἀγίων το
θυσιαστήριον του θυμιάματος, το οποίον ἐκάλυψεν ἐπίσης
με χρυσόν.
- Γ Βασ. 6,22 καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ ἕως συντελείας
παντὸς τοῦ οἴκου [καὶ ὅλον τὸ ἔσω τοῦ δαβὶρ
ἐπετάλωσε χρυσίῳ.]
- Γ Βασ. 6,22 Ολα τα εσωτερικά τοιχώματα του ναοῦ, ἀπὸ το δάπεδον καὶ
ἕως την οροφήν, ἐκάλυψε με χρυσόν. Ὀλον τον εσωτερικόν
χώρον του Ἀδύτου ἐκάλυψεν ἐπίσης με ἐλάσματα χρυσοῦ.
- Γ Βασ. 6,23 καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβὶρ δύο Χερουβὶμ δέκα πήχεων
μέγεθος ἐσταθμωμένον.
- Γ Βασ. 6,23 Μέσα δε στον χώρον αὐτόν, εἰς τα Ἁγια Ἀγίων, ετοποθέτησε
δύο Χερουβὶμ, των οποίων το ὕψος ἦτο δέκα πήχεις με
ακρίβειαν μετρημένους.
- Γ Βασ. 6,24 καὶ πέντε πήχεων πτερύγιον τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἐνὸς καὶ
πέντε πήχεων πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐν πήχει
δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος πτερυγίου
αὐτοῦ·
- Γ Βασ. 6,24 Ἡ μία πτέρυξ του ἐνὸς Χερουβὶμ εἶχε μήκος πέντε πήχεις.
Πέντε πήχεις εἶχε καὶ ἡ ἄλλη πτέρυξ του ἰδίου Χερουβὶμ.
Ετσι δε ἦσαν δέκα πήχεις ἀπὸ το ἓνα ἄκρον της μίας
πτέρυγος ἕως το ἄλλο ἄκρον της ἄλλης πτέρυγος του ἰδίου
Χερουβὶμ.
- Γ Βασ. 6,25 οὕτως τῷ Χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ, ἐν μέτρῳ ἐνὶ
συντέλεια μία ἀμφοτέροις.
- Γ Βασ. 6,25 Τας αὐτάς διαστάσεις εἶχε καὶ το δεύτερον Χερουβὶμ. Αἱ
διαστάσεις καὶ ἡ μορφή ἦσαν τα ἴδια καὶ δια τα δύο
Χερουβὶμ.
- Γ Βασ. 6,26 καὶ τὸ ὕψος τοῦ Χερουβ τοῦ ἐνὸς δέκα ἐν πήχει, καὶ
οὕτω τῷ Χερουβ τῷ δευτέρῳ.
- Γ Βασ. 6,26 Το ὕψος του ἐνὸς Χερουβείμ ἦτο δέκα πήχεις. Ἐπίσης δε

- δέκα πήχεις ἦτο και το ὕψος του ἄλλου Χερουβείμ.
Γ Βασ. 6,27 καὶ ἀμφότερα τὰ Χερουβίμ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου· καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἤπτετο πτέρυξ μία τοῦ τοίχου, καὶ πτέρυξ Χερουὺβ τοῦ δευτέρου ἤπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἤπτοντο πτέρυξ πτέρυγος.
- Γ Βασ. 6,27 Καὶ τα δύο Χερουβίμ εὐρίσκοντο στο μέσον του χώρου, που ονομάζεται Ἁγία Ἀγίων. Εἶχον ανοικτάς τας πτέρυγας των καὶ ἡ μία πτέρυξ του ενός Χερουβείμ ἤγγιζεν στον τοίχον, ἡ δε ἄλλη πτέρυξ του ἄλλου Χερουβείμ στον ἀπέναντι τοίχον. Αἱ δε δύο ἄλλαι πτέρυγες των Χερουβίμ ἤγγιζαν ἡ μία τὴν ἄλλην.
- Γ Βασ. 6,28 καὶ περιέσχε τὰ Χερουβίμ χρυσίῳ.
Γ Βασ. 6,28 Ο Σολομών περιέβαλε καὶ αὐτὰ τα Χερουβίμ με χρυσόν.
Γ Βασ. 6,29 καὶ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπτὰ ἔγραψε γραφίδι Χερουβίμ, καὶ φοίνικες τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ.
- Γ Βασ. 6,29 Με εἰδικόν δε εργαλεῖον ἐχάραξεν εἰς ὅλας τας ἐσωτερικάς καὶ ἐξωτερικάς πλευράς του τοίχου του ναοῦ καὶ του αὐτοῦ ἀναγλύφους μορφὰς Χερουβίμ καὶ φοινίκων.
- Γ Βασ. 6,30 καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ, τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου.
- Γ Βασ. 6,30 Το δάπεδον δε του ναοῦ, τὸσον του ἐσωτάτου, του Ἁγίου των Ἀγίων, ὅσον καὶ του ἐξωτερικοῦ, των Ἀγίων, ἐκάλυψε με χρυσόν.
- Γ Βασ. 6,31 καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβὶρ ἐποίησε θύρας ξύλων ἀρκευθίνων εἰς φλιάς πενταπλᾶς
Γ Βασ. 6,31 Κατεσκεύασε δε καὶ θύραν του αὐτοῦ, τῆς ὁποίας τα πενταπλά θυρόφυλλα ἦσαν ἀπὸ ξύλον ἀρκεύθου.
- Γ Βασ. 6,32 καὶ δύο θύρας ξύλων πευκίνων καὶ ἐγκολαπτὸν ἐπ' αὐτῶν ἐγκεκολλημένα Χερουβίμ καὶ φοίνικας καὶ

πέταλα διαπεπετασμένα· καὶ περιέσχε χρυσίῳ καὶ κατέβαιναν ἐπὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνικας τὸ χρυσίον.

Γ Βασ. 6,32 Εἰς τα θυρόφυλλα δέ, που εἶχαν κατασκευασθῇ ἀπὸ ξύλα πεύκου, εἶχαν χαραχθῇ ἀνάγλυφοι μορφαὶ Χερουβὶμ, φοινίκων καὶ ἀνοιγμένων ἀνθέων. Καὶ αὐτὰ τα ἐνέδυσσε με χρυσόν. Ὁ χρυσὸς αὐτὸς κατέβαινε καὶ εἰς τὰς ἀναγλύφους μορφὰς τῶν Χερουβὶμ καὶ τῶν φοινίκων.

Γ Βασ. 6,33 καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ, φλιαὶ ξύλων ἀρκευθίνων, στοαὶ τετραπλῶς.

Γ Βασ. 6,33 Καθ' ὅμοιον τρόπον κατεσκεύασε θύραν διὰ τὰ Ἁγία τοῦ κυρίως ναοῦ. Οἱ παραστάται αὐτῆς ἦσαν ἀπὸ ξύλον ἀρκεύθου. Τὸ δε ἀνοιγμὰ τῆς εἶχε σχῆμα τετραπλεύρου.

Γ Βασ. 6,34 καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα· δύο πτυχαὶ ἢ θύρα ἢ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ ἢ θύρα ἢ δευτέρα, στρεφόμενα·

Γ Βασ. 6,34 Καὶ τὰ δύο θυρόφυλλα εἶχον κατασκευασθῇ ἀπὸ ξύλα πεύκης. Τὸ ἓνα θυρόφυλλον ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο ξύλινα τμήματα, τὰ ὁποῖα διὰ στροφίγγων ἀνοιγόκλειαν. Ἐπίσης καὶ τὸ ἄλλο θυρόφυλλον εἶχε κατασκευασθῇ ἀπὸ δύο ξύλινα τεμάχια, τὰ ὁποῖα διὰ στροφίγγων ἐπίσης ἀνοιγόκλειαν.

Γ Βασ. 6,35 ἐγκεκολαμμένα Χερουβὶμ καὶ φοίνικες καὶ διαπεπετασμένα πέταλα καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν.

Γ Βασ. 6,35 Ἐπάνω εἰς αὐτὰ εἶχαν χαραχθῇ Χερουβείμ, φοίνικες καὶ ἄνθη με ἀνοικτὰ τὰ πέταλα. Εἶχον δε καλυφθῇ καὶ αὐτὰ με χρυσόν, ὁ ὁποῖος ἐξετείνετο μέχρι καὶ τῶν ἀναγλύφων παραστάσεων.

Γ Βασ. 6,36 καὶ ὠκοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην τρεῖς στίχους ἀπελεκήτων, καὶ στίχος κατεργασμένης κέδρου κυκλόθεν.

Γ Βασ. 6,36 Ἐκτισε κύκλῳ τὴν ἐσωτερικὴν αὐλὴν με τρεῖς σειράς

- Γ Βασ. 6,36^α απελεκήτων λίθων και με μίαν σειράν από κέδρινα δοκάρια.
καὶ ὠκοδόμησε τὸ καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αἵλαμ
τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.
- Γ Βασ. 6,36^α Ἐπίσης κατεσκεύασε το καταπέτασμα του προνάου, ο
οποῖος εὐρίσκετο ἐμπρὸς στον κυρίως ναόν.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 7

- Γ Βασ. 7,1 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών καὶ ἔλαβε τὸν
Χιράμ ἐκ Τύρου,
- Γ Βασ. 7,1 Ο βασιλεὺς Σολομών ἐστείλε καὶ ἐκάλεσε ἀπὸ τὴν Τυρον
τον Χιράμ.
- Γ Βασ. 7,2 υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς
Νεφθαλίμ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, τέκτων
χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ
ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ· καὶ
εἰσηνέχθη πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών καὶ ἐποίησε
πάντα τὰ ἔργα.
- Γ Βασ. 7,2 Αὐτὸς ἦτο υἱὸς μιᾶς χήρας ἀπὸ τὴν φυλὴν Νεφθαλίμ. Ο δε
πατὴρ του κατήγετο ἀπὸ τὴν Τυρον. Εἶχεν εἰδικότητα εἰς
τὴν κατεργασίαν τοῦ χαλκοῦ. Εἶχεν ἀνεπτυγμένην τὴν
καλαισθησίαν καὶ ἦτο πλήρης σοφίας καὶ ἀντιλήψεως, στο
να κατασκευάζῃ κάθε ἔργον δια τοῦ χαλκοῦ. Αὐτὸς
ὠδηγήθη στον βασιλέα τον Σολομώντα καὶ ἀνέλαβε νὰ
κατασκευάσῃ ὅλα τὰ ἱερά σκεύη.
- Γ Βασ. 7,3 καὶ ἐχώνευσε τοὺς δύο στήλους τῷ αἵλαμ τοῦ οἴκου,
ὀκτωκαίδεκα πῆχεις ὕψος τοῦ στύλου, καὶ περίμετρον
τεσσαρεσκαίδεκα πῆχεις ἐκύκλου αὐτόν, καὶ τὸ πάχος
τοῦ στύλου τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα, καὶ
οὕτως ὁ στῦλος ὁ δεύτερος.

- Γ Βασ. 7,3 Εχυσε και κατεσκεύασε δύο στύλους δια την είσοδον του ναού. Το ύψος του ενός στύλου ήτο δέκα οκτώ πήχεις, η δε περίμετρός του ήτο δέκα τέσσαρες πήχεις. Αι προεξοχαί των κοίλον ραβδώσεών του είχαν πάχος τέσσαρας δακτύλους. Καθ' όμοιον τρόπον κατεσκευάσθη και ο δεύτερος στύλος.
- Γ Βασ. 7,4 καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων, χωνευτὰ χαλκᾶ· πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἐνός, καὶ πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου.
- Γ Βασ. 7,4 Κατεσκεύασεν επίσης δύο κιονόκρανα, δια να τοποθετηθούν εις τας κορυφάς αυτών των στύλων. Τα έκαμε χωνευτά χάλκινα. Το ύψος του ενός κιονοκράνου ήτο πέντε πήχεις. Πέντε επίσης πήχεις ήτο και το ύψος του κιονοκράνου του άλλου στύλου.
- Γ Βασ. 7,5 καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἐνί, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ.
- Γ Βασ. 7,5 Κατεσκεύασε δύο δικτυωτά, δια να περικαλύψη το κιονόκρανον των στύλων. Ενα δικτυωτόν στο κιονόκρανον του ενός στύλου και άλλο δικτυωτόν στο κιονόκρανον του δευτέρου.
- Γ Βασ. 7,6 καὶ ἔργον κρεμαστόν, δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν δεδικτυωμένοι, ἔργον κρεμαστόν, στίχος ἐπὶ στίχον· καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ.
- Γ Βασ. 7,6 Επίσης κατεσκεύασε δια το κάθε κιονόκρανον ένα καλλιτεχνικόν κρεμαστόν ανάγλυφον. Αυτό απετελείτο από δύο σειράς χαλκίνων ομοιωμάτων καρπών ροδιάς εντός του δικτύου. Ητο δε κρεμαστόν εις δύο σειράς παραλλήλους. Το ίδιο καλλιτεχνικόν έργον έκαμε και δια το δεύτερον κιονόκρανον.
- Γ Βασ. 7,7 καὶ ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἰλᾶμ τοῦ ναοῦ· καὶ

ἔστησε τὸν στῦλον τὸν ἓνα καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχούμ· καὶ ἔστησε τὸν στῦλον τὸν δεύτερον καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βαάς.

Γ Βασ. 7,7 Τους δύο αὐτοὺς στύλους ετοποθέτησεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ. Ετοποθέτησε τὸν πρῶτον στῦλον, τὸν ὁποῖον ὠνόμασεν Ἰαχούμ. Ετοποθέτησεν ἔπειτα τὸν δεύτερον στῦλον, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε Βαάς.

Γ Βασ. 7,8 καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αἶλὰμ τεσσάρων πηχῶν.

Γ Βασ. 7,8 Επάνω δε ἀπὸ τοὺς στύλους αὐτοὺς, ποὺ εἶχαν τοποθετηθῇ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ, ετοποθετήθη χάλκινον ὁμοίωμα κρίνου ὕψους τεσσάρων πήχεων.

Γ Βασ. 7,9 καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων, καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει.

Γ Βασ. 7,9 Επάνω δε ἀπὸ αὐτὸ ὑπῆρχεν ἐπιστύλιον καὶ στοὺς δύο στύλους. Εἰς τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν τῶν ἐπιστυλίων ὑπῆρχε κιονόκρανον με πάχος ἴσον πρὸς τὸ ἐπιστύλιον.

Γ Βασ. 7,10 καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χεῖλους αὐτῆς ἕως τοῦ χεῖλους αὐτῆς, στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτό· πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ συνηγμένοι τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πήχει ἐκύκλουν αὐτήν.

Γ Βασ. 7,10 Κατεσκεύασεν ἐπίσης τὴν χαλκίνην θάλασσαν. Ἡ ἀπόστασις τοῦ ενός χεῖλους ἀπὸ τοῦ ἄλλο, ἡ διάμετρος δηλαδὴ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἦτο δέκα πήχεις. Αὐτὴ ἦτο ὁλόγυρα στρογγυλὴ. Τὸ ὕψος τῆς ἦτο πέντε πήχεις, ἡ δὲ περίμετρος, ποὺ περιέβαλλε τὸ χεῖλος τῆς, ἦτο τριάκοντα τρεῖς πήχεις.

Γ Βασ. 7,11 καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χεῖλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτήν, δέκα ἐν πήχει κυκλόθεν

Γ Βασ. 7,11 Κατω ἀπὸ τοῦ χεῖλος καὶ γύρω-γύρω περιέβαλλον τὴν θάλασσαν αὐτὴν δέκα ὑποστηρίγματα ἀπέχοντα τὸ ἓνα ἀπὸ

το άλλο ένα πήχυν.

Γ Βασ. 7,12

καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτηρίου,
βλαστὸς κρίνου, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής.

Γ Βασ. 7,12

Το χεῖλος της θαλάσσης ἦτο ὡσάν το χεῖλος του ποτηρίου,
ὅπως ο βλαστὸς του κρίνου, το δε πάχος του χείλους αὐτοῦ
ἦτο μία παλάμη.

Γ Βασ. 7,13

καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οἱ τρεῖς
ἐπιβλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες
θάλασσαν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον καὶ οἱ τρεῖς
ἐπιβλέποντες ἀνατολήν, καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν
οἶκον, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν.

Γ Βασ. 7,13

Κατω ἀπὸ την χαλκίνην αὐτὴν θάλασσαν ὑπῆρχον δώδεκα
ομοιώματα χαλκίνων βοῶν. Οἱ τρεῖς ἀπὸ αὐτοὺς ἐστρεφον
το πρόσωπόν των πρὸς βορρᾶν, οἱ ἄλλοι τρεῖς ἐβλεπαν πρὸς
την Μεσόγειον Θάλασσαν, δηλαδή πρὸς δυσμᾶς, οἱ ἄλλοι
τρεῖς πρὸς νότον καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς ἐβλεπαν πρὸς ἀνατολᾶς.
Τα πίσω μέρη των ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τὸ κέντρον ἐντὸς
τῆς αὐλῆς του ναοῦ. Ἐπάνω εἰς αὐτοὺς ἐστηρίζετο ἡ χαλκίνη
θάλασσα.

Γ Βασ. 7,14

καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνῶθ χαλκᾶς· πέντε πήχεις μῆκος
τῆς μεχωνῶθ τῆς μιᾶς, καὶ τέσσαρες πήχεις τὸ πλάτος
αὐτῆς, καὶ ἕξ ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς.

Γ Βασ. 7,14

Κατεσκεύασεν ἐπίσης δέκα κινητὰ χάλκινα πλυντήρια. Το
μῆκος κάθε τοιούτου δοχείου ἦτο πέντε πήχεις, το πλάτος
του τέσσαρες πήχεις καὶ τὸ ὕψος του ἐξ πήχεις.

Γ Βασ. 7,15

καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνῶθ συγκλειστὸν αὐτοῖς,
καὶ συγκλειστὸν ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων.

Γ Βασ. 7,15

Τα πλυντήρια δε αὐτὰ εἶχαν την ἐξῆς κατασκευὴν· Ἦσαν
κλεισμένα υδατοστεγῶς με παραπλεύρους πλάκας. Αἱ
πλάκες αὐταὶ εὐρίσκοντο μέσα εἰς πλαίσια, που προεξείχον.

Γ Βασ. 7,16

καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀνὰ μέσον τῶν
ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ Χερουβὶμ, καὶ ἐπὶ τῶν

- ἐξεχομένων οὕτως· καὶ ἐπάνωθεν καὶ ὑποκάτωθεν τῶν
λεόντων καὶ τῶν βοῶν χάωραι, ἔργον καταβάσεως
- Γ Βασ. 7,16 Εἰς τὰς πλευράς μεταξύ των πλαισίων των προεξεχόντων
ἦσαν σκαλισμένοι λέοντες, βόες καὶ Χερουβίμ. Αἱ ἰδία
παραστάσεις υπήρχον καὶ εἰς τὰ προεξέχοντα πλαίσια.
Επάνω καὶ ὑποκάτω ἀπὸ τὰς παραστάσεις των λεόντων καὶ
των βοῶν υπήρχον ἀνάγλυφοι παραστάσεις, που
προεξείχαν τόσον, ὥστε νὰ φαίνωνται ὅτι ἐκρέμαντο ἐπάνω
ἀπὸ τὰς παραστάσεις των λεόντων καὶ των βοῶν.
- Γ Βασ. 7,17 καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοῖ τῇ μεχωνῶθ τῇ μιᾷ, καὶ τὰ
προσέχοντα χαλκᾷ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ὡμῖαι
ὑποκάτω τῶν λουτήρων.
- Γ Βασ. 7,17 Εἰς κάθε δε τέτοιο δοχεῖον- λουτήρα υπήρχον τέσσαρες
χάλκινοι τροχοὶ καὶ οἱ ἄξονες αὐτῶν, οἱ ἐξέχοντες, ἐπίσης
χαλκοί. Εἰς τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ἐξω μέρη των τροχῶν
υπήρχον υποστηρίγματα χάλκινα ὁμοιάζοντα με ὦμον, που
υπεβάσταζαν τοὺς λουτήρας αὐτοὺς.
- Γ Βασ. 7,18 καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μεχωνῶθ, καὶ τὸ ὕψος
τοῦ τροχοῦ τοῦ ἐνὸς πῆχεος καὶ ἡμίσιους.
- Γ Βασ. 7,18 Επάνω στους τροχοὺς του κάθε λουτήρος ἐστηρίζοντο
χάλκινοι βραχίονες. Το ὕψος ἐκάστου τροχοῦ ἦτο ἓνας καὶ
ἡμίσιος πῆχυς.
- Γ Βασ. 7,19 καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος· αἱ
χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία
αὐτῶν, τὰ πάντα χωνευτά.
- Γ Βασ. 7,19 Οἱ τροχοὶ αὐτοὶ ἦσαν κατεσκευασμένοι ὅπως οἱ τροχοὶ ἐνὸς
ἄρματος· δηλαδή οἱ βραχίονές των, τὰ πλευρά καὶ ἡ ὅλη
αὐτῶν κατασκευὴ ἦσαν χωνευτά.
- Γ Βασ. 7,20 αἱ τέσσαρες ὡμῖαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς
μεχωνῶθ τῆς μιᾶς, ἐκ τῆς μεχωνῶθ οἱ ὦμοι αὐτῆς.
- Γ Βασ. 7,20 Εἰς κάθε λουτήρα υπήρχον τέσσαρα υποστηρίγματα, ἓνα εἰς
κάθε γωνίαν. Τα υποστηρίγματα αὐτὰ ἦσαν κολλημένα

στον λουτήρα.

Γ Βασ. 7,21 καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνώθ ἥμισυ τοῦ πήχεος μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνώθ, καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς, καὶ ἡνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς.

Γ Βασ. 7,21 Εἰς το ἄλλο μέρος του λουτήρος υπήρχε το σκέπασμα καθ' ὅλην την επιφάνειαν, σχήματος κυρτοῦ με κυρτότητα ἡμίσεος πήχεως. Εἰς το επάνω μέρος του λουτήρος υπήρχον αἱ χειρολαβαί, ἐκεῖ ὅπου ἦτο το μέρος, στο ὁποῖον ἡνοίγε καὶ ἐκλείεν ὁ λουτήρ. Ἡνοίγε δε καὶ ἐκλείε με αὐτὰς τὰς χειρολαβάς.

Γ Βασ. 7,22 καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς Χερουβὶμ καὶ λέοντες καὶ φοῖνικες ἐστῶτα, ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν.

Γ Βασ. 7,22 Επάνω δε εἰς τὰ χάλκινα αὐτὰ τεμάχια, τὰ δια το κλείσιμον καὶ ἀνοίγμα του λουτήρος, εἶχον σκαλισθὴ Χερουβὶμ, λέοντες, καὶ φοῖνικες ὀρθοί. Ἡ κάθε μία δε ἀπὸ τὰς παραστάσεις αὐτὰς κατεῖχε τὴν θέσιν τῆς ἐσωτερικῶς καὶ κύκλῳ.

Γ Βασ. 7,23 κατ' αὐτὴν ἐποίησε πάσας τὰς δέκα μεχωνώθ, τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἐν πάσαις.

Γ Βασ. 7,23 Κατὰ παρόμοιον τρόπον ἔκαμε ὅλους τοὺς δέκα λουτήρας. Εἶχαν ὅλοι τὰς ἰδίας διαστάσεις καὶ τὴν αὐτὴν μορφήν ἐξ ὁλοκλήρου.

Γ Βασ. 7,24 καὶ ἐποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς, τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν ἕνα χυτρόκαυλον μετρήσει τεσσάρων πηχῶν· ὁ χυτρόκαυλος ὁ εἷς ἐπὶ τῆς μεχωνώθ τῆς μιᾶς ταῖς δέκα μεχωνώθ.

Γ Βασ. 7,24 Κατεσκεύασεν ἐπίσης δέκα μεγάλας χαλκίνας χύτρας. Καθε χύτρα εἶχε μήκος τέσσαρας πήχεις καὶ ἐχωροῦσε σαράντα αττικούς χόας. Εἰς κάθε λουτήρα ἀντιστοιχοῦσε καὶ μία ἀπὸ τὰς δέκα αὐτὰς χύτρας.

- Γ Βασ. 7,25 καὶ ἔθετο τὰς πέντε μεκωνῶθ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ νότου.
- Γ Βασ. 7,25 Διέταξε δε ὁ Σολομών καὶ ετοποθέτησαν τοὺς πέντε λουτήρας εἰς τὴν δεξιὰν πλευράν του ναοῦ καὶ τοὺς ἄλλους πέντε εἰς τὴν ἀριστεράν πλευράν του ναοῦ, τὴν δε χαλκίνην θάλασσαν ετοποθέτησαν πρὸς τὰ δεξιὰ του ναοῦ, μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ νότου, ἥτοι νοτιοανατολικῶς.
- Γ Βασ. 7,26 καὶ ἐποίησε Χιράμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας, καὶ συνετέλεσε Χιράμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα, ἃ ἐποίησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν οἴκῳ Κυρίου,
- Γ Βασ. 7,26 Κατεσκεύασεν ἀκόμη ὁ Χιράμ τοὺς λέβητας, τὰς θερμάστρας καὶ τὰς φιάλας. Ἐφερεν εἰς πέρας ὅλα τὰ ἔργα του ναοῦ, τὰ ὁποῖα του εἶχεν ἀναθέσει ὁ βασιλεὺς Σολομών νὰ κατασκευάσῃ στον οἶκον του Κυρίου.
- Γ Βασ. 7,27 στύλους δύο καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφοτέρω τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων,
- Γ Βασ. 7,27 Κατεσκεύασε, δηλαδή, τοὺς δύο στύλους καὶ τὰ περὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δύο αὐτῶν στύλων περιστρεπτὰ καλλιτεχνήματα. Τὰ δύο δίκτυα, διὰ νὰ σκεπάζουν τὰ ἀνάγλυφα ὁμοιώματα αλυσίδων με τὰς ἐλικοειδεῖς στροφάς που υπήρχον στους στύλους.
- Γ Βασ. 7,28 τὰς ῥοὰς τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις, δύο στίχοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ περικαλύπτειν ἀμφοτέρω τὰ ὄντα τὰ στρεπτὰ τῆς μεκωνῶθ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις,
- Γ Βασ. 7,28 Κατεσκεύασε τετρακόσια ὁμοιώματα καρπῶν ροδιάς, που υπήρχον εἰς τὰ δύο δικτυωτὰ ἀνάγλυφα. Δυο σειραὶ ἀπὸ καρποὺς ροδιάς υπήρχον στο κάθε δικτυωτόν. Αὐτὰ

εχρησίμευαν, δια να σκεπάζουν τας δύο αναγλύφους
ελικοειδείς στροφάς των κιονοκράνων.

Γ Βασ. 7,29 καὶ τὰ μεχωνῶθ δέκα καὶ τοὺς χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ
τῶν μεχωνῶθ

Γ Βασ. 7,29 Ἐτσι κατεσκεύασε τους δέκα λουτήρας και τας δέκα χύτρας,
αι οποίαι θα ἦσαν επάνω στους λουτήρας.

Γ Βασ. 7,30 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω
τῆς θαλάσσης

Γ Βασ. 7,30 Κατεσκεύασε μίαν θάλασσαν και υποκάτω από αυτήν τα
δώδεκα χάλκινα ομοιώματα βοδιών.

Γ Βασ. 7,31 καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας
καὶ πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησε Χιράμ τῷ βασιλεῖ
Σαλωμών τῷ οἴκῳ Κυρίου· καὶ οἱ στῦλοι τεσσαράκοντα
καὶ ὀκτώ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ οἴκου Κυρίου.
πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως, ἃ ἐποίησε Χιράμ, χαλκᾷ
ἄρδην·

Γ Βασ. 7,31 Κατεσκεύασε τους λέβητας, τας θερμάστρας, τας φιάλας
και όλα τα άλλα ιερά σκεύη, τα οποία ο Χιράμ κατ' εντολήν
του βασιλέως Σολομώντος ανέλαβε να κατασκευάση δια τον
ναόν του Κυρίου. Οι στύλοι, που κατεσκευάσθησαν στον
οίκον του βασιλέως και εις τον ναόν του Κυρίου, ἦσαν
τεσσαράκοντα οκτώ. Ολα δε αυτά ἦσαν εξ ολοκλήρου από
χαλκόν.

Γ Βασ. 7,32 οὐκ ἦν σταθμός τοῦ χαλκοῦ, οὗ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα
ταῦτα, ἐκ πλήθους σφόδρα· οὐκ ἦν τέρμα τῶν
σταθμῶν τοῦ χαλκοῦ.

Γ Βασ. 7,32 Δεν ἦτο δυνατόν δε να υπολογισθῇ ο χαλκός, ο οποίος
εχρησιμοποιήθη δι' όλα αυτά τα έργα, επειδὴ ἦτο πάρα
πολύς. Ο χαλκός αυτός ἦτο ανυπολόγιστος.

Γ Βασ. 7,33 ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ἐν τῷ
πάχει τῆς γῆς ἀνὰ μέσον Σοκχώθ καὶ ἀνὰ μέσον Σειρά.

Γ Βασ. 7,33 Το χυτήριον δέ, όπου κατεσκεύασαν όλα αυτά τα χάλκινα

εἶδη, εὐρίσκετο εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰορδάνου εἰς κάποιον ἀργιλλώδη τόπον μεταξύ Σοκχώθ και Σειρά.

Γ Βασ. 7,34

καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησεν, ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὴν τράπεζαν, ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς, χρυσοῖν,

Γ Βασ. 7,34

Ἐδωσεν ἐντολὴν ὁ βασιλεὺς Σολομών νὰ κατασκευασθοῦν ἐπίσης καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ χρυσὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος ὁ Χιράμ κατεσκεύασε διὰ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Δηλαδή τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, ἡ χρυσή τράπεζα, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποῖαν ἐτοποθετοῦντο οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως.

Γ Βασ. 7,35

καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐξ ἀριστερῶν καὶ πέντε ἐκ δεξιῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, χρυσαῖς συγκλειομένας, καὶ τὰ λαμπάδια καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας χρυσαῖς

Γ Βασ. 7,35

Αἱ χρυσαὶ λυχνίαι πέντε ἐξ ἀριστερῶν καὶ πέντε ἐκ δεξιῶν ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν Ἀγίων ἐμπρὸς εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων. Αἱ λυχνίαι αὐταὶ ἦσαν κατασκευασμέναι ἀπὸ καθαρὸν χρυσὸν μαζὴ με τὰ λαμπάδια καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰ χρυσὰ λαδικά.

Γ Βασ. 7,36

καὶ τὰ πρόθυρα καὶ οἱ ἥλῳι καὶ αἱ φιάλαι καὶ τὰ τρυβλία καὶ αἱ θυῖσκαὶ χρυσαῖ, σύγκλειστα, καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου, ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ χρυσαῖς.

Γ Βασ. 7,36

Ἐπίσης αἱ θύραι, τὰ καρφιά, αἱ φιάλαι, τὰ πινάκια, τὰ χρυσὰ θυματήρια, ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ καθαρὸν χρυσίον. Τὰ θυρόφυλλα τῆς θύρας τοῦ ἐσωτάτου μέρους τοῦ ναοῦ, δηλαδή τοῦ Ἀδύτου, ὅπως καὶ αἱ θύραι τοῦ ναοῦ, ἴτοι τῶν Ἀγίων, καὶ αὐτὰ ἦσαν χρυσά.

Γ Βασ. 7,37

καὶ ἀνεπληρώθη πᾶν τὸ ἔργον, ὃ ἐποίησε Σαλωμών οἴκου Κυρίου, καὶ εἰσήνεγκε Σαλωμών τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμών, τὸ

ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεῦη, ἔδωκεν εἰς τοὺς
θησαυροὺς οἴκου Κυρίου.

Γ Βασ. 7,37 Ετσι δε ωλοκληρώθη ὅλον το ἔργον, το οποίον ἔκαμεν ο
Σολομών, δηλαδή ο οἶκος του Κυρίου. Κατόπιν ο Σολομών
ἔφερε και ἔθεσεν στον ναόν του Κυρίου ὅλα τα αφιερώματα
του πατρός του Δαυίδ και κάθε τι, που αὐτός ο ἴδιος ο
Σολομών εἶχεν αφιερώσει εἰς ἀργυρον, χρυσόν και σκεῦη.
Ὅλα αὐτά τα αφιέρωσεν στο θησαυροφυλάκιον του ναοῦ
του Κυρίου.

Γ Βασ. 7,38 Καὶ τὸν οἶκον ἑαυτῷ ὠκοδόμησε Σαλωμών τρισκαίδεκα
ἔτεσι.

Γ Βασ. 7,38 Ο Σολομών ανοικοδόμησε και δια τον εαυτὸν του
ανάκτορον εἰς χρονικὸν διάστημα δέκα τριῶν ετών.

Γ Βασ. 7,39 καὶ ὠκοδόμησε τὸν οἶκον δρυμῷ τοῦ Λιβάνου· ἑκατὸν
πήχεις μῆκος αὐτοῦ, καὶ πενήτηκοντα πήχεις πλάτος
αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ· καὶ τριῶν
στίχων στύλων κεδρίνων, καὶ ὠμίαι κέδριναί τοῖς
στύλοις.

Γ Βασ. 7,39 Ανοικοδόμησεν ἐπίσης και ἄλλον οἶκον, ο οποίος ως εκ των
πολλῶν κέδρων, που εχρησιμοποιήθησαν, υπενθύμιζε το
δάσος του Λιβάνου. Το οικοδόμημα αὐτὸ εἶχε μῆκος ἑκατὸν
εβραϊκοὺς πήχεις, πλάτος πενήτηκοντα πήχεις και ὕψος
τριάκοντα πήχεις. Εἰς το οικοδόμημα αὐτὸ υπήρχον τρεῖς
σειραὶ ἀπὸ κεδρίνους στύλους, ἐπάνω δε στους στύλους
αυτοὺς υπήρχον δοκάρια κέδρινα.

Γ Βασ. 7,40 καὶ ἐφάτνωσε τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν
στύλων, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ
πέντε ὁ στίχος·

Γ Βασ. 7,40 Εστέγασε δε τον οἶκον με σκεπὴν ἀπὸ ξύλα κέδρου ἐπάνω
ἀπὸ τους στύλους. Ο δε ἀριθμὸς των στύλων ἦτο ἐν συνόλῳ
σαράντα πέντε τακτοποιημένων εἰς τρεῖς σειράς.

Γ Βασ. 7,41 καὶ μέλαθρα τρία καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς·

- Γ Βασ. 7,41 Υπήρχον δε τρεις όροφοι, οι οποίοι διαιρούσαν έτσι το οικοδόμημα από την μίαν πλευράν έως εις την άλλην εις τρία επάλληλα τμήματα.
- Γ Βασ. 7,42 καὶ πάντα τὰ θυρώματα καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμελαθρωμένοι καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς.
- Γ Βασ. 7,42 Οἱ αἱ θύραι καὶ οἱ παραστάται αὐτῶν ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ τετραγώνους σανίδας, θύραι καὶ παράθυρα τοῦ οικοδομήματος ἐξετείνοντο εις τρεῖς σειράς.
- Γ Βασ. 7,43 καὶ τὸ αἶλὰμ τῶν στύλων πεντήκοντα μῆκος καὶ πεντήκοντα ἐν πλάτει, ἐζυγωμένα, αἶλὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αἶλαμμίμ.
- Γ Βασ. 7,43 Μία δε ἄλλη στοᾶ μῆκους πεντήκοντα πήχεων καὶ πλάτους πεντήκοντα ἐπίσης πήχεων υπήρχε με στύλους συμμετρικῶς τοποθετημένους. Ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτὴν υπήρχεν ἄλλη ἐπίσης στοᾶ με στύλους. Ἐμπρὸς δε εις αὐτὴν τὴν στοᾶν υπήρχεν υψωμένον ἔδαφος με κλίμακα δια τὰς ἄλλας στοᾶς.
- Γ Βασ. 7,44 καὶ τὸ αἶλὰμ τῶν θρόνων, οὗ κρινεῖ ἐκεῖ, αἶλὰμ τοῦ κριτηρίου.
- Γ Βασ. 7,44 Ἀκόμη δε υπήρχε καὶ ἡ στοᾶ τῶν θρόνων, ἐκεῖ ὅπου ἐδίκαζεν ὁ βασιλεὺς· ἡ στοᾶ δηλαδὴ τοῦ δικαστηρίου.
- Γ Βασ. 7,45 καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν, ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ, αὐλὴ μία ἐξελισσομένη τούτοις κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο· καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραώ, ἣν ἔλαβε Σαλωμών, κατὰ τὸ αἶλὰμ τοῦτο.
- Γ Βασ. 7,45 Ἐπὶ πλέον υπήρχε καὶ ὁ οἶκος, στον ὁποῖον παρέμενεν ὁ βασιλεὺς μαζὴ με τοὺς αὐλικούς του. Ὁ οἶκος αὐτὸς ἦτο κτισμένος εις μίαν αὐλὴν με στοᾶς κατὰ παρόμοιον τρόπον κατασκευασμένος. Κατεσκεύασεν ἐπίσης ὁ Σολομὼν δια τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραώ, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει ὡς σύζυγόν

του, ὅμοιον με την στοάν αυτήν οἶκον.

Γ Βασ. 7,46

πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ
διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν
γείσων καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην

Γ Βασ. 7,46

Ολα δε αὐτὰ τα οικοδομήματα εἶχαν κατασκευασθῇ ἀπὸ
ωραίους λίθους, οἱ οἱποῖοι ἐκόπησαν καὶ ἐσκαλίσθησαν
κανονικά καὶ εἶχαν τοποθετηθῇ ἀπὸ το θεμέλιον ἕως στους
γείσους τῆς οροφῆς, στο ἐσωτερικόν των οικοδομημάτων
καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἐξωτερικὴν αὐλὴν.

Γ Βασ. 7,47

τὴν τεθεμελιωμένην ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις, λίθοις
δεκαπήχεσι καὶ τοῖς ὀκταπήχεσι,

Γ Βασ. 7,47

Αὐτὴ δε ἡ αὐλὴ εἶχε θεμελιωθῇ με ωραίους μεγάλους λίθους
μήκους δέκα ἡ οκτὼ πήχεων.

Γ Βασ. 7,48

καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ
κέδροις.

Γ Βασ. 7,48

Επάνω δε ἀπὸ αὐτοὺς υπήρχον προσηρμοσμένοι ἄλλοι
ωραιότατοι λίθοι, σύμφωνα με το μέτρον των ἀπελεκήτων
λίθων, καὶ ξύλα ἀπὸ κέδρους.

Γ Βασ. 7,49

τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων
καὶ στίχος κεκολαμμένης κέδρου. καὶ συνετέλεσε
Σαλωμών ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Γ Βασ. 7,49

Αὐτὴν δε τὴν αὐλὴν τὴν περιέβαλλον κύκλῳ τρεῖς σειραὶ
ἀπὸ μεγάλους ἀπελέκητους λίθους καὶ μία σειρά δοκάρια
ἀπὸ κέδρα καλοκομμένα. Ἐτσι δε ὁ Σολομών ἔφερεν εἰς
πέρας ὅλον το ἀνάκτορόν του.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 8

Γ Βασ. 8,1

Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών τοῦ οἰκοδομῆσαι
τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ μετὰ εἴκοσιν ἔτη,
τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών πάντας τοὺς

πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν
κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ (αὕτη ἐστὶ
Σιών)

Γ Βασ. 8,1 Όταν δε ο Σολομών ετελείωσε την ανοικοδόμησιν του ναοῦ
του Κυρίου και του ιδικοῦ του ανακτόρου εις χρονικόν
διάστημα εἴκοσι ετών, ἐκάλεσεν ὅλους τους πρεσβυτέρους
του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εις την Σιών, δια να μεταφέρουν την
Κιβωτὸν της Διαθήκης του Κυρίου ἀπὸ την πόλιν Δαυίδ
(αυτὴ εἶναι ἡ Σιών).

Γ Βασ. 8,2 ἐν μηνὶ Ἀθανίν.

Γ Βασ. 8,2 Αυτό ἐγινε κατὰ τον μήνα Αθανίν.

Γ Βασ. 8,3 καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν

Γ Βασ. 8,3 Οἱ ἱερεῖς ἐσήκωσαν και μετέφεραν την Κιβωτὸν της
Διαθήκης

Γ Βασ. 8,4 καὶ τὸ σκηνῶμα τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ
ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου,

Γ Βασ. 8,4 και την Σκηνὴν του Μαρτυρίου και τα ἅγια σκεύη, τα ὁποῖα
υπῆρχον εις την Σκηνὴν του Μαρτυρίου.

Γ Βασ. 8,5 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ
θύοντες πρόβατα καὶ βόας ἀναρίθμητα.

Γ Βασ. 8,5 Κατὰ την ἐπίσημον ἐκείνην πομπὴν ἐπροπορεύετο της
Κιβωτοῦ ὁ βασιλεὺς και ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός. Καθ'
οδὸν δε ἐθυσίαζον ἀναρίθμητα πρόβατα και βόδια.

Γ Βασ. 8,6 καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ
τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβὶμ·

Γ Βασ. 8,6 Όταν ἡ πομπὴ ἐφθασεν στον ναόν, οἱ ἱερεῖς ἔφεραν και
ετοποθέτησαν την Κιβωτὸν εις την θέσιν της, στο ἄδυτον
του ναοῦ, εις τα Ἁγία των Ἀγίων, κάτω ἀπὸ τὰς πτέρυγας
των Χερουβὶμ.

Γ Βασ. 8,7 ὅτι τὰ Χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν
τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ

- τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν,
Γ Βασ. 8,7 Διότι τα Χερουβίμ εἶχαν τὰς πτέρυγας τῶν ανοιγμένας ἐπάνω ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκετο ἡ Κιβωτός, καὶ ἐσκέπαζαν με τὰς πτέρυγας τῶν τὴν Κιβωτὸν καὶ τὰ ἅγια, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχαν εἰς αὐτήν.
- Γ Βασ. 8,8 καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα, καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβὶρ καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω.
- Γ Βασ. 8,8 Τα ἄκρα δε τῶν ἱερῶν ράβδων τῆς Κιβωτοῦ ἐξεῖχαν καὶ ἐφαίνοντο αἱ κεφαλαὶ τῶν καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον χώρον τοῦ ναοῦ. Ἀπὸ τὸν χώρον ὁμως τὸν ἐκτὸς τοῦ ναοῦ δὲν ἐφαίνοντο αἱ ράβδοι.
- Γ Βασ. 8,9 οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλην δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Γ Βασ. 8,9 Μέσα εἰς τὴν Κιβωτὸν δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον αἱ δύο λίθιναι πλάκες τῆς Διαθήκης, τὰς ὁποίας ὁ Μωυσῆς εἶχε τοποθετήσῃ μέσα εἰς αὐτὴν στο ὄρος Χωρήβ. Αὐταὶ δε αἱ πλάκες περιεῖχον τὴν Διαθήκην, ποὺ ἔκαμεν ὁ Θεὸς με τοὺς Ἰσραηλίτας, ὅταν αὐτοὶ εἶχαν ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶχαν φθάσῃ στο ὄρος Σινά.
- Γ Βασ. 8,10 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον·
- Γ Βασ. 8,10 Ὅταν οἱ ἱερεῖς, μετὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν τελετὴν, ἐξῆλθον ἀπὸ τὸν ναόν, ἡ νεφέλη ἐγένετο τὸν ναόν.
- Γ Βασ. 8,11 καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήκειν λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον.
- Γ Βασ. 8,11 Οἱ ἱερεῖς δὲν ἠμποροῦσαν νὰ παραμείνουν ἐκεῖ καὶ νὰ προσφέρουν τὰς υπηρεσίας τῶν ἐξ αἰτίας τῆς νεφέλης, διότι τὸ φῶς καὶ ἡ θεία λάμψις τῆς ἐγένετο τὸν ναόν τοῦτον τοῦ

Κυρίου.

- Γ Βασ. 8,14 Καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἰστήκει·
- Γ Βασ. 8,14 Ἐπειτα ὁ βασιλεὺς ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν καὶ εὐλόγησεν ὅλον αὐτὸν τὸν λαόν. Οἱ δὲ οἱ Ἰσραηλῖται ἐστέκοντο ὀρθοί.
- Γ Βασ. 8,15 καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ σήμερον, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε λέγων·
- Γ Βασ. 8,15 Ὁ βασιλεὺς ἀνέπεμψεν αὐτὴν τὴν προσευχήν·
“Εὐλογημένος ἄς εἶναι σήμερον ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξεπλήρωσε τὴν υπόσχεσιν, πού με τὸ ἴδιό του τὸ στόμα εἶχε δώσει πρὸς τὸν πατέρα μου τὸν Δαυὶδ, τὴν ανοικοδόμησιν δηλαδὴ τοῦ ναοῦ, λέγων·
- Γ Βασ. 8,16 ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκήτην Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκόν τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.
- Γ Βασ. 8,16 Ἀπὸ τὴν ἡμέραν, πού ἐβγάλα ἐλεύθερον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλιτικὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, δὲν ἐξέλεξα ἄλλην πόλιν ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, δια νὰ οἰκοδομήσω τὸν ναόν μου, δια νὰ εἶναι καὶ νὰ δοξάζεται ἐκεῖ τὸ ὄνομά μου. Εἰδιάλεξα τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς τόπον, ὅπου θὰ ἀναφέρονται αἱ δοξολογίαι καὶ καὶ προσευχαί στο ὄνομά μου. Ὡς βασιλέα δὲ εἰδιάλεξα τὸν Δαυὶδ, δια νὰ κυβερνήσῃ αὐτὸς τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν μου.
- Γ Βασ. 8,17 καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ πατρὸς μου οἰκοδομῆσαι οἶκόν τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.
- Γ Βασ. 8,17 Ὁ πατήρ μου ἐπεθύμησε με ὅλην τὴν καρδίαν νὰ

ανοικοδομήση τον ναόν προς δόξαν και τιμήν του ονόματος Κυρίου του Θεού του Ισραήλ.

Γ Βασ. 8,18 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου· ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου·

Γ Βασ. 8,18 Ο Κυριος όμως απήντησε προς τον πατέρα μου τον Δαυίδ· Καλή είναι η επιθυμία της καρδιάς σου να οικοδομήσης ναόν προς δόξαν του ονόματός μου. Καλῶς ἐπραξες, που ἐγενήθη αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου.

Γ Βασ. 8,19 πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ἀλλ' ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.

Γ Βασ. 8,19 Ἀλλὰ δεν θα οικοδομήσης συ τούτον τον ναόν, εἰ μὴ μόνον ὁ υἱός σου, ὁ ὁποῖος ἐβγήκεν ἀπὸ τα σπλάγχνα σου. Αὐτός θα οικοδομήση τον ναόν προς δόξαν και τιμήν του ονόματός μου.

Γ Βασ. 8,20 καὶ ἀνέστησε Κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ, ὃ ἐλάλησε, καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραήλ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ ὠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

Γ Βασ. 8,20 Ο Θεός ἐξεπλήρωσεν αὐτὴν τὴν υπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν εἶπε προς τον πατέρα μου, διότι ἐγὼ ἦλθον εἰς τὴν θέσιν του πατρός μου, ἐκάθισα στον θρόνον του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὅπως ἀκριβῶς εἶχε προαναγγεῖλει ὁ Κυριος, και οἰκοδόμησα τον ναόν αὐτὸν προς δόξαν του ονόματος Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

Γ Βασ. 8,21 καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ, ἐν ᾗ ἐστὶν ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου, ἣν διέθετο Κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Γ Βασ. 8,21 Ἐκεῖ καθώρισα τον τόπον δια τὴν Κιβωτόν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχουν αἱ πλάκες τῆς Διαθήκης, τὴν ὁποῖαν συνήψεν ὁ

Κυριος με τους προπάτοράς μας, αφού τους έβγαλεν
ελευθέρους από την χώραν της Αιγύπτου”.

Γ Βασ. 8,22 Καὶ ἀνέστη Σαλωμών κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου
Κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ καὶ διεπέτασε
τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν,

Γ Βασ. 8,22 Εστάθη ο Σολομών ὀρθιος εμπρός από το θυσιαστήριον των
ολοκαυτωμάτων του Κυρίου ἐνώπιον ὅλης της
συγκεντρώσεως του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἤπλωσε τας χεῖρας
του προς τον ουρανόν

Γ Βασ. 8,23 καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν
τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, φυλάσσων
διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ
ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,

Γ Βασ. 8,23 και ειπε· “Κυριε, Θεέ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, δεν υπάρχει
ἄλλος Θεός, ὅπως συ, οὔτε ἄνω στον ουρανόν οὔτε κάτω εις
την γην. Διότι συ εκπληρώνεις την υπόσχεσίν σου και
παρέχστο ἐλέός σου εις ἐμέ τον δούλον σου, ο οποίος με
ὅλην του την καρδίαν πορεύεται κατὰ το θέλημά σου
ἐνώπιόν σου,

Γ Βασ. 8,24 ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου· καὶ γὰρ
ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσὶ σου
ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

Γ Βασ. 8,24 ὅπως ἐξεπλήρωσες αὐτὰ στον δούλον σου, τον πατέρα μου
τον Δαυίδ· διότι ὅσα με το ἴδιο σου το στόμα του υπεσχέθης,
τα ἐξεπλήρωσες σήμερον, κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν δια της
δυνάμεώς σου.

Γ Βασ. 8,25 καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ δούλῳ σου
Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων· οὐκ
ἐξαρθήσεταιί σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ
θρόνου Ἰσραὴλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου, καθὼς
ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ.

- Γ Βασ. 8,25 Και τώρα, Κυριε ο Θεός του Ισραήλ, εκπλήρωσε στον δούλον σου τον Δαβίδ, τον πατέρα μου, όσα υπεσχέθης εις αυτόν λέγων· Δεν θα λείψη άνθρωπος ενώπιόν μου από τους απογόνους σου, ο οποίος θα κάθεται στον βασιλικόν θρόνον του ισραηλιτικού λαού, υπό τον όρον όμως ότι οι απόγονοί σου θα τηρούν τας εντολάς μου και θα πορεύονται ενώπιόν μου, όπως επορεύθης και συμπεριεφέρθης συ ενώπιόν μου.
- Γ Βασ. 8,26 καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου.
- Γ Βασ. 8,26 Και τώρα παρακαλῶ, Κυριε, Θεέ του ισραηλιτικού λαού, ας αποδειχθῇ αληθινή και ας πραγματοποιηθῇ η υπόσχεσις, την οποίαν εἶπες προς τον πατέρα μου Δαβίδ·
- Γ Βασ. 8,27 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου;
- Γ Βασ. 8,27 ότι δηλαδή, συ ο Θεός θα κατοικήσης μαζί με τους ανθρώπους εις την γην. Εάν ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού δεν είναι ικανοί να σε χωρέσουν, πως θα γίνῃ κατοικητήριόν σου ο ναός αυτός, τον οποίον ἐγώ οικοδόμησα προς δόξαν του Ονόματός σου;
- Γ Βασ. 8,28 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σε σήμερον,
- Γ Βασ. 8,28 Σε παρακαλῶ όμως, Κυριε, ρίψε ευμενές βλέμα εις την δέησίν μου. Κυριε και Θεέ του ισραηλιτικού λαού, ἀκουσε την προσευχήν μου, την οποίαν ο δούλός σου απευθύνει προς σε σήμερον.
- Γ Βασ. 8,29 τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἠνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας· ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς

προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός.

Γ Βασ. 8,29 Ἀς εἶναι σε παρακαλῶ οἱ ὀφθαλμοί σου ανοικτοί ἡμέραν καὶ νύκτα πρὸς τὸν ναὸν τούτον, στὸν τόπον αὐτόν, διὰ τὸν ὁποῖον εἶπες· Θα εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖ, διὰ νὰ ἀκούω τὴν προσευχήν, τὴν ὁποίαν θὰ ἀπευθύνῃ ὁ δούλος μου στὸν τόπον τούτον, ἡμέραν καὶ νύκτα.

Γ Βασ. 8,30 καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίσεώς σου ἐν οὐρανῷ καὶ ποιήσεις καὶ ἴλεως ἔσῃ.

Γ Βασ. 8,30 Ναι θὰ ἀκούῃς τὴν προσευχήν ἐμοῦ τοῦ δούλου σου καὶ τὰς προσευχὰς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τὰς ὁποίας θὰ ἀπευθύνουν πρὸς σε ἀπὸ τὸν ἱερόν τούτον τόπον. Θα ἀκούῃς τὰς προσευχὰς μας ἀπὸ τὴν οὐράνιον κατοικίαν σου καὶ θὰ κάμῃς ὅ,τι σε παρακαλέσουν, δεικνύων ἔλεος καὶ εὐσπλαγχνίαν πρὸς ὅλους μας.

Γ Βασ. 8,31 ὅσα ἂν ἀμάρτη ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ᾠρὰν τοῦ ἀράσασθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

Γ Βασ. 8,31 Εἰὰν κανεῖς ἀδικήσῃ τὸν πλησίον του καὶ ἐκεῖνος ἀναγκάσῃ τὸν ἀδικήσαντα νὰ πάρῃ ὄρκον, θὰ ἔλθῃ ὁ ἀδικήσας στὸ θυσιαστήριον τοῦτο τῶν ὀλοκαυτωμάτων τοῦ ναοῦ καὶ θὰ δώσῃ μετὰ κατάρας ἐν ὀρκῷ διαβεβαίωσιν.

Γ Βασ. 8,32 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἀνομηθῆναι ἄνομον, δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαιοῦσαι δίκαιον, δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Γ Βασ. 8,32 Σὺ δὲ θὰ ἀκούῃς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὴν ἐν ὀρκῷ αὐτῇ διαβεβαίωσιν καὶ θὰ δικάσῃς αὐτόν, ὅπως καὶ κάθε ἄλλον

Ισραηλίτην, εκφέρων την δικαίαν απόφασίν σου, ώστε να πέση η δικαία τιμωρία σου επί την κεφαλήν του παρανομήσαντος και να δικαιωθή ο δίκαιος, σύμφωνα με το δίκαιόν του.

Γ Βασ. 8,33 ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαὸν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν, ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, καὶ ἐπιστρέψουσι καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ προσεύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,

Γ Βασ. 8,33 Όταν ο ισραηλιτικός λαός νικηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς του, διότι ἡμάρτησεν εἰς σέ, καὶ κατόπιν μετανοήσουν καὶ ἐπιστρέψουν καὶ δοξάσουν το Ὄνομά σου καὶ σου ἀπευθύνουν προσευχάς καὶ δεήσεις ἐστραμμένοι πρὸς τὸν ναὸν τούτον,

Γ Βασ. 8,34 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ καὶ ἐπιστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

Γ Βασ. 8,34 συ θα ἀκούσῃς τὰς δεήσεις τῶν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, θα φανῇς εὐσπλαγχνικός εἰς τὰς ἁμαρτίας τοῦ ισραηλιτικοῦ λαοῦ, θα ἀπελευθερώσῃς αὐτοὺς ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ἐλευθέρους θα τοὺς ἐπαναφέρῃς εἰς τὴν χώραν αὐτήν, τὴν ὁποίαν συ ἔδωκες ὡς κληρονομίαν στοὺς προπάτοράς τῶν.

Γ Βασ. 8,35 ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν, ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν, ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς,

Γ Βασ. 8,35 Όταν δε κλείσῃ ο οὐρανός καὶ δὲν θα πέσῃ βροχὴ εἰς τὴν γῆν, διότι ἡμάρτησαν ἀπέναντί σου οἱ Ισραηλίται, προσευχηθούν δε στὸν τόπον αὐτόν, δοξολογήσουν το Ὄνομά σου καὶ ξεκόψουν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας τῶν, ὅταν δια τῆς ἀνομβρίας τιμωρῇς αὐτούς,

Γ Βασ. 8,36 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς

ἀμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ·
ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι
ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκας τῷ
λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ.

Γ Βασ. 8,36

θα εἰσακούσης τὴν προσευχὴν των ἀπὸ τον ουρανόν, θα
γίνης ἰλεως εἰς τας ἀμαρτίας των δούλων σου των
Ἰσραηλιτῶν. Θα διδάξης αὐτοὺς καὶ πάλιν τὴν ἀγαθὴν ὁδὸν
να βαδίζουν αὐτήν, καὶ τότε θα δώσης τὴν βροχὴν εἰς τὴν
γῆν, τὴν ὁποίαν συ ἔδωκες ὡς κληρονομίαν στον λαόν σου
τον ἰσραηλιτικόν.

Γ Βασ. 8,37

λιμὸς ἐὰν γένηται, θάνατος ἐὰν γένηται, ὅτι ἔσται
ἐμπυρισμός, βροῦχος, ἐρυσίβη ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν
θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ,
πᾶν συνάντημα, πάντα πόνον,

Γ Βασ. 8,37

Εὰν δε πέσῃ λιμὸς εἰς τὴν χώραν, ἐὰν ἀπλωθῇ ἐπιδημία
θανατικῆς νόσου, ἐὰν πνεύσῃ καυστικὸς ἄνεμος, ἐὰν
πέσουν σμήνη ακρίδων, ἐὰν προσβάλῃ τα φυτὰ ἡ ἐρυσίβη,
ἐὰν ὁ ἐχθρὸς πολιορκήσῃ μίαν ἀπὸ τας πόλεις καὶ τὴν φέρῃ
εἰς δύσκολον θέσιν, γενικῶς ἐὰν συμβῇ κάποιο κακὸ
γεγονὸς ἡ οδυνηρὰ νόσος,

Γ Βασ. 8,38

πᾶσαν προσευχὴν, πᾶσαν δέησιν, ἐὰν γένηται παντὶ
ἀνθρώπῳ ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἀφὴν καρδίας αὐτοῦ
καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,

Γ Βασ. 8,38

καὶ κάθε Ἰσραηλίτης, στον ὁποῖον θα πέσῃ ἡ θλίψις αὐτή,
σου ἀπευθύνῃ ολόθερμον προσευχὴν καὶ δέησιν, υψώσῃ δε
τας χεῖρας του πρὸς τον ναόν τούτον καὶ προσευχηθῇ,

Γ Βασ. 8,39

καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου
κατοικητηρίου σου καὶ ἴλεως ἔσῃ καὶ ποιήσεις καὶ
δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καθὼς ἂν γνῶς
τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν
καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων,

Γ Βασ. 8,39

συ θα εἰσακούσης τὴν δέησίν του ἀπὸ τον ουρανόν, ἀπὸ το

ἀριστον και πανυπερτέλειον κατοικητήριόν σου, και θα γίνης ἰλεως προς αὐτόν και θα δώσης στον ἄνθρωπον αὐτόν ἀνάλογα με την διαγωγήν του, ἀνάλογα με τας διαθέσεις της καρδίας του, διότι συ μόνος, και κανείς ἄλλος, γνωρίζεις τας καρδίας των ανθρώπων.

Γ Βασ. 8,40 ὅπως φοβῶνταιί σε πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

Γ Βασ. 8,40 Αἱ πράξεις δε αὐταὶ του ἐλέους και της τιμωρίας σου προς τους ἀνθρώπους θα ἔχουν ἀποτέλεσμα να σε φοβούνται και σε σέβωνται ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς των, ὅσας θα ζουν εἰς την γην, την ὁποίαν συ ἔδωκες κληρονομίαν στους προπάτοράς μας.

Γ Βασ. 8,41 καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ, ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος,

Γ Βασ. 8,41 Ἀκόμη δε και την προσευχήν ἐκείνου του ξένου, ο ὁποῖος δεν εἶναι Ἰσραηλῆτης,

Γ Βασ. 8,42 καὶ ἥξουσι καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον,

Γ Βασ. 8,42 θα ἔλθῃ ὁμως εἰς τὸν τόπον αὐτόν να προσευχηθῇ,

Γ Βασ. 8,43 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα, ὅσα ἂν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γινῶσι πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ φοβῶνταιί σε, καθὼς ὁ λαός σου Ἰσραήλ, καὶ γινῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠκοδόμησα.

Γ Βασ. 8,43 συ, Κυριε, θα την εἰσακούσης ἀπὸ τον ουρανόν, ἀπὸ το τέλειον κατοικητήριόν σου, και θα δώσης εἰς αὐτόν ὅλα ὅσα σε παρακαλεῖ ο ξένος οὗτος. Ἐτσι δε ὅλοι οἱ λαοὶ θα γνωρίσουν το Ονομά σου, θα σε σέβωνται και θα σε φοβούνται, ὅπως ο ἰσραηλιτικός λαός, και θα μάθουν ὅτι εἶναι αφιερωμένος στο ἐνδοξον Ονομά σου ο ναός αὐτός, τον ὁποῖον ἐγὼ οἰκοδόμησα.

Γ Βασ. 8,44 ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ, ἧ ἑπιστρέψεις αὐτούς, καὶ

προσεύχονται ἐν ὀνόματι Κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως, ἧς
ἐξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦ οἴκου, οὗ ὠκοδόμησα τῷ
ὀνόματί σου,

Γ Βασ. 8,44 Όταν δε ο λαός σου ἐξέλθῃ εἰς πόλεμον ἐναντίον των
ἐχθρῶν του στον δρόμον, τον ὁποῖον συ υπέδειξες εἰς
αυτούς, καὶ προσευχηθῇ ἐν τῷ ὀνόματί σου του Κυρίου
στρεφόμενος πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ὁποῖον συ ἐξέλεξες καὶ
πρὸς τὸν ναόν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ οἰκοδόμησα εἰς δόξαν του
Ὁνόματός σου,

Γ Βασ. 8,45 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν
καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις τὸ δίκαιωμα
αὐτοῖς.

Γ Βασ. 8,45 συ ἀπὸ τὸν ουρανὸν θα ἀκούσῃς τὴν δέησιν αὐτῶν καὶ θα
ἀποδώσῃς εἰς αὐτοὺς τὸ δίκαιόν των.

Γ Βασ. 8,46 ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς οὐχ
ἀμαρτήσεται καὶ ἐπάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς
ἐνώπιον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν οἱ αἰχμαλωτίζοντες
εἰς γῆν μακρὰν καὶ ἐγγύς,

Γ Βασ. 8,46 Εἰάν δε ἀμαρτήσουν ἀπέναντί σου, διότι δεν ὑπάρχει
ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἀμαρτήσῃ, καὶ τιμωρήσῃς αὐτοὺς
καὶ παραδώσῃς αὐτοὺς στοὺς ἐχθροὺς των, οἱ ὁποῖοι θὰ
τοὺς αἰχμαλωτίσουν καὶ θὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς χώραν
εὐρισκομένην μακρὰν ἢ πλησίον,

Γ Βασ. 8,47 καὶ ἐπιστρέψουσι καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ, οὗ
μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐν γῇ μετοικίας
αὐτῶν καὶ δεηθῶσί σου λέγοντες· ἡμάρτομεν,
ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν,

Γ Βασ. 8,47 τότε, εἰάν μετανοήσουν με ὅλην των τὴν καρδίαν εἰς τὴν
χώραν ὅπου ὠδηγήθησαν αἰχμάλωτοι, εἰάν εἰς τὴν χώραν
τῆς αἰχμαλωσίας ἐπιστρέψουν πρὸς σε καὶ προσευχηθούν
καὶ εἰπουν· Ἠμαρτήσαμεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν·

Γ Βασ. 8,48 καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν

- ὅλη ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν, οἳ μετήγαγες αὐτούς, καὶ προσεύχονται πρὸς σε, ὁδὸν γῆς αὐτῶν, ἣς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως, ἣς ἐξελέξω, καὶ τοῦ οἴκου, οὗ ᾠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου, εἰάν μετανοήσουν καὶ ἐπιστρέψουν πρὸς σε με ὅλην των την καρδίαν καὶ με ὅλην των την ψυχὴν εἰς την χώραν των ἐχθρῶν των, ὅπου ὠδήγησες αὐτούς καὶ ἐκεῖ προσευχηθούν πρὸς σε με το πρόσωπον καὶ την καρδίαν των πρὸς την γην, την ὁποίαν συ ἐξελέξες δι' αὐτούς, καὶ πρὸς τον ναόν, τον ὁποῖον ἐγὼ οἰκοδόμησα πρὸς δόξαν του Ὀνόματός σου,
- καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου
- συ θα εἰσακούσῃς την προσευχὴν των ἀπὸ τον ουρανὸν ἀπὸ το πανυπερτέλειον κατοικητήριόν σου
- καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, αἷς ἡμαρτόν σοι, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν, ἃ ἠθέτησάν σοι, καὶ δώσεις αὐτούς εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτούς, καὶ οἰκτειρήσουσιν αὐτούς·
- καὶ θα γίνῃς ἵλεως δια τὰς ἀδικίας, τὰς ὁποίας διέπραξαν ἐνώπιόν σου καὶ γενικῶς δι' ὅλας τὰς παραβάσεις καὶ τὰς ἀνομίας, τὰς ὁποίας διέπραξαν ἐνώπιόν σου. Θα ἐμβάλῃς εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, πού τους αἰχμαλώτισαν, συναισθήματα καλωσύνης καὶ ἐλέους δι' αὐτούς καὶ θα τους ευσπλαγχνισθούν.
- ὅτι λαὸς σου καὶ κληρονομία σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου.
- Τούτο δέ, διότι αὐτός ο λαὸς σου εἶναι ἰδικός σου, εἶναι κληρονομία σου, αὐτοὶ τοὺς ὁποίους συ ἐλευθέρους ἐβγάλες ἀπὸ την Αἴγυπτον, ἀπὸ την σιδηρὰν κάμινον, εἰς την ὁποίαν ἔλυωναν.
- καὶ ἔστρωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ τὰ ὠτὰ σου ἠνεωγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν

δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ εἰσακούειν αὐτῶν ἐν
πᾶσιν, οἷς ἂν ἐπικαλέσωνταί σε,

Γ Βασ. 8,52

Ἀς εἶναι λοιπόν οἱ ὀφθαλμοί σου, Κυριε, καὶ τὰ ὦτα σου
ανοικτὰ εἰς τὴν δέησιν τοῦ κάθε Ἰσραηλῆτου καὶ εἰς τὴν
δέησιν ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, δια νὰ εἰσακούης
αὐτοὺς εἰς ὅλα, ὅσα θὰ σε παρακαλέσουν.

Γ Βασ. 8,53

ὅτι σὺ διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ
πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ
δούλου σου Μωυσῆ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας
ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, Κύριε Κύριε.

Γ Βασ. 8,53

Διότι συ ἐξεχώρισες αὐτοὺς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς
τῆς γῆς, δια νὰ γίνουν ἰδική σου κληρονομία, ὅπως
εδήλωσες δια τοῦ δούλου σου τοῦ Μωϋσέως, ὅταν, Κυριε,
Κυριε, ἐβγάλες τοὺς προγόνους ἡμῶν ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν
χώραν τῆς Αἰγύπτου”.

Γ Βασ. 8,53a

Τότε ἐλάλησε Σαλωμών ὑπὲρ τοῦ οἴκου, ὡς συνετέλεσε
τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτόν, Ἥλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ
Κύριος, εἶπε τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ· οἰκοδόμησον
οἶκόν μου, οἶκον εὐπρεπῆ σεαυτῷ, τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ
καινότητος. οὐκ ἰδοὺ αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς
ῥαφῆς;

Γ Βασ. 8,53^a

Εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν, ὅταν δηλαδὴ ὁ Σολομών
ἀπεπεράτωσε τὴν ανοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ, ὠμίλησε δια τὸν
ναόν καὶ εἶπεν· “Ὁ Κύριος ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ ἔθεσε τὸν ἥλιον
στον οὐρανόν, δια νὰ φωτίζῃ τοὺς ἀνθρώπους, ἐνῶ αὐτὸς ὁ
ἴδιος κατοικεῖ στον γνόφον καὶ μένει ἀόρατος. Αὐτὸς με
διέταξε καὶ μου εἶπε· Οἰκοδόμησε τὸν ναόν μου, σεμνόν καὶ
ωραῖον στους ὀφθαλμοὺς μου, δια νὰ κατοικῶ στον
καινούργιον αὐτόν οἶκον”. Αὐτὰ δὲν εἶναι γραμμένα στο
βιβλίον ἐκεῖνο που ὀνομάζεται ῥαφή;

Γ Βασ. 8,54

Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος
πρὸς Κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν

ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου
Κυρίου ὀκλακῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες
αὐτοῦ διαπεπετασμένοι εἰς τὸν οὐρανόν.

Γ Βασ. 8,54 Οταν ο Σολομών γονατιστὸς ἐμπρὸς στο θυσιαστήριον του
Κυρίου και με τας χείρας υψωμένας προς τον ουρανόν
ετελείωσεν ὅλην την προσευχήν του, την δέησιν αὐτήν,
ηγέρθη ἀπὸ ἐμπροσθεν του θυσιαστηρίου,

Γ Βασ. 8,55 καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησε πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ
μεγάλῃ λέγων·

Γ Βασ. 8,55 ἐστάθη και εὐλόγησεν ὅλην την συγκέντρωσιν των
Ισραηλιτῶν με μεγάλην φωνήν και εἶπεν·

Γ Βασ. 8,56 εὐλογητὸς Κύριος σήμερον, ὃς ἔδωκε κατάπαυσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐλάλησεν· οὐ
διεφώνησε λόγος εἷς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς
ἀγαθοῖς, οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ.

Γ Βασ. 8,56 “ας εἶναι δοξασμένος ο Κυριος σήμερον, ο οποίος ἀνέπαυσε
τον ισραηλιτικόν του λαόν και ἐπραγματοποίησεν ὅλα, ὅσα
υπεσχέθη ὅτι θα κάμῃ. Καμμία ἀπὸ τας ἀγαθὰς υποσχέσεις,
τας ὁποίας ἔδωσε δια του Μωϋσέως στον ισραηλιτικόν
λαόν, δεν ἐμεινεν ἀνεκπλήρωτος.

Γ Βασ. 8,57 γένοιτο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μεθ’ ἡμῶν, καθὼς ἦν μετὰ
τῶν πατέρων ἡμῶν· μὴ ἐγκαταλίποιτο ἡμᾶς μηδὲ
ἀποστρέψοιτο ἡμᾶς,

Γ Βασ. 8,57 Εἴθε Κυριος ο Θεὸς ἡμῶν να εἶναι μαζὴ μας, ὅπως ἦτο μαζὴ
με τους προπάτοράς μας. Εἴθε να μη ἀποστρέψῃ ποτὲ το
πρόσωπόν του ἀπὸ ἡμᾶς και να μη μας ἐγκαταλείψῃ.

Γ Βασ. 8,58 ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν ἐπ’ αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν
πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν πάσας ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο τοῖς
πατράσιν ἡμῶν.

Γ Βασ. 8,58 Ἀς ἐλκύσῃ τας καρδίας μας προς αὐτόν, δια να πορευώμεθα
συμφώνως προς τας ὁδοὺς αὐτοῦ, να τηρούμεν ὅλας τας

εντολάς του και τα προστάγματα του, τα οποία διέταξεν στους προπάτοράς μας.

Γ Βασ. 8,59 καὶ ἔστρωσαν οἱ λόγοι οὗτοι, ὡς δεδέημαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἐνιαυτοῦ,

Γ Βασ. 8,59 Οἱ ικευτικοὶ αὐτοὶ λόγοι, τοὺς οὗσις ὡς δέησιν ἀπηύθυνα πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεὸν μας, ἵνα εἴναι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας ἡμέραν καὶ νύκτα ὡς δίκαιον αἶτημα ἐμοῦ τοῦ δούλου σου, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους,

Γ Βασ. 8,60 ὅπως γινώσκῃ πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς Θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι.

Γ Βασ. 8,60 δια να μάθουν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος πλην αὐτοῦ.

Γ Βασ. 8,61 καὶ ἔστρωσαν οἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολάς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

Γ Βασ. 8,61 Αἱ καρδίαι μας ἵνα εἴναι ἀγνοὶ καὶ καθαραὶ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μας, ὥστε να πορευώμεθα με ὁσιότητα σύμφωνα με τὰ προστάγματά του καὶ να φυλάσσωμεν τὰς ἐντολάς του, ὅπως γίνεται κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν”.

Γ Βασ. 8,62 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου.

Γ Βασ. 8,62 Ο βασιλεὺς καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται προσέφεραν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θυσίας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Γ Βασ. 8,63 καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν, ἃς ἔθυσεν τῷ Κυρίῳ, βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ

υιοὶ Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 8,63

Ο Σολομών προσέφερεν ειρηνικὰς θυσίας πρὸς τὸν Κυρίον εικοσιδύο χιλιάδες βόδια, εκατὸν εἴκοσι χιλιάδες πρόβατα καὶ ἐγκαινίασε ναὸν τοῦ Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται μαζὴ με αὐτόν.

Γ Βασ. 8,64

τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου· ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον Κυρίου μικρόν· τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν.

Γ Βασ. 8,64

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὴν ἐσωτερικὴν αὐλὴν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἐμπρὸς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. Διότι ἐκεῖ προσέφερε τὰς θυσίας τῶν ὀλοκαυτωμάτων, τὰς ἀναιμάκτους θυσίας καὶ τὰ ἐπὶ τῶν εἰρηνικῶν θυσιῶν, ἐπειδὴ τὸ χαλκοῦν θυσιαστήριον, πού εὐρίσκετο ἐνώπιον τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου, ἦτο μικρόν καὶ δὲν ἐπαρκούσε διὰ τὴν προσφορὰν τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν εἰρηνικῶν θυσιῶν.

Γ Βασ. 8,65

καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν ἐορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ἡμὰθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ὃν ᾠκοδόμησεν, ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφραινόμενος ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας.

Γ Βασ. 8,65

Ο Σολομών κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῶν ἐγκαινίων ἐτέλεσε καὶ τὴν ἐορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας καὶ μαζὴ με αὐτόν ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός. Ἦτο μεγάλη συγκέντρωσις ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἦλθον ἀπὸ βορρᾶ μὲν ἀπὸ τῆς εἰσοδὸς τῆς Ἡμὰθ, ἀπὸ δε νότου μέχρι καὶ ἀπὸ τὸν ποταμόν, πού ὑπάρχει εἰς τὰ ὅρια τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Αἰγύπτου. Αὐτοὶ συνεκεντρώθησαν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας στὸν ναόν,

τον οποίον οικοδόμησαν. Ολοι δε έτρωγαν και έπιναν και ευφραίνοντο ενώπιον Κυρίου του Θεού μας επί επτά κατά συνέχειαν ημέρας.

Γ Βασ. 8,66 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ ἐξαπέστειλε τὸν λαὸν καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 8,66 Κατὰ την ογδὴν ἡμέραν ο βασιλεὺς ἀπέλυσε τον λαόν, δια να αναχωρήσουν, και ο λαὸς ἐδόξασε τον βασιλέα. Καθένας ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας ἐπανῆλθεν εἰς την κατοικίαν του χαίρων και με ευφραινομένην την καρδίαν δια τα αγαθά, που ο Κυριος ἔδωσεν στον δούλον του Δαυίδ και στον λαόν του τον ισραηλιτικόν.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 9

Γ Βασ. 9,1 Καὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσε Σαλωμών οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμών, ὅσα ἠθέλησε ποιῆσαι,

Γ Βασ. 9,1 Οταν ο Σολομών ἔφερεν εἰς πέρας την ανοικοδόμησιν του ναοῦ του Κυρίου και του βασιλικού του ανακτόρου και γενικῶς ὅλα τα ἄλλα οικοδομήματα, που ἠθέλησε να κάμη,

Γ Βασ. 9,2 καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμών δεῦτερον, καθὼς ὤφθη ἐν Γαβαών,

Γ Βασ. 9,2 ο Κυριος παρουσιάσθη εἰς αὐτόν δευτέραν φοράν, ὅπως εἶχε παρουσιασθῇ δια πρώτην φοράν εἰς την Γαβαών,

Γ Βασ. 9,3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Κύριος· ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου, ἥς ἐδεήθης ἐνώπιόν μου· πεποίηκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχήν

- σου, ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ὠκοδόμησας τοῦ
θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔσονται οἱ
ὀφθαλμοί μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας.
Γ Βασ. 9,3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἤκουσα τα λόγια της προσευχῆς καὶ
της δεήσεώς σου, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνες πρὸς ἐμέ.
Ἐξεπλήρωσα ὅσα μου εἶχες ζητήσει. Ἠγίασα τὸν ναὸν
τούτον, τὸν ὁποῖον οἰκοδόμησες, δια να δοξάζεται ἐκεῖ
αἰωνίως τὸ ὄνομά μου καὶ θα εἶναι ἐστραμμένοι οἱ
ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου πρὸς τα ἐκεῖ πάντοτε.
Γ Βασ. 9,4 καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ, καθὼς ἐπορεύθη
Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι
καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα, ἃ ἐνετειλάμην αὐτῷ, καὶ τὰ
προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξης,
Γ Βασ. 9,4 Ἐὰν δε συ πορευθῇς ἐνώπιόν μου, ὅπως ἐζήσε καὶ ἐπορεύθη
ὁ πατήρ σου Δαυὶδ, με ὁσιότητα καρδίας, με εὐκρίνειαν
καὶ εὐθύτητα, δια να τηρῇς ὅλα ὅσα παρήγγειλα πρὸς
ἐκείνον καὶ να ἐφαρμόξης τα προστάγματά μου καὶ τὰς
ἐντολάς μου,
Γ Βασ. 9,5 καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐν Ἰσραὴλ
εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ἐλάλησα Δαυὶδ πατρί σου λέγων·
οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ἰσραὴλ.
Γ Βασ. 9,5 ἐγὼ θα δοξάσω καὶ θα στερεώσω τὸν θρόνον της βασιλείας
σου ἐπὶ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ αἰωνίως, ὅπως ὑπεσχέθην
στον πατέρα σου τὸν Δαυὶδ λέγων, ὅτι δεν θα λείψῃ
ἀπόγονός σου ἀρχὼν ἐπὶ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
Γ Βασ. 9,6 ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῇτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα
ὡμῶν ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ
τὰ προστάγματά μου, ἃ ἔδωκε Μωυσῆς ἐνώπιον ὡμῶν,
καὶ πορευθῇτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ
προσκυνήσητε αὐτοῖς,
Γ Βασ. 9,6 Ἐὰν ὁμως ἀποστραφῇτε καὶ ἀπομακρυνθῇτε ἀπὸ ἐμέ σεις
καὶ τὰ παιδιὰ σας καὶ δεν φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ τα

προστάγματά μου, τα οποία έδωκεν ο Μωϋσής ενώπιόν
σας, και πορευθήτε να λατρεύσετε άλλους θεούς και
προσκυνήσετε αυτούς,

Γ Βασ. 9,7 καὶ ἐξαρθῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ
τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου,
ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου, καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς
ἀφανισμόν καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαοὺς.

Γ Βασ. 9,7 ἐγὼ θα ξερριζώσω τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν γῆν, τὴν
οποίαν ἔχω δώσει εἰς αὐτοὺς· καὶ τὸν ναόν, τὸν ὁποῖον
αφιέρωσα στο ὄνομά μου, θα τὸν ἀπορρίψω ἀπὸ το
πρόσωπόν μου. Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς θα εξαφανισθῇ ἀπὸ
τὴν πατρίδα του καὶ θα γίνῃ περίγελως μεταξὺ ὅλων τῶν
λαῶν τῆς γῆς.

Γ Βασ. 9,8 καὶ ὁ οἶκος οὗτος ἔσται ὁ ὑψηλός, πᾶς ὁ
διαπορευόμενος δι' αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συριεῖ καὶ
ἐροῦσιν· ἔνεκεν τίνος ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ γῇ
ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ;

Γ Βασ. 9,8 Ὁ δε μεγαλοπρεπὴς καὶ ὑψηλὸς αὐτὸς ναὸς θα ἔλθῃ εἰς
τέτοιο κατάντημα, ὥστε καθένας, πού θα διέρχεται ἀπὸ
ἐμπρὸς του, θα εκπλήσσεται, θα συρίζῃ δε εἰς ἔκφρασιν
ἀπορίας καὶ θα λέγῃ· Δια ποίαν αἰτίαν ὁ Κύριος ἐστείλεν
αὐτὸ το κακὸν εἰς τὴν γῆν αὐτὴν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ναόν;

Γ Βασ. 9,9 καὶ ἐροῦσιν· ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον Κύριον Θεὸν αὐτῶν,
ὃς ἐξήγαγε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου
δουλείας, καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἀλλοτρίων καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο
ἐπήγαγε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην.

Γ Βασ. 9,9 Θα τοὺς δίδεται δε ἡ ἀπάντησις· Ἐπειδὴ ἐγκατέλιπον
Κύριον τὸν Θεὸν τῶν, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐβγαλεν ἐλευθέρους
ἀπὸ τὴν Αἰγύπτον, ἀπὸ τὴν χώραν τῆς δουλείας, καὶ
παρεδέχθησαν ξένους θεοὺς καὶ προσεκύνησαν αὐτοὺς καὶ
υπεδουλώθησαν εἰς αὐτοὺς, διὰ τοῦτο ἐστείλεν ὁ Κύριος

εναντίον των αυτήν την τιμωρίαν”.

Γ Βασ. 9,9^α

Τότε ἀνήγαγε Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ, ὃν ὠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

Γ Βασ. 9,9^α

Τότε ο Σολομών οδήγησε την θυγατέρα του Φαραώ από την πόλιν Δαυίδ στο ανάκτορόν του, το οποίον οικοδόμησε δια τον εαυτόν του κατά τας ημέρας εκείνας.

Γ Βασ. 9,10

Εἴκοσιν ἔτη ἐν οἷς ὠκοδόμησε Σαλωμών τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως,

Γ Βασ. 9,10

Εἰς διάστημα εἴκοσιν ἐτῶν οικοδόμησεν ο Σολομών τα δύο κτιριακά συγκροτήματα, τον ναόν του Κυρίου και το βασιλικόν του ἀνάκτορον.

Γ Βασ. 9,11

Χιράμ ὁ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμών ἐν ξύλοις κεδρίνοις καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ. τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ Χιράμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ.

Γ Βασ. 9,11

Ο Χιράμ, ο βασιλεύς της Τυρου, εβοήθησε τον Σολομώντα με κέδρινα ξύλα και με ξύλα από πεύκη, με χρυσόν και με ο,τι άλλο ηθέλησεν ο Σολομών. Τότε ο βασιλεύς Σολομών ἔδωσεν στον Χιράμ εἴκοσι πόλεις εἰς την Γαλιλαίαν.

Γ Βασ. 9,12

καὶ ἐξῆλθε Χιράμ ἐκ Τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ Σαλωμών, καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ·

Γ Βασ. 9,12

Ο δε Χιράμ εβγήκεν από την Τυρον και επορεύθη, προς την Γαλιλαίαν, δια να ἴδῃ τας πόλεις, τας οποίας του ἔδωσεν ο Σολομών και αι οποῖαι δεν του ἤρεσαν.

Γ Βασ. 9,13

καὶ εἶπε· τί αἱ πόλεις αὗται, ἃς ἔδωκάς μοι, ἀδελφέ; καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς Ὅριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Γ Βασ. 9,13

Ο Χιράμ εἶπε τότε προς τον Σολομώντα· “τι πόλεις εἶναι αὗται, τας οποίας μου ἔδωσες, ἀδελφέ μου; Ωνόμασε δε αὐτὰς “Ὅριον” και ἔτσι αὐταὶ ονομάζονται μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς.

- Γ Βασ. 9,14 καὶ ἤνεγκε Χιράμ τῷ Σαλωμών ἐκατὸν καὶ εἴκοσι
τάλαντα χρυσίου
- Γ Βασ. 9,14 Ο Χιράμ ἔφερε καὶ προσέφερε πρὸς τὸν Σολομώντα ἐκατὸν
εἴκοσι τάλαντα χρυσίου.
- Γ Βασ. 9,26 καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν
Γασιὼν Γαβὲρ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αἰλάθ ἐπὶ τοῦ
χείλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Ἑδῶμ.
- Γ Βασ. 9,26 Ἐδωσεν ἐπίσης στὸν Σολομώντα ναυτικόν, δια το οποίον ὁ
βασιλεὺς κατεσκεύασε ναύσταθμον εἰς Γασιὼν Γαβὲρ, που
εὐρίσκεται πλησίον τῆς Αἰλάθ, εἰς τὴν παραλίαν τῆς
Ερυθρᾶς Θαλάσσης παρὰ τὴν περιοχὴν τῆς Ἰδουμαίας.
- Γ Βασ. 9,27 καὶ ἀπέστειλε Χιράμ ἐν τῇ νεὶ τῶν παίδων αὐτοῦ
ἄνδρας ναυτικούς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ τῶν
παίδων Σαλωμών.
- Γ Βασ. 9,27 Δια τὴν ἐπάνδρωσιν δε τοῦ ναυτικοῦ τούτου ἔστειλεν ὁ
Χιράμ ἀπὸ τοῦ ιδιῶν τοῦ ναυτικῶν πλήρωμα, ἀνθρώπους, οἱ
οποῖοι ἐγνώριζαν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν τέχνην τῆς
ναυσιπλοΐας. Αὐτοὶ ἦσαν μαζὴ μετὰ τὸ πλήρωμα τῶν ἀνδρῶν
τοῦ Σολομώντος.
- Γ Βασ. 9,28 καὶ ἦλθον εἰς Σωφηρὰ καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσίου
ἐκατὸν εἴκοσι τάλαντα καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ
Σαλωμών.
- Γ Βασ. 9,28 Τὸ ναυτικόν τούτο ἐπλευσεν εἰς Σωφηρὰ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ
ἐκεῖ ἐκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα ἔφεραν στὸν
Σολομώντα.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 10

- Γ Βασ. 10,1 Καὶ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμών καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου καὶ ἦλθε πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασι·
- Γ Βασ. 10,1 Ἡ βασίλισσα τῆς χώρας Σαβὰ ἤκουσε τὴν φήμην τοῦ

ονόματος του Σολομώντος, όπως και τα περί του ονόματος του Κυρίου και ήλθε προς τον Σολομόντα, δια να τον γνωρίση προσωπικώς και να υποβάλῃ εἰς αὐτόν μερικά αινιγματώδη ἐρωτήματα.

Γ Βασ. 10,2 καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα, καὶ κάμηλοι αἴρουναι ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον τίμιον, καὶ εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμών καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

Γ Βασ. 10,2 Ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ με πολὺ μεγάλην συνοδείαν, με καμήλους, αἱ οἵαι ἦσαν φορτωμέναι με αρωματικά προϊόντα, με πολὺν χρυσὸν καὶ με πολὺτιμους λίθους. Παρουσιάσθη στὸν Σολομόντα καὶ τοῦ εἶπεν ὅλα, ὅσα αινιγματώδη εἶχεν εἰς τὴν διάνοιάν της.

Γ Βασ. 10,3 καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμών πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς· οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως, ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ.

Γ Βασ. 10,3 Ὁ Σολομών ἀπήντησεν εἰς ὅλους τοὺς αινιγματώδεις αὐτῆς λόγους. Καμμία ἀπορία καὶ ἐρωτησίς της δὲν ἔμεινε χωρὶς ἀπάντησιν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως Σολομώντος. Εἰς ὅλας ἐκεῖνος ἀπήντησε.

Γ Βασ. 10,4 καὶ εἶδε βασίλισσα Σαβὰ πᾶσαν τὴν φρόνησιν Σαλωμών καὶ τὸν οἶκον, ὃν ᾠκοδόμησε,

Γ Βασ. 10,4 Ἡ βασίλισσα τῆς χώρας Σαβὰ ἐγνώρισε προσωπικῶς πλεον ὅλην τὴν σοφίαν τοῦ Σολομώντος. Εἶδε δὲ καὶ τὸν οἶκον, τὸν ὁποῖον αὐτὸς εἶχεν οἰκοδομήσει.

Γ Βασ. 10,5 καὶ τὰ βρώματα Σαλωμών καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ τὴν στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ, ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο.

Γ Βασ. 10,5 Εἶδε τὴν ποικιλίαν τῶν φαγητῶν τοῦ Σολομώντος, τὰς κατοικίας, ὅπου ἔμειναν οἱ δούλοι τοῦ, τὴν συμπεριφορὰν

των υπηρετών του, τα ενδύματά του, τους οινοχόους του και τα ζώα, τα οποία καθημερινώς προσεφέροντο προς ολοκαύτως στον Κυριον και εξεπλάγη πάρα πολύ.

Γ Βασ. 10,6 καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών· ἀληθινὸς ὁ λόγος, ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς σου,

Γ Βασ. 10,6 Εἶπε δε αὐτὴ πρὸς τὸν βασιλέα Σολομώντα· “ἀληθινὴ ἦτο ἡ μεγάλη φήμη σου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἤκουσα εἰς τὴν χώραν μου σχετικῶς με τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἰδικώτερα σχετικῶς με τὴν σοφίαν σου.

Γ Βασ. 10,7 καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσί μοι, ἕως ὅτου παρεγενόμην καὶ ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσὶ τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν μοι· προστέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοήν, ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου·

Γ Βασ. 10,7 Τότε δεν ἐπίστευσα εἰς αὐτὰ, τὰ ὁποῖα μου ἔλεγαν οἱ ἄνθρωποι, μέχρις ὅτου ἦλθα ἐδῶ καὶ εἶδα με τὰ ἴδια μου τὰ μάτια. Ἰδοὺ· ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μου εἶχαν εἶπει, δεν εἶναι οὔτε τὰ μισὰ ἀπὸ ὅσα πράγματι υπάρχουν. Συ με τὴν προσωπικὴν μας γνωριμίαν μου προσέθεσες καὶ με ἔκαμες νὰ καταλάβω, ὅτι τὰ ἀγαθὰ τὰ ἰδικὰ σου εἶναι πολὺ ἀνώτερα, ἀπὸ ὅσα εἶχα ἀκούσει εἰς τὴν χώραν μου.

Γ Βασ. 10,8 μακάριαι αἱ γυναῖκές σου, μακάριοι οἱ παῖδές σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου διόλου, οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου·

Γ Βασ. 10,8 Ευτυχισμένοι εἶναι αἱ γυναῖκες σου, ευτυχισμένοι οἱ δούλοι σου, οἱ ὁποῖοι παρίστανται πάντοτε ἐνώπιόν σου καὶ ἀκούουν καθημερινῶς ὅλην τὴν σοφίαν σου.

Γ Βασ. 10,9 γένοιτο Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνον Ἰσραὴλ· διὰ τὸ ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Ἰσραὴλ στῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔθετό σε βασιλέα ἐπ’ αὐτοὺς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ

ἐν κρίμασιν αὐτῶν.

- Γ Βασ. 10,9 Ευλογημένος ας εἶναι Κύριος ο Θεός σου, ο οποίος ευηρεστήθη εἰς σε καὶ ευδόκησε νὰ σε εγκαταστήσῃ στὸν θρόνον βασιλέα τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Τοῦτο δὲ ἐγένε, διότι ο Θεός ἀγαπᾷ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν καὶ θέλει νὰ στερεώσῃ αὐτὸν στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Δια τοῦτο εγκατέστησε σε βασιλέα εἰς αὐτούς, διὰ νὰ ἀποδίδῃς εἰς αὐτούς τὸ δίκαιον, ὅταν αὐτοὶ παρουσιάζονται νὰ κριθοῦν σχετικῶς με τὰς διαφοράς των”.
- Γ Βασ. 10,10 καὶ ἔδωκε τῷ Σαλωμών ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον· οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆθος, ἃ ἔδωκε βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.
- Γ Βασ. 10,10 Ἡ βασίλισσα ἔδωκεν στὸν Σολομώντα ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ, πολλὰ λίαν αρωματώδη εἶδη καὶ πολυτίμους λίθους. Οὐδέποτε δὲ ἄλλοτε δὲν προσεφέρθησαν τόσα πολλὰ αρωματώδη προϊόντα εἰς ἄλλον βασιλέα, ἀπὸ ὅσα προσέφερεν ἡ βασίλισσα τῆς χώρας Σαβὰ στὸν βασιλέα Σολομώντα.
- Γ Βασ. 10 ,11 (καὶ ἡ ναῦς Χιράμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφίρ ἤνεγκε ξύλα πελεκητὰ πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον·
- Γ Βασ. 10,11 (Το δὲ ναυτικὸν το οποίον εἶχε δώσει ὁ Χιράμ στὸν Σολομώντα καὶ το οποίον μετέφερεν ἀπὸ Σουφίρ χρυσίον, ἔφερεν ἐπίσης στὸν Σολομώντα πάρα πολλὰ πολύτιμα ξύλα καὶ πολυτίμους λίθους.
- Γ Βασ. 10,12 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς ὥδοις· οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὥφθησάν που ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης).
- Γ Βασ. 10,12 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σολομών με τὰ πολύτιμα αὐτὰ ξύλα κατεσκεύασε πελεκητὰ ὑποστηρίγματα διὰ τὸν ναόν τοῦ

Κυρίου και δια το βασιλικόν ανάκτορον. Κατεσκεύασεν επίσης μουσικά ὄργανα, νάβλας και κινύρας δια τους μουσικούς, που ἔψαλλον στον ναόν. Τέτοια δε πολύτιμα ξύλα δεν είχαν βγη ποτέ από άλλα σημεία της γης, ούτε και είχαν παρουσιασθή πουθενά μέχρι της ημέρας εκείνης).

Γ Βασ. 10,13 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἔδωκε τῇ βασιλίσῃ Σαβὰ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ἠτήσατο, ἐκτὸς πάντων ὧν ἔδεδόκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμών· καὶ ἀπεστράφη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, αὕτη καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς.

Γ Βασ. 10,13 Ο βασιλεὺς Σολομών ἔδωκεν εἰς τὴν βασίλισσαν Σαβὰ ὅλα ὅσα ἐκείνη ἠθέλησεν, ὅλα ὅσα του ἐζήτησεν, ἐκτὸς βέβαια ἐκείνων τα οποία αὐτὸς οικειοθελῶς ἔδωσε πρὸς αὐτήν. Ἡ βασίλισσα ἐπέστρεψε κατόπιν αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν χώραν της, αὕτη καὶ ὅλοι οἱ συνοδεύοντες αὐτήν δούλοι.

Γ Βασ. 10,14 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐληλυθότος τῷ Σαλωμών ἐν ἑνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακόσια καὶ ἑξηκονταῖς τάλαντα χρυσοῦ,

Γ Βασ. 10,14 Ο δε χρυσός, ο οποίος κάθε ἔτος εἰσῆρχετο στο ταμεῖον του Σολομώντος ἦτο ἑξακόσια ἑξήκοντα ἐξ τάλαντα χρυσοῦ.

Γ Βασ. 10,15 χωρὶς τῶν φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς.

Γ Βασ. 10,15 Εἰς αὐτὰ δεν συμπεριλαμβάνοντο οἱ φόροι των υποτελῶν εἰς αὐτόν, δηλαδὴ των ἐμπόρων καὶ ὁλων των βασιλέων, των ἐκτὸς της χώρας, καὶ των διοικητῶν διαφόρων περιοχῶν.

Γ Βασ. 10,16 καὶ ἐποίησε Σαλωμών τριακόσια δόρατα χρυσοῦ ἑλάτῃ. - τριακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἐν-

Γ Βασ. 10,16 Από τον χρυσόν αὐτόν κατεσκεύασεν ο Σολομών τριακόσια δόρατα σφυρηλατημένα. Δια κάθε δε δόρυ ἐχρηιάσθησαν τριακόσιοι χρυσοὶ σῖκλοι.

- Γ Βασ. 10,17 καὶ τριακόσια ὄπλα χρυσᾷ ἐλατὰ -καὶ τρεῖς μναῖ ἐνήσαν χρυσοῦ εἰς τὸ ὄπλον τὸ ἐν- καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου.
- Γ Βασ. 10,17 Κατεσκεύασε τριακόσια ὄπλα ἀπὸ σφυρηλατημένον χρυσόν, δια κάθε ὄπλον ἀπητήθησαν τρεῖς μναι χρυσοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς, νὰ φυλαχθούν στο οικοδόμημα, το οποίον ὠνομάζετο δάσος τοῦ Λιβάνου.
- Γ Βασ. 10,18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν καὶ περιεχύρσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ·
- Γ Βασ. 10,18 Κατεσκεύασεν ἀκόμη ὁ βασιλεὺς ἓνα μέγαν θρόνον ἀπὸ ἐλεφαντοστούν, τὸν οποίον ἐπεχύρσωσε με καθαρὸν χρυσίον.
- Γ Βασ. 10,19 ἕξ ἀναβαθμοὶ ἐν θρόνῳ καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ χεῖρες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὰ τὰς χεῖρας,
- Γ Βασ. 10,19 Εἰς τὸν θρόνον αὐτὸν υπήρχον ἐξ σκαλοπάτια. Εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ θρόνου υπήρχον προτομαὶ κεφαλῶν μόσχων, ἐκατέρωθεν δε τοῦ καθίσματος τοῦ θρόνου βραχίονες, δια νὰ στηρίζονται τὰ χέρια. Υπήρχον δε ἀκόμη καὶ δύο ἀγάλματα ὀρθίων λεόντων πλησίον τῶν βραχιόνων αὐτῶν.
- Γ Βασ. 10,20 καὶ δώδεκα λέοντες ἐστῶτες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἕξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν· οὐ γέγονεν οὕτως πάση βασιλείᾳ.
- Γ Βασ. 10,20 Εἰς δε τὰ ἐκατέρωθεν ἄκρα τῶν ἐξ βαθμίδων υπήρχον δώδεκα ἄλλοι λέοντες. Τέτοιος θρόνος δεν υπήρξεν εἰς κανένα ἄλλο βασίλειον.
- Γ Βασ. 10,21 καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ὑπὸ τοῦ Σαλωμών γεγονότα χρυσᾷ καὶ λουτῆρες χρυσοῖ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα, οὐκ ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμών·

- Γ Βασ. 10,21 Επί πλέον δε όλα τα οικιακά σκεύη του Σολομώντος ήσαν χρυσά και οι λουτήρες ακόμη ήσαν χρυσοί. Όλα τα σκεύη του οικοδομήματος, που ελέγετο “δάσος Λιβάνου”, είχαν κατασκευασθή από εξαίρετον χρυσόν. Αργυρος δεν υπήρχε, διότι κατά τας ημέρας του Σολομώντος δεν ελαμβάνετο καθόλου υπ' όψει.
- Γ Βασ. 10,22 ὅτι ναῦς Θαρσίς τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν τῇ θαλάσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ, μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ θαρσίς χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν.
- Γ Βασ. 10,22 Το ναυτικόν του Σολομώντος μαζή με το ναυτικόν του Χιράμ μετέβαινε δια της Μεσογείου Θαλάσσης εις Θαρσίς. Καθε δε τρία ἔτη το ναυτικόν του Σολομώντος ἐπέστρεφεν ἀπὸ την Θαρσίς με χρυσίον, με ἀργυρον, με πολυτίμους λίθους και με πολύτιμα ξύλα.
- Γ Βασ. 10,22α Αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς, ἥς ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν ἄκραν, τοῦ περιφράξαι τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ καὶ τὴν Ἀσσοὺρ καὶ τὴν Μαγδάλ καὶ τὴν Γαζέρ καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἀνωτέρω καὶ τὴν Ἰεθαρμὰθ καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἵππείων καὶ τὴν πραγματείαν Σαλωμών, ἣν ἐπραγματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, τοῦ μὴ κατάρξαι αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 10,22^α Αυτή δε ἦτο η μεριμνά και η προσεκτικὴ συγκέντρωσις και ἐπιλογὴ ἀνθρώπων και πραγμάτων, την οποίαν ἔκαμεν ο βασιλεὺς Σολομών, δια την ανοικοδόμησιν του ναοῦ του Κυρίου, του ιδικοῦ του ανακτόρου, του τείχους της Ἱερουσαλήμ, του φρουρίου, δια την ειδικὴν περίφραξιν του τμήματος ἐκείνου της Ἱερουσαλήμ, που ελέγετο “πόλις Δαυίδ”, δια το κτίσιμον και την οχύρωσιν της Ασσούρ, της

Μαγδάλ, της Γαζέρ, της άνω Βαιθωρών, της Ιεθερμάθ και όλων των πόλεων, όπως επίσης των πολεμικών αρμάτων και των πόλεων, που έμεναν οι ιππείς. Αυτό ήτο το έργο, το οποίον επραγματοποίησεν ο Σολομών δια την ανοικοδόμησιν και οχύρωσιν της Ιερουσαλήμ και των άλλων πόλεων της υπαίθρου, ώστε να μη επέλθῃ και τας κυριεύσει οιοσδήποτε εχθρός.

Γ Βασ. 10,22β πάντα τὸν λαὸν τὸν ὑπολελειμμένον ὑπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαιίου καὶ τοῦ Γεργεσαιίου, τῶν μὴ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὄντων, τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ὑπολελειμμένα μετ’ αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἐδύναντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἀνήγαγεν αὐτούς Σαλωμών εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Γ Βασ. 10,22β Όλους τους κατοίκους της Χαναάν, οι οποίοι δεν ανήκον εις την φυλήν του Ισραήλ, δηλαδή τους Χετταίους, τους Αμορραίους, τους Φερεζαίους, Χαναναίους, Ευαίους, Ιεβουσαιούς, Γεργεσαιούς και οι οποίοι είχαν εναπομείνει μετά την κατά κτήσιν της Παλαιστίνης από τους Ισραηλίτας και εξούσαν με τους Ισραηλίτας, αυτούς, τους οποίους οι Ισραηλίται δε ημπούσαν να εξολοθρεύσουν, τους υποχρέωσεν ο Σολομών εις μεταφοράς και αγγαρείας μέχρι της ημέρας αυτής.

Γ Βασ. 10,22γ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμών πρᾶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμιστὰὶ καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τρισσοὶ αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ.

Γ Βασ. 10,22γ Τους Ισραηλίτας όμως ο Σολομών δεν υπεχρέωσεν στοιαύτας μεταφοράς και αγγαρείας, διότι αυτοί ήσαν στρατιώται ασχολούμενοι με τους πολέμους. Ησαν αυλικοί του, άρχοντες, ανώτεροι αξιωματικοί και αρχηγοί των

αρμάτων του και ιππείς αυτού.

Γ Βασ. 10,23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει.

Γ Βασ. 10,23 Με αυτά δε τα έργα του, μάλιστα δέ με τον πλούτον και την σοφίαν, εδοξάσθη ο Σολομών περισσότερο από όλους τους βασιλείς της γης.

Γ Βασ. 10,24 καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμών τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ, ἧς ἔδωκε Κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 10,24 Ολοι δε οι βασιλείς της γης εξητούσαν να ιδουν τον Σολομώντα και να ακούσουν την σοφίαν, την οποίαν ο Κυριος εἶχε δώσει εις την διάνοιαν αυτού.

Γ Βασ. 10,25 καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα, σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ ἡμιόνους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτῷ.

Γ Βασ. 10,25 Προσέφεραν δε ο καθένας από αυτούς κάθε ἔτος διάφορα δώρα, σκεύη χρυσά, ιματισμόν, στακτὴν και ἄλλα αρώματα, ὅπως ἐπίσης ἵππους και ημιόνους.

Γ Βασ. 10,26 καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμών τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων, καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ. 26α καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἄλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου.

Γ Βασ. 10,26 Ο Σολομών εἶχε τέσσαρας χιλιάδας φορβάδας δια τα πολεμικά του ἄρματα και δώδεκα χιλιάδας ιππείς. Εἶχε δε καταναίμει τας φορβάδας αὐτάς εις τας πόλεις, ὅπου υπήρχον τα πολεμικά ἄρματα εκτός ἐκείνων, τας οποίας εἶχεν εις την Ιερουσαλήμ.

Γ Βασ. 10,27 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος,

- Γ Βασ. 10,27 Ο βασιλεύς Σολομών διέθεσε τον χρυσόν και τον άργυρον εις την Ιερουσαλήμ εις τόσην αφθονίαν, ως εάν ήσαν λίθοι. Κατώρθωσεν επίσης, ώστε τα ξύλα εκ της κέδρου να είναι τόσον άφθονα, όπως αι συκάμινοι εις την πεδιάδα των Φιλισταίων.
- Γ Βασ. 10,28 καὶ ἡ ἔξοδος Σαλωμών τῶν ἰππέων καὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Θεκουέ, ἔμποροι τοῦ βασιλέως ἐλάμβανον ἐκ Θεκουέ ἐν ἀλλάγματι·
- Γ Βασ. 10,28 Εστελλε δε και αγόραζεν εις την Θεκουέ της Παλαιστίνης δια τους ιππείς του ίππους προερχομένους από την Αίγυπτον, τους οποίους έφερον εκεί οι έμποροι του βασιλέως. Τους ηγόραζε δέ με ανταλλάγματα.
- Γ Βασ. 10,29 καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἔξοδος ἐξ Αἰγύπτου, ἄρμα ἀντὶ ἐκατὸν ἀργυρίου καὶ ἵππος ἀντὶ πεντήκοντα ἀργυρίου· καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι Χεττιῖν καὶ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο.
- Γ Βασ. 10,29 Καθε πολεμικόν άρμα, που έβγαινε από την Αίγυπτον, ηγοράζετο εις την Θεκουέ αντί εκατόν αργυρών σίκλων. Καθε δε ίππος αντί πεντήκοντα αργυρών σίκλων. Αυτοί δε οι έμποροι μετέβαινον κατόπιν και μετεπώλουν τα άρματα και τους ίππους, που τους επερίσσευαν, στους Χετταίους βασιλείς και στους βασιλείς της Συρίας και στους κατοικούντας τα παράλια της Μεσογείου Θαλάσσης.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 11

- Γ Βασ. 11,1 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἦν φιλογύνης. καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἄρχουσαι ἑπτακόσiai καὶ παλλακαὶ τριακόσiai. καὶ ἔλαβε γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ τὴν θυγατέρα Φαραῶ, Μωαβίτιδας, Ἀμμανίτιδας, Σύρας καὶ Ἰδουμαίας, Χετταίας καὶ Ἀμορραίας,

- Γ Βασ. 11,1 Ομως ο βασιλεὺς Σολομών αγαπούσε τας γυναίκας. Εἶχε δε
ως συζύγους πρώτης σειράς επτακοσίας ευγενούς
καταγωγῆς και ως συζύγους δευτέρας σειράς τριακοσίας. Αι
δε γυναῖκες των ξένων λαών, τας οποίας ἔλαβεν, ἦσαν· Η
θυγάτηρ του Φαραώ, ἦσαν κόραι Μωαβίτισσαι,
Αμμανίτισσαι, ὅπως ἐπίσης και κόραι ἀπὸ την Συρίαν, την
Ιδουμαίαν, ἀπὸ τους Χετταίους και τους Αμορραίους.
- Γ Βασ. 11,2 ἐκ τῶν ἐθνῶν, ὧν ἀπέῖπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· οὐκ
εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται
εἰς ὑμᾶς, μὴ ἐκκλίνωσι τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω
εἰδώλων αὐτῶν· εἰς αὐτοὺς ἐκολλήθη Σαλωμών τοῦ
ἀγαπήσαι
- Γ Βασ. 11,2 Ετσι δε ἐπῆρε γυναῖκας ἀπὸ τα ἔθνη τα εἰδωλολατρικά,
πράγμα το οποίον εἶχεν ἀπαγορεύσει ο Κυριος στους
Ισραηλίτας εἰπών· “δεν θα συνάψετε με τους
εἰδωλολατρικούς αὐτοὺς λαοὺς γάμους οὔτε αὐτοὶ θα
νυμφευθοῦν ιδικάς σας γυναῖκας, δια να μη ἐκτρέψουν τας
καρδίας σας και ἀκολουθήσετε την λατρείαν των εἰδώλων”.
Ο Σολομών ὁμως προσεκολλήθη και ηγάπησεν, ἐξ αιτίας
των γυναικῶν αὐτῶν, τα ἔθνη των.
- Γ Βασ. 11,3 [Καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἄρχουσαι ἑπτακόσiai καὶ
παλλακαὶ τριακόσiai καὶ ἐξέκλιναν γυναῖκες αὐτοῦ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ.]
- Γ Βασ. 11,3 Εἶχε δε ως συζύγους πρώτης σειράς επτακοσίας
πριγκίπισσας και ως συζύγους δευτέρας σειράς ἄλλας
τριακοσίας. Αὐταὶ δε και ἐξέκλιναν την καρδίαν του
Σολομώντος ἀπὸ τον δρόμον του Θεοῦ.
- Γ Βασ. 11,4 καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γῆρους Σαλωμών καὶ οὐκ ἦν ἡ
καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ
καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλιναν γυναῖκες
αἱ ἀλλότριαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν.
- Γ Βασ. 11,4 Οταν δε ο Σολομών ἐπροχώρησεν εἰς την ηλικίαν, δεν εἶχε

	πλέον την καρδίαν του αγνήν και καθαράν απέναντι του Θεού, όπως ήτο η καρδιά του πατρός του Δαβίδ, διότι αι αλλόφυλοι γυναίκες εξέκλιναν αυτόν από την λατρείαν του αληθινού Θεού, ώστε να λατρεύη ξένους ειδωλικους θεούς.
Γ Βασ. 11,5	τότε ὠκοδόμησε Σαλωμών ὑψηλὸν τῷ Χαμῶς, εἰδῶλῳ Μωάβ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν εἰδῶλῳ υἱῶν Ἀμμὼν
Γ Βασ. 11,5	Τότε ο Σολομών ανοικοδόμησε εις ένα υψηλόν τόπον ιερὸν δια τον θεόν Χαμῶς, εἰδωλον των Μωαβιτῶν, δια δε τον βασιλέα των στο εἰδωλον των Αμμωνιτῶν·
Γ Βασ. 11,6	καὶ τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων,
Γ Βασ. 11,6	ἐπίσης και δια την Αστάρτην, την αισχράν και αποκρουστικὴν θεότητα των Σιδωνίων.
Γ Βασ. 11,7	καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ ταῖς ἄλλοτρίαις, αἱ ἐθυμίων καὶ ἔθυσον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.
Γ Βασ. 11,7	Τέτοια ειδωλολατρικά θυσιαστήρια ανοικοδόμησεν ο Σολομών προς χάριν ὅλων των αλλοφύλων γυναικῶν του, αι οποίαι και προσέφεραν θυμίαμα και θυσίας στους θεούς των.
Γ Βασ. 11,8	καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω Κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
Γ Βασ. 11,8	Ετσι δε ο Σολομών διέπραξε την πονηράν αυτήν πράξιν ἐνώπιον του Κυρίου και δεν ἐπορεύθη ἐνώπιον του Κυρίου κατὰ το παράδειγμα του πατρός αυτού Δαβίδ.
Γ Βασ. 11,9	καὶ ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ Σαλωμών, ὅτι ἐξέκλινε καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δις
Γ Βασ. 11,9	Δια τοῦτο και ὠργίσθη ο Κυριος ἐναντίον του Σολομώντος, ἐπειδὴ η καρδιά του εἶχε πλέον παρεκκλίνει ἀπὸ τον Κυριον τον Θεόν του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ο οποίος μάλιστα δύο φορές εἶχε παρουσιασθῇ εις αυτόν
Γ Βασ. 11,10	καὶ ἐντείλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου, τὸ παράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ φυλάσασθαι ποιῆσαι, ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός,

οὐδ' ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Γ Βασ. 11,10 και του είχε δώσει ρητὴν ἐντολὴν να προσέξῃ πολὺ και κατ' ουδένα λόγον να μη πορευθῇ οπίσω εἰδωλολατρικῶν θεῶν και λατρεύσῃ αὐτοῦς, και του ἐπέστησε τὴν προσοχὴν να τηρήσῃ ὅλα, ὅσα ο Κύριος τον εἶχε διατάζει να κάμῃ. Ἐτσι δε ἡ καρδία του Σολομώντος δεν υπῆρξεν ἀγνή και καθαρά ἀπέναντι του Κυρίου, ὅπως ἦτο ἡ καρδία του πατρὸς αὐτοῦ του Δαυίδ.

Γ Βασ. 11,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμών· ἀνθ' ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου, ἃ ἐνετειλάμην σοι, διαρρήσων διαρρήξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου.

Γ Βασ. 11,11 Εἶπε δε τότε ο Κύριος πρὸς τον Σολομώντα· “ἐπειδὴ συ, μολονότι ἔλαβες τόσας μεγάλας δωρεάς ἐκ μέρους μου, δεν ἐφύλαξες ὁμως τας ἐντολάς μου και τα προστάγματά μου, τα ὁποῖα ἐγὼ σε διέταξα να τηρήσῃς, δια τοῦτο ἐγὼ θα διασπάσω τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ τα χέρια σου και θα δώσω αὐτὴν στον δούλον σου.

Γ Βασ. 11,12 πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σου· ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου λήψομαι αὐτήν.

Γ Βασ. 11,12 Ἀλλὰ πρὸς χάριν του πατρὸς σου Δαυίδ δεν θα πραγματοποιήσω τὴν ἀπόφασίν μου αὐτὴν εἰς τας ἰδικάς σου ἡμέρας. Θα πάρω ὁμως τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ τα χέρια του παιδιοῦ σου.

Γ Βασ. 11,13 πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω· σκῆπτρον ἐν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην.

Γ Βασ. 11,13 Ἀλλὰ και ἀπὸ τα χέρια του παιδιοῦ σου δεν θα ἀφαιρέσω ολόκληρον τὴν βασιλείαν. Θα ἀφήσω εἰς αὐτὸ μίαν φυλὴν και τοῦτο πρὸς χάριν του δούλου μου Δαυίδ και τῆς πόλεως

Ιερουσαλήμ, την οποίαν εγώ έχω εκλέξει ως κατοικίαν μου”.

Γ Βασ. 11,14

Καὶ ἤγειρε Κύριος σατὰν τῷ Σαλωμών τὸν Ἄδερ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ τὸν Ἑσρώμ υἱὸν Ἐλιαδαέ, τὸν ἐν Ῥαεμμάθ Ἀδραζάρ βασιλέα Σουβά κύριον αὐτοῦ· καὶ συνηθορίσθησαν ἐπ’ αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν ἄρχων συστρέμματος καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασέκ· καὶ ἦσαν σατὰν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών. καὶ Ἄδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ·

Γ Βασ. 11,14

Παρεχώρησεν ὁμῶς ὁ Κύριος νὰ ἐγερθῶν πρὸς τιμωρίαν τοῦ Σολομώντος πειρασμοὶ καὶ πολέμοι. Τέτοιοι δὲ πολέμοι ἦσαν ὁ Ἀδερ ὁ Ἰδουμαῖος, ὁ Ἑσρώμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλιαδαέ ὁ εἰς Ῥαεμμάθ, ὁ ὁποῖος ἦτο δούλος τοῦ Ἀδραζάρ, βασιλέως Σουβά. Γύρω δὲ ἀπὸ τὸν Ἑσρώμ ὡς περὶ ἀρχηγὸν συνεκεντρώθησαν αρκετοὶ ἄνδρες καὶ δι’ αὐτῶν ὁ Ἑσρώμ κατέλαβε τὴν Δαμασκὸν. Με ὀρμητήριον δὲ τὴν Δαμασκὸν κατέστη μάστιξ καὶ πειρασμὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν ὅλας τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἐβασίλευεν ὁ Σολομών. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀδερ ὁ Ἰδουμαῖος, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ βασιλικὸν γένος τῆς Ἰδουμαίας, υπῆρξεν ἐξ ἴσου μάστιξ τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Γ Βασ. 11,15

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολοθρεῦσαι Δαυὶδ τὸν Ἑδῶμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωάβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας, καὶ ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ

Γ Βασ. 11,15

Ἡ ἱστορία δὲ τοῦ Ἀδερ εἶναι ἡ ἐξῆς· Ὅταν ὁ Δαυὶδ εἰς κάποιαν ἐκστρατείαν τοῦ ἐξωλόθρευσεν τοὺς Ἰδουμαίους καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἰωάβ ἐπορεύθη νὰ θάψῃ τοὺς νεκροὺς, οἱ Ἰσραηλίται ἐφόνευσαν τότε κάθε ἄρρενα Ἰδουμαῖον.

Γ Βασ. 11,16

ὅτι ἕξ μῆνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ἰωάβ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, ἕως ὅτου ἐξωλόθρευσεν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ-

Γ Βασ. 11,16

Επὶ ἕξ μῆνας ὁ Ἰωάβ καὶ ὁ ἰσραηλιτικὸς στρατὸς εἶχον

εγκατασταθή εις την Ιδουμαίαν, μέχρις ότου εφόνευσαν όλα τα αρσενικά των Ιδουμαίων.

Γ Βασ. 11,17 καὶ ἀπέδρα Ἄδερ, αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον· καὶ Ἄδερ παιδάριον μικρόν.

Γ Βασ. 11,17 Τότε ο Αδερ, ο οποίος ήτο μικρό παιδί, και όλοι οι Ιδουμαῖοι άνδρες του βασιλικού περιβάλλοντος του πατρός του, οι οποίοι διέφυγον την σφαγήν, εδραπέτευσαν και εισήλθαν εις την Αίγυπτον.

Γ Βασ. 11,18 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιάμ καὶ ἔρχονται εἰς Φαράν καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρας μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ εἰσῆλθεν Ἄδερ πρὸς Φαραὼ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ.

Γ Βασ. 11,18 Εξεκίνησαν άνδρες από την πόλιν Μαδιάμ, ήλθον εις την Φοράν, παρέλαβον από εκεί και άλλους άνδρας και όλοι μαζή ήλθον προς τον Φαραώ, τον βασιλέα της Αιγύπτου. Ο Αδερ παρουσιάσθη ενώπιον του Φαραώ. Ο Φαραώ του παρεχώρησε προς κατοικίαν οίκον και έδωσεν εντολήν να δίδουν εις αυτόν τροφάς.

Γ Βασ. 11,19 καὶ εὗρεν Ἄδερ χάριν ἐναντίον Φαραὼ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφήν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀδελφήν Θεκεμίνας τὴν μείζω.

Γ Βασ. 11,19 Ο Αδερ απέκτησε την ιδιαιτέραν στοργήν και ευμένειαν του Φαραώ, ο οποίος και έδωσεν εις αυτόν ως γυναίκα την αδελφήν της συζύγου του, την μεγαλυτέραν αδελφήν της βασιλίσσης Θεκεμίνας.

Γ Βασ. 11,20 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφή Θεκεμίνας τῷ Ἄδερ τὸν Γανηβὰθ υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμίνα ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραὼ, καὶ ἦν Γανηβὰθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραὼ.

Γ Βασ. 11,20 Η αδελφή δε της βασιλίσσης Θεκεμίνας εγέννησεν στον

Αδερ ένα υιόν, τον οποίον ωνόμασαν Γανηβάθ. Η βασίλισσα Θεκεμίνα διέθρεψε και ανέθρεψεν αυτόν εν μέσω των υιών του Φαραώ. Ετσι δε ο Γανηβάθ ήτο μεταξύ των υιών του Φαραώ.

Γ Βασ. 11,21 καὶ Ἄδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν Ἰωάβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς· καὶ εἶπεν Ἄδερ πρὸς Φαραώ· ἐξαπόστειλόν με καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου.

Γ Βασ. 11,21 Όταν ο Αδερ ἐμεινεν εις την Αἰγυπτον, ἐπληροφορήθη ὅτι εἶχεν ἀποθάνει ο Δαυὶδ καὶ εἶχε ταφή με τους πατέρας του. Καὶ ὅτι ἐπίσης εἶχεν ἀποθάνει ο ἀρχιστράτηγος της στρατιάς του Δαυὶδ, ο Ἰωάβ. Εἶπε δε τότε ο Αδερ πρὸς τον Φαραώ· “δος μου την ἀδειαν νὰ ἐπανεέλθω εἰς την πατρίδα μου”.

Γ Βασ. 11,22 καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἄδερ· τί νι σὺ ἐλαττονῇ μετ’ ἐμοῦ; καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἄδερ, ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με· καὶ ἀνέστρεψεν Ἄδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. αὕτη ἡ κακία, ἣν ἐποίησεν Ἄδερ· καὶ ἐβαρυθύμησεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Ἐδὼμ

Γ Βασ. 11,22 Ο Φαραώ εἶπε πρὸς τον Αδερ· “τι σου λείπει ἐδὼ κοντὰ μου, καὶ συ ζητεῖς νὰ ἐπανεέλθης εἰς την πατρίδα σου;” Ο Αδερ εἶπε πρὸς αὐτόν· “σε παρακαλῶ, δος μου την ἀδειαν νὰ ἐπιστρέψω”. Καὶ πράγματι με την ἀδειαν του Φαραώ ο Αδερ ἐπέστρεψεν εἰς την πατρίδα του, την Ἰδουμαίαν. Εκεί ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς καὶ με τας ἐπιδρομάς του παρενωχλοῦσε συνεχῶς τους Ἰσραηλίτας, ὥστε οἱ Ἰσραηλίται βαρέως ἐφεραν αὐτὴν την θλίψιν.

Γ Βασ. 11,23 [Καὶ ἤγειρε Κύριος σατὰν τῷ Σαλωμών τὸν Ῥαζὼν υἱὸν Ἐλιαδαὲ τὸν Βαραμεέθ Ἀδαδεζέρ βασιλέα Σουβὰ κύριον αὐτοῦ.

Γ Βασ. 11,23 Ο Κυριος παρεχώρησεν ἐν συνεχείᾳ, νὰ ἀναφανή καὶ ἄλλος

πειρασμός εις βάρος του Σολομώντος. Αυτός δε ήτο ο Ραζών, ο υιός του Ελιαδαέ ο Βαραμεθίτης, ο οποίος είχε καταφύγει στον αυθέντην του τον Αδαδεζέρ, τον βασιλέα της Σουβά.

Γ Βασ. 11,24 καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ’ αὐτὸν ἄνδρες καὶ ἦν ἄρχων συστρέμματος ἐν τῷ ἀποκτείνειν Δαυὶδ αὐτούς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Δαμασκὸν καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῷ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Δαμασκῷ

Γ Βασ. 11,24 Αυτός επίσης είχε συγκεντρώσει γύρω του άνδρας, των οποίων ἐγένεν αρχηγός, όταν ο Δαυίδ εἶχεν εξολοθρεύσει τους στρατιώτας του κυρίου του. Τώρα αυτοί μετέβησαν εις την Δαμασκόν και ανεκήρυξαν τον Ραζών ως βασιλέα των.

Γ Βασ. 11,25 καὶ ἐγένετο ἀντικείμενος τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών.

Γ Βασ. 11,25 Αυτός λοιπόν ο Ραζών υπήρξεν εχθρός των Ισραηλιτών καθ' όλον το διάστημα της ζωής του Σολομώντος.

Γ Βασ. 11 ,26 Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ ὁ Ἐφραθὶ ἐκ τῆς Σαριρὰ υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος Σαλωμών.

Γ Βασ. 11,26 Άλλος τρίτος εχθρός ήτο ο Ιεροβοάμ ο υιός του Ναβάτ, ο οποίος κατήγετο εκ της φυλής Εφραίμ από την πόλιν Σαριρά. Ητο δε υιός μιας χήρας γυναικός και δούλος του Σολομώντος.

Γ Βασ. 11,27 καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπήρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλέα Σαλωμών. καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν, συνέκλεισε τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Γ Βασ. 11,27 Ιδού δέ πως ήλθαν τα πράγματα, ώστε ο Ιεροβοάμ να σηκώση χέρια εναντίον του βασιλέως Σολομώντος. Ο βασιλεύς Σολομών ανοικοδόμησε το φρούριον της πόλεως του Δαυίδ και ἐκλείσε τον φραγμόν, που ευρίσκετο πλησίον αυτής της πόλεως του πατρός του Δαυίδ.

Γ Βασ. 11,28 καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἱεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει, καὶ εἶδε

Σαλωμών τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστί, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ.

Γ Βασ. 11,28

Ο ἄνθρωπος αὐτός, ο Ἱεροβοάμ, εφάνη εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ρωμαλέος καὶ δυνατός. Ο Σολομών εἶδε τὸν νεαρόν ὅτι ἦτο ἀνὴρ ἔργων, καὶ τὸν διώρισεν ἐπόπτην εἰς τὰς ἀγγαρείας, τὰς ὁποίας ἐξετέλει τότε ἡ φυλὴ τοῦ Ἰωσήφ.

Γ Βασ. 11,29

καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ Ἱεροβοάμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλήμ καὶ εὔρεν αὐτὸν Ἀχιά ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ· καὶ Ἀχιά περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ, καὶ ἀμφότεροι μόνοι ἐν τῷ πεδίῳ.

Γ Βασ. 11,29

Συνέβη δε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ἱεροβοάμ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν συνήντησε καθ' ὁδὸν ὁ προφήτης Ἀχιά ὁ Σηλωνίτης, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἀπετράβηξεν ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ. Ὁ Ἀχιά δε εφοροῦσε τότε ἓνα καινουργὲς ἱμάτιον. Οἱ δύο μόνοι τῶν εὐρίσκοντο εἰς τὴν πεδιάδα.

Γ Βασ. 11,30

καὶ ἐπελάβετο Ἀχιά τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ διέρρηξεν αὐτὸν δώδεκα ῥήγματα

Γ Βασ. 11,30

Ὁ Ἀχιά ἐπῆρε τὸ καινούργιο ἱμάτιόν τοῦ, τὸ ὁποῖον εφοροῦσε, τὸ ἐσχισεν εἰς δώδεκα κομμάτια,

Γ Βασ. 11,31

καὶ εἶπε τῷ Ἱεροβοάμ· λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμών καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα.

Γ Βασ. 11,31

καὶ εἶπεν στὸν Ἱεροβοάμ· “πάρε δια τὸν εαυτὸν σου ὡς ἰδικὰ σου δέκα κομμάτια, διότι αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ ἐγὼ θα διασπάσω τὴν βασιλείαν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Σολομώντος καὶ θα δώσω εἰς σε τὸν Ἱεροβοάμ τὴν ἀρχηγίαν τῶν δέκα φυλῶν.

Γ Βασ. 11,32

καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην ἐν

αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ,

Γ Βασ. 11,32

Δυο φυλαὶ θα μείνουν στον Σολομώντα και τούτο προς χάριν του δούλου μου Δαυὶδ και της πόλεως Ιερουσαλήμ, την οποίαν ἐγὼ ἐκλέξει ἀπὸ ὅλας τας φυλάς των Ἰσραηλιτῶν ὡς κατοικίαν μου.

Γ Βασ. 11,33

καὶ ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ με καὶ ἐποίησε τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῶς καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωάβ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Ἀμμὼν καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 11,33

Αἱ τιμωρίαι δε αὐταὶ θα ἐπέλθουν ἐναντίον του Σολομώντος, διότι με ἐγκατέλιπε και προσέφερε θυσίας εἰς την Ἀστάρτην την αἰσχρὰν θεάν των Σιδωνίων και στον εἰδωλικὸν θεὸν Χαμῶς και εἰς τα εἰδῶλα των Μωαβιτῶν και στο ἀποκρουστικὸν εἰδῶλον του βασιλέως των υἱῶν Ἀμμὼν και δεν ἐπορεύθη στους δρόμους μου, ὥστε να ἐκτελῇ το ὀρθὸν ἐνώπιόν μου, ὅπως ἐτῆρει αὐτὸ ο Δαυὶδ ὁ πατὴρ του.

Γ Βασ. 11,34

καὶ οὐ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, διότι ἀντιπασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ τὸν Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν.

Γ Βασ. 11,34

Δεν θα ἀφαιρέσω ὅλον το βασίλειόν του ἀπὸ τα χέρια του, ἀλλὰ θα ἀντιταχθῶ ὑπὲρ αὐτοῦ και θα διατηρήσω αὐτόν εἰς την βασιλείαν του, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ. Τούτο δε προς χάριν του δούλου μου Δαυὶδ, τον ὁποῖον ἐγὼ ἐξέλεξα ὡς βασιλέα.

Γ Βασ. 11,35

καὶ λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα,

Γ Βασ. 11,35

Μετά τον θάνατον του ὁμως θα ἀφαιρέσω την βασιλείαν ἀπὸ τα χέρια του παιδιοῦ του και θα δώσω εἰς σε την ἀρχηγίαν των δέκα φυλῶν.

Γ Βασ. 11,36

τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ᾗ θέσις τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ

ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἑμαυτῷ τοῦ
θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ.

Γ Βασ. 11,36 Εἰς δε τον υἱόν του θα δώσω την αρχηγίαν των δύο φυλῶν,
δια να υπάρχη ἔτσι προς χάριν του δούλου μου Δαυὶδ τύπος
εἰς την πόλιν Ἱερουσαλὴμ πάντοτε ἐνώπιόν μου, διότι την
πόλιν αὐτὴν Ἱερουσαλὴμ ἐγὼ ἔχω ἐκλέξει δια τον εαυτὸν
μου, δια να θέσω και δοξάσω ἐκεῖ το ὄνομά μου.

Γ Βασ. 11,37 καὶ σὲ λήψομαι καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ
σου, καὶ σὺ ἔση βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Γ Βασ. 11,37 Θα πάρω, λοιπόν, σε και θα σε εγκαταστήσω ως βασιλέα
και θα βασιλεύσης, ὅπως ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου. Και θα εἶσαι
βασιλεὺς στον μεγαλύτερον τμήμα του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

Γ Βασ. 11,38 καὶ ἔσται ἐὰν φυλάξης πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι,
καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου καὶ ποιήσης τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰ προστάγματά μου καὶ
τὰς ἐντολάς μου, καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου,
καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστόν,
καθὼς ὤκοδόμησα τῷ Δαυίδ.

Γ Βασ. 11,38 Εἰάν δε συ τηρήσης ὅλα ὅσα ἐγὼ σε διατάσσω και πορευθῆς
στους δρόμους των ἐντολῶν μου και κάμης το ὀρθόν
ἐνώπιόν μου, εἰάν τηρήσης, δηλαδή, και φυλάξης τας
ἐντολάς και τα προστάγματά μου, ὅπως ἐτήρησεν αὐτὰς ὁ
δούλος μου ὁ Δαυίδ, ἐγὼ θα εἶμαι μαζὴ σου και θα
στερεώσω τον βασιλικόν σου οἶκον, ὅπως υπεσχέθηκα και
εστερέωσα αὐτόν δια τον Δαυίδ”.

Γ Βασ. 11,40 καὶ ἐζήτησε Σαλωμών θανατῶσαι τὸν Ἱεροβοάμ, καὶ
ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακὶμ βασιλέα
Αἰγύπτου καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ, ἕως οὗ ἀπέθανε Σαλωμών.

Γ Βασ. 11,40 Οταν ὁ Σολομών ἔμαθε τα γεγονότα αὐτά, ἠθέλησε να
θανατώσῃ τον Ἱεροβοάμ. Αὐτὸς ὁμως ἐδραπέτευσεν ἀμέσως
εἰς την Αἴγυπτον προς τον βασιλέα της Αἰγύπτου Σουσακὶμ.
Ἐμεινε δε ἐκεῖ μέχρι της ἡμέρας, που ἀπέθανε ὁ Σολομών.

- Γ Βασ. 11,41 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σαλωμών καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμών;
- Γ Βασ. 11,41 Τα υπόλοιπα δε από τους λόγους του Σολομώντος και όλα ὅσα αὐτὸς ἔκαμε και ὅλη η σοφία του, ἰδοὺ,δεν εἶναι γραμμένα αὐτὰ στο βιβλίον, το ὁποῖον ἐπιγράφεται “ῥήματα Σολομώντος”;
- Γ Βασ. 11,42 καὶ αἱ ἡμέραι, ἃς ἐβασίλευε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη.
- Γ Βασ. 11,42 Το χρονικὸν δε διάστημα, κατὰ το ὁποῖον ο Σολομών ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ ὅλου του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἦτο τεσσαράκοντα ἔτη.
- Γ Βασ. 11,43 καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, -καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμών καὶ ἐκάθητο ἐν Αἰγύπτῳ- κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.
- Γ Βασ. 11,43 Ο Σολομών ἀπέθανε και ανεπαύθη με τους προπάτορας αὐτοῦ, ἐθαψαν δε αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς του. Ο Ἱεροβοὰμ, ο υἱὸς Ναβὰτ,- ο ὁποῖος εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὴν Αἰγύπτον, ὅπου εἶχε δραπετεύσει, δια να ἀποφύγῃ τὴν ἐκτέλεσίν του ἀπὸ τον Σολομώντα και ἔμενεν ἐκεῖ,- ὅταν ἐπληροφορήθη τον θάνατον του Σολομώντος, ἐπῆρε κατεύθυνσιν πρὸς τὴν πόλιν του εἰς τὴν χώραν Σαριρὰ, ἡ ὁποία εὐρίσκετο στο ὄρος Ἐφραΐμ.
- Γ Βασ. 11,44 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ἱεροβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 11,44 Ἐτσι δε ο βασιλεὺς Σολομών ἀπέθανε και ανεπαύθη με τους προπάτορας αὐτοῦ. Ἐγινε δε βασιλεὺς ἀντ’ αὐτοῦ ο υἱὸς του

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 12

- Γ Βασ. 12,1 Καὶ πορεύεται βασιλεὺς Ῥοβοὰμ εἰς Σίκιμα, ὅτι εἰς Σίκιμα ἦρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν.
- Γ Βασ. 12,1 Ο βασιλεὺς Ροβοάμ μετέβη εἰς τὴν πόλιν Σικιμα, διότι ἐκεῖ εἶχον ἔλθει ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται, δια να τον ανακηρύξουν ὡς βασιλέα τῶν δώδεκα φύλων.
- Γ Βασ. 12,2 [Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔφυγεν ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως Σαλωμών καὶ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου,
- Γ Βασ. 12,2 Ο Ἱεροβοὰμ, ὁ υἱὸς τοῦ Ναβὰτ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου εἶχε καταφύγει δια να διαφύγῃ τὴν ὀργὴν τοῦ Σολομώντος, ὅταν ἐπληροφορήθη αὐτὰ τα γεγονότα, ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του.
- Γ Βασ. 12,3 [καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ.] καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοὰμ λέγοντες·
- Γ Βασ. 12,3 Εστειλαν δε οἱ Ἰσραηλῖται καὶ προσεκάλεσαν αὐτόν εἰς τὴν συγκέντρωσίν των. Ο Ἱεροβοὰμ προσήλθε ποάγματι ἐκεῖ, ὅπου ἦτο ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἀντιπρόσωποι δε ὅλου τοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα τῶν δέκα φυλῶν, ὠμίλησαν πρὸς τὸν Ροβοάμ καὶ τοῦ εἶπαν ·
- Γ Βασ. 12,4 ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως, οὗ ἔδωκεν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι.
- Γ Βασ. 12,4 “ὁ πατὴρ σου κατεβάρυνεν ἡμᾶς με σκληρόν ζυγόν. Σὺ, σε

παρακαλούμεν, ανακούφισέ μας τώρα από την σκληράν αυτήν δουλείαν, που μας είχεν επιβάλει ο πατήρ σου, και από τον βαρύν αυτόν ζυγόν, τον οποίον επέβαλεν εις ημάς. Ημεῖς δε προθύμως θα γίνωμεν δούλοι σου”.

Γ Βασ. 12,5 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν καὶ ἀναστρέψατε πρὸς με· καὶ ἀπῆλθον.

Γ Βασ. 12,5 Ο Ροβοάμ ἀπάντησε πρὸς αὐτούς· “πηγαίνετε τώρα και μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ”. Εκείνοι πράγματι ἀπῆλθον.

Γ Βασ. 12,6 καὶ ἀπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ λέγων· πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον;

Γ Βασ. 12,6 Ο βασιλεὺς ἠρώτησε τοὺς πρεσβυτέρους, οἱ οἱοῖτο ἦσαν σύμβουλοι τοῦ πατρὸς του, καθ’ ὃν χρόνον ἀκόμη ἐκεῖνος ἐζούσε, καὶ τοὺς εἶπε· “πῶς καὶ τι με συμβουλευέτε σεις να ἀπαντήσω στον λαόν αὐτόν ἐπὶ τοῦ ζητήματός των;”

Γ Βασ. 12,7 καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν λέγοντες· εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς λόγους ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονται σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας.

Γ Βασ. 12,7 Οἱ πρεσβύτεροι τοῦ ἀπῆντησαν καὶ εἶπαν· “ἐάν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν προσφέρῃς αὐτὴν τὴν ἐκδούλευσιν στον λαόν σου καὶ ἐξυπηρετήσῃς αὐτοὺς καὶ ομιλήσῃς πρὸς αὐτοὺς λόγους καλωσύνης, αὐτοὶ θα εἶναι δούλοι σου εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου”.

Γ Βασ. 12,8 καὶ ἐγκατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων μετ’ αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸς προσώπου αὐτοῦ

Γ Βασ. 12,8 Ο Ροβοάμ ὁμως ἐγκατέλιπε τὴν συμβουλὴν τῶν πρεσβυτέρων καὶ δὲν ἔδωκε καμμίαν σημασίαν εἰς αὐτά,

- που εκείνοι τον είχαν συμβουλευσει. Εζήτησε δε την συμβουλήν μερικών νεαρών, με τους οποίους είχε ανατραφή και οι οποίοι συνεχώς τον περιεστοίχιζον,
- Γ Βασ. 12,9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί ὑμεῖς συμβουλευέτε, καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λέγουσι πρὸς με λεγόντων· κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ, οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ’ ἡμᾶς;
- Γ Βασ. 12,9 και τους ηρώτησε· “σεῖς τι με συμβουλευέτε να απαντήσω στους εκπροσώπους του λαοῦ, οι οποίοι εἰπὸν πρὸς ἐμέ· Ανακούφισέ μας ἀπὸ τον ζυγόν, τον ὁποῖον ἔχει ἐπιβάλει ὁ πατήρ σου εἰς ἡμᾶς”.
- Γ Βασ. 12,10 καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ’ αὐτοῦ, οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγοντες· τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασι πρὸς σε λέγοντες· ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ’ ἡμῶν, τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς· ἡ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου·
- Γ Βασ. 12,10 Οι νεαροὶ ἐκεῖνοι, που εἶχαν μεγαλώσει μαζὴ με αὐτὸν και τον περιεστοίχιζαν συνεχῶς, του εἶπαν· “Αὐτά θα απαντήσης στους αντιπροσώπους αὐτοῦς του λαοῦ, οι ὁποῖοι σου εἶπαν· Ο πατέρας σου κατεβάρυνεν ἡμᾶς με σκληρὸν ζυγόν και τώρα σε παρακαλοῦμεν ἐλάφρυσέ μας ἀπὸ αὐτόν. Αὐτά, λοιπόν, θα απαντήσης πρὸς ἐκείνους. Το μικρότερόν μου δάκτυλον εἶναι παχύτερον και ἰσχυρότερον ἀπὸ την μέσην του πατρός μου.
- Γ Βασ. 12,11 καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσάσσετο ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ, κάγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιξιν, ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.
- Γ Βασ. 12,11 Και να το νόημα των λόγων μου· Ο πατήρ μου ἐπέβαλλεν ἐπάνω σας, σαν σαμᾶρι, βαρὺν ζυγόν. Εγὼ θα προσθέσω

και θα κάμω βαρύτερον τον ζυγόν σας. Ο πατήρ μου σας ετιμωρούσε με απλά μαστίγια, εγώ θα σας τιμωρήσω με αγκαθωτά μαστίγια”.

Γ Βασ. 12,12 καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοὰμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων· ἀναστράφητε πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.

Γ Βασ. 12,12 Κατὰ την τρίτην ἡμέραν προσήλθον αντιπρόσωποι των δέκα φυλῶν πρὸς τον βασιλέα Ροβοάμ, ὅπως εἶχε παραγγεῖλει εἰς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς λέγων· Να ἐπανεέλθετε εἰς ἐμέ κατὰ την τρίτην ἡμέραν.

Γ Βασ. 12,13 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρά, καὶ ἐγκατέλιπε Ῥοβοὰμ τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων, ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ,

Γ Βασ. 12,13 Ο βασιλεὺς Ροβοάμ ἀπήντησε πρὸς αὐτοὺς με τρόπον σκληρόν. Κατεφρόνησεν ὁ Ροβοάμ την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, ὅσα ἐκείνοι τον εἶχαν συμβουλεύσει,

Γ Βασ. 12,14 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλήν τῶν παιδαρίων λέγων· ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

Γ Βασ. 12,14 και ωμίλησε πρὸς αὐτοὺς σύμφωνα με την βουλήν των νεαρῶν λέγων· “ὁ πατήρ μου σας εβάρυνε με σκληρόν ζυγόν, εγώ θα προσθέσω και θα κάμω βαρύτερον τον ζυγόν σας. Ο πατήρ μου σας ετιμωρούσε με μάστιγας, εγώ θα σας τιμωρῶ με μάστιγας αγκαθωτάς”.

Γ Βασ. 12,15 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ Κυρίου, ὅπως στήσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ.

Γ Βασ. 12,15 Ετσι δε ο βασιλεὺς δεν ἔδωσε προσοχὴν, δεν ἐδέχθη την

παρακλήσιν του λαού, διότι τούτο ήτο και τροπή των πραγμάτων υπό του Κυρίου, ώστε να εκπληρωθή ο λόγος του, τον οποίον είπεν ο Κυριος δια του Αχιά του Σηλωνίτου προς τον Ιεροβοάμ, τον υιόν του Ναβάτ.

Γ Βασ. 12,16 καὶ εἶδον πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ λέγων· τίς ἡμῖν μερίς ἐν Δαυίδ; καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί· ἀπότρεχε, Ἰσραὴλ, εἰς τὰ σκηνώματά σου· νῦν βόσκει τὸν οἶκόν σου, Δαυίδ. καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

Γ Βασ. 12,16 Αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν ἐπληροφορήθησαν, ὅτι ὁ βασιλεὺς δεν ἐδέχθη τὴν παρακλήσιν των, ἀπήντησαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοῦ είπον· “τι μερίδιον καὶ ποῖαν σχέσιν ἡμπορεῖ νὰ ἔχωμεν ἡμεῖς με τοὺς ἀπογόνους τοῦ Δαυίδ; Καμμίαν κοινήν κληρονομίαν δεν ἔχομεν με τοὺς ἀπογόνους τοῦ Δαυίδ, τοῦ υιοῦ Ἰεσσαί. Καὶ τώρα σεις, αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπανέλθετε εἰς τὰς κατοικίας σας. Συ δε Ροβοάμ, ἀπόγονε τοῦ Δαυίδ, ποιμαίνει μόνον τὴν φυλὴν σου”. Αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς κατοικίας των.

Γ Βασ. 12,18 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιράμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανε· καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ ἔφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Γ Βασ. 12,18 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ ὁ βασιλεὺς Ροβοάμ ἔστειλε δια συμβιβασμόν πρὸς τὰς δέκα φυλάς τὸν Ἀδωνιράμ, ὁ ὁποῖος ήτο ἐπόπτης των ἀχθοφορικῶν ἔργων. Αὐτὸν ὁμως οἱ Ἰσραηλῖται τὸν ἐλιθοβόλησαν καὶ τὸν ἐφόνευσαν. Μολις δε ὁ ἴδιος ὁ βασιλεὺς Ροβοάμ ἐπρόλαβε νὰ ἀνεβῇ στο ἄρμα τοῦ καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.

Γ Βασ. 12,19 καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυίδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

- Γ Βασ. 12,19 Ετσι απεστάτησαν αι δέκα φυλαί του Ισραήλ από τον βασιλικόν οίκον του Δαυίδ έως την ημέραν αυτήν.
- Γ Βασ. 12,20 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε πᾶς Ἰσραήλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυίδ πᾶρεξ σκῆπτρου Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν μόνοι.
- Γ Βασ. 12,20 Όταν δε αι δέκα φυλαί του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπληροφορήθησαν, ὅτι ἐπανήλθεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ὁ Ἱεροβοὰμ, ἐστειλαν καὶ τὸν προσεκάλεσαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν των καὶ τὸν ἀνεκήρυξαν βασιλέα ἐπὶ των δέκα φυλῶν. Ετσι δε δεν ἀπέμειναν με τὴν οἰκογένειαν Δαυίδ ὑπὸ τὴν βασιλείαν του Ροβοὰμ, εἰ μὴ μόνον αι φυλαί του Ἰούδα καὶ του Βενιαμὴν.
- Γ Βασ. 12,21 καὶ Ἱεροβοὰμ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν Ἰούδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμὴν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας νεανιῶν ποιοῦντων πόλεμον, τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραήλ, ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν Ἱεροβοὰμ υἱῷ Σαλωμών.
- Γ Βασ. 12,21 Ὁ βασιλεὺς Ροβοὰμ εἰσῆλθε κατόπιν αὐτῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ συνεκέντρωσε ὅλους τοὺς ἀνδρας των φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, οἱ οἱποῖοι ἦσαν ἱκανοὶ νὰ πολεμήσουν, ἑκατὸν εἴκοσιν χιλιάδας ἀνδρας, δια νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον των δέκα φυλῶν του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ, με τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιστραφῇ καὶ ἀποδοθῇ ἡ βασιλεία στον Ροβοὰμ, τὸν υἱὸν του Σολομώντος.
- Γ Βασ. 12,22 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαϊὰν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ λέγων·
- Γ Βασ. 12,22 Τότε ὠμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμαϊὰν ἄνθρωπον του Θεοῦ καὶ του εἶπε·
- Γ Βασ. 12,23 εἰπὸν τῷ Ἱεροβοὰμ υἱῷ Σαλωμών βασιλεῖ Ἰούδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ

λαοῦ λέγων·

Γ Βασ. 12,23

“Εἰπέ εἰς τον βασιλέα Ροβοάμ, τον υἱόν του Σολομώντος, και εἰς ὅλην την φυλήν του Ιούδα και του Βενιαμίν, ὅπως ἐπίσης και πρὸς ὅσους ἐκ των ἄλλων φυλῶν εὐρίσκονται μαζή των, τα ἐξῆς·

Γ Βασ. 12,24

τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἀποστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὅτι παρ’ ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου καὶ κατέπαυσαν τοῦ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Γ Βασ. 12,24

Αὐτὰ διατάσσει ο Κύριος. Δεν θα κάμετε ἐκστρατεῖαν και δεν θα πολεμήσετε ἐναντίον των ἀδελφῶν σας, των δέκα φυλῶν του Ἰσραήλ. Ο καθένας σας να ἐπανέλθῃ στον οἶκον του, διότι κατόπιν ἰδικῆς μου ἀποφάσεως ἐπραγματοποιήθη το γεγονός της ἀποσπάσεως των δέκα φυλῶν”. Αἱ δύο φυλαὶ Ιούδα και Βενιαμίν ὑπήκουσαν εἰς την ἐντολήν του Κυρίου και σύμφωνα με αὐτήν ἐματαίωσαν την ἐκστρατεῖαν των ἐναντίον των δέκα φυλῶν.

Γ Βασ. 12,24α

Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κοιμᾶται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ. καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ υἱὸς ὧν ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ναανάν, θυγάτηρ Ἀνὰν υἱοῦ Ναὰς βασιλέως υἱῶν Ἀμμών· καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Δαυίδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Γ Βασ. 12,24^α

Ο βασιλεὺς Σολομών ἐκοιμήθη με τους προπάτορας αὐτοῦ και ἐτάφη στους προγονικοὺς τάφους εἰς την πόλιν Δαυίδ. Ἐγινε δε ἀντ’ αὐτοῦ βασιλεὺς της Ἱερουσαλήμ ο υἱὸς του Ροβοάμ εἰς ηλικίαν δέκα ἐξ ἐτῶν. Ἐπὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν εἰς την Ἱερουσαλήμ. Ἡ μητέρα του ὠνομάζετο

Ναανάν, ἦτο θυγάτηρ του Ανάν, υιού του Ναάβ βασιλέως των Αμωνιτών. Ο Ροβοάμ διέπραξε πονηρίας ενώπιον του Κυρίου και δεν επορεύθη κατά την οδόν του Δαβίδ, του πατρός του.

Γ Βασ. 12,24β καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ δοῦλος τῷ Σαλωμών, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἱεροβοάμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαριρά, γυνὴ πόρνη· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Σαλωμών εἰς ἄρχοντα σκυτάλης ἐπὶ ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ, καὶ ὠκοδόμησε τῷ Σαλωμών τὴν Σαριρά τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ ἦσαν αὐτῷ τριακόσια ἄρματα ἵππων· οὗτος ὠκοδόμησε τὴν ἄκραν ἐν ταῖς ἄρσεσιν οἴκου Ἐφραὶμ, οὗτος συνέκλεισε τὴν πόλιν Δαβὶδ καὶ ἦν ἐπαιρόμενος ἐπὶ τὴν βασιλείαν.

Γ Βασ. 12,24β Εζούσε τότε κάποιος ἄνθρωπος καταγόμενος ἀπὸ τὴν ορεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς τοῦ Εφραὶμ, δούλος τοῦ Σολομώντος. Αὐτὸς ὠνομάζετο Ἱεροβοάμ, ἡ δὲ μητέρα τοῦ ὠνομάζετο Σαριρά καὶ ἦτο γυνὴ πόρνη. Αὐτὸν ὁ Σολομών εἶχε διορίσει ἐπόπτην ἐπὶ τῶν μεταφορῶν, δια νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὰς ἀγγαρείας τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς τοῦ Ἰωσήφ. Ἀνοικοδόμησεν αὐτὸς τότε, τὴν ἐντολὴν τοῦ Σολομώντος, τὴν πόλιν Σαριρά εἰς τὴν ορεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Εφραὶμ καὶ εἶχεν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τριακόσια πολεμικὰ ἄρματα. Αὐτὸς ἐπίσης ἀνοικοδόμησε καὶ τὸ φρούριον τῆς Ἱερουσαλὴμ με ἀγγαρείας τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Εφραὶμ. Ἐπέβλεψε δὲ καὶ ἀπεπεράτωσε καὶ τὴν οχύρωσιν τῆς πόλεως Δαβὶδ. Αὐτὸς, λοιπὸν, υπερηφανεύετο διὰ τὰ ἔργα τοῦ καὶ ἐφιλοδοξοῦσε νὰ γίνῃ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

Γ Βασ. 12,24γ καὶ ἐζήτει Σαλωμών θανατῶσαι αὐτὸν, καὶ ἐφοβήθη καὶ ἀπέδρα αὐτὸς πρὸς Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε Σαλωμών.

Γ Βασ. 12,24γ Ο Σολομών, ὅταν ἐπληροφορήθη τὰς ἐπιδιώξεις καὶ

φιλοδοξίας αυτὰς του Ιεροβοάμ, ἐζήτησε να τον συλλάβη και να τον θανατώσῃ. Αυτὸς δε φοβηθεὶς ἐδραπέτευσε και κατέφυγεν στον Σουσακὶμ βασιλέα της Αἰγύπτου, κοντὰ στον ὁποῖον παρέμεινεν, ἕως ὅτου ἀπέθανεν ο Σολομών.

Γ Βασ. 12,24δ καὶ ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθηκε Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα Σουσακὶμ βασιλέως Αἰγύπτου λέγων· ἐξαπόστειλόν με καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακὶμ· αἴτησαί τι αἶτημα καὶ δώσω σοι.

Γ Βασ. 12,24δ Ο Ιεροβοάμ ἐπληροφορήθη εἰς τὴν Αἰγυπτον, ὅπου παρέμενε, τὸν θάνατον τοῦ Σολομώντος. Ἦλθε τότε και ὠμίλησε πρὸς τὸν Σουσακὶμ βασιλέα της Αἰγύπτου λέγων· “δος μου τὴν ἀδειαν να φύγω, δια να ἐπανέλθω και ἐγὼ ἐκ τὴν πατρίδα μου”. Εἶπε πρὸς αὐτὸν ο Σουσακὶμ· “ζήτησέ μου ὡς δῶρον κάτι, δια να σου το προσφέρω και να μη ἀναχωρήσῃς”.

Γ Βασ. 12,24ε καὶ Σουσακὶμ ἔδωκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὴν Ἀνῶ, ἀδελφὴν Θεκεμίνας τὴν πρεσβυτέραν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα· αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως καὶ ἔτεκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὸν Ἀβιά υἱὸν αὐτοῦ.

Γ Βασ. 12,24ε Ο Σουσακὶμ ἔδωκε στον Ιεροβοάμ ὡς σύζυγον τὴν Ἀνῶ, ἀδελφὴν πρεσβυτέραν τῆς Θεκεμίνας, συζύγου τοῦ βασιλέως. Αὕτη ἐθεωρεῖτο ἐπίσημος μετὰ τῶν θυγατέρων τοῦ Φαραώ. Ἐγέννησε δε στον Ιεροβοάμ υἱόν, ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη Ἀβιά.

Γ Βασ. 12,24ζ καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς Σουσακὶμ· ὄντως ἐξαπόστειλόν με καὶ ἀπελεύσομαι. καὶ ἐξῆλθεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ· καὶ συνάγεται ἐκεῖ πᾶν σκῆπτρον Ἐφραὶμ· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἱεροβοὰμ χάρακα.

Γ Βασ. 12,24ζ Ο Ιεροβοάμ παρεκάλεσεν ἐπιμόνως τὸν Σουσακὶμ λέγων·

“είναι ανάγκη οπωσδήποτε να μου δώσης την άδειαν να φύγω”. Ο Ιεροβοάμ ανεχώρησεν από την Αίγυπτον, και ήλθεν εις την πόλιν Σαριρά, η οποία ευρίσκετο στο όρος Εφραΐμ. Εκεί δε συνηθροίσθη προς υποδοχήν του όλη η φυλή του Εφραΐμ. Ο Ιεροβοάμ κατεσκεύασεν εκεί ένα οχυρωματικόν έργον.

Γ Βασ. 12,24η Καὶ ἠρώστησε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀρρώστιαν κραταιὰν σφόδρα, καὶ ἐπορεύθη Ἰεροβοὰμ ἐρωτῆσαι περὶ τοῦ παιδαρίου· καὶ εἶπε πρὸς Ἀνὼ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἀνάστηθι καὶ πορεύου, ἐπερώτησον τὸν Θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, εἰ ζήσεται ἐκ τῆς ἀρρώστιας αὐτοῦ.

Γ Βασ. 12,24η Το μικρό παιδί του Ιεροβοάμ ησθένησεν από μίαν επικίνδυνον και βαρείαν ασθένειαν. Ο Ιεροβοάμ απεφάσισε να ερωτήσει τον Θεόν δια την υγείαν του παιδιού του. Και ειπέ προς την Ανώ την γυναίκα του· “σήκω, πήγαινε και ερώτησε τον Θεόν δια το παιδί μας, εάν θα ζήση από την ασθένειάν του αυτήν”.

Γ Βασ. 12,24θ καὶ ἄνθρωπος ἦν ἐν Σηλὼμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀχιά, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς ἐξήκοντα ἐτῶν, καὶ ῥῆμα Κυρίου μετ’ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἰεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἀνάστηθι καὶ λαβὲ εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ ἄρτους καὶ κολλύρια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ σταφυλὴν καὶ στάμνον μέλιτος. καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ

Γ Βασ. 12,24θ Εἰς την Σηλὼμ ἐζούσεν ενας ἄνθρωπος, ο οποίος ωνομάζετο Ἀχιά. Ἦτο δε ηλικίας ἐξήκοντα ἐτῶν και ο Θεός ωμιλούσε μαζί του. Εἶπεν ο Ιεροβοάμ εις την γυναίκα του· “σήκω, πάρε μαζί σου δια τον ἄνθρωπον αὐτόν του Θεοῦ ἄρτους και κουλλούρια. Δια δε τα τέκνα του πάρε ξηράν σταφίδα και μία στάμνα μέλι”.

Γ Βασ. 12,24ι καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἄρτους καὶ δύο κολλύρια καὶ σταφυλὴν καὶ στάμνον μέλιτος τῷ Ἀχιά· καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ

ἡμβλυώπουν τοῦ ἰδεῖν,

Γ Βασ. 12,24ι

Ἡ σύζυγος εσηκώθη, ἐπήρε μαζή της ἄρτους, δύο κουλλούρες, σταφίδα και μίαν στάμναν μέλι δια τον Ἀχιά. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἦτο γέρων και οι οφθαλμοί του ἐβλεπαν θαμπά.

Γ Βασ. 12,24κ

καὶ ἀνέστη ἐκ Σαριρὰ καὶ πορεύεται, καὶ ἐγένετο ἐλθούσης αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν πρὸς Ἀχιά τὸν Σηλωνίτην καὶ εἶπεν Ἀχιά τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ· ἔξελθε δὴ εἰς ἀπαντὴν Ἀνὼ τῇ γυναικὶ Ἱεροβοὰμ καὶ ἐρεῖς αὐτῇ· εἴσελθε καὶ μὴ στῆς, ὅτι τάδε λέγει Κύριος· σκληρὰ ἐγὼ ἐπαποστέλλω ἐπὶ σέ.

Γ Βασ. 12,24κ

Ἡ γυνὴ του Ἱεροβοὰμ ανεχώρησεν ἀπὸ την Σαριρὰ και ἦλθε πρὸς αὐτόν. Ὄταν δε ἡ γυνὴ αὐτὴ εἰσῆρχετο εἰς τὴν Σηλὼ πρὸς τον Ἀχιά, αὐτὸς εἶπε πρὸς τον υπηρέτην του· “ἐβγα ἀπὸ τὴν οἰκίαν και θα συναντήσης τὴν Ἀνὼ, τὴν σύζυγον του Ἱεροβοὰμ, και εἰπέ εἰς αὐτήν· Πηγαινε στον Ἀχιά και να μη χασομερήσης ἐκεῖ, διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Θα στείλω ἐναντίον σου σκληρὰς θλίψεις”.

Γ Βασ. 12,24λ

καὶ εἰσῆλθεν Ἀνὼ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀχιά· ἵνατί ἐνήνοχάς μοι ἄρτους καὶ σταφυλὴν καὶ κολλύρια καὶ στάμνον μέλιτος; τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ σὺ ἀπελεύσῃ ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ἔσται εἰσελθούσης σου τὴν πόλιν εἰς Σαριρὰ καὶ τὰ κοράσιά σου ἐξελεύσονται σοὶ εἰς συνάντησιν καὶ ἐροῦσί σοι· τὸ παιδάριον τέθνηκεν.

Γ Βασ. 12,24λ

Ἡ Ἀνὼ παρουσιάσθη ἐν τούτοις στον ἄνθρωπον του Θεοῦ και ὁ Ἀχιά εἶπε πρὸς αὐτήν· “πρὸς ποῖον σκοπὸν μου ἔφερες ἄρτους, σταφίδα, κουλλούρας και στάμναν με μέλι; Αὐτὰ δεν θα ἀλλάξουν τὴν βουλήν του Θεοῦ. Διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, σὺ θα φύγῃς ἀπὸ ἐμὲ και ὅταν θα εἰσέρχῃς εἰς τὴν πόλιν Σαριρὰ, αἱ δούλαι σου θα ἐξέλθουν πρὸς συνάντησίν σου και θα σου εἰπουν· Το παιδί ἀπέθανε.

- Γ Βασ. 12,24μ ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἱεροβοὰμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ ἔσονται οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ πόλει καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ παιδάριον κόψονται· οὐαὶ Κύριε, ὅτι εὐρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ Κυρίου.
- Γ Βασ. 12,24μ Διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ θα ἐξολοθρεύσω ἀπὸ τὴν οικογένειαν τοῦ Ἱεροβοὰμ κάθε ἀρσενικόν. Ὅσοι δε ἐκ τῆς οικογενείας τοῦ Ἱεροβοὰμ θα ἀποθάνουν εἰς τὴν πόλιν, θα φαγωθοῦν ἀπὸ τὰ σκυλιὰ. Ὅσοι δε θα ἀποθάνουν στοὺς ἀγρούς, θα φαγωθοῦν ἀπὸ τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ. Διὰ δε τὸ παιδίον θα πενθήσουν καὶ θα ολολύξουν λέγοντες· Ἀλλοίμονον, Κυριε. Διὰ τὸ παιδίον ὅμως αὐτὸ κάτι καλὸν θα γίνη ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου, ὅτι δηλαδὴ δεν θα φαγωθῇ τὸ σῶμα τοῦ ἀπὸ τὰ σκυλιὰ”.
- Γ Βασ. 12,24ν καὶ ἀπῆλθεν ἡ γυνή, ὡς ἤκουσε, καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σαριρά, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανε, καὶ ἐξῆλθεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντήν.
- Γ Βασ. 12,24ν Ἡ γυναῖκα ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸν Ἀχιά, ὅταν ἤκουσεν αὐτὰ. Μολὶς δε εἰσῆλθεν εἰς Σαριρά, τὸ παιδίον ἀπέθανε καὶ ἐξῆλθαν αἱ δούλαι πρὸς προὔπαντήσιν τῆς ολολύζουσαι με μεγάλην φωνήν.
- Γ Βασ. 12, 24ξ Καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβοὰμ εἰς Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ καὶ συνήθροισεν ἐκεῖ τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών. καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν Ἐλαμί λέγων· λαβὲ σεαυτῷ ἱμάτιον καινὸν τὸ οὐκ εἰσεληλυθὸς εἰς ὕδωρ καὶ ῥῆξον αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα καὶ δώσεις τῷ Ἱεροβοὰμ καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· τάδε λέγει Κύριος· λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα τοῦ περιβαλέσθαι σε. καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοὰμ· καὶ εἶπε Σαμαίας· τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλάς τοῦ

Ἰσραήλ.

- Γ Βασ. 12,24ξ Ο Ιεροβοάμ επήγεν εις τα Σικιμα στο όρος Εφραΐμ. Εκεί δε συνεκέντρωσε τας δέκα φυλάς του Ισραήλ. Αλλά εκεί επορεύθη και ο Ροβοάμ, ο υιός του Σολομώντος. Εδόθη όμως εκ μέρους του Κυρίου στον Σαμαΐαν τον Ελαμίτην η εξής εντολή· Παρε μαζή σου ένα καινούργιο ιμάτιον, το οποίον ακόμη δεν έχει μπη στο νερό, σχίσε το εις δώδεκα κομμάτια και θα δώσης στον Ιεροβοάμ τα δέκα κομμάτια και θα του ειπής· Αυτά λέγει ο Κυριος. Παρε δια τον εαυτόν σου δέκα κομμάτια, δια να τα φορέσης”. Ο Ιεροβοάμ τα επήρε. Ο Σαμαΐας προσέθεσε· “Αυτά λέγει ο Κυριος δια τας δέκα φυλάς του Ισραηλιτικού λαού”.
- Γ Βασ. 12,24ο Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοὰμ υἱὸν Σαλωμών· ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐβάρυνε τὰ βρώματα τῆς τραπέζης αὐτοῦ· καὶ νῦν εἰ κουφιεῖς ἐφ’ ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι. καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ πρὸς τὸν λαόν· ἔτι τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν ῥῆμα.
- Γ Βασ. 12,24° Αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἶπαν πρὸς τὸν Ροβοὰμ, τὸν υἱὸν τοῦ Σολομώντος. Ὁ πατέρας σου κατέστησε βαρὺν τὸν ζυγὸν τοῦ επάνω μας, διότι ἐπλήθυνε τας πολυδάπανους τροφὰς τῆς τραπέζης του. Τώρα εἴαν συ ελαφρύνῃς τὸν ζυγὸν αὐτὸν εἰς ἡμᾶς, ἡμεῖς θα εἴμεθα δούλοι σου. Ὁ Ροβοὰμ εἶπε πρὸς τὸν λαόν· Επειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας θα σας δώσω ἀπάντησιν.
- Γ Βασ. 12,24π καὶ εἶπε Ῥοβοὰμ· εἰσαγάγετέ μοι τοὺς πρεσβυτέρους καὶ συμβουλευσώμαι μετ’ αὐτῶν τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. καὶ ἐλάλησε Ῥοβοὰμ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν καθὼς ἀπέστειλεν ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ· οὕτως ἐλάλησε πρὸς σε ὁ λαός.
- Γ Βασ. 12,24π Ο Ροβοάμ ἔστειλε τους δούλους του και εἶπε· «φέρετε ενώπιόν μου τους πρεσβυτέρους, δια να ζητήσω την γνώμην

των, ὥστε να γνωρίζω, τι να αποκριθώ στον λαόν κατά την τρίτην ημέραν”. Οι πρεσβύτεροι ἤλθον, ο δε Ροβοάμ εγνωστοποίησεν εις αυτούς, τι του εἶχε προτείνει ο λαός. Οι πρεσβύτεροι του λαού του απήντησαν· “Ορθῶς ωμίλησε προς σε ο λαός”.

Γ Βασ. 12,24ρ καὶ διεσκέδασε Ῥοβοάμ τὴν βουλήν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤρρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγε τοὺς συντρόφους αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς· ταῦτα καὶ ταῦτα ἀπέσταλκεν ὁ λαὸς πρὸς με λέγων. καὶ εἶπαν οἱ σύντροφοι αὐτοῦ· οὕτως λαλήσεις πρὸς τὸν λαὸν λέγων· ἡ μικρότης μου παχύτερα ὑπὲρ τὴν ὀσφὺν τοῦ πατρὸς μου· ὁ πατήρ μου ἐμαστίγου ὑμᾶς μᾶστιξιν, ἐγὼ δὲ κατάρξω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

Γ Βασ. 12,24ρ Ο Ροβοάμ ὁμως ἀπέρριψε τὴν συμβουλήν των πρεσβυτέρων, διότι δεν του εφάνη ἀρεστή, καὶ ἐστείλεν ἀνθρώπους, οἱ οποίοι ἔφεραν ἐνώπιόν του τοὺς νεαροὺς, που εἶχαν ἀνατραφῇ μαζὴ του, καὶ τοὺς εἶπε· “Αὐτὰ καὶ αὐτὰ μου εἶπεν ὁ λαὸς των δέκα φυλῶν δια των ἀπεσταλμένων του”. Οἱ νεαροὶ σύντροφοὶ του τοὺς εἶπαν· “Ἔτσι θα ἀπαντήσης πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους του λαοῦ· Το μικρό μου δάκτυλο εἶναι παχύτερο ἀπὸ τὴν μέσην του πατρὸς μου. Ο πατέρας μου σας ἐμαστίγωνε με ἀλλὰ μαστίγια, ἐγὼ ὁμως θα κατεξουσιᾶσω ἐπάνω σας μαστιγῶνων με μαστίγια, που θα ἔχουν ἀγκάθια”.

Γ Βασ. 12,24σ καὶ ἤρρεσε τὸ ῥῆμα ἐνώπιον Ῥοβοάμ, καὶ ἀπεκρίθη τῷ λαῷ καθὼς συνεβούλευσαν αὐτῷ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ τὰ παιδάρια.

Γ Βασ. 12,24σ Αὐτὴ ἡ συμβουλή ἤρρεσεν στον Ροβοάμ, ὁ οποίος ἔτσι καὶ ἀπῆντησεν στον λαόν, ὅπως τον συνεβούλευσαν οἱ νεαροὶ σύντροφοι του.

Γ Βασ. 12,24τ καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς, ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἀνέκραξαν ἅπαντες λέγοντες· οὐ μερίς ἡμῖν

έν Δαυίδ οὐδὲ κληρονομία έν υἱῷ Ἰεσσαί· ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραήλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγούμενον.

Γ Βασ. 12,24τ Τότε αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὡσάν να ἦσαν ενας ἄνθρωπος, εἶπαν ὁ ένας στον ἄλλον με κραυγὴν μεγάλην· “Δεν υπάρχει καμμία σχέσις και κανένα μερίδιον κληρονομίας μας με τον Δαυίδ, τον υἱόν του Ἰεσσαί. Ἐκαστος, λοιπόν, ἀπό τους Ἰσραηλίτας ας ἐπανέλθῃ στο σπίτι του, διότι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ Ροβοάμ, δεν πρέπει να εἶναι οὔτε βασιλεύς μας οὔτε ἀρχηγός μας”.

Γ Βασ. 12,24υ καὶ διεσπάρῃ πᾶς ὁ λαὸς ἐκ Σικίμων, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ. καὶ κατεκράτησε Ῥοβοάμ καὶ ἀπῆλθε καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ πορεύονται ὀπίσω αὐτοῦ πᾶν σκῆπτρον Ἰούδα καὶ πᾶν σκῆπτρον Βενιαμίν.

Γ Βασ. 12,24υ Ο λαὸς των δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ διεσκορπίσθη ἀπὸ τα Σικιμα και ὁ καθένας ἦλθεν στο σπίτι του. Ὁ δε Ροβοάμ ἐπρόλαβε και ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ, ἀνέβη εἰς τα ἄρμα του και ἐπανήλθεν εἰς την Ἱερουσαλήμ. Ἠκολούθησαν δε αὐτὸν ὅλη ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα και ὅλη ἡ φυλὴ τοῦ Βενιαμίν.

Γ Βασ. 12,24φ καὶ ἐγένετο ἐνισταμένου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ συνήθροισε Ῥοβοάμ πάντα ἄνδρα Ἰούδα καὶ Βενιαμίν καὶ ἀνέβη τοῦ πολεμεῖν πρὸς Ἱεροβοάμ εἰς Σίκιμα.

Γ Βασ. 12,24φ Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ὁ Ροβοάμ συνεκέντρωσεν ὅλους τους ἄνδρας πολεμιστὰς τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα και τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν και ἀπεφάσισε να ἐκστρατεύσῃ ἐναντίον τοῦ Ἱεροβοάμ εἰς τὴν πόλιν Σικιμα.

Γ Βασ. 12,24χ καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ λέγων· εἰπὸν τῷ Ῥοβοάμ βασιλεῖ Ἰούδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμίν καὶ πρὸς τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ λέγων· τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν υἱοὺς

Ἰσραὴλ· ἀναστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

Γ Βασ. 12,24χ Εδόθη ὁμως προς τον Σαμαίαν, τον άνθρωπον του Θεοῦ, εντολή εκ μέρους του Κυρίου, ο οποίος του εἶπε· “στον Ροβοάμ, τον βασιλέα του Ιούδα, και προς ὅλην την φυλὴν του Ιούδα και την φυλὴν του Βενιαμίν και προς ὅσους ἄλλους ἀπὸ τας δέκα φυλάς ἐμειναν μαζή του εἰπέ τούτο· Αὐτὰ λέγει ο Κυριος· δεν θα εκστρατεύσετε και δεν θα πολεμήσετε τους αδελφούς σας τους Ισραηλίτας. Ο καθένας να επιστρέψη στο σπίτι του. Διότι ἐγὼ ἐπέτρεψα να πραγματοποιηθῇ το γεγονός αὐτό”.

Γ Βασ. 12,24ψ καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου καὶ ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Γ Βασ. 12,24ψ Αὐτοὶ ἤκουσαν και υπῆκουσαν εἰς την εντολὴν του Κυρίου και συνεκρατήθησαν, ὥστε να μη εκστρατεύσουν, ὅπως τους εἶχεν εἶπει ο Κυριος, ἐναντίον των δέκα φυλῶν.

Γ Βασ. 12,25 Καὶ ὠκοδόμησεν Ἱεροβοὰμ τὴν Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ· καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὠκοδόμησε τὴν Φανουήλ.

Γ Βασ. 12,25 Ο Ἱεροβοὰμ ὠχύρωσε την πόλιν Σικιμα, που ευρίσκετο στο ὄρος Εφραὶμ, και κατοικοῦσε εἰς αὐτήν. Απὸ ἐκεῖ ἐξῆλθε και ὠχύρωσε και την πόλιν Φανουήλ.

Γ Βασ. 12,26 καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἰδοὺ νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυὶδ·

Γ Βασ. 12,26 Ο Ἱεροβοὰμ ἐσκέφθη και εἶπε καθ' εαυτόν· “ἰδού, ὑπάρχει τώρα φόβος να ἐπανέλθῃ ἡ βασιλεία εἰς την οικογένειαν του Δαυίδ.

Γ Βασ. 12,27 ἐὰν ἀναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπιστραφήσεται καρδίᾳ τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον καὶ κύριον αὐτῶν, πρὸς Ῥοβοὰμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀποκτενοῦσί με.

Γ Βασ. 12,27 Αὐτό θα γίνῃ, ἐὰν μεταβῇ αὐτός ο λαὸς των Ισραηλιτῶν εἰς

Ιερουσαλήμ, δια να προσφέρει θυσίαν στον ναόν του Κυρίου. Εκεί υπάρχει φόβος να επιστραφή η καρδιά του λαού προς τον Κυριον τον Θεόν και προς τον βασιλέα αυτών, τον Ροβοάμ, βασιλέα Ιούδα, οπότε εμέ θα θανατώσουν”.

Γ Βασ. 12,28 καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησε δύο δαμάλεις χρυσᾶς· καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν· ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ θεοὶ σου, Ἰσραήλ, οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Γ Βασ. 12,28 Ο βασιλεὺς Ιεροβοάμ, δια να προλάβη αυτό το ενδεχόμενον, επορεύθη και κατεσκεύασε δύο δαμάλεις χρυσᾶς και εἶπε προς τον λαόν· “επὶ αρκετόν χρόνον ἐπηγαίνατε ἕως τώρα εἰς την Ιερουσαλήμ, δια να λατρεύσετε τον Θεόν. Ἰδοὺ ὅμως οἱ θεοὶ σου, ἰσραηλιτικὸν λαόν, οἱ οἱποῖοι σε ἐβγαλαν ἀπὸ την Αἰγύπτου”.

Γ Βασ. 12,29 καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθήλ καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν.

Γ Βασ. 12,29 Την μίαν ἀπὸ τας χρυσᾶς δαμάλεις ἔθεσεν εἰς την πόλιν Βαιθήλ, την δε ἄλλην ἔδωσεν εἰς πόλιν Δαν.

Γ Βασ. 12,30 καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν· καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως Δάν. καὶ εἶσαν τὸν οἶκον Κυρίου.

Γ Βασ. 12,30 Ἡ πράξις αὐτὴ τοῦ Ιεροβοάμ ἐγένεν αφορμὴ να παρασυρθῇ ὁ λαὸς εἰς μεγάλην ἁμαρτίαν. Διότι ὁ λαὸς μετέβαινε να προσκυνήσῃ την μίαν χρυσήν δάμαλιν, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς την Βαιθήλ, και την ἄλλην, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς Δαν. Ἐτσι δε ἐγκατέλειψαν τον ναόν τοῦ Κυρίου.

Γ Βασ. 12,31 καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ’ ὑψηλῶν καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ λαοῦ, οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ.

Γ Βασ. 12,31 Ὁ Ιεροβοάμ κατεσκεύασεν ἐπὶ πλεον ναοὺς στους υψηλοὺς τόπους και καθιέρωσεν ὡς ἱερεῖς μερικὸς ἀπὸ τον λαόν, οἱ οἱποῖοι δεν κατήγοντο ἀπὸ την φυλὴν Λευῖ.

Γ Βασ. 12,32 καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἐορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἐορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθήλ, τοῦ θύειν ταῖς δαμάλεσιν, αἷς ἐποίησε, καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθήλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν, ὧν ἐποίησε.

Γ Βασ. 12,32 Ο Ἱεροβοὰμ καθιέρωσεν ἐπίσης καὶ μίαν ἐορτὴν κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ὀγδοῦ μηνός, ὁμοίαν μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας, ποὺ ἐωρτάζετο στὸ βασιλεῖον τοῦ Ἰούδα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ Ἱεροβοὰμ ἀνέβη στὸ θυσιαστήριον, ποὺ εἶχε κάμει εἰς τὴν Βαιθήλ, δια νὰ προσφέρῃ θυσίαν εἰς τὰς δαμάλεις, τὰς ὁποίας εἶχε κατασκευάσει. Εἰς τοὺς εὐκτηρίους δὲ ἐκεῖ οἴκους ἐγκατέστησε καὶ τοὺς ἱερεῖς, τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος εἶχεν ἀναδείξει.

Γ Βασ. 12,33 καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε, τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἐορτῇ, ἣ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἐορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι.

Γ Βασ. 12,33 Ο Ἱεροβοὰμ, λοιπόν, ἀνέβη στὸ θυσιαστήριον, ποὺ εἶχε κατασκευάσει, κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ὀγδοῦ μηνός, τὴν ἐορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας, τὴν ὁποίαν αὐτὸς διεμόρφωσεν, ὅπως ἠέλεε. Ὡρίσε, λοιπόν, αὐτὴν τὴν ἐορτὴν δια τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἐτόλμησε νὰ ἀνέλθῃ ὁ ἴδιος στὸ θυσιαστήριον, δια νὰ προσφέρῃ θυσίαν.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 13

Γ Βασ. 13,1 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθήλ, καὶ Ἱεροβοὰμ εἰστήκει ἐπὶ τὸ

θυσιαστήριον ἐπιθῆσαι.

- Γ Βασ. 13,1 Ἰδοὺ ὁμως, ὅτι κατὰ την ὥραν ἐκείνην ἕνας ἄνθρωπος του Θεοῦ, που κατήγετο ἀπὸ την Ἰουδαίαν, ἦλθε κατόπιν διαταγῆς του Θεοῦ εἰς την πόλιν Βαιθήλ. Ο Ἱεροβοὰμ ἐστεκετο ὀρθίος ἐκεῖ ἐπὶ του θυσιαστηρίου, ἕτοιμος να προσφέρῃ θυσίαν.
- Γ Βασ. 13,2 καὶ ἐπεκάλεσε πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ Κυρίου καὶ εἶπε· θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σὲ καὶ ὅσῃ ἄνθρώπων καύσει ἐπὶ σέ.
- Γ Βασ. 13,2 Ο ἄνθρωπος του Θεοῦ, κατ' ἐντολὴν του Κυρίου, προσεφώνησε το θυσιαστήριον καὶ εἶπε “θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, αὐτὰ λέγει ο Κύριος· Ἰδοὺ, θα γεννηθῇ κάποιος ἀπὸ τους ἀπογόνους του Δαυὶδ, του οποίου το ὄνομα θα εἶναι Ἰωσίας. Αὐτὸς θα σφάξῃ ἐπάνω εἰς σε τους ἱερεῖς των ὑψηλῶν τόπων, ἐκείνους που θυσιάζουν εἰς σέ, καὶ θα καύσῃ ὀστά ἀνθρώπων ἐπάνω σου.
- Γ Βασ. 13,3 καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέγων· τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος λέγων· ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πιότης ἡ ἐπ' αὐτῷ.
- Γ Βασ. 13,3 Καὶ εἰς πίστωσιν του μελλοντικοῦ γεγονότος της ἡμέρας ἐκείνης θα δώσῃ τώρα ἀμέσως ἕνα θαυματουργικὸν σημεῖον. Ἰδοὺ, τὸ θυσιαστήριον διαρρήγνυται καὶ θα χυθῇ ἡ λιπαρὰ τέφρα των θυσιασθέντων ζώων, που εὐρίσκεται εἰς αὐτό”.
- Γ Βασ. 13,4 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων· συλλάβετε αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἣν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδυνήθη

ἐπιστρέψαι αὐτήν πρὸς αὐτόν,

Γ Βασ. 13,4

Οταν ο βασιλεὺς Ιεροβοάμ ἤκουσε τα λόγια αὐτά του ἀνθρώπου του Θεοῦ, ο οποίος ἔτσι ωμίλησε κατὰ του θυσιαστηρίου εἰς Βαιθήλ, ἀπλωσε τὸ χέρι του ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον λέγων· “συλλάβετε αὐτόν”. Καὶ ἰδού, τὸ χέρι του, τὸ ὁποῖον ἀπλωσε ἐναντίον του ἀνθρώπου του Θεοῦ, ἔμεινε ξηρόν καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ το ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν θέσιν του.

Γ Βασ. 13,5

καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη, καὶ ἐξεχύθη ἡ πιότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας, ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου.

Γ Βασ. 13,5

Τὸ δε θυσιαστήριον διερράγη πράγματι τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ ἐχύθη ἡ λιπαρά στάκτη ἀπὸ το θυσιαστήριον σύμφωνα με τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος του Θεοῦ κατόπιν ἐντολῆς του Κυρίου

Γ Βασ. 13,6

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰεροβοάμ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ· δεήθητι τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐπιστρεψάτω ἡ χεὶρ μου πρὸς ἐμέ. καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον.

Γ Βασ. 13,6

Ὁ βασιλεὺς Ιεροβοάμ εἶπε τότε στὸν ἄνθρωπον του Θεοῦ· “παρακάλεσε τὸν Κυριὸν τὸν Θεόν σου, νὰ ἀποκατασταθῇ υγιὴς ἡ χεὶρ μου καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν της”. Ὁ ἄνθρωπος του Θεοῦ παρεκάλεσε τὸν Κυριὸν καὶ ἡ ξηρανθεῖσα χεὶρ ἀπέκτησε τὴν υγείαν της, ὅπως καὶ πρὶν, καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν θέσιν της.

Γ Βασ. 13,7

καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ· εἴσελθε μετ’ ἐμοῦ εἰς οἶκόν καὶ ἀρίστησον, καὶ δώσω σοι δόμα.

Γ Βασ. 13,7

Ὁ βασιλεὺς παρεκάλεσε τὸν ἄνθρωπον του Θεοῦ καὶ τοῦ εἶπε· “ἔλα στο σπίτι μου, δεῖπνησε καὶ θὰ σου δώσω καὶ

κάποιο δώρον”.

Γ Βασ. 13,8 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα· ἐὰν δῶς μοι τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου, οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον οὐδὲ μὴ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

Γ Βασ. 13,8 Ο ἄνθρωπος ὁμῶς του Θεοῦ εἶπε προς τον βασιλέα· “και εἰάν ἀκόμη μου δώσης το ἥμισυ ἀπὸ το ἀνάκτορόν σου, δεν πρόκειται να ἐλθω μαζή σου να φάγω φαγητόν, οὔτε και να πῖω ὕδωρ ἀπὸ τον τόπον αὐτόν.

Γ Βασ. 13,9 ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι Κύριος ἐν λόγῳ λέγων· μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ, ἣ ἐπορεύθῃς ἐν αὐτῇ.

Γ Βασ. 13,9 Διότι ἐτσι ρητῶς ο Κυριος με διέταξε και μου εἶπε· Να μη φάγῃς ἄρτον και να μη πῖῃς ὕδωρ και επανερχόμενος εις την πατρίδα σου να μη επανέλθῃς ἀπὸ τον ἴδιον δρόμον”.

Γ Βασ. 13,10 καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ, ἣ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθήλ.

Γ Βασ. 13,10 Ο ἄνθρωπος του Θεοῦ ἐφυγε πράγματι δι' ἄλλης οδοῦ και δεν επέστρεψεν ἀπὸ τον ἴδιον δρόμον, τον ὁποῖον εἶχεν ακολουθήσει ἐρχόμενος εις Βαιθήλ.

Γ Βασ. 13,11 Καὶ προφήτης εἷς πρεσβύτερος κατῴκει ἐν Βαιθήλ, καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ πάντα τὰ ἔργα, ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθήλ, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησε τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

Γ Βασ. 13,11 Εκεί εις την Βαιθήλ κατοικοῦσεν ἕνας γέρον προφήτης. Ἠλθον, λοιπόν, προς αὐτόν τα παιδιὰ του και του διηγῆθησαν ὅλα τα ἔργα, τα ὁποῖα εἶχε κάμει ο ἄνθρωπος του Θεοῦ εις την Βαιθήλ κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην, ὅπως ἐπίσης και τους λόγους, τους ὁποῖους εἶπεν στον βασιλέα. Ἐκίνησαν δε το ενδιαφέρον του πατρὸς των δια τον

ἄνθρωπον αὐτὸν τοῦ Θεοῦ.

Γ Βασ. 13,12 καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν λέγων· ποία ὁδῷ πεπόρευται; καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδόν, ἐν ᾗ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα.

Γ Βασ. 13,12 Ο πατὴρ των τους ηρώτησε λέγων· “ἀπὸ ποίαν οδὸν επορεύθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ;” Τα παιδιά του τοῦ ἐδείξαν τὴν οδόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀναχωρήσει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, που εἶχεν ἐλθεῖ ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα.

Γ Βασ. 13,13 καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἐπιστάξατέ μοι τὸν ὄνον· καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέβη ἐπ’ αὐτόν.

Γ Βασ. 13,13 Εἶπεν εἰς τὰ παιδιά του· “σαμαρώσατέ μου τὸν ὄνον”. Καὶ εσαμάρωσαν δι’ αὐτὸν τὸν ὄνον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἐκάθησε.

Γ Βασ. 13,14 καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ εὔρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρυὶν καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰούδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ.

Γ Βασ. 13,14 Επορεύθη δε οπίσω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν συνήντησε νὰ κάθεται κάτω ἀπὸ τὴν δρυν καὶ τοῦ εἶπεν· “ἀλήθεια, σὺ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, που ἦλθες ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα;” Εκείνος τοῦ εἶπεν· “ἐγὼ εἶμαι”.

Γ Βασ. 13,15 καὶ εἶπεν αὐτῷ· δεῦρο μετ’ ἐμοῦ καὶ φάγε ἄρτον.

Γ Βασ. 13,15 Λέγει πρὸς αὐτόν· “ἔλα μαζὴ μου νὰ φάγῃς ἄρτον”.

Γ Βασ. 13,16 καὶ εἶπεν· οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·

Γ Βασ. 13,16 Ο ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τῆς φυλῆς Ἰούδα εἶπε· “δεν δύναμαι νὰ ἐπιστρέψω μαζὴ σου καὶ οὔτε νὰ φάγω ἄρτον, οὔτε νὰ πῶ νερό στον τόπον τούτον·

Γ Βασ. 13,17 ὅτι οὕτως ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ Κύριος λέγων· μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πῖης ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς

ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ.

Γ Βασ. 13,17

διότι ἔτσι με διέταξεν ὁ Κύριος· Οὔτε ψωμί θα φάγῃς ἐκεῖ, οὔτε νερό θα πῖς, οὔτε θα επιστρέψῃς εἰς τὴν πατρίδα σου ἀπὸ τοῦ ἰδίου δρόμου, δια τοῦ οὐοίου ἦλθες εἰς τὴν Βαιθήλ”.

Γ Βασ. 13,18

καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· κάγῳ προφήτης εἰμὶ καθὼς σύ, καὶ ἄγγελος λελάληκε πρὸς με ἐν ῥήματι Κυρίου λέγων· ἐπίστρεψον αὐτόν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φαγέτω ἄρτον, καὶ πιέτω ὕδωρ· καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ.

Γ Βασ. 13,18

Ὁ προφήτης τῆς Βαιθήλ τοῦ εἶπε· “καὶ ἐγὼ εἶμαι προφήτης, ὅπως συ. Ἐνας δε ἄγγελος μου ωμίλησε ἐν ονόματι τοῦ Κυρίου καὶ μου εἶπε· Ἐπανάφερε αὐτόν στον οἶκόν σου πρὸς σέ, δια νὰ φάγῃ φαγητόν καὶ νὰ πῖῃ ὕδωρ”. Αὐτὰ δε ἔλεγε ψευδόμενος πρὸς αὐτόν.

Γ Βασ. 13,19

καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 13,19

Ὁ προφήτης τῆς Βαιθήλ ἐπανάφερε τὸν προφήτην ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ στον οἶκόν αὐτοῦ.

Γ Βασ. 13,20

καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν

Γ Βασ. 13,20

Καθ' ὃν χρόνον ἐκάθηντο στο τραπέζι τοῦ φαγητοῦ, ἐγένετο ἀποκάλυψις Κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τῆς Βαιθήλ, ὁ οὐοίος εἶχεν ἐπαναφέρει ἐκεῖνον στον οἶκόν τοῦ,

Γ Βασ. 13,21

καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ τὸν ἦκοντα ἐξ Ἰούδα λέγων· τάδε λέγει Κύριος· ἄνθ' ὧν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα Κυρίου καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου,

Γ Βασ. 13,21

καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, ὁ οὐοίος εἶχεν ἐλθεῖ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἐπειδὴ ἐπίκρανες τὸν Θεόν καὶ δὲν ἐτήρησες τὴν ἐντολήν, τὴν οὐοίαν σου ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου,

- Γ Βασ. 13,22 καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὃ ἐλάλησε πρὸς σε λέγων· οὐ μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖνῃς ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου.
- Γ Βασ. 13,22 καὶ ἐτοίμην ἐπέστρεψες ἐδῶ καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, διὰ τὸν ὅτιόν σου ἐδωκεν ῥητὴν ἐντολήν σοι ὁ Κύριος λέγων· Δὲν θὰ φάγῃς ἄρτον καὶ δὲν θὰ πῖνῃς νερόν, διὰ τοῦτο τὸ σῶμά σου δὲν θὰ ταφῇ ἐν τῷ τάφῳ τῶν προγόνων σου”.
- Γ Βασ. 13,23 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕδωρ, καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψε.
- Γ Βασ. 13,23 Ὁ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης, ἀφ’ οὗ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ, ἐσαμάρωσε τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπανήρχετο εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
- Γ Βασ. 13,24 καὶ ἀπῆλθε, καὶ εὗρεν αὐτὸν λέγων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἰσῆλκε παρ’ αὐτόν, καὶ ὁ λέων εἰσῆλκε παρὰ τὸ σῶμα.
- Γ Βασ. 13,24 Ὅταν ὁμοῦς ἀπεμακρύνθη, συνήντησεν αὐτὸν καθ’ ὁδὸν ἓνας λέων, ὁ ὅστις καὶ τὸν ἐθανάτωσε. Τὸ σῶμα αὐτοῦ προφήτου ἐμείνεν ἐρριμμένον εἰς τὴν ὁδόν. Ὁ ὄνος δὲ ἵστατο ὀρθίος πλησίον αὐτοῦ καὶ ὁ λέων ἐπίσης ἵστατο ὀρθίος πλησίον αὐτοῦ νεκροῦ σώματος.
- Γ Βασ. 13,25 καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ λέων εἰσῆλκε ἐχόμενα αὐτοῦ θνησιμαίου· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει, οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτερος κατῴκει ἐν αὐτῇ.
- Γ Βασ. 13,25 Ἰδοὺ δὲ ὅτι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην δύο ἄνδρες, διερχόμενοι ἀπὸ ἐκεῖ, εἶδαν τὸ πτώμα αὐτοῦ προφήτου κείμενον εἰς τὴν ὁδόν καὶ τὸν λέοντα, ὁ ὅστις ἵστατο ὀρθίος πλησίον αὐτοῦ πτώματος. Αὐτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν, ὅπου εὐρίσκετο ὁ γέρων προφήτης, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν τα

συμβάντα.

Γ Βασ. 13,26 καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ εἶπεν· ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ οὗτός ἐστιν, ὃς παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα Κυρίου.

Γ Βασ. 13,26 Ο εκ Βαιθήλ προφήτης, που εἶχεν επαναφέρει ἀπὸ τὸν δρόμον τὸν προφήτην τῆς Ιουδαίας, εἶπεν· “αὐτός ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος παρέβη τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐτσι παρεπίκρανε τὸν Θεόν”.

Γ Βασ. 13,28 καὶ ἐπορεύθη καὶ εὔρε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρρύιμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἰστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον.

Γ Βασ. 13,28 Ο γέρων αὐτός προφήτης μετέβη καὶ εὐρήκε τὸ πτώμα κείμενον στὸν δρόμον, ὁ ὄνος δε καὶ ὁ λέων ἦσαν ὀρθιοὶ πλησίον τοῦ σώματος. Ο λέων δὲν κατέφαγε τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, οὔτε καὶ τὸν ὄνον συνέτριψεν.

Γ Βασ. 13,29 καὶ ἤρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ὁ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτὸν

Γ Βασ. 13,29 Ο προφήτης αὐτός ἐπῆρε τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐθεσεν ἐπάνω στὸν ὄνον καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὴν πόλιν, δια νὰ τὸ θάψῃ στὸν τάφον τοῦ.

Γ Βασ. 13,30 ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ, καὶ ἐκόψαντο αὐτόν· οὐαὶ ἀδελφέ.

Γ Βασ. 13,30 Εκεί ἐθρήνησαν αὐτόν οἱ ἄνθρωποι λέγοντες· “ἀλλοίμονον, ἀδελφέ”.

Γ Βασ. 13,31 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτόν καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων· ἐὰν ἀποθάνω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὐ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ· παρὰ τὰ ὅστ᾽ αὐτοῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὅστ᾽ μου μετὰ τῶν ὁσῶν αὐτοῦ·

Γ Βασ. 13,31 Ἐπειτα δε ἀπὸ τὸν θρήνον αὐτόν εἶπεν ὁ γέρων προφήτης εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ· “ὅταν ἀποθάνω, νὰ με θάψετε στὸν τάφον

αυτόν, όπου έχει ταφή ο άνθρωπος του Θεού. Θέσατέ με κοντά εις τα οστά αυτού, δια να σωθούν και τα ιδικά μου οστά με τα οστά εκείνου.

Γ Βασ. 13,32 ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ Κυρίου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Βαιθήλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ.

Γ Βασ. 13,32 Διότι οπωσδήποτε θα πραγματοποιηθῇ ὁ λόγος, τον οποίον ὠμίλησεν αὐτός κατ' ἐντολήν του Κυρίου δια τὸ θυσιαστήριον τοῦτο τῆς Βαιθήλ καὶ δια τοὺς ναοὺς, οἱ οἱποῖοι ἔχουν οἰκοδομηθῇ στους ὑψηλοὺς τόπους τῆς Σαμαρείας”.

Γ Βασ. 13,33 καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ἰεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν· ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά.

Γ Βασ. 13,33 Ἐν τούτοις ὁ Ἰεροβοὰμ παρὰ τὸν λόγον αὐτὸν τοῦ προφήτου δὲν ἐσυνετίσθη καὶ δὲν μετενόησε δια τὴν ἀσέβειάν του, ἀλλὰ συνέχισε τὴν παρανομίαν του καὶ ἐγκατέστησεν στους ὑψηλοὺς τόπους τῆς εἰδωλολατρείας ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ, οἱ οἱποῖοι δὲν κατήγοντο ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευι. Ὁ οἱοσδήποτε δὲ ἐγένετο τότε ἱερεὺς στους εἰδωλολατρικοὺς αὐτοὺς ευκτηρίους οἴκους.

Γ Βασ. 13,34 καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ἰεροβοὰμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Γ Βασ. 13,34 Ἡ ἀσεβὴς αὕτη πράξις κατελογίσθη ὡς βαρεῖα ἁμαρτία στον οἶκον τοῦ Ἰεροβοὰμ καὶ ἐγένεν αἰτία ὀλέθρου καὶ ἀφανισμοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Γ Βασ. 14,1 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἡρρώστησεν Ἀβιά υἱὸς Ἱεροβοάμ

Γ Βασ. 14,1 Κατὰ τον καιρόν εκείνον αρρώστησεν ο Αβιά, ο υἱὸς του Ἱεροβοάμ.

Γ Βασ. 14,2 καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοάμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
ἀνάστηθι καὶ ἀλλοιωθήσῃ, καὶ οὐ γνώσονται ὅτι σὺ
γυνὴ Ἱεροβοάμ, καὶ πορευθήσῃ εἰς Σηλῶ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ
Ἀχιά ὁ προφήτης, αὐτὸς ἐλάλησεν ἐμὲ τοῦ βασιλεῦσαι
ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.

Γ Βασ. 14,2 Ο Ἱεροβοάμ εἶπεν εἰς τὴν γυναῖκα του· “σῆκω, ἀλλάξε
ἐνδύματα, ὥστε νὰ μὴ σε ἀναγνώρισουν ὅτι εἶσαι ἡ σύζυγος
τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ πῆγαινε εἰς τὴν Σηλῶ. Ἰδοὺ ἐκεῖ
εὐρίσκεται ὁ προφήτης Ἀχιά. Αὐτὸς ὠμίλησεν εἰς ἐμὲ ἐκ
μέρους τοῦ Θεοῦ, ὅτι θὰ γίνω βασιλεὺς τῶν δέκα τούτων
φύλων.

Γ Βασ. 14,3 καὶ λαβὲ εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ
ἄρτους καὶ κολλυρίδα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ σταφίδας
καὶ στάμνον μέλιτος, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς αὐτόν. αὐτὸς
ἀναγγεῖλή σοι τί ἔσται τῷ παιδί.

Γ Βασ. 14,3 Παρε μαζί σου δια τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν τοῦ Θεοῦ ὡς
δῶρον ἄρτους καὶ κουλλούρια δια τὰ τέκνα τοῦ καὶ
σταφίδες καὶ μίαν στάμναν μέλι, καὶ θὰ μεταβῇς πρὸς
αὐτόν. Αὐτὸς δε θὰ σοὺ ἀναγγεῖλῃ, τι θὰ συμβῇ σχετικῶς με
τὴν ἀσθένειαν τοῦ παιδιοῦ μας”.

Γ Βασ. 14,4 καὶ ἐποίησεν οὕτως γυνὴ Ἱεροβοάμ· καὶ ἀνέστη καὶ
ἐπορεύθη εἰς Σηλῶ, καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Ἀχιά· καὶ ὁ
ἄνθρωπος πρεσβύτερος τοῦ ἰδεῖν, καὶ ἡμβλυώπουν οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ γήρους αὐτοῦ.

Γ Βασ. 14,4 Ἡ γυναῖκα τοῦ Ἱεροβοάμ ἔκαμε, ὅπως ἐκεῖνος τῆς εἶχε πῃ.
Εσηκώθη, ἠτοιμάσθη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σηλῶ. Εἰσῆλθεν
στον οἶκον τοῦ Ἀχιά. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο γέρον καὶ
θαμπὰ ἐβλεπαν τὰ μάτια τοῦ ἐξ αἰτίας τοῦ γήρατός του.

- Γ Βασ. 14,5 καὶ Κύριος εἶπε πρὸς Ἀχιά· ἰδοὺ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ εἰσέρχεται τοῦ ἐκζητῆσαι ῥῆμα παρὰ σοῦ περὶ υἱοῦ αὐτῆς, ὅτι ἄρρωστός ἐστι· κατὰ τοῦτο καὶ κατὰ τοῦτο λαλήσεις πρὸς αὐτήν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσερχεσθαι αὐτήν καὶ αὕτὴ ἀπεξενοῦτο.
- Γ Βασ. 14,5 Ο Κυριος εἶπε πρὸς τον Αχιά· “ἰδοὺ, ἐρχεται ἡ γυνὴ του Ἱεροβοάμ, δια να ζητήσῃ την γνώμην σου σχετικῶς με το παιδί της, που εἶναι ἄρρωστο. Ἐτσι και ἔτσι θα ομιλήσῃς πρὸς αὐτήν, ὅπως ἐγὼ θα σου ἀποκαλύψω”. Οταν ἡ γυνὴ του Ἱεροβοάμ εἰσῆλθεν στον οἶκον του Αχιά, προσεποιεῖτο ὅτι δεν εἶναι σύζυγος του Ἱεροβοάμ.
- Γ Βασ. 14,6 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχιά τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτῆς, εἰσερχομένης αὐτῆς ἐν τῷ ἀνοίγματι, καὶ εἶπεν· εἴσελθε, γυνὴ Ἱεροβοάμ· ἵνατί σὺ τοῦτο ἀποξενοῦσαι; καὶ ἐγὼ εἰμι ἀπόστολος πρὸς σε σκληρός.
- Γ Βασ. 14,6 Ο Αχιά, ὅταν ἤκουσε τον θόρυβον των βημάτων της και καθ' ἡν στιγμὴν ἐκείνη εἰσῆρχετο δια της θύρας του οἴκου, εἶπε πρὸς αὐτήν· “εἴσελθε, γυνὴ του Ἱεροβοάμ· διατί προσπαθεῖς να παρουσιασθῇς ὡς ἄλλη γυναῖκα; Ἐγὼ εἶμαι διέ σε ἀγγελιαφόρος σκληρῶν ἐιδήσεων.
- Γ Βασ. 14,7 πορευθεῖσα εἰπὸν τῷ Ἱεροβοάμ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἀνθ' οὗ ὅσον ὕψωσά σε ἀπὸ μέσου λαοῦ καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ,
- Γ Βασ. 14,7 Πηγαινε και ειπέ στον Ἱεροβοάμ· Αὐτά λέγει Κυριος ο Θεός του Ἰσραὴλ· ἐγὼ σε ὕψωσα και σε ἀνέδειξα ἐκ μέσου του λαοῦ αὐτοῦ και σε κατέστησα βασιλέα ἐπὶ τον λαόν μου τούτον των δέκα φυλῶν του Ἰσραὴλ.
- Γ Βασ. 14,8 καὶ ἔρρηξα σὺν τὸ βασιλεῖον ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ἔδωκα αὐτό σοι καὶ οὐκ ἐγένου ὡς ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ, ὃς ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς μου καὶ ὃς ἐπορεύθη ὀπίσω μου ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ποιῆσαι ἕκαστος τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου

- Γ Βασ. 14,8 Διέρρηξα το βασίλειον του οίκου Δαβίδ και έδωσα αυτό εις σέ. Συ όμως δεν ανεδείχθης, όπως ο δούλος μου ο Δαβίδ, ο οποίος ετήρησε τας εντολάς μου και με ηκολούθησε με όλην του την καρδίαν, ώστε να πράττη το ορθόν πάντοτε ενώπιόν μου.
- Γ Βασ. 14,9 καὶ ἐπονηρεύσω τοῦ ποιῆσαι παρὰ παντός, ὅσοι ἐγένοντο εἰς πρόσωπόν σου καὶ ἐπορεύθης καὶ ἐποίησας σεαυτῷ θεοὺς ἑτέρους χωνευτὰ τοῦ παροργίσει με καὶ ἐμὲ ἔρριψας ὀπίσω σώματός σου·
- Γ Βασ. 14,9 Συ όμως διέπραξες πονηρίας μεγαλυτέρας από όλους τους Ισραηλίτας, οι οποίοι είχαν ζήσει προηγουμένως από σέ. Επορεύθης και κατεσκεύασες άλλους θεούς από μέταλλον, που εχύθη εις ειδικόν καλούπι, ώστε να με εξοργίσης εναντίον σου, επειδή με επέταξες έτσι ὀπισθὲν σου.
- Γ Βασ. 14,10 διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄγω κακίαν πρὸς σε εἰς οἶκον Ἱεροβοάμ· ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἱεροβοάμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον ἐχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐπιλέξω οἴκου Ἱεροβοάμ, καθὼς ἐπιλέγεται ἡ κόπρος, ὡς τελειωθῆναι αὐτόν·
- Γ Βασ. 14,10 Δια τούτο εγώ αποστέλλω τιμωρίαν εναντίον σου και εναντίον του οίκου Ιεροβοάμ. Θα εξολοθρεύσω από την οικογένειαν του Ιεροβοάμ κάθε αρσενικόν, δούλον η ελεύθερον. Θα σαρώσω την οικογένειαν του Ιεροβοάμ, όπως σαρώνεται η κόπρος, έως ότου θα ολοκληρωθῇ η καταστροφή της.
- Γ Βασ. 14,11 οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοάμ ἐν τῇ πόλει, καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.
- Γ Βασ. 14,11 Όσοι εκ της οικογενείας του Ιεροβοάμ αποθνήσκουν μέσα εις την πόλιν, θα κατατρώγονται από τους κύνας. Εκείνος δε ο οποίος πεθαίνει στον αγρόν, θα κατατρώγεται από τα πετεινά του ουρανού. Αυτά θα γίνουν, διότι ο Κυριος τα

προανήγγειλε.

Γ Βασ. 14,12 καὶ σὺ ἀναστᾶσα πορεύθητι εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι πόδα σου τὴν πόλιν, ἀποθανεῖται τὸ παιδάριον·

Γ Βασ. 14,12 Συ, λοιπόν, σήκω τώρα και πήγαινε στον οἶκον σου. Την ὥραν, δε κατά την οποίαν το πόδι σου θα πατήσῃ εἰς την πόλιν, το παιδί σου θα αποθάνῃ.

Γ Βασ. 14,13 καὶ κόψονται αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ καὶ θάψουσιν αὐτόν, ὅτι οὗτος μόνος εἰσελεύσεται τῷ Ἱεροβοὰμ πρὸς τάφον, ὅτι εὐρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν οἴκῳ Ἱεροβοὰμ·

Γ Βασ. 14,13 Θα θρηνήσουν αὐτό ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται και θα το θάψουν, διότι αὐτό μόνον ἀπὸ την οικογένειαν του Ἱεροβοὰμ θα ταφῇ κανονικά στον τάφον, ἐπειδὴ δι' αὐτό εὐρέθη κάποιος καλὸς λόγος παρὰ Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραὴλ μεταξύ ὅλης της οικογενείας Ἱεροβοὰμ.

Γ Βασ. 14,14 καὶ ἀναστήσει Κύριος ἑαυτῷ βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὃς πλήξει τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ τί καὶ νῦν;

Γ Βασ. 14,14 Ο ἴδιος δε ο Κύριος θα ἀναδείξῃ ἄλλο βασιλέα εἰς τας δέκα φυλάς του Ἰσραὴλ, ο οποίος θα κτυπήσῃ αποφασιστικά τον οἶκον του Ἱεροβοὰμ κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην. Ἀλλὰ τι λέγω; Ἐχει ἤδη ἀρχίσει ἡ τιμωρία αὐτή.

Γ Βασ. 14,15 Κύριος πλήξει τὸν Ἰσραὴλ, καθὰ κινεῖται ὁ ἄνεμος ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐκτελεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἄνω τῆς χθονὸς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἧς ἔδωκε τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ λικμήσει αὐτοὺς ἀπὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ· ἀνθ' οὗ ὅσον ἐποίησαν τὰ ἄλσῃ αὐτῶν παροργίζοντες τὸν Κύριον·

Γ Βασ. 14,15 Ο Κύριος θα πλήξῃ τον ἰσραηλιτικὸν λαόν, ὅπως ἀναταράσσει ἡ θύελλα τα ὕδατα, και θα ξερριζώσῃ το βασίλειον του Ἰσραὴλ ἀπὸ αὐτὴν την γην την εὐφορον και γόνιμον, την οποίαν ἔδωκεν στους προπάτοράς του, και θα

τους διασκορπίση πέραν από τον ποταμόν Ευφράτην.
Τούτο δέ, διότι οικοδόμησαν ειδωλικούς ναούς και
κατεσκεύασαν είδωλα μέσα εις ιερά άλση και παρώργισαν
έτσι τον Κυριον.

Γ Βασ. 14,16 καί παραδώσει Κύριος τόν Ίσραήλ χάριν άμαρτιών
Ίεροβοάμ, ός ήμαρτε καί ός εξήμαρτε τόν Ίσραήλ.

Γ Βασ. 14,16 Θα παραδώση δε ο Κυριος τον ισραηλιτικόν λαόν εις αυτάς
τας τιμωρίας εξ αιτίας των αμαρτιών του Ιεροβοάμ, ο
οποίος ημάτησεν ο ίδιος, αλλά και τον ισραηλιτικόν λαόν
παρέσυρεν εις αμαρτίαν”.

Γ Βασ. 14,17 καί άνέστη ή γυνή Ίεροβοάμ καί έπορεύθη εις γήν
Σαριρά· καί έγένητο ώς εισήλθεν έν τῷ προθύρῳ τοῦ
οίκου καί τὸ παιδάριον απέθανε.

Γ Βασ. 14,17 Η γυνή του Ιεροβοάμ εσηκώθη και επέστρεψεν εις την
πόλιν Σαριρά. Οταν δε εισήλθον στο κατώφλι του σπιτιού
της, το παιδί απέθανε.

Γ Βασ. 14,18 καί έθαψαν αυτόν καί έκόψαντο αυτόν πᾶς Ίσραήλ,
κατά τὸ ρήμα Κυρίου, ὃ έλάλησεν έν χειρὶ δούλου
αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ προφήτου.

Γ Βασ. 14,18 Εθαψαν αυτό και το εθρήνησαν όλοι οι Ισραηλίται
σύμφωνα με τον λόγον, τον οποίον είπεν ο Κυριος δια του
δούλου αυτού του προφήτου Αχιά.

Γ Βασ. 14,19 καί περισσόν ρημάτων Ίεροβοάμ, όσα έπολέμησε καί
όσα έβασίλευσεν, ίδου αυτά γεγραμμένα επί βιβλίου
ρημάτων τῶν ήμερῶν τῶν βασιλέων Ίσραήλ.

Γ Βασ. 14,19 Τα δε άλλα έργα του Ιεροβοάμ, τα πολεμικά του έργα και
όσα άλλα έργα έκαμε κατά το διάστημα της βασιλείας του,
όλα αυτά είναι γραμμένα στο βιβλίον, που επιγράφεται
“έργα και ημέραι των βασιλέων του Ισραήλ”.

Γ Βασ. 14,20 καί αί ήμέραι, ἃς έβασίλευσεν Ίεροβοάμ είκοσι δύο έτη·
καί έκοιμήθη μετά τῶν πατέρων αὐτοῦ καί έβασίλευσε
Ναβὰτ υἱός αὐτοῦ άντ’ αὐτοῦ.]

- Γ Βασ. 14,20 Τα ἔτη δέ, κατὰ τα οποία εβασίλευσεν ο Ιεροβοάμ, ανήλθαν
εις εἴκοσι δύο. Απέθανε και ετάφη με τους πατέρας αυτού
και τον διεδέχθη στον βασιλικόν θρόνον ο υἱός του, ο
Ναβάτ.
- Γ Βασ. 14,21 Καὶ Ῥοβοάμ υἱὸς Σαλωμών ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν·
υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν Ῥοβοάμ ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελέξατο Κύριος θέσθαι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ τὸ
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις.
- Γ Βασ. 14,21 Βασιλεὺς στο βασίλειον του Ιούδα ἦτο τότε ο Ροβοάμ, ο υἱὸς
του Σολομώντος. Τεσσαράκοντα και ἐνὸς ἐτῶν ἦτο, ὅταν
αυτὸς ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον. Εβασίλευσε
δεκαεπτὰ ἔτη εις την πόλιν Ιερουσαλήμ, την οποίαν ο
Κυριος ἐξελέξεν ἀπὸ ὅλας τας ισραηλιτικὰς πόλεις, δια να
δοξάζεται και λατρεύεται ἐκεῖ το Ονομά του. Το ὄνομα της
μητρὸς του Ροβοάμ ἦτο Νααμά. Αυτὴ δε κατήγετο ἀπὸ την
φυλὴν των Ἀμμωνιτῶν.
- Γ Βασ. 14,22 καὶ ἐποίησε Ῥοβοάμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ
παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν πᾶσιν, οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες
αὐτῶν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, αἷς ἤμαρτον,
- Γ Βασ. 14,22 Καὶ ο Ροβοάμ διέπραξεν ἐπίσης πονηρά ἐνώπιον του
Κυρίου και ἐξώργισε τον Θεὸν ἐναντίον του περισσότερον,
ἀπὸ ὅσον τον εἶχαν ἐξοργίσει οἱ προπάτορές του με τας
ιδικάς των ἁμαρτίας, τας οποίας εἶχαν διαπράξει.
- Γ Βασ. 14,23 καὶ ὠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ
πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου
συσκίου.
- Γ Βασ. 14,23 Αυτοὶ ἐξέλεξαν υψώματα, ὅπου ἐστήσαν εἰδωλικάς στήλας
και ἀγάλματα εἰδωλικῶν θεῶν εις κάθε υψηλὸν λόφον και
κάτω ἀπὸ ευσκιοφυλλα δένδρα.
- Γ Βασ. 14,24 καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησαν ἀπὸ

πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 14,24 Ἐτσι ολόκληρος ἡ χώρα παρεσύρθη εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ ἀποστασίαν, διότι κατεσκεύασαν συχαμερὰ εἰδῶλα ὅλων τῶν εἰδωλικῶν θεοτήτων, ποὺ εἶχαν τὰ ἄλλα ἔθνη, καὶ τὰ ὁποῖα εἰδῶλα ὁ Κύριος εἶχεν εξαφανίσαι ἐκ μέσου τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Γ Βασ. 14,25 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ῥοβοὰμ, ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ

Γ Βασ. 14,25 Κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ροβοὰμ ἀνέβη ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ὁ βασιλεὺς Σουσακὶμ καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

Γ Βασ. 14,26 καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδραζὰρ βασιλέως Σουβά, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ τὰ πάντα, ἃ ἔλαβεν, ὅπλα τὰ χρυσᾶ, ὅσα ἐποίησε Σαλωμών, καὶ ἐπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον.

Γ Βασ. 14,26 Νικητὴς δὲ καθὼς ἦτο, ἐπήρην ὅλους τοὺς θησαυροὺς ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς ἀπὸ τοῦ ἀνάκτορον τοῦ βασιλέως καὶ τὰ χρυσὰ δόρατα, τὰ ὁποῖα ὁ Δαυὶδ εἶχε πάρει ἀπὸ τὰ χέρια τῶν δούλων τοῦ Αδραζάρ, βασιλέως Σουβά, καὶ τὰ ὁποῖα εἶχε φέρει εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπήρην ὁ Σουσακὶμ, ὅπλα χρυσὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Σολομών, καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Γ Βασ. 14,27 καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν. καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου βασιλέως.

Γ Βασ. 14,27 Ὁ Ροβοὰμ κατεσκεύασεν ἀντὶ αὐτῶν τῶν χρυσῶν ὅπλων χάλκινα ὅπλα. Αὐτὰ δὲ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς βασιλικῆς

σωματοφυλακής, οι οποίοι εφρουρούσαν την πύλην του βασιλικού ανακτόρου, τα ετοποθέτησαν εις την θέσιν, όπου προηγουμένως υπήρχον τα χρυσά όπλα.

Γ Βασ. 14,28 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεὸ τῶν παρατρεχόντων.

Γ Βασ. 14,28 Καθε φοράν δε που ο βασιλεὺς εν επισήμῳ πομπῇ εισηρχετο στον ναόν του Κυρίου, οι σωματοφύλακες οι συνοδεύοντες αὐτόν ἐλάμβανον τα όπλα. Μετά δε την επίσημον πομπήν, τα ετοποθετούσαν πάλιν εις την αἶθουσαν των φρουρῶν.

Γ Βασ. 14,29 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοὰμ καὶ πάντα, ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

Γ Βασ. 14,29 Τα υπόλοιπα έργα του Ροβοάμ και όλα όσα ἐκαμεν, αὐτὰ δεν περιέχονται εις τα χρονικά των βασιλέων του βασιλείου Ἰούδα;

Γ Βασ. 14,30 καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ῥοβοὰμ καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.

Γ Βασ. 14,30 Πολεμος δε υπήρχε μεταξύ του Ροβοάμ και του Ἱεροβοάμ όλες τας ημέρας της βασιλείας των.

Γ Βασ. 14,31 καὶ ἐκοιμήθη Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιού ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Γ Βασ. 14,31 Απέθανεν ο Ροβοάμ και ετάφη, όπου είχαν ταφή οι πατέρες του, εις την πόλιν Δαυίδ. Αντ' αυτού δε ἐγινε βασιλεὺς ο υἱός του, ο Αβιού.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 15

Γ Βασ. 15,1 Καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἱεροβοὰμ

- Γ Βασ. 15,1 Ο Αβιού, ο υιός του Ροβοάμ, έγινε βασιλεύς της Ιουδαίας κατά το δέκατον όγδοον έτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ, του υιού του Ναβάτ.
- Γ Βασ. 15,2 καί τρία έτη έβασίλευσεν επί Ίερουσαλήμ, καί όνομα τής μητρός αυτού Μααχά, θυγάτηρ Άβεσσαλώμ,
- Γ Βασ. 15,2 Αυτός εβασίλευσε τρία έτη επί της Ιουδαίας έχων πρωτεύουσάν του την Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ωνομάζετο Μααχά και ήτο εγγονή του Αβεσσαλώμ.
- Γ Βασ. 15,3 καί έπορεύθη έν ταίς άμαρτίαις τοϋ πατρός αυτού, αίς έποίησεν ένώπιον αυτού, καί ούκ ήν ή καρδιά αυτού τελεία μετά Κυρίου Θεοϋ αυτού ως ή καρδιά τοϋ πατρός αυτού.
- Γ Βασ. 15,3 Αλλά και ο Αβιού επορεύθη εις τας αμαρτίας, τας οποίας είχε διαπράξει και ο πατήρ του προ αυτού. Ετσι δε η καρδιά του δεν ήτο τελεία απέναντι του Θεού, όπως ήτο η καρδιά του προπάτορός του Δαβίδ.
- Γ Βασ. 15,4 ότι διά Δαυίδ έδωκεν αύτῳ Κύριος κατάλειμμα, ίνα στήση τὰ τέκνα αυτού μετ' αυτόν καί στήση τήν Ίερουσαλήμ,
- Γ Βασ. 15,4 Προς χάριν όμως του Δαβίδ έδωκεν εις αυτόν ο Κυριος υιόν ως διάδοχον του βασιλικού θρόνου, δια να αναδείξη έτσι τέκνα ύστερα από αυτόν ως βασιλείς και να σταθεροποιήση την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσαν του βασιλείου του.
- Γ Βασ. 15,5 ώς έποίησε Δαυίδ τὸ εύθές ένώπιον Κυρίου, ούκ έξέκλινεν από πάντων, ὧν ένετείλατο αύτῳ, πάσας τὰς ήμέρας τής ζωής αυτού.
- Γ Βασ. 15,5 Διότι ο Δαβίδ έπραξε το ορθόν ένώπιον του Κυρίου και όλες τας ήμέρας της ζωής του δεν παρεξέκλινεν από όλα, όσα είχε διατάξει εις αυτόν ο Κυριος.
- Γ Βασ. 15,7 καί τὰ λοιπά τῶν λόγων Άβιού τὰ πάντα, ᾗ έποίησεν, ούκ ίδου ταϋτα γεγραμμένα επί βιβλίῳ λόγων τῶν

ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀβιού καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοάμ.

Γ Βασ. 15,7 Ολα τα άλλα έργα του Αβιού, όλα όσα έκαμε δεν υπάρχουν αυτά γραμμένα στο βιβλίον “Έργα και ημέραι των βασιλέων του Ιούδα;» Πολεμος δε υπήρχε κατά το διάστημα της ζωής των μεταξύ Αβιού και μεταξύ Ιεροβοάμ.

Γ Βασ. 15,8 καὶ ἐκοιμήθη Ἀβιού μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοάμ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ βασιλεύει Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 15,8 Απέθανεν ο Αβιού και ετάφη μαζί με τους προγόνους αυτού κατά το εικοστόν τέταρτον έτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ και ετάφη, όπου και οι πρόγονοί του εις την πόλιν Δαυίδ. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού ο υιός του ο Ασά.

Γ Βασ. 15,9 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ἱεροβοάμ βασιλέως Ἰσραὴλ βασιλεύει Ἀσά ἐπὶ Ἰούδαν

Γ Βασ. 15,9 Κατά το εικοστόν τέταρτον έτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ, βασιλέως του Ισραήλ, έγινε βασιλεύς στο βασίλειον του Ιούδα ο Ασά.

Γ Βασ. 15,10 καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνά θυγάτηρ Ἀβεσσαλώμ.

Γ Βασ. 15,10 Αυτός με πρωτεύουσαν την Ιερουσαλήμ εβασίλευσεν επί τεσσαράκοντα και εν έτη. Η μητέρα του ωνομάζετο Ανά, ήτο δε απόγονος του Αβεσσαλώμ.

Γ Βασ. 15,11 καὶ ἐποίησεν Ἀσά τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 15,11 Ο Ασά έπραξε το ορθόν ενώπιον του Κυρίου, όπως και ο προπάτωρ αυτού ο Δαυίδ.

Γ Βασ. 15,12 καὶ ἀφεῖλε τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα, ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Γ Βασ. 15,12 Κατήργησε τας ειδωλολατρικάς τελετάς από την χώραν του

- και απεμάκρυνε όλα τα είδωλα και τας ειδωλολατρικάς
συνηθείας, τας οποίας είχαν εισαγάγει οι πρόγονοί του.
- Γ Βασ. 15,13 καὶ τὴν Ἀνὰ τὴν μητέρα ἑαυτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι
ἡγουμένην, καθὼς ἐποίησε σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς,
καὶ ἐξέκοψεν Ἀσὰ τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνέπρησε
πυρὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κέδρων.
- Γ Βασ. 15,13 Ἀπὸ δε τὴν μητέρα τοῦ τὴν Ἀνὰ ἀφῆρσε κάθε ἐξουσίαν,
ὥστε να μη κατέχη αὐτὴ καμμίαν ἐξέχουσαν θέσιν και
τοῦτο διότι κατεσκεύασεν αὐτὴ ευκτήριον οἶκον στο ἄλσος
και ετοποθέτησεν ειδωλικὸν θεόν. Ὁ Ἀσὰ κατέστρεψε τα
μυστικά σπήλαια τῆς λατρείας τῶν ειδώλων και παρέδωσεν
στο πυρ τα εἰδωλα στον χεῖμαρρον τῶν Κέδρων.
- Γ Βασ. 15,14 τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρε· πλὴν ἡ καρδία Ἀσὰ ἦν τελεία
μετὰ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 15,14 Τους υψηλοὺς ὁμως ειδωλολατρικοὺς τόπους δεν
κατέστρεψεν. Ἐν τούτοις ἡ καρδία τοῦ Ἀσὰ ἦτο καθ' ὅλον
τον χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ αφιερωμένη στον Κύριον.
- Γ Βασ. 15,15 καὶ εἰσήνεγκε τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς
κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου,
ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ σκεύη.
- Γ Βασ. 15,15 Ὁ Ἀσὰ επανέφερεν στον ναόν τοῦ Κυρίου τοὺς κίονας τοῦ
πατρὸς τοῦ και τοὺς ιδικοὺς τοῦ ἀργυροὺς και χρυσοὺς
κίονας, ὅπως και τα ιερὰ σκεύη.
- Γ Βασ. 15,16 καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀσὰ καὶ ἀνὰ μέσον Βαασὰ
βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν.
- Γ Βασ. 15,16 Ἀλλὰ μεταξύ τοῦ Ἀσὰ και τοῦ Βαασὰ, βασιλέως τοῦ
βασιλείου Ἰσραὴλ, εσυνεχίζετο πόλεμος ὅλας τας ἡμέρας
τῆς ζωῆς τῶν.
- Γ Βασ. 15,17 καὶ ἀνέβη Βαασὰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ
ᾤκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ
εἰσπορευόμενον τῷ Ἀσὰ βασιλεῖ Ἰούδα.
- Γ Βασ. 15,17 Ὁ Βαασὰ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου,

εξεστράτευσεν εναντίον του βασιλείου Ιούδα και ωχύρωσε την Ραμά, ώστε να μη ημπορή κανείς άνθρωπος του Ασά, του βασιλέως Ιούδα, να εισέρχεται και να εξέρχεται εις την χώραν του.

Γ Βασ. 15,18 καὶ ἔλαβεν Ἀσὰ σύμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὗρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πρὸς υἱὸν Ἄδερ υἱὸν Ταβερεμμάν υἱοῦ Ἀζὶν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ λέγων·

Γ Βασ. 15,18 Επήρε τότε ο Ασά όλον το αργύριον και το χρυσίον, που υπήρχεν στο θησαυροφυλάκιον του ναοῦ του Κυρίου και στο θησαυροφυλάκιον του βασιλικού του ανακτόρου, παρέδωσεν αὐτὰ εις τα χέρια εμπίστων δούλων του και τα ἔστειλεν ο βασιλεὺς Ασά προς τον υἱὸν Αδερ, υἱὸν του Ταβερεμμάν, υιού του Αζὶν βασιλέως της Συρίας, ο οποίος κατοικοῦσεν εις την Δαμασκὸν και του παρήγγειλε·

Γ Βασ. 15,19 διάθου διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ πατρός σου· ἰδοὺ ἐξαπέσταλκά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον, δεῦρο διασκέδασον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς Βαασά βασιλέα Ἰσραήλ, καὶ ἀναβήσεται ἀπ’ ἐμοῦ.

Γ Βασ. 15,19 “ας συνάψωμεν συμφωνίαν φιλίας μεταξύ μας ομοίαν προς εκείνην, η οποία υπήρχε μεταξύ του ιδικοῦ μου πατρός και του ιδικοῦ σου πατρός. Ἰδού, σου ἔστειλα ως δῶρα αργύριον και χρυσίον. Εμπρός, λοιπόν, διάλυσε την συμφωνίαν σου με τον Βαασά, τον βασιλέα Ἰσραήλ, δια να απομακρυνθῇ ἔτσι αὐτός ἀπὸ την χώραν μου”.

Γ Βασ. 15,20 καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἄδερ τοῦ βασιλέως Ἀσὰ καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰσραήλ καὶ ἐπάταξαν τὴν Αἴν, τὴν Δὰν καὶ τὴν Ἀβελμαὰ

- καὶ πᾶσαν τὴν Χεννερὲθ ἕως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί.
- Γ Βασ. 15,20 Ο υἱὸς Ἀδερ ἤκουσε καὶ ἐδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ βασιλέως Ἀσά καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατιωτικῶν τοῦ δυνάμεων ἐναντίον τῶν πόλεων τοῦ βασιλείου Ἰσραὴλ. Ἐκεῖνοι δὲ προσέβαλαν καὶ κατέλαβαν τὴν πόλιν Αἴν, τὴν Δαν, τὴν Ἀβελμαά καὶ ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς Γεννησαρέτ μέχρι καὶ ὅλης τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἀνήκεν εἰς τὴν φυλὴν Νεφθαλί.
- Γ Βασ. 15,21 καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσε Βαασά, καὶ διέλιπε τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσά.
- Γ Βασ. 15,21 Ο Βαασά ὅταν ἤκουσε τὰ γεγονότα αὐτά, ἐσταμάτησε πλέον νὰ οχυρώνῃ τὴν Ραμὰ καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν Θερσά.
- Γ Βασ. 15,22 καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσά παρήγγειλε παντὶ Ἰούδα εἰς Αἶνακίμ, καὶ αἴρουσι τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, ἃ ὠκοδόμησε Βαασά, καὶ ὠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πᾶν βουνὸν Βενιαμὴν καὶ τὴν σκοπιάν.
- Γ Βασ. 15,22 Τότε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀσά ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς ὅλους τοὺς ἀνδρας τῆς φυλῆς Ἰούδα εἰς Αἶνακίμ, νὰ σηκώσουν καὶ νὰ μεταφέρουν τοὺς λίθους τῆς Ραμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα εἶχε χρησιμοποίησεν πρὸς οχύρωσιν τῆς ο Βαασά. Δι' αὐτῶν δὲ οχύρωσεν ὁ βασιλεὺς Ἀσά ὅλους τοὺς λόφους καὶ τὰ υψώματα τῆς φυλῆς Βενιαμὴν καὶ τὴν σκοπιάν.
- Γ Βασ. 15,23 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀσά καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ τὰς πόλεις, ἃς ὠκοδόμησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; πλὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρως αὐτοῦ ἐπόνεσε τοὺς πόδας αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 15,23 Τα δὲ ἀλλὰ ἔργα τοῦ Ἀσά καὶ ὅλα τὰ μεγάλα αὐτοῦ κατορθώματα, πού εἶχε πράξει, καὶ αἱ πόλεις τὰς ὁποίας οχύρωσε, ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν βασιλέων Ἰούδα; Ἀλλὰ κατὰ τὸν καιρὸν τῶν γηρατειῶν τοῦ υπέφερεν αὐτὸς ἀπὸ πόνους τῶν

ποδῶν του.

Γ Βασ. 15,24 καὶ ἐκοιμήθη Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύει Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Γ Βασ. 15,24 Ο Ασά εκοιμήθη και προσετέθη στους προγόνους του και ετάφη στους τάφους των προγόνων του εις την πόλιν Δαυίδ, του προπάτορός του. Αντ' αυτού δε εβασίλευσεν στο βασίλειον του Ιούδα ο υἱὸς του ο Ιωσαφάτ.

Γ Βασ. 15,25 Καὶ Ναδὰβ υἱὸς Ἱεροβοάμ βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο.

Γ Βασ. 15,25 Ο Ναδάβ, ο υἱὸς του Ιεροβοάμ, εβασίλευσεν στο βασίλειον του Ισραήλ κατὰ το δεύτερον ἔτος της βασιλείας του Ασά, βασιλέως του βασιλείου Ιούδα. Εβασίλευσε δε δύο ἔτη στο βασίλειον του Ισραήλ.

Γ Βασ. 15,26 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ, αἷς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 15,26 Αυτὸς ὁμως διέπραξε το πονηρὸν ἐνώπιον του Κυρίου και επορεύθη τον δρόμον των αμαρτιῶν του πατρὸς του, δια των οποίων εκείνος εἶχε παρασύρει τους Ισραηλίτας προς την αμαρτίαν.

Γ Βασ. 15,27 καὶ περιεκάθισεν αὐτὸν Βασσά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ τὸν οἶκον Βελαὰν καὶ ἐχάραξεν αὐτὸν ἐν Γαβαθὼν τῇ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ Ναδὰβ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθὼν.

Γ Βασ. 15,27 Ο Βασσά, υἱὸς του Αχιά, περιεκύκλωσε τον Ναδάβ ευρισκόμενον στον ειδωλολατρικὸν ναὸν Βεελάν και δι' οχυρώματος περιέκλεισεν αὐτὸν εις την Γαβαθὼν, την πόλιν των αλλοφύλων. Ο δε Ναδάβ και ὅλος ο ισραηλιτικὸς λαὸς εἶχον τότε περικυκλώσει την Γαβαθὼν.

- Γ Βασ. 15,28 καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βασσά ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ἀσά υἱοῦ Ἀβιού βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 15,28 Ο Βασσά εθανάτωσε τον Ναδάβ κατά το τρίτον έτος της βασιλείας του Ασά, υιού Αβιού του βασιλέως Ιούδα και εβασίλευσεν αυτός αντί εκείνου.
- Γ Βασ. 15,29 καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσε, καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ καὶ οὐχ ὑπελίπετο πᾶσαν πνοήν τοῦ Ἱεροβοάμ ἕως τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου
- Γ Βασ. 15,29 Όταν δε αυτός έγινε βασιλεύς, εξωλόθρευσεν όλην την οικογένειαν του Ιεροβοάμ. Δεν αφήκε κανένα μέλος της οικογενείας του Ιεροβοάμ εις την ζωήν. Τους εξωλόθρευσεν όλους σύμφωνα με την προφητείαν του Κυρίου, την οποίαν εἶχεν εἶπει δια μέσου του δούλου του, του προφήτου Αχιά του Σηλωνίτου.
- Γ Βασ. 15,30 περὶ τῶν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοάμ, ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ, ᾧ παρώργισε τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.
- Γ Βασ. 15,30 Η φοβερά αυτή τιμωρία είχε προφητευθή τότε εξ αιτίας των αμαρτιῶν του Ιεροβοάμ και διότι αυτός είχε παροργίσει τον Κυριον τον Θεόν του Ισραηλιτικού λαού, με το να παρακινήση και να εξωθήση τον λαόν εις την ειδωλολατρείαν.
- Γ Βασ. 15,31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναδάβ καὶ πάντα, ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ;
- Γ Βασ. 15,31 Τα υπόλοιπα έργα του Ναδάβ, όλα όσα έκαμε, ιδού, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίον “έργα και ημέραι των βασιλέων του Ισραήλ”;
- Γ Βασ. 15,33 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα

βασιλεύει Βαασά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Θερσά εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη.

Γ Βασ. 15,33 Κατὰ δε το τρίτον ἔτος της βασιλείας του Ασά, βασιλέως του βασιλείου του Ιούδα, εβασίλευσεν ο Βαασά, ο υἱὸς του Αχιά, στο βασίλειον του Ισραήλ με πρωτεύουσαν την Θερσά ἐπὶ εἴκοσι τέσσαρα ἔτη.

Γ Βασ. 15,34 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ, ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 15,34 Και αὐτὸς ὁμως ἐπραξε το πονηρὸν ἐνώπιον του Κυρίου. Παρεσύρθη εἰς την εἰδωλολατρείαν καὶ ἐβάδισε τον δρόμον του Ἱεροβοάμ, του υἱοῦ του Ναβάτ, υποπεσὼν εἰς τας ἰδίας ἀμαρτίας, δια των οποίων ἐκεῖνος εἶχεν οδηγήσει τον ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς την εἰδωλολατρείαν.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 16

Γ Βασ. 16,1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἰοῦ υἱοῦ Ἀνανὶ πρὸς Βαασά·

Γ Βασ. 16,1 Ο Κυριος δια του Ιού, υἱοῦ του Ανανί, ωμίλησε προς τον βασιλέα Βαασά καὶ εἶπεν·

Γ Βασ. 16,2 ἀνθ' ὧν ὕψωσά σε ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοάμ καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ παροργίσει με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν,

Γ Βασ. 16,2 “Ἐνὼ ἐγὼ σε ἀνέδειξα ἐκ του μηδενός καὶ σε ἐγκατέστησα βασιλέα του Ἰσραηλιτικοῦ μου λαοῦ, συ ηκολούθησες τον αμαρτωλὸν δρόμον του Ἱεροβοάμ καὶ παρέσυρες τον λαὸν μου εἰς την ἀμαρτίαν, δια να με παροργίσουν ἔτσι οἱ Ἰσραηλῖται με την εἰδωλολατρείαν των.

Γ Βασ. 16,3 ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ὀπίσω Βαασά καὶ ὀπισθεν τοῦ οἴκου

αὐτοῦ καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ
υἱοῦ Ναβάτ·

Γ Βασ. 16,3 Δια τοῦτο θα αναδείξω ἐγὼ ἐπειτα ἀπὸ σε καὶ τὴν
οικογένειάν σου ἄλλον βασιλέα καὶ θα παραδώσω εἰς
ὄλεθρον τὴν οικογένειάν σου, ὅπως παρέδωσα τὴν
οικογένειαν Ἱεροβοάμ τοῦ υἱοῦ Ναβάτ.

Γ Βασ. 16,4 τὸν τεθνηκότα τοῦ Βαασά ἐν τῇ πόλει καταφάγονται
αὐτὸν οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ
καταφάγονται αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Γ Βασ. 16,4 Ὅσοι ἀπὸ τὴν οικογένειαν τοῦ Βαασά θα πεθαίνουν εἰς τὴν
πόλιν θα τοὺς κατατρώγουν τὰ σκυλιὰ. Τοὺς νεκροὺς δε
στοὺς ἀγροὺς θα τοὺς φάγουν τὰ σαρκοβόρα ὄρνεα τοῦ
ουρανοῦ”.

Γ Βασ. 16,5 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Βαασά καὶ πάντα ἃ ἐποίησε, καὶ
αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ;

Γ Βασ. 16,5 Τα ὑπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Βαασά, ποὺ ἐκάμε, καὶ τὰ
κατορθώματά του εἶναι γραμμένα στο βιβλίον λόγων καὶ
ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 16,6 καὶ ἐκοιμήθη Βαασά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ
θάπτεται ἐν Θερσά, καὶ βασιλεύει Ἡλὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’
αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει βασιλέως Ἀσά.

Γ Βασ. 16,6 Ὁ Βαασά ἐκοιμήθη με τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ ἐτάφη εἰς
Θερσά. Ἀντ’ αὐτοῦ δε ἐβασίλευσεν ὁ Ἡλὰ, ὁ υἱὸς του, κατὰ
τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἀσά.

Γ Βασ. 16,7 καὶ ἐν χειρὶ Ἰοῦ υἱοῦ Ἀνανὶ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Βαασά
καὶ ἐπὶ τὸν οἶκόν αὐτοῦ πᾶσαν τὴν κακίαν, ἣν ἐποίησεν
ἐνώπιον Κυρίου τοῦ παροργίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἶκόν Ἱεροβοάμ,
καὶ ὑπὲρ τοῦ πατάξαι αὐτόν.

Γ Βασ. 16,7 Ὁ Κύριος διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἰοῦ, υἱοῦ τοῦ Ἀνανί,
ὠμίλησεν ἐναντίον τοῦ Βαασά καὶ τῆς οικογενείας του ἐξ

αιτίας της κακίας, την οποίαν έπραξεν αυτός ενώπιον του Κυρίου, ώστε να παροργίση αυτόν, με εκείνα που έκαμε, γενόμενος όμοιος με τον Ιεροβοάμ, του οποίου την οικογένειαν αυτός ούτος ο Βαασά είχεν εξολοθρεύσει.

Γ Βασ. 16,8 Καί Ἡλὰ υἱὸς Βαασά ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ δύο ἔτη ἐν Θερσά.

Γ Βασ. 16,8 Ο Ηλά, ο υἱὸς του Βαασά, ἐγίνε βασιλεὺς του ισραηλιτικοῦ βασιλείου ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν πόλιν Θερσά.

Γ Βασ. 16,9 καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρί ὁ ἄρχων τῆς ἡμίσεως τῆς ἵππου, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσά πίνων μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ὡσά τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσά.

Γ Βασ. 16,9 Ο Ζαμβρί, ο αρχηγὸς του ημίσεος του ιππικοῦ, συνωμότησεν ἐναντίον του Ηλά. Ο Ηλά ἔμενεν εἰς τὴν πόλιν Θερσά πίνων καὶ μεθύων στὸν οἶκον Ὡσά, ὁ οἷος ἦτο ὁ ἀρχιοικονόμος του βασιλικοῦ οἴκου εἰς Θερσά.

Γ Βασ. 16,10 καὶ εἰσήλθε Ζαμβρί καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

Γ Βασ. 16,10 Ο Ζαμβρί εἰσήλθεν στὸν οἶκον, ἐκτύπησε τὸν βασιλέα, τὸν ἐφόνευσε καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς ἀντὶ ἐκείνου.

Γ Βασ. 16,11 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐν τῷ καθίσει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασά

Γ Βασ. 16,11 Οταν δε ἀνῆλθεν στὸν βασιλικὸν θρόνον, ἐξωλόθρευσεν ὅλην τὴν οικογένειαν του Βαασά,

Γ Βασ. 16,12 κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασά, πρὸς Ἰοὺ τὸν προφήτην

Γ Βασ. 16,12 σύμφωνα με τὸν λόγον, τὸν οἷον ὁ Κύριος εἶχεν ἐξαγγεῖλλει δια τοῦ προφήτου Ἰοὺ ἐναντίον τῆς οικογενείας Βαασά.

Γ Βασ. 16,13 περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Βαασά καὶ Ἡλὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ τοῦ παροργίσει Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

- Γ Βασ. 16,13 Ετιμωρήθη δε σκληρώς η οικογένεια αυτή εξ αιτίας των αμαρτιών του Βαασά και του υιού του Ηλά, ο οποίος και παρέσυρε τον ισραηλιτικόν λαόν εις την ειδωλολατρείαν, ώστε να παροργίση Κυριον τον Θεόν.
- Γ Βασ. 16,14 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἡλά, ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ;
- Γ Βασ. 16,14 Τα ἄλλα ἀπὸ τα ἔργα, τα ὁποῖα ἔκαμεν ο Ηλά, υπάρχουν γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων και των λόγων των βασιλέων του Ισραήλ.
- Γ Βασ. 16,15 Καὶ Ζαμβρί ἐβασίλευεν ἐν Θερσά ἡμέρας ἑπτὰ. καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραήλ ἐπὶ Γαβαθὼν τὴν τῶν ἀλλοφύλων,
- Γ Βασ. 16,15 Ο Ζαμβρί εβασίλευσεν εις Θερσά μόνον επτά ημέρας. Διότι ο στρατός των Ισραηλιτῶν ευρίσκετο στρατοπεδευμένος ἀπέναντι της πόλεως Γαβαθών, η οποία ανήκεν στους αλλοφύλους, στους Φιλισταίους.
- Γ Βασ. 16,16 καὶ ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων· συνεστράφη Ζαμβρί καὶ ἔπαισε τὸν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Ἰσραήλ τὸν Ἀμβρί τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς ἐπὶ Ἰσραήλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.
- Γ Βασ. 16,16 Ο στρατός, λοιπόν, ο οποίος ευρίσκετο εκεί στρατοπεδευμένος, ἔμαθε την εἶδησιν αὐτήν, ὅτι δηλαδή ο Ζαμβρί εἶχε συνωμοτήσῃ και εφόνευσε τον βασιλέα και τότε οι στρατιῶται ἀνεκήρυξαν ὡς βασιλέα του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ τον Αμβρί, ο οποίος ἦτο ἀρχηγός της στρατιᾶς του Ισραήλ κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην στο στρατόπεδον.
- Γ Βασ. 16,17 καὶ ἀνέβη Ἀμβρί καὶ πᾶς Ἰσραήλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Γαβαθὼν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσά.
- Γ Βασ. 16,17 Ο Αμβρί και ὅλος ο ισραηλιτικὸς στρατός, που ἦτο μαζὴ του, ἀνέβησαν ἀπὸ την Γαβαθὼν και ἐπολιόρκησαν την Θερσά.

- Γ Βασ. 16,18 καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρί ὅτι προκατείληπται αὐτοῦ ἡ πόλις, καὶ πορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ’ αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέθανεν
- Γ Βασ. 16,18 Όταν ο Ζαμβρί εἶδεν ὅτι εἶχε καταληφθῇ ἀπὸ τον Αμβρί η πόλις, κατέφυγεν εἰς ἓνα πύργον του βασιλικού ανακτόρου, ἔβαλεν εἰς αὐτὸν φωτιὰν καὶ ἐκάη καὶ ο ἴδιος μαζὴ με τον πύργον.
- Γ Βασ. 16,19 ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ, ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ.
- Γ Βασ. 16,19 Ο σκληρὸς αὐτὸς θάνατος ἐπῆλθεν ἐναντίον του ἐξ αἰτίας των ἁμαρτιῶν, τας οποῖας εἶχε διαπράξει, ὥστε να βαδίσῃ τον δρόμον του αμαρτωλοῦ Ἱεροβοὰμ, υἱοῦ του Ναβὰτ, ο οποῖος καὶ ο ἴδιος ἡμάρτησε καὶ τον λαὸν εἶχε παρασύρει εἰς την αμαρτίαν.
- Γ Βασ. 16,20 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρί καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ, ἃς συνῆψεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ;
- Γ Βασ. 16,20 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ζαμβρί καὶ αἱ συγκρούσεις, τας οποῖας αὐτὸς ἐναντίον ἄλλων ἔκαμεν εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των ἔργων των βασιλέων του Ἰσραήλ.
- Γ Βασ. 16,21 Τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραήλ· ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γωνάθ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί.
- Γ Βασ. 16,21 Τότε δε ἐξ αἰτίας, προφανῶς, των γεγονότων αὐτῶν ἐδιχάσθη το βασίλειον το ἰσραηλιτικόν. Το ἥμισυ του λαοῦ ἠκολούθησε τον Θαμνί, υἱόν Γωνάθ, καὶ ἀνέδειξεν αὐτὸν βασιλέα. Το δε ἄλλο ἥμισυ ἠκολούθησε τον Αμβρί.
- Γ Βασ. 16,22 ὁ λαὸς ὁ ὧν ὀπίσω Ἀμβρί ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γωνάθ, καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ καὶ Ἰωράμ

ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρί μετὰ Θαμνί.

Γ Βασ. 16,22 Ο λαός, ο οποίος ηκολούθησε τον Αμβρί, υπερίσχυσε εναντίον της μερίδος που ἦτο με τον Θαμνί, τον υιὸν Γωνάθ. Ο Θαμνί εφονεύθη, ὅπως και ο ἀδελφὸς του Ἰωράμ κατὰ την εποχὴν ἐκείνην. Ἐτσι δε ἐγένε βασιλεὺς μετὰ τον Θαμνί ο Αμβρί.

Γ Βασ. 16,23 ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως Ἀσά βασιλεύει Ἀμβρί ἐπὶ Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη. ἐν Θερσὰ βασιλεύει ἕξ ἔτη·

Γ Βασ. 16,23 Οταν διήνυε το τριακοστὸν πρώτον ἔτος της βασιλείας του ο Ασά, ο βασιλεὺς του Ἰούδα, ἐβασίλευσεν ἐπὶ του βασιλείου του Ἰσραὴλ ἐπὶ δώδεκα ἔτη ο Αμβρί. Ἐξ ἔτη ἐβασίλευσεν εἰς την Θερσά.

Γ Βασ. 16,24 καὶ ἐκτῆσατο Ἀμβρί τὸ ὄρος τὸ Σεμερὼν παρὰ Σεμήρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους δύο ταλάντων ἀργυρίου καὶ ὠκοδόμησε τὸ ὄρος καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους, οὗ ὠκοδόμησεν, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σεμήρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σαεμηρών.

Γ Βασ. 16,24 Ο Αμβρί ηγόρασε το ὄρος της Σαμαρείας ἀπὸ τον Σεμήρ, στον ὁποῖον ἀνήκε το ὄρος, ἀντὶ δύο ταλάντων ἀργυρίου και οἰκοδόμησεν στο ὄρος πόλιν. Ἐκάλεσε δε το ὄνομα του ὄρους, ἐπὶ του ὁποῖου εἶχεν οἰκοδομήσει την πόλιν, ἐκ του ὀνόματος Σεμήρ, του κυρίου του ὄρους, Σαμάρειαν.

Γ Βασ. 16,25 καὶ ἐποίησεν Ἀμβρί τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ·

Γ Βασ. 16,25 Ἀλλὰ και ο Αμβρί διέπραξε το πονηρὸν ἐνώπιον του Κυρίου. Ἐξετράπη εἰς ἀσεβείας πολὺ χειροτέρας ἀπὸ ἐκείνας, που εἶχαν διαπράξει οἱ προηγηθέντες ἀπὸ αὐτὸν ἀσεβεῖς βασιλεῖς.

Γ Βασ. 16,26 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ἐν

ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ, αἷς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ τοῦ παροργίσει τὸν Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

Γ Βασ. 16,26 Ἠκολούθησεν ἐξ ολοκλήρου τὸν δρόμον τοῦ αμαρτωλοῦ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ, με τὰς ὁποίας καὶ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν παρέσυρεν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ὥστε οἱ Ἰσραηλίται νὰ ἐξοργίσουν ἐναντίον τῶν Κυρίου τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ δια τὴν εἰδωλολατρείαν τῶν καὶ τὰς αμαρτωλὰς εἰδωλολατρικὰς πράξεις τῶν.

Γ Βασ. 16,27 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμβρὶ καὶ πάντα, ἃ ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ;

Γ Βασ. 16,27 Τα ὑπόλοιπα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἀμβρὶ καὶ ὅλα ὅσα ἔκαμεν καὶ ὅλα τὰ μεγάλα τοῦ κατορθώματα εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 16,28 καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρὶ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ βασιλεύει Ἀχαάβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Γ Βασ. 16,28 Ἀπέθανεν ὁ Ἀμβρὶ καὶ ἀνεπαύθη μαζὴ με τοὺς πατέρας τοῦ καὶ ἐτάφη εἰς Σαμάρειαν. Ἀντὶ δε αὐτοῦ ἐγίνε βασιλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ ὁ Ἀχαάβ.

Γ Βασ. 16,28α Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀμβρὶ βασιλεύει Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἐτῶν τριάκοντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γαζουβὰ θυγάτηρ Σελί.

Γ Βασ. 16,28^α Κατὰ δε τὸ ἐνδέκατον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἀμβρὶ ἀνεδείχθη βασιλεὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ Ἰωσαφάτ, υἱὸς τοῦ Ἀσά. Ἦτο δε τότε τριάκοντα πέντε ἐτῶν καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ εἴκοσι πέντε ἔτη. Ἡ μητέρα τοῦ ὠνομάζετο Γαζουβά, ἦτο δε θυγάτηρ τοῦ Σελί.

Γ Βασ. 16.28β καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ

ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιεῖν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου· πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆραν, ἔθουον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐθυμίων.

Γ Βασ. 16,28β Αὐτὸς ἐβάδισεν ἐπὶ τα ἰχνη του εὐσεβοῦς πατρὸς του, του Ασά, και δεν ἐξέκλινεν ἀπὸ τον δρόμον του Θεοῦ, ἀλλὰ ἐπραττε πάντοτε το ὀρθὸν ἐνώπιον του Κυρίου. Πλὴν ὁμως δεν ἐπέτυχε να καταστρέψῃ ἐντελῶς την ειδωλολατρείαν, μάλιστα δε ἀπὸ τους υψηλοὺς τόπους, οπου προσεφέροντο ἀκόμη θυσίαι και θυμιάματα.

Γ Βασ. 16,28γ καὶ ἃ συνέθετο Ἰωσαφάτ μετὰ βασιλέως Ἰσραὴλ καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία, ἣν ἐποίησε, καὶ οὐς ἐπολέμησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα;

Γ Βασ. 16,28γ Τα της συνθήκης του Ἰωσαφάτ με τον βασιλέα του Ἰσραὴλ και ὅλα τα κατορθώματα, τα οποία αὐτὸς ἐπραγματοποίησεν, ὅπως και οι πόλεμοι, τους οποίους διεξήγαγεν, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των λόγων και των ἔργων των βασιλέων του Ἰούδα.

Γ Βασ. 16,28δ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν συμπλοκῶν, ἃς ἐπέθεντο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐξῆρην ἀπὸ τῆς γῆς.

Γ Βασ. 16,28δ Και τας υπολειφθείσας ιεροδούλους γυναῖκας, αι οποίαι εἶχαν προστεθῇ κατὰ τας ἡμέρας του πατρὸς του Ασά, ἐξεδίωξεν ἀπὸ την χώραν του.

Γ Βασ. 16,28ε καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ Νασίβ.

Γ Βασ. 16,28ε Βασιλεὺς δε τότε δεν υπήρχεν εἰς την Συρίαν· δεν υπήρχεν ἐκεῖ ἀρχηγός.

Γ Βασ. 16,28ζ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ ἐποίησε ναῦν εἰς Θαρσίς πορεύεσθαι εἰς Σωφὶρ ἐπὶ τὸ χρυσίον· καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνετρίβη ἡ ναῦς ἐν Γασιῶν Γαβέρ.

Γ Βασ. 16,28ζ Ο βασιλεὺς Ἰωσαφάτ ἐναυπήγησε μεγάλο πλοῖον εἰς Θαρσίς, δια να πλεύσῃ αὐτὸς εἰς Σωφὶρ, ὅπου υπήρχε το χρυσίον. Το πλοῖον ὁμως δεν ἐπορεύθη, διότι συνετρίβη εἰς

Γασιών Γαβέρ.

Γ Βασ. 16,28η τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἴωσαφάτ·
ἐξαποστελῶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὰ παιδάριά μου ἐν τῇ
νηϊ· καὶ οὐκ ἐβούλετο Ἴωσαφάτ.

Γ Βασ. 16,28η Τότε ο Οχοζίας, ο βασιλεὺς του ισραηλιτικοῦ βασιλείου,
εἶπε πρὸς Ἴωσαφάτ· “ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος να στείλω με τους
υπηρέτας σου και τους ανθρώπους μου στο ναυτικόν σου”.
Ο Ἴωσαφάτ ὁμως δεν συγκατετέθη.

Γ Βασ. 16,28θ καὶ ἐκοιμήθη Ἴωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ
θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ, καὶ
ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 16,28θ Εκοιμήθη δέ, ὅπως και οι πατέρες του, και ετάφη στους
τάφους των πατέρων του εις την πόλιν Δαυίδ. Βασιλεὺς δε
αντ' αὐτοῦ ἐγένεν ο υἱὸς του, ο Ἰωράμ.

Γ Βασ. 16,29 Ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἴωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα
βασιλεύει Ἀχαάβ υἱὸς Ἀμβρί· ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν
Σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη.

Γ Βασ. 16,29 Κατὰ το δεύτερον ἔτος της βασιλείας του Ἴωσαφάτ,
βασιλέως του ιουδαϊκοῦ βασιλείου, ἐγινε βασιλεὺς στο
ισραηλιτικὸν βασίλειον ο Αχαάβ, ο υἱὸς του Αμβρί. Αὐτός
εβασίλευσεν στο Ἰσραὴλ με πρωτεύουσαν την Σαμάρειαν
ἐπὶ εἴκοσι δύο ἔτη.

Γ Βασ. 16,30 καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ
ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

Γ Βασ. 16,30 Ο Αχαάβ διέπραξε το πονηρὸν ἐνώπιον του Κυρίου και
εξέκλινεν εις ασέβειαν και αμαρτωλότητα χειροτέραν ἀπὸ
τους προκατόχους του ασεβεῖς βασιλεῖς.

Γ Βασ. 16,31 καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἰκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς
ἀμαρτίαις Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ, καὶ ἔλαβε γυναῖκα τὴν
Ἰεζάβελ θυγατέρα Ἰεθεβαὰλ βασιλέως Σιδωνίων καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ,

- Γ Βασ. 16,31 Και δεν του ήτο αρκετόν ότι εβάδισε τον δρόμον του αμαρτωλού Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, αλλά επήρε και ως σύζυγόν του την Ιεζάβελ θυγατέρα του Ιεθεβαάλ, βασιλέως των Σιδωνίων, επορεύθη και ελάτρευσε τον Βααλ και προσεκύνησεν αυτόν.
- Γ Βασ. 16,32 καὶ ἔστησε θυσιαστήριον τῷ Βάαλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ, ὃν ᾠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ,
- Γ Βασ. 16,32 Ανοικοδόμησε δε προς τιμήν του ειδώλου Βααλ θυσιαστήριον, το οποίον ἔθεσεν στον οἶκον των ειδωλολατρικῶν βδελυγμάτων του, εις αυτόν που εἶχεν ανοικοδομήσει εις την Σαμάρειαν.
- Γ Βασ. 16,33 καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ ἄλσος, καὶ προσέθεκεν Ἀχαάβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσματα τοῦ παροργίσει τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρευθῆναι· ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 16,33 Εἰς δε το ειωλολατρικόν ιερὸν ἄλσος ἔστησεν ο Αχαάβ ἀγαλμα την Αστάρτην, διέπραξε δε και ἄλλας πονηράς ειδωλολατρικάς πράξεις, δια των οποίων παρώργισε Κυριον τον Θεόν του ισραηλιτικου λαου εναντίον του, ὥστε να αυτοκαταδικασθῇ ἔτσι εις εξολόθρευσιν. Εξετράπη δε στο κακόν περισσότερον ἀπὸ ὅλους τους ἄλλους βασιλεῖς του Ἰσραήλ, οι οποίοι προσηγήθησαν ἀπὸ αυτόν,
- Γ Βασ. 16,34 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν Ἀχιὴλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ἰεριχώ· ἐν τῷ Ἀβιρῶν προτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ τῷ Σεγούβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησε θύρας αὐτῆς κατὰ τὸ ρῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ.
- Γ Βασ. 16,34 Κατὰ τας ημέρας του Αχαάβ, ο Αχιήλ ο οποίος κατήγετο ἀπὸ την Βαιθήλ, ανοικοδόμησε την Ιεριχώ. Οταν ἔθετε τα θεμέλιά της, ἀπέθανεν ο πρωτότοκος υἱός του, ο Αβιρών. Απέθανε δε και ο νεώτερος υἱός του ο Σεγούβ, όταν

απεπεράτωσεν αυτήν και έθεσε τας πύλας του τείχους της. Τούτο δε έγινε ως θεία τιμωρία, δια να εκπληρωθή ο λόγος, τον οποίον ο Κυριος είχε εξαγγείλει δια του Ιησού, του υιού του Ναυη, ότι δεν έπρεπε να ανοικοδομηθούν ποτέ τα τείχη της Ιεριχούς.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 17

Γ Βασ. 17,1 Καί ειπεν Ήλιου ο προφήτης Θεσβίτης ο έκ Θεσβών τής Γαλαάδ πρὸς Ἀχαάβ· ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου.

Γ Βασ. 17,1 Ο προφήτης Ηλίας ο Θεσβίτης, ο οποίος κατήγετο από την Θέσδην της Γαλαάδ, ειπέ προς τον Αχαάβ· “εν ονόματι του ζώντος Θεού του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού του Ισραήλ, ενώπιον του οποίου παρίσταμαι ως υπηρέτης, σου αναγγέλλω ότι δεν θα υπάρξη κατά τα έτη αυτά ούτε βροχή ούτε δροσιά, ει μη μόνον όταν εγώ δια του στόματός μου είπω”.

Γ Βασ. 17,2 καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιού·

Γ Βασ. 17,2 Ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Ηλιού και του είπε·

Γ Βασ. 17,3 πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολὰς καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου·

Γ Βασ. 17,3 “φύγε από εδώ προς ανατολὰς και κρύψου στον χείμαρρον Χορράθ, ο οποίος ευρίσκεται ανατολικάς από τον Ιορδάνην.

Γ Βασ. 17,4 καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ.

Γ Βασ. 17,4 Από αυτόν τον χείμαρρον θα πίνης νερό, εγώ δε θα διατάξω τους κόρακας να σε διατρέφουν εκεί”.

- Γ Βασ. 17,5 καὶ ἐποίησεν Ἥλιου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.
- Γ Βασ. 17,5 Ο Ηλίας ἐπραξεν, ὅπως ὁ Κύριος τον εἶχε διατάξει, καὶ ἐκάθισεν στον χειμάρρον Χορράθ ανατολικῶς ἀπὸ τον Ἰορδάνην.
- Γ Βασ. 17,6 καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρῶτ' καὶ κρέα τὸ δεῖλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ.
- Γ Βασ. 17,6 Οἱ κόρακες ἔφεραν εἰς αὐτὸν ἄρτους κατὰ την πρωΐαν, κατὰ δε το δειλινόν του ἔφεραν κρέας. Ἀπὸ τον χειμάρρον ἔπινε νερό.
- Γ Βασ. 17,7 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρους, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
- Γ Βασ. 17,7 Επειτα ἀπὸ ημέρας ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος, διότι δεν ἐπίπτε καθόλου βροχὴ εἰς την γην.
- Γ Βασ. 17,8 καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἥλιου·
- Γ Βασ. 17,8 Ἐκ μέρους του Κυρίου ἐδόθη νέα διαταγὴ πρὸς τον Ηλίαν.
- Γ Βασ. 17,9 ἀνάστηθι καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας· ἰδοὺ ἐντέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε.
- Γ Βασ. 17,9 “Σηκῶ, εἶπεν ὁ Κύριος, καὶ πῆγαινε εἰς τα Σαρεπτὰ της Σιδωνίας. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐδωσα ἤδη ἐντολὴν εἰς γυναῖκα χήραν ἐκεῖ νὰ σε διατρέφῃ”.
- Γ Βασ. 17,10 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτὰ καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἥλιου καὶ εἶπεν αὐτῇ· λαβὲ δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ πίωμαι.
- Γ Βασ. 17,10 Ο Ηλίας ἐσηκώθη καὶ ἐπορεύθη εἰς τα Σαρεπτὰ. Ἦλθεν εἰς την πύλην του τείχους της πόλεως καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ ἦτο μία γυναῖκα χήρα, ἡ ὁποία ἐμάζευε ξύλα. Εφώνασε, λοιπόν, πρὸς αὐτήν ὁ Ηλίου καὶ της εἶπε· “δος μου ὀλίγον νερό με το δοχεῖον δια νὰ πῶ”.
- Γ Βασ. 17,11 καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἥλιου καὶ εἶπε· λήψη δὴ μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ

σου.

Γ Βασ. 17,11

Εκείνη επήγε να φέρη προς αυτόν ύδωρ, ο δε Ηλίας εφώναξε πάλιν προς αυτήν· “φέρε μου, σε παρακαλώ, λίγο ψωμί, από εκείνο που κρατείς στο χέρι σου”.

Γ Βασ. 17,12

καὶ εἶπεν ἡ γυνή· ἤ Κύριος ὁ Θεός σου, εἴ ἔστι μοι ἐγκρυφίας ἀλλ’ ἢ ὅσον δρᾶξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα καὶ ἀποθανούμεθα.

Γ Βασ. 17,12

Απήντησεν ἡ γυναῖκα· “ορκίζομαι εἰς Κυρίον τὸν Θεόν σου ὅτι δεν ἔχω ψωμί, παρὰ μονάχα μια χούφτα αλεύρι εἰς τὴν ὑδρίαν μου καὶ λίγο λάδι στο δοχεῖον τοῦ ελαίου. Ἰδοὺ, μαζεύω δύο ξυλάκια, θα επιστρέψω στο σπίτι μου, θα ψήσω με αὐτὸ μια κουλούρα δια τὸν εαυτὸν μου καὶ τὰ παιδιὰ μου. Θα φάμε τὸ ψωμί αὐτὸ καὶ ἔπειτα θα πεθάνωμεν ἀπὸ τὴν πείναν”.

Γ Βασ. 17,13

καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἡλίου· θάρσει, εἴσελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν καὶ ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ’ ἐσχάτῳ·

Γ Βασ. 17,13

Ο Ηλίας εἶπε πρὸς αὐτὴν· “Μη φοβάσαι, ἀλλὰ ἔχε θάρρος. Πηγαινε στο σπίτι σου καὶ κάμε, ὅπως εἶπες. Ψῆσε ὅμως μια μικρὴ λαγάνα καὶ φέρε τὴν πρώτη εἰς ἐμέ. Δια δε τὸν εαυτὸν σου καὶ τὰ παιδιὰ σου φτιάσε κατόπιν,

Γ Βασ. 17,14

ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσῃ ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς.

Γ Βασ. 17,14

διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Το αλεύρι τῆς ὑδρίας δεν θα λείψῃ πλέον καὶ τὸ δοχεῖον, που περιέχει τὸ ἔλαιον, δεν θα λιγοστέψῃ μέχρι τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος θα στείλῃ βροχὴν εἰς τὴν γῆν”.

Γ Βασ. 17,15

καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησε· καὶ ἦσθιεν αὐτὴ καὶ

αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς.

Γ Βασ. 17,15 Η γυναίκα ἔφυγε καὶ ἔκαμεν, ὅπως εἶπεν ὁ προφήτης.
Χαρις δε στο θαῦμα του προφήτου ἔτρωγεν αὐτή, αὐτός καὶ
τα τέκνα της.

Γ Βασ. 17,16 καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε καὶ ὁ καψάκης τοῦ
ἐλαίου οὐκ ἠλαττονήθη κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ
ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιοῦ.

Γ Βασ. 17,16 Το αλεύρι, που υπήρχεν εἰς τὴν υδρίαν, δεν ἔλειψε πλέον
καὶ τὸ λάδι, που περιείχετο στον καμψάκην, δεν
ωλιγόστεψε σύμφωνα με τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος
ωμίλησε δια τοῦ στόματος τοῦ Ἡλιοῦ.

Γ Βασ. 17,17 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς
γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἦν ἡ ἀρρώστια
αὐτοῦ κραταῖα σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ
πνεῦμα.

Γ Βασ. 17,17 Επειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, ἀρρώστησε τὸ παιδί της
γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου. Ἡ ἀρρώστια τοῦ ἦτο πάρα
πολὺ βαρεῖα, ὥστε ἐσβησε πλέον ἡ ζωὴ τοῦ.

Γ Βασ. 17,18 καὶ εἶπε πρὸς Ἡλιοῦ· τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ;
εἰσήλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνησθαι ἀδικίας μου καὶ
θανατῶσαι τὸν υἱόν μου;

Γ Βασ. 17,18 Εἶπε δε βαρυπενθούσα ἡ χήρα πρὸς τὸν Ἡλιό· “τί εἰμαι ἐγὼ
μπροστὰ σε σένα, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; Εἰσήλθες στον οἶκόν
μου, δια να ἐνθυμηθῇ ἔτσι ὁ Θεὸς τὰς ἀμαρτίας μου καὶ να
με τιμωρήσῃ καὶ να θανατώσῃ τὸν υἱόν μου;”

Γ Βασ. 17,19 καὶ εἶπεν Ἡλιό πρὸς τὴν γυναῖκα· δός μοι τὸν υἱόν
σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῶον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο
ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης.

Γ Βασ. 17,19 Ἀπήντησεν ὁ Ἡλιός πρὸς τὴν γυναῖκα· “δός μοι τὸ παιδί
σου. Ὁ προφήτης ἐπῆρεν αὐτό ἀπὸ τὴν ἀγκάλην της. Τὸ
ἀνέβασεν στο ὑπερῶον, ὅπου αὐτὸς ἔμενε, καὶ τὸ ἔθεσεν

επάνω στο κρεβάτι του.

Γ Βασ. 17,20 καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίου, καὶ εἶπεν· οἶμοι, Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς.

Γ Βασ. 17,20 Ο Ηλιού ἐκράξε προς τον Θεόν και εἶπεν· “αλλοιμονον, Κυριε ! ἐγὼ εἶμαι αὐτόπτης μάρτυς εἰς την δυστυχίαν της χήρας αὐτῆς, με την οποίαν ἐγὼ διαμένω. Σὺ ἐστείλες την βαρείαν αὐτὴν θλίψιν, ὥστε να πεθάνῃ το παιδί της”.

Γ Βασ. 17,21 καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν.

Γ Βασ. 17,21 Εφύσησεν ο προφήτης Ηλίας τρεις φορές στο πρόσωπον του παιδιού και καρεκάλεσε τον Κυριον και εἶπε· “Κυριε ο Θεός μου, δόσε, ὥστε να επιστρέψῃ ἡ ψυχὴ του παιδιού τούτου εἰς αὐτό”.

Γ Βασ. 17,22 καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ ἀνεβόησε τὸ παιδάριον.

Γ Βασ. 17,22 Ἐτσι δε και ἐγινε. Το παιδί ἀνέζησε και ὠμίλησε δυνατά.

Γ Βασ. 17,23 καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ υπερώου εἰς τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλίου· βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου.

Γ Βασ. 17,23 Ο Ηλίας κατέβασε το παιδί ἀπὸ το υπερώον στο σπίτι, το παρέδωκεν εἰς την μητέρα του και εἶπε· “βλέπεις ὅτι το παιδί σου ζῇ”.

Γ Βασ. 17,24 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλίου· ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος Θεοῦ καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Γ Βασ. 17,24 Ἀπῆντησεν ἡ γυναῖκα προς τον Ηλίαν· “ἰδού, ἐγὼ ἔχω πλέον γνωρίσει καλά και πεισθῇ, ὅτι συ εἶσαι ἄνθρωπος του Θεοῦ και ὅτι ο λόγος του Θεοῦ ο αληθινός πάντοτε υπάρχει στο στόμα σου”.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 18

- Γ Βασ. 18,1 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλάς καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἡλιοῦ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων· πορεύθητι καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ, καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Γ Βασ. 18,1 Επειτα ἀπὸ ἀρκετὸν χρόνον, κατὰ το τρίτον ἔτος τοῦ λιμοῦ, ἐδόθη ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ ἐντολὴ στὸν Ἡλιοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος εἶπε· “πῆγαινε, παρουσιάσου στὸν Ἀχαάβ καὶ ἐγὼ θα δώσω τώρα βροχὴν εἰς τὴν γῆν”.
- Γ Βασ. 18,2 καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ τοῦ ὄφθῆναι τῷ Ἀχαάβ, καὶ ἡ λιμὸς κραταῖα ἐν Σαμαρείᾳ.
- Γ Βασ. 18,2 Ὁ Ἡλιοῦ ἐπῆγε πράγματι νὰ παρουσιασθῇ στὸν Ἀχαάβ, ἐνῷ ἡ πείνα λόγῳ τῆς ἀνομβρίας ἦτο ἀκόμη πολὺ μεγάλη εἰς τὴν Σαμάρειαν.
- Γ Βασ. 18,3 καὶ ἐκάλεσεν Ἀχαάβ τὸν Ἀβδιὸν τὸν οἰκονόμον· (καὶ Ἀβδιὸν ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον σφόδρα,
- Γ Βασ. 18,3 Ὁ Ἀχαάβ προσεκάλεσε τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας τὸν ἀρχιοικονόμον τοῦ, τὸν Ἀβδιὸν (ὁ ὁποῖος Ἀβδιὸν ἐφοβεῖτο πάρα πολὺ τὸν Κύριον,
- Γ Βασ. 18,4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφῆτας Κυρίου καὶ ἔλαβεν Ἀβδιὸν ἑκατὸν ἄνδρας προφῆτας καὶ κατέκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πενήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι·)
- Γ Βασ. 18,4 καὶ ὅταν ἡ Ἰεζάβελ ἐθανάτωνε τοὺς προφῆτας τοῦ Κυρίου, ὁ Ἀβδιὸς ἐπῆρεν ἑκατὸν ἄνδρας προφῆτας καὶ τοὺς ἀπέκρυψεν ἀνά πενήκοντα εἰς δύο σπήλαια, ὅπου καὶ τοὺς διέτρεφε με ψωμί καὶ νερό).
- Γ Βασ. 18,5 καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἀβδιὸν· δεῦρο καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάρρους, ἐὰν πῶς εὕρωμεν βοτάνην καὶ περιποιησώμεθα ἵππους

καὶ ἡμιόνους, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν σκηνῶν.

Γ Βασ. 18,5 Ο Αχαάβ εἶπε πρὸς τὸν Αβδιού· “ἐλα, ἀς περιοδεύσωμεν ἀνά τὴν χώραν. Να πάμε εἰς τὰς πηγὰς τῶν υδάτων καὶ στοὺς χειμάρρους, μήπως τυχόν καὶ εὕρωμεν χόρτον, διὰ νὰ θρέψωμεν τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἡμιόνους, διὰ νὰ μὴ ἐξολοθρευθὺν ἐντελῶς ἀπὸ τοὺς σταύλους”.

Γ Βασ. 18,6 καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτήν· Ἀχαάβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ καὶ Ἀβδιού ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ μόνος.

Γ Βασ. 18,6 Εμοιράσθησαν μετὰ τῶν τῶν δρόμον, διὰ νὰ περάσουν τὴν χώραν. Ο Αχαάβ ἐπορεύθη στὸν ἕνα δρόμον καὶ ὁ Αβδιού ἐβάδισεν στὸν ἄλλον δρόμον μόνος.

Γ Βασ. 18,7 καὶ ἦν Ἀβδιού ἐν τῇ ὁδῷ μόνος, καὶ ἦλθεν Ἡλιοῦ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος· καὶ Ἀβδιού ἔσπευσεν καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν· εἰ σὺ εἶ αὐτός, κύριέ μου Ἡλιοῦ;

Γ Βασ. 18,7 Εὖν ὁ Αβδιού ἐπροχωροῦσε μόνος του στὸν δρόμον, ἦλθε πρὸς συνάντησίν του ὁ προφήτης Ηλίας. Ο Αβδιού ἔσπευσε καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν μέχρις ἐδάφους καὶ του εἶπεν· “ἀλήθεια, σὺ εἶσαι ὁ ἴδιος ὁ προφήτης Ηλίας, κύριέ μου;”

Γ Βασ. 18,8 καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ αὐτῷ· ἐγώ. πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου· ἰδοὺ Ἡλιοῦ.

Γ Βασ. 18,8 Ο Ηλίας του ἀπήντησεν· “ἐγώ εἰμαι. Πηγαινέ καὶ εἶπε στὸν κύριόν σου· Ἰδοὺ, ἦλθεν ὁ Ηλιοῦ”.

Γ Βασ. 18,9 καὶ εἶπεν Ἀβδιού· τί ἡμάρτηκα, ὅτι δίδως τὸν δοῦλόν σου εἰς χεῖρα Ἀχαάβ τοῦ θανατῶσαί με;

Γ Βασ. 18,9 Ο Αβδιού ἀπήντησεν· “εἰς τί σου ἐπταῖσα, ποῖαν ἀμαρτίαν διέπραξα καὶ παραδίδεις ἐμέ τὸν δούλον σου εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Αχαάβ, διὰ νὰ με θανατώσῃ;

Γ Βασ. 18,10 Ὡὶ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία, οὗ οὐκ ἀπέστειλεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε, καὶ εἰ εἶπον· οὐκ

ἔστι, καὶ ἐνέπρησε τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς,
ὅτι οὐχ εὗρηκέ σε.

Γ Βασ. 18,10 Σε διαβεβαιῶ ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου, ὅτι δεν
υπάρχει ἔθνος ἢ βασιλεῖον, ὅπου ὁ κύριός μου ὁ Αἰαάβ δεν
ἀπέστειλε, δια να σε ἀναζητήσῃ. Καὶ ἀν ἐκεῖνοι του
ἀπαντούσαν· Δεν ὑπάρχει ἐδῶ ὁ Ἡλιοῦ, αὐτός παρέδιδεν
στο πυρ τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς, διότι δεν σε
ἀνεκάλυπτε.

Γ Βασ. 18,11 καὶ νῦν σὺ λέγεις· πορεύου, ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ σου·
ἰδοὺ Ἡλιοῦ.

Γ Βασ. 18,11 Καὶ τώρα συ μου λέγεις, πῆγαινε καὶ ἀνάγγειλε στον κύριόν
σου, ὅτι ὁ Ἡλίας εἶναι ἐδῶ παρών;

Γ Βασ. 18,12 καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ, καὶ πνεῦμα Κυρίου
ἀρεῖ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν οὐκ οἶδα, καὶ εἰσελεύσομαι
ἀπαγγεῖλαι τῷ Αἰαάβ, καὶ οὐχ εὗρήσει σε, καὶ ἀποκτενεῖ
με· καὶ ὁ δοῦλός σου ἔστι φοβούμενος τὸν Κύριον ἐκ
νεότητος αὐτοῦ.

Γ Βασ. 18,12 Εἰς ὅμως συμβῇ, ὥστε καθ' ὃν χρόνον ἐγὼ θα φύγω ἀπὸ σέ,
δια να μεταβῶ στον Αἰαάβ καὶ σε ἀφαρπάσῃ Πνεῦμα
Κυρίου καὶ σε μεταφέρῃ εἰς ἄλλην χώραν, τὴν ὁποῖαν δεν
γινωρίζω, ἐγὼ δε θα παρουσιασθῶ, δια να ἀναγγεῖλω στον
Αἰαάβ ὅτι εἶσαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖνος δεν θα σε εὗρῃ, τότε ἐπάνω
στον θυμόν του θα με θανατώσῃ. Εἰς δε ὁ δούλος σου
φοβούμαι τὸν Κύριον ἀνέκαθεν, ἀπὸ τὴν νεαράν μου
ἡλικίαν.

Γ Βασ. 18,13 ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοὶ τῷ κυρίῳ μου, οἷα πεποίηκα ἐν τῷ
ἀποκτείνειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφῆτας Κυρίου, καὶ
ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν Κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας, ἀνὰ
πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἔθρεψα ἐν ἄρτοις καὶ
ὕδατι;

Γ Βασ. 18,13 Ασφαλῶς δε θα ἔχουν γνωστοποιηθῇ εἰς σε τὸν κύριόν μου,
ὅσα ἐγὼ ἔκαμα δια τοὺς προφῆτας τοῦ Κυρίου, ὅταν ἡ

Ιεζάβελ τους εθανάτωνε. Εκρυφα από τους προφήτας του Κυρίου εκατόν άνδρας, ανά πενήκοντα, εις δύο σπήλαια και τους έθρεψα με ψωμί και νερό.

Γ Βασ. 18,14 καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι· πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου· ἰδοὺ Ἡλίου· καὶ ἀποκτενεῖ με;

Γ Βασ. 18,14 Και συ τώρα μου λέγεις πηγαινε και ειπέ στον κύριόν σου, ότι ο Ηλίας είναι παρών; Εκείνος ασφαλώς θα με θανατώση”.

Γ Βασ. 18,15 καὶ εἶπεν Ἡλίου· ζῇ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ.

Γ Βασ. 18,15 Ο Ηλίας απήντησεν· “ορκίζομαι στον Κυριον των δυνάμεων, ενώπιον του οποίου παρίσταμαι ως δούλος, ότι σήμερον οπωσδήποτε θα παρουσιασθώ στον Αχαάβ, τον κύριόν σου”.

Γ Βασ. 18,16 καὶ ἐπορεύθη Ἀβδιού εἰς συναντήν τῷ Ἀχαάβ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαάβ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἡλίου.

Γ Βασ. 18,16 Ο Αβδιού, κατόπιν της εντολής αυτής του Ηλιού, επορεύθη εις συνάντησιν του Αχαάβ και ανήγγειλεν εις αυτόν την εμφάνισιν του Ηλιού. Ο Αχαάβ έτρεξε, δια να συναντήσει τον Ηλιού.

Γ Βασ. 18,17 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλίου, καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἡλίου· εἰ σὺ εἶ αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ;

Γ Βασ. 18,17 Όταν δε είδε τον προφήτην Ηλίαν του είπεν· “αλήθεια, συ δεν είσαι εκείνος ο οποίος διαστρέφστον ισραηλιτικόν λαόν;”

Γ Βασ. 18,18 καὶ εἶπεν Ἡλίου· οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραήλ, ὅτι ἀλλ’ ἡ σὺ καὶ οἶκος τοῦ πατρός σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν καὶ ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν Βααλῖμ.

Γ Βασ. 18,18 Ο Ηλιού του απήντησε· “δεν διαστρέφω τον ισραηλιτικόν λαόν εγώ, αλλά συ και η οικογένεια του πατρός σου, διότι

- σεις έχετε εγκαταλείψει Κυριον τον Θεόν σας και ηκολουθήσατε την λατρείαν των ειδώλων του Βααλ.
- Γ Βασ. 18,19 καὶ νῦν ἀπόστειλον, συνάθροισον πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίους καὶ πενήκοντα καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἁλσῶν τετρακοσίου ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ.
- Γ Βασ. 18,19 Καὶ τώρα στείλε καὶ συγκέντρωσε κοντά μου ὅλους τοὺς εκπροσώπους τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ στο ὄρος Καρμηλον, ὅπως ἐπίσης καὶ τοὺς τετρακοσίους πενήκοντα ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης καὶ τοὺς τετρακοσίους ἄλλους ἱερεῖς τῶν δασῶν τῆς Αστάρτης, οἱ ὁποῖοι τρώγουν εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Ἰεζάβελ”.
- Γ Βασ. 18,20 καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον.
- Γ Βασ. 18,20 Ο Αχαάβ ἀπέστειλε πράγματι ἀνθρώπους εἰς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν καὶ συνεκέντρωσεν ὅλους τοὺς ψευδεῖς προφήτας στο Καρμήλιον ὄρος.
- Γ Βασ. 18,21 καὶ προσήγαγεν Ἡλιοῦ πρὸς πάντας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλιοῦ· ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ’ ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον.
- Γ Βασ. 18,21 Ο προφήτης Ηλίας ἐπλησίασεν ὅλους τοὺς συγκεντρωθέντας ἐκεῖ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “ἕως πότε εσεῖς θα χωλαίνετε καὶ ἀπὸ τα δύο πόδια καὶ θα κλίνετε πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ; Εὰν ὁ Κύριος καὶ Θεὸς τῶν πατέρων μας εἶναι ἀληθινός, ἀκολουθήσατε αὐτόν. Εὰν ὁμως ὁ Βααλ εἶναι ὁ πραγματικὸς θεός, λατρεύσατε αὐτόν”. Ο λαὸς δὲν ἀπήντησε τίποτε εἰς αὐτά.
- Γ Βασ. 18,22 καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος, καὶ οἱ προφῆται τοῦ

Βάαλ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ
προφήται τοῦ ἄλσους τετρακόσιοι·

Γ Βασ. 18,22 Ο δε Ηλίου εἶπε τότε πρὸς τὸν λαόν· “ἐγὼ ἔχω ἀπομείνει
ἐδῶ ἐντελῶς μόνος προφήτης τοῦ Κυρίου. Ἐνῶ οἱ μὲν
προφήται τοῦ Βααλ εἶναι τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα, οἱ δε
προφήται τοῦ ἄλσους τῆς Αστάρτης εἶναι τετρακόσιοι

Γ Βασ. 18,23 δότῳσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν
ἕνα καὶ μελισάτῳσαν καὶ ἐπιθέτῳσαν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ
πῦρ μὴ ἐπιθέτῳσαν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βούν τὸν
ἄλλον, καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ.

Γ Βασ. 18,23 Ἀς μας δώσουν δύο βόϊδια καὶ ἀς ἐκλέξουν αὐτοὶ ἕνα βόϊδι,
ἀς τὸ κόψουν εἰς τεμάχια καὶ ἀς τὸ ἐπιθέσουν ἐπάνω εἰς τὰ
ξύλα. Φωτιά ὅμως νὰ μὴ ἀνάψουν. Τὸ ἴδιο θὰ κάμω καὶ ἐγὼ
στο βόϊδι τὸ ἄλλο καὶ δὲν θὰ ἀνάψω φωτιά ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου.

Γ Βασ. 18,24 καὶ βοᾷτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι
ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔσται ὁ θεὸς
ὃς ἐὰν ἐπακούσῃ ἐν πυρί, οὗτος θεός. καὶ ἀπεκρίθησαν
πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον· καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας.

Γ Βασ. 18,24 Σεις, οἱ ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, θὰ φωνάζετε καὶ θὰ
παρακαλήτε τὸν θεὸν σας καὶ ἐγὼ ἐπίσης θὰ ἐπικαλεσθῶ τὸ
ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Εκείνος ὁ Θεός θὰ εἶναι
ἀληθινός καὶ πραγματικός, ὁ ὁποῖος θὰ ἀκούσῃ τὴν
προσευχὴν καὶ θὰ στείλῃ πῦρ ἐπάνω στο θυσιαστήριον”.
Ολοὶ οἱ παριστάμενοι ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπαν· “καλὸς εἶναι αὐτός ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον μας εἶπες
ἀς γίνῃ ἐτσι”.

Γ Βασ. 18,25 καὶ εἶπεν Ἡλίου τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης·
ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα καὶ ποιήσατε
πρῶτοι, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς, καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι
θεοῦ ὑμῶν καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε.

Γ Βασ. 18,25 Τότε ὁ Ηλίας εἶπεν τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης·

“διαλέξετε σεις δια τον εαυτόν σας τον ένα μόσχον και ετοιμάσατό τον σεις πρώτοι, διότι είσθε πολλοί και επικαλεσθήτε το όνομα του θεού σας. Φωτιά όμως να μη θέσετε επάνω στο θυσιαστήριον”.

Γ Βασ. 18,26 καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βάαλ ἐκ πρωῒθεν ἕως μεσημβρίας καὶ εἶπον· ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησαν.

Γ Βασ. 18,26 Εκείνοι επήραν τον μόσχον, ητοίμασαν αυτόν και επεκαλούντο το όνομα του Βααλ από την πρωίαν έως την μεσημβρίαν και έλεγαν· “ω Βααλ, επάκουσέ μας. Ακουσε την προσευχήν μας, Βααλ” ! Αλλά ο θεός των ούτε τους ήκουσεν ούτε και τους απήντησεν. Εκείνοι δε έτρεχαν γύρω από το θυσιαστήριον, το οποίον κατεσκεύασαν, παρακαλούντες συνεχώς τον Βααλ.

Γ Βασ. 18,27 καὶ ἐγένετο μεσημβρία καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἥλιος ὁ Θεοβίτης καὶ εἶπεν· ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη, ὅτι θεός ἐστιν, ὅτι ἀδολεσχία αὐτῷ ἐστι, καὶ ἅμα μὴ ποτε χρηματίζει αὐτός, ἢ μὴ ποτε καθεύδει αὐτός, καὶ ἐξαναστήσεται.

Γ Βασ. 18,27 Εφθασεν η μεσημβρία, ο δε προφήτης Ηλίας ο Θεοβίτης, ειρωνευόμενος αυτούς, τους είπε· “παρακαλέσατε αυτόν με ακόμη μεγαλυτέραν φωνήν, διότι είναι θεός ! Ισως φλυαρεί κάπου, πιθανόν να ευρίσκεται προς σωματικήν του ανάγκην, δεν αποκλείεται και να κοιμάται. Φωνάξτε, δια να εξυπνήση” !

Γ Βασ. 18,28 καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλη καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ’ αὐτούς·

Γ Βασ. 18,28 Εκείνοι εκαλούσαν τον θεόν των με ακόμη μεγαλυτέραν φωνήν και, κατὰ την ειδωλολατρικήν των συνήθειαν,

κατέκοπτον τον εαυτὸν των με μαχαίρας και με αγκαθεράς λόγχας, μέχρις ὅτου ἔρρεεν ἐπάνω εἰς τα σώματά των το αἷμα.

Γ Βασ. 18,29 καὶ ἐπροφήτευσον ἕως οὗ παρῆλθε τὸ δειλινόν. καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν φωνή. καὶ ἐλάλησεν Ἡλιοῦ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων· μετὰστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου. καὶ μετέστησαν, καὶ ἀπῆλθον.

Γ Βασ. 18,29 Ελεκαλουντο τον θεον και προσηυχοντο, μέχρις ὅτου ἦλθε το δειλινόν, ἡ ὥρα δηλαδή κατὰ τὴν ὁποίαν προσεφέρετο ἡ απογευματινὴ θυσία πρὸς τον θεόν. Ἀλλά καμμία ἀπάντησις δεν ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς. Ὡμίλησε τότε ὁ Ἡλιοῦ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας των βδελυρῶν θεῶν λέγων· “απομακρυνθῆτε ἀπὸ αὐτοῦ τώρα και ἐγὼ θα ετοιμάσω τον μόσχον δια το ὀλοκαύτωμά μου”. Εκείνοι ἀπεμακρύνθησαν ὀλίγον και ἀπεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ.

Γ Βασ. 18,30 καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν.

Γ Βασ. 18,30 Εἶπε τότε ὁ Ἡλιοῦ πρὸς τον λαόν· “πλησιάσατε ἐδὼ κοντά μου”. Και ὅλος ὁ λαὸς ἐπλησίασε πρὸς αὐτόν.

Γ Βασ. 18,31 καὶ ἔλαβεν Ἡλιοῦ δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου.

Γ Βασ. 18,31 Επήρεν ὁ Ἡλιοῦ δώδεκα λίθους, κατὰ τον ἀριθμὸν των φυλῶν του Ἰσραὴλ, ὅπως εἶχεν ομιλήσει ὁ Κύριος τότε πρὸς τον Ἰακώβ λέγων· “Ἰσραὴλ θα εἶναι πλέον το ὄνομά σου”.

Γ Βασ. 18,32 καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου.

Γ Βασ. 18,32 Και ἐκτισε με τους λίθους αὐτοὺς θυσιαστήριον ἐπ' ὀνόματι

του Κυρίου. Ξαναέκτισε δηλαδή και ανεκαίνισεν εκεί προηγούμενον θυσιαστήριον, το οποίον είχε καταστροφή. Εκαμεν επίσης γύρω από το θυσιαστήριον τούτο μεγάλο αυλάκι, που εχωρούσε δύο μετρητάς νερού (25 περίπου κιλά).

Γ Βασ. 18,33 καὶ ἐστοίβασε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε, καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ εἶπε· λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας· καὶ ἐποίησαν οὕτως.

Γ Βασ. 18,33 Εστοίβασε τα σχισμένα ξύλα επάνω στο θυσιαστήριον αυτό, που είχε κάμει, ετεμάχισε το ολοκαύτωμα και έθεσε τα τεμάχια του ζώου επάνω εις τα ξύλα, που είχε στοιβάσει στο θυσιαστήριον, και ειπε· “φέρετέ μου τέσσαρας υδρίας νερό και χύσατέ το επάνω στο ολοκαύτωμα και εις τα ξύλα”. Εκείνοι δε έκαμαν, όπως τους ειπεν.

Γ Βασ. 18,34 καὶ εἶπε· δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. καὶ εἶπε· τρισώσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν.

Γ Βασ. 18,34 Ο Ηλίας ειπε· “κάμετε το ίδιο δια δευτέραν φοράν”. Και δια δευτέραν φοράν έρριψαν νερό. Ειπε πάλιν· “δια τρίτην φοράν το ίδιο”. Και εκείνοι έχυσαν νερό δια τρίτην φοράν.

Γ Βασ. 18,35 καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησαν ὕδατος.

Γ Βασ. 18,35 Το νερό, που εχύθη, έτρεχεν ολόγυρα από το θυσιαστήριον και εγέμιζε το αυνάκι νερό.

Γ Βασ. 18,36 καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, ἐπάκουσόν μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ δοῦλός σου καὶ διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα.

Γ Βασ. 18,36 Ο Ηλίας προσηυχήθη με μεγάλην κραυγήν στον ουρανόν

και ειπε· “Κυριε, ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ισραήλ, άκουσε την προσευχήν μου. Κυριε, άκουσε σήμερον την προσευχήν μου και στείλε πυρ επάνω στο θυσιαστήριον αυτό, δια να γνωρίση όλος αυτός ο ισραηλιτικός λαός, ότι συ είσαι ο Κυριος και ο Θεός του Ισραήλ, εγώ σε είμαι δούλος σου και προς δόξαν του αγίου Ονόματός σου και κατόπιν ιδικής σου εντολής έκαμα αυτά τα έργα.

Γ Βασ. 18,37 έπάκουσόν μου, Κύριε, έπάκουσόν μου έν πυρί, και γνώτω ό λαός ούτος, ότι σύ εί Κύριος ό Θεός και σύ έστρεψας την καρδίαν του λαού τούτου όπίσω.

Γ Βασ. 18,37 Επάκουσόν μου, Κυριε, επάκουσόν μου αποστέλλων πυρ και ας μάθη όλος ο λαός αυτός, ότι συ είσαι ο αληθινός Κυριος και Θεός και συ μετέστρεψες την καρδίαν του λαού αυτού, ώστε να σε ακολουθή”.

Γ Βασ. 18,38 και έπεσε πύρ παρά Κυρίου έκ του ούρανοϋ και κατέφαγε τὰ όλοκαυτώματα και τας σχίδακας και τὸ ύδωρ τὸ έν τῇ θαλάσση, και τούς λίθους και τὸν χοϋν έξέλειξε τὸ πύρ.

Γ Βασ. 18,38 Επεσε δε τότε πυρ από τον ουρανόν παρά Κυρίου, το οποίον κατέφαγε τα τεμάχια του προς ολοκαύτωσιν ζώου, τα ξύλα και το ύδωρ, που ευρίσκετο εις την αύλακα. Ακόμη δε κατέφαγε και τους λίθους, έγλειψε δε και αυτό το χώμα.

Γ Βασ. 18,39 και έπεσε πᾶς ό λαός επί πρόσωπον αύτῶν και είπον· αληθῶς Κύριος ό Θεός, αυτός ό Θεός.

Γ Βασ. 18,39 Όλος ο λαός, όταν είδε το καταπληκτικόν θαύμα, έπεσεν στο έδαφος, προσεκύνησαν τον Θεόν και είπαν· “ο Κυριος και ο Θεός μας, αυτός είναι ο πραγματικός Θεός”.

Γ Βασ. 18,40 και είπεν Ήλιου πρὸς τὸν λαόν· συλλάβετε τούς προφήτας του Βάαλ, μηδείς σωθήτω έξ αύτῶν· και συνέλαβον αυτούς, και κατάγει αυτούς Ήλιου εις τὸν χειμάρρουν Κισσῶν και έσφαξεν αυτούς εκεί.

Γ Βασ. 18,40 Είπε δε τότε ο Ηλιού προς τον λαόν· “συλλάβετε τους ιερείς

του Βααλ. Κανείς από αυτούς δεν πρέπει να διασωθῇ”. Οι άνδρες συνέλαβαν τους ιερείς, ο δε Ηλίας τους κατεβίβασεν στον χείμαρρον Κισσών, όπου και τους έσφαξεν.

Γ Βασ. 18,41 Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ τῷ Ἀχαάβ· ἀνάβηθι καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ.

Γ Βασ. 18,41 Εἶπε κατόπιν ο Ηλίας προς τον Αχαάβ· “σῆκω, φάγε και πίε, διότι ακούεται ο θόρυβος της ερχομένης βροχής, σαν πόδια πεζοπορούντων”.

Γ Βασ. 18,42 καὶ ἀνέβη Ἀχαάβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ.

Γ Βασ. 18,42 Ο Αχαάβ ανέβη εις κάποιο εκεί ύψωμα, δια να φάγη και να πιή. Ο δε Ηλιού ανέβη εις μίαν κορυφήν του Καρμήλου, έσκυψεν εις την γην, έθεσε το πρόσωπόν του ανάμεσα εις τα γόνατά του και προσηύχετο.

Γ Βασ. 18,43 καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ· ἀνάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπέβλεψεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν· οὐκ ἔστιν οὐθέν. καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἐπτάκις·

Γ Βασ. 18,43 Κατόπιν ο Ηλιού ειπεν στον υπηρέτην του· “ανέβα εις ένα ύψωμα και στρέψε τα βλέμματά σου προς δυσμάς, προς το μέρος της θαλάσσης”. Ο υπηρέτης ανέβη πράγματι, εγύρισε το βλέμμα του προς την θάλασσαν και ειπε· “δεν υπάρχει τίποτε”. Ο Ηλίας του απήντησε· “πήγαινε και έλα επτά φορές”.

Γ Βασ. 18,44 καὶ ἐπέστρεψε τὸ παιδάριον ἐπτάκις. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἵχνος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ· καὶ εἶπεν· ἀνάβηθι καὶ εἶπον τῷ Ἀχαάβ· ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάρβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός.

Γ Βασ. 18,44 Ο υπηρέτης επήγε και ήλθεν επτά φορές. Κατά δε την εβδόμην φοράν, ιδού εφάνη μία μικρά νεφέλη, το μέγεθος

της οποίας ἦτο σαν το ἶχνος που αφήνει το πάτημα ανδρός και αυτή προεμήνυε βροχήν. Ο Ηλίας εἶπε τότε στον υπηρέτην του· “πήγαινε και εἰπέ στον Αχαάβ· Ζεῦξε το ἄρμα σου και κατέβα, μήπως σε προλάβῃ ἡ βροχή στον δρόμον”.

Γ Βασ. 18,45 καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε καὶ ὧδε καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας· καὶ ἔκλαιε καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἱεζράελ.

Γ Βασ. 18,45 Δεν ἐπέρασε πολλή ὥρα και ὁ ουρανὸς εσκοτείνιασεν ἀπὸ τα πολλὰ νέφη, που ἔφερεν ὁ ἄνεμος. Και ἀμέσως ἐπιασε μεγάλη βροχή. Ο δε Αχαάβ ἐπορεύετο κλαίων προς την πόλιν του Ἱεζράελ.

Γ Βασ. 18,46 καὶ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἥλιου, καὶ συνέσφιξε τὴν ὀσφύν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν Ἀχαάβ ἕως Ἱεζράελ.

Γ Βασ. 18,46 Δυναμὶς δε του Κυρίου υπήρχεν στον Ηλιού, ὁ ὁποῖος ἐζώσε το φόρεμά του εἰς την μέσην του, ἐφθασε και ἐπροσπέρασε τον Αχαάβ, ἕως την πόλιν Ἱεζράελ.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 19

Γ Βασ. 19,1 Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ τῇ Ἱεζάβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ἃ ἐποίησεν Ἥλιου, καὶ ὥς ἀπέκτεινε τοὺς προφῆτας ἐν ῥομφαίᾳ.

Γ Βασ. 19,1 Ο Αχαάβ, ὅταν ἐφθασεν στο ἀνάκτορόν του, ἐγνωστοποίησεν εἰς την σύζυγόν του την Ἱεζάβελ ὅλα, ὅσα θαυματουργικῶς ἐκαμεν ὁ Ηλιού, ὅπως ἐπίσης και το ὅτι ἐθανάτωσε με ρομφαίαν τους προφῆτας των εἰδώλων.

Γ Βασ. 19,2 καὶ ἀπέστειλεν Ἱεζάβελ πρὸς Ἥλιου καὶ εἶπεν· εἰ σὺ εἶ Ἥλιου καὶ ἐγὼ Ἱεζάβελ, τάδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθεῖῃ, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον θήσομαι τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴν ἐνὸς ἐξ αὐτῶν.

- Γ Βασ. 19,2 Η Ιεζάβελ, κυριευθείσα από οργήν, έστειλεν ανθρώπους της προς τον Ηλίαν και του είπεν· “όσον είναι αλήθεια ότι συ είσαι ο Ηλιού και εγώ είμαι η Ιεζάβελ, ας με τιμωρήση ο Θεός με τας βαρυτέρας τιμωρίας, εάν αυτήν την ώραν αύριον δεν παραδώσω την ζωήν σου εις θάνατον, ωσάν ενός εξ αυτών που συ εθανάτωσες”.
- Γ Βασ. 19,3 καὶ ἐφοβήθη Ἡλιοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπήλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ·
- Γ Βασ. 19,3 Ο Ηλίας εφοβήθη. Εσηκώθη και έφυγεν από εκεί και κατηθύνετο, όπου η φοβισμένη καρδιά του τον ωθούσε. Εφθασεν εις την Βηρσαβεέ, πόλιν της φυλής του Ιούδα. Εκεί δε αφήκε τον υπηρέτην του.
- Γ Βασ. 19,4 καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω Ῥαθμὲν καὶ ῥήτησατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν· ἱκανούσθω νῦν, λαβὲ δὴ τὴν ψυχὴ μου ἀπ’ ἐμοῦ, Κύριε, ὅτι οὐ κρείσσων ἐγώ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου.
- Γ Βασ. 19,4 Ο Ηλίας επροχώρησεν στο εσωτερικόν της ερήμου, δρόμον μιας ημέρας, ήλθε και εκάθισεν υποκάτω από ένα φυτόν, που ωνομάζετο Ραθμέν (αρκευθος), και εζήτησεν από τον Θεόν να αποθάνη λέγων· “αρκετά έως τώρα έζησα. Παρε, Κυριε, από εμέ την ψυχήν μου, διότι εγώ δεν είμαι καλύτερος από τους προγόνους μου”.
- Γ Βασ. 19,5 καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν, καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάστηθι καὶ φάγε·
- Γ Βασ. 19,5 Αποκαρδιωμένος δε και βαρύθυμος έπεσε και εκοιμήθη εκεί κάτω από το δένδρον. Αίφνης κάποιος τον ήγγισεν και του είπε· “σήκω και φάγε”.
- Γ Βασ. 19,6 καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης ὕδατος· καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε. καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη.

- Γ Βασ. 19,6 Ο Ηλίας εξύπνησεν, ήνοιξε τα μάτια του και είδεν προς το μέρος, που ανεπαύετο η κεφαλή του, ψημένην κριθίνην λαγάναν και δοχείον με νερό. Εσηκώθη, έφαγε, έπιε και κοιμήθη πάλιν.
- Γ Βασ. 19,7 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάστα φάγε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός.
- Γ Βασ. 19,7 Ο ἄγγελος επανήλθε δια δευτέραν φοράν, ήγγισεν αὐτόν και του είπε· “σῆκω και φάγε, διότι εἶναι πολὺς ἀκόμη ο δρόμος, που θα κάμης”.
- Γ Βασ. 19,8 καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ ἐπορεύθη ἐν ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους Χωρήβ.
- Γ Βασ. 19,8 Ο Ηλίας εσηκώθη, έφαγε και έπιε. Με την δύναμιν δε της τροφῆς εκείνης εβάδισεν επί τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, έως ότου έφθασεν στο όρος Χωρήβ.
- Γ Βασ. 19,9 καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε· τί σὺ ἐνταῦθα, Ἥλιού;
- Γ Βασ. 19,9 Εισήλθεν εις ένα εκεί σπήλαιον, όπου και έμεινε. Και ιδού, ο Κυριος ωμίλησε προς αὐτόν και είπε· “διατί συ, Ηλιού, ευρίσκεσαι εδώ;”
- Γ Βασ. 19,10 καὶ εἶπεν Ἥλιού· ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν.
- Γ Βασ. 19,10 Ο Ηλίας απήντησε· “πλημμυρίζει η καρδιά μου από φλογερὸν ζήλον δια σέ, τον Κυριον και Παντοκράτορα, διότι οι Ισραηλίται σε εγκατέλειψαν. Τα θυσιαστήριά σου τα κατέσκαψαν, τους δε προφήτας σου εφόνευσαν με ρομφαίαν. Ετσι δε έχω απομείνει εγώ εντελώς μόνος, οι δε

- εχθροί σου ζητούν να αφαιρέσουν και την δίκην μου ζωήν”.
Γ Βασ. 19,11 καὶ εἶπεν· ἐξελεύσῃ αὖριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου
ἐν τῷ ὄρει· ἰδοὺ παρελεύσεται Κύριος, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα
μέγα κραταῖον διαλύον ὄρη καὶ συντρίβον πέτρας
ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ
τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος·
Γ Βασ. 19,11 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός· “αὖριον να ἐξέλθῃς ἀπὸ το
σπήλαιον καὶ να σταθῇς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου στο ὄρος· καὶ
ιδού, θα περάσῃ ἐκεῖ ὁ Κύριος”. Ἐτσι καὶ ἐγένε. Αἴφνης
ισχυρότατος ἄνεμος ἐπνευσε, ποὺ διέλυε ὄρη καὶ συνέντριβε
πέτρας, ἀλλὰ δὲν υπήρχεν ὁ Κύριος μέσα στον σφοδρὸν
ἄνεμον. Ἐπειτα ἀπὸ τὸν ἄνεμον ἐγένε σεισμός μέγας,
ἀλλὰ οὔτε μέσα στον σεισμόν υπήρχεν ὁ Κύριος.
- Γ Βασ. 19,12 καὶ μετὰ τὸν συσσειμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος·
καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὖρας λεπτῆς, κάκεῖ Κύριος.
- Γ Βασ. 19,12 Ἐπειτα ἀπὸ τὸν σεισμόν ἦλθε πυρ. Οὔτε μέσα στο πυρ
υπήρχεν ὁ Κύριος. Ἐπειτα ἀπὸ το πυρ ἠκούσθη φωνὴ αὖρας
λεπτῆς καὶ δροσεράς. Ἐκεῖ υπήρχεν ὁ Κύριος.
- Γ Βασ. 19,13 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ ἐπεκάλυψε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μελωτῇ αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε καὶ
ἔστη ὑπὸ σπήλαιον· καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπε·
τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλιοῦ;
- Γ Βασ. 19,13 Ὅταν ὁ Ηλίας ἤκουσε καὶ εἶδεν αὐτό, ἐκάλυψε ἀπὸ
σεβασμόν καὶ φόβον τὰ πρόσωπόν του με τὴν μελωτὴν.
Ἐξῆλθε καὶ ἐστάθη κάτω ἀπὸ τὸ σπήλαιον. Καὶ ἰδοὺ πάλιν ὁ
Θεὸς τὸν ἠρώτησε· “διὰ τί εὐρίσκεσαι ἐδῶ, Ηλίας;”
- Γ Βασ. 19,14 καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ
παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ· καὶ τὰ θυσιαστήριά σου καθεῖλαν καὶ τοὺς
προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι
ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν
αὐτήν.

- Γ Βασ. 19,14 Ο δε Ηλίας απήντησε· “φλογερός ζήλος πλημμυρίζει την καρδίαν μου προς χάριν σου, του Θεού του παντοκράτορος. Πονώ, διότι οι Ισραηλίται εγκατέλιπον την διαθήκην σου. Κατέσκαψαν και εκρήμνισαν τα θυσιαστήριά σου. Εφόνευσαν με ρομφαίαν τους προφήτας σου. Εγώ δε εντελώς μόνος έχω απομείνει. Αλλά ζητούν και την ιδικήν μου ζωήν να αφαιρέσουν”.
- Γ Βασ. 19,15 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ ἥξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ καὶ ἥξεις καὶ χρίσεις τὸν Ἀζαήλ εἰς βασιλέα τῆς Συρίας·
- Γ Βασ. 19,15 Εἶπε τότε ο Κυριος προς αὐτόν· “πήγαινε, ξαναγύρισε στον δρόμον σου και θα ἐλθης στον δρόμον της ερήμου της Δαμασκού. Οταν φθάσης εκεί, θα χρίσης ως βασιλέα της Συρίας τον Αζαήλ,
- Γ Βασ. 19,16 καὶ τὸν Ἰοῦ υἱὸν Ναμεσσί χρίσεις εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ τὸν Ἐλισαιέ υἱὸν Σαφάτ χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ.
- Γ Βασ. 19,16 τον δε Ιοῦ, υἱὸν του Ναμεσσί, θα τον χρίσης βασιλέα των Ισραηλιτῶν και τον Ελισαιέ, τον υἱὸν Σαφάτ, θα τον χρίσης ως προφήτην ἀντί σου.
- Γ Βασ. 19,17 καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαήλ, θανατώσει Ἰοῦ, καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἰοῦ θανατώσει Ἐλισαιέ.
- Γ Βασ. 19,17 Θα συμβῇ δε τούτο· εκείνον ὁποῖος θα διασωθῇ ἀπὸ την ρομφαίαν του Αζαήλ, θα τον θανατώσῃ ο Ιοῦ, και εκείνον ο ὁποῖος θα διαφύγῃ την φονικὴν ρομφαίαν Ιοῦ, θα τον τιμωρήσῃ δια θανάτου ο 'Ελισαιος.
- Γ Βασ. 19,18 καὶ καταλείψεις ἐν Ἰσραήλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα, ἃ οὐκ ὠκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ, καὶ πᾶν στόμα, ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ.
- Γ Βασ. 19,18 Θα ἀφήσῃς ὁμως ζῶντας και ασφαεῖς μεταξὺ των Ισραηλιτῶν ἐπτά χιλιάδας ἀνδρας, ὁλους εκείνους οἱ ὁποῖοι

δεν έκαμψαν γόνυ, δια, να προσκυνήσουν τον Βααλ, τα στόματα εκείνα τα οποία δεν προσεκύνησαν αυτόν”.

Γ Βασ. 19,19 Καὶ ἀπήλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὕρισκει τὸν Ἐλισαιὲ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί -δώδεκα ζεύγη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα- καὶ ἀπήλθεν ἐπ’ αὐτὸν καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν.

Γ Βασ. 19,19 Ο Ηλίας ανεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ, εὗρε τὸν Ελισαῖον, τὸν υἱὸν τοῦ Σαφάτ, ὁ ὁποῖος τότε ἔκανε χωράφι με τὰ βοῖδια του- δώδεκα ζεύγη βοῖδιῶν ὠργωναν ἐνώπιόν του, αὐτὸς δὲ ἔκανε χωράφι αὐτοπροσώπως με ἓνα ζεύγος-. Ο Ηλίας τὸν ἐπλησίασε καὶ ἔρριψεν ἐπάνω εἰς αὐτόν τὴν μηλωτὴν.

Γ Βασ. 19,20 καὶ κατέλιπεν Ἐλισαιὲ τὰς βόας καὶ κατέδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ καὶ εἶπε· καταφιλήσω τὸν πατέρα μου καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· ἀνάστρεφε, ὅτι πεποίηκά σοι.

Γ Βασ. 19,20 Ο Ελισαῖος ἐνόησε τὴν συμβολικὴν αὐτὴν πράξιν τοῦ Ηλιοῦ, ἐγκατέλειπε τὰ βοῖδια τοῦ καὶ ἔτρεξεν ὀπισθεν τοῦ Ηλιοῦ καὶ τοῦ εἶπεν· “ἐπίτρεψόν μου νὰ μεταβῶ, δια νὰ ἀποχαιρετήσω καὶ καταφιλήσω τὸν πατέρα μου, καὶ ἔπειτα θὰ σε ἀκολουθήσω”. Ο δὲ Ηλίας τοῦ εἶπε· “πῆγαινε καὶ γύρισε πάλιν, διότι σε ἔχω καταστήσει προφήτην”.

Γ Βασ. 19,21 καὶ ἀνέστρεψεν ἐξὸπισθεν αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν καὶ ἔθυσσε καὶ ἤψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ, καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλιοῦ καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

Γ Βασ. 19,21 Ο Ελισαῖος ἀπεχωρίσθη τὴν ὥραν ἐκείνην ἀπὸ τοῦ Ηλίου, ἐπῆρε τὰ δώδεκα ζεύγη τῶν βοῖδιῶν, τὰ ἐσφαξε καὶ τὰ ἐθυσίασε, τὰ ἔψησε με τὰ ξύλα ἀπὸ τὰ ἄροτρα τῶν βοῖδιῶν, παρέθεσε τράπεζαν στὸν λαόν καὶ ἔφαγον. Ἐπειτα ἐσηκώθη καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τοῦ Ηλιοῦ καὶ υπηρετοῦσεν αὐτόν.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 20 (Μασ. 21)

- Γ Βασ. 20,1 Καὶ ἀμπελῶν εἷς ἦν τῷ Ναβουθαὶ τῷ Ἰεζραηλίτῃ παρὰ τῇ ἄλῳ Ἀχαάβ βασιλέως Σαμαρείας.
- Γ Βασ. 20,1 Ο Ναβουθαί, ο οποίος κατήγετο ἀπὸ τὴν πόλιν Ἰεζράελ, εἶχεν ἓνα ἀμπελῶνα, που εὐρίσκετο κοντὰ στο αλώνι τοῦ Ἀχαάβ, βασιλέως τῆς Σαμαρείας.
- Γ Βασ. 20,2 καὶ ἐλάλησεν Ἀχαάβ πρὸς Ναβουθαὶ λέγων· δὸς μοι τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ ἔσται μοι εἷς κῆπον λαχάνων, ὅτι ἐγγίζων οὗτος τῷ οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν· εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου, δώσω σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀμπελῶνός σου τούτου, καὶ ἔσται μοι εἷς κῆπον λαχάνων.
- Γ Βασ. 20,2 Ο Ἀχαάβ ωμίλησε καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ναβουθαί· “δὸς μοι τὸν ἀμπελῶνα σου, δια νὰ μεταβάλω αὐτόν εἰς λαχανόκηπὸν μου, ἐπειδὴ αὐτὸς εὐρίσκεται πολὺ κοντὰ στο βασιλικὸν μου ἀνάκτορον. Θὰ σου δώσω δε ἄλλον ἀμπελῶνα, καλῦτερον ἀπὸ αὐτόν. Εἰάν δέ σου ἀρέσῃ, θὰ σου δώσω ἀργύριον εἰς ἀντάλλαγμα αὐτοῦ τοῦ ἀμπελῶνος σου. Καὶ ἐτσι θὰ γίνῃ ὁ λαχανόκηπός μου.
- Γ Βασ. 20,3 καὶ εἶπε Ναβουθαὶ πρὸς Ἀχαάβ· μὴ γένοιτό μοι παρὰ Θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί.
- Γ Βασ. 20,3 Ο Ναβουθαὶ ἀπήντησε πρὸς τὸν Ἀχαάβ· “να μὴ επιτρέψῃ ποτέ ὁ Θεός, νὰ σου δώσω τὴν προγονικὴν μου κληρονομίαν”.
- Γ Βασ. 20,4 καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Ἀχαάβ τεταραγμένον, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ συνεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον.
- Γ Βασ. 20,4 Ο Ἀχαάβ ἐστενοχωρήθη πολὺ με τὴν ἀπάντησιν αὐτῇν. Ἐπῆσε νηστικός στο κρεβάτι τοῦ καὶ ἐσκέπασε τὸ πρόσωπόν τοῦ.

- Γ Βασ. 20,5 καὶ εἰσῆλθεν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον καὶ οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων ἄρτον;
- Γ Βασ. 20,5 Ἡ Ἰεζάβελ, ἡ σύζυγός του, εἰσῆλθεν στο δωμάτιόν του καὶ τον ηρώτησε· “διατί εἶσαι τόσο στενοχωρημένος καὶ δεν ἐφαγες φαγητόν;
- Γ Βασ. 20,6 καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην λέγων· δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου· εἰ δὲ βούλῃ, δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ’ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου.
- Γ Βασ. 20,6 Ὁ Αἰχάβ ἀπήντησε πρὸς αὐτήν· “στενοχωροῦμαι διότι ὠμίλησα πρὸς τὸν Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην καὶ του εἶπα· Δός μου τὸν ἀμπελῶνα σου ἀντὶ χρημάτων. Εἰάν ὅμως θέλῃς, θα σου δώσω ἄλλον ἀμπελῶνα ἀντὶ αὐτοῦ. Εκείνος δε μου εἶπε· δεν θα σου δώσω τὴν προγονικὴν μου κληρονομίαν”.
- Γ Βασ. 20,7 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· σὺ νῦν οὕτω ποιεῖς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ; ἀνάστηθι καὶ φάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου.
- Γ Βασ. 20,7 Ἡ σύζυγός του, ἡ Ἰεζάβελ, του εἶπε· “συ ὡς βασιλεὺς ἐτσι ἀσκεῖς τὴν βασιλικὴν σου ἐξουσίαν; Σηκω, φάγε τὸ φαγητόν σου, ἐλα στον εαυτόν σου, ἐγὼ δε θα σου δώσω τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ναβουθαὶ τοῦ Ἰεζραηλίτου”.
- Γ Βασ. 20,8 καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Αἰχάβ καὶ ἐσφραγίσατο τῇ σφραγίδι αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλε τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαί.
- Γ Βασ. 20,8 Ἡ Ἰεζάβελ συνέταξεν ἓνα ἐγγράφον ἐξ ὀνόματος τοῦ Αἰχάβ, το ἐσφράγισε με τὴν σφραγίδα αὐτοῦ καὶ το ἐστειλε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἀρχοντας, οἱ ὁποῖοι

- κατοικούσαν εις την ιδίαν πόλιν με τον Ναβουθαί.
- Γ Βασ. 20,9 καὶ ἐγγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις λέγων· νηστεύσατε νηστείαν καὶ καθίσατε τὸν Ναβουθαὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ·
- Γ Βασ. 20,9 Εἰς το ἐγγραφον αὐτὸ ἐγράφετο· “Κηρύξατε νηστείαν καὶ καθίσατε τὸν Ναβουθαὶ ὡς κατηγορούμενον ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.
- Γ Βασ. 20,10 καὶ ἐγκαθίστατε δύο ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ λέγοντες· ἠύλόγησε Θεὸν καὶ βασιλέα· καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτὸν καὶ λιθοβολησάτωσαν αὐτόν, καὶ ἀποθανέτω.
- Γ Βασ. 20,10 Κατόπιν παρουσιάσατε δύο παρανόμους ἄνδρας ἐνώπιόν του, δύο ψευδομάρτυρας, οἱ οἱ αὐτοὺς καταθέσουν μαρτυρίαν ,ψευδῆ ἐναντίον τοῦ λέγοντες· Αὐτὸς ἐβλασφήμησε τὸν Θεὸν καὶ τὸν βασιλέα. Ἐτσι θα καταδικασθῇ εἰς θάνατον. Κατόπιν αὐτοὺς οδηγηθῇ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, αὐτοὺς τὸν λιθοβολήσουν ἐκεῖ καὶ αὐτοὶ ἀποθάνῃ”.
- Γ Βασ. 20,11 καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰεζάβελ καὶ καθὰ ἐγγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις, οἷς ἀπέστειλε πρὸς αὐτούς.
- Γ Βασ. 20,11 Οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τοῦ Ναβουθαί, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἄρχοντες οἱ οἱ αὐτοὺς κατοικούσαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ, ἐνήργησαν, ὅπως παρήγγειλε πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἰεζάβελ καὶ ὅπως ἦτο γραμμένον στὸ ἐγγραφον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποστέλλει πρὸς αὐτούς.
- Γ Βασ. 20,12 καὶ ἐκάλεσαν νηστείαν καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ,
- Γ Βασ. 20,12 Αὐτοὶ ἐκάλεσαν εἰς νηστείαν τὸν λαόν καὶ ἐκάθισαν τὸν Μαβουθαὶ ὡς κατηγορούμενον ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.
- Γ Βασ. 20,13 καὶ εἰσῆλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων καὶ ἐκάθισαν

ἐξεναντίας αὐτοῦ καὶ κατεμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγοντες·
ἠυλόγηκας Θεὸν καὶ βασιλέα· καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἔξω
τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις, καὶ
ἀπέθανε.

Γ Βασ. 20,13 Εισήλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου δύο ἄνδρες
παράνομοι, ἔλαβον θέσιν ἀπέναντι τοῦ Ναουθαὶ καὶ
κατέθεσαν ψευδὴ κατηγορίαν ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες· “συ
εβλασφήμησες τὸν Θεὸν καὶ τὸν βασιλέα”. Ἐξ αἰτίας τῆς
καταθέσεως αὐτῆς ὁ Ναβουθαὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.
Τὸν ἐβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, τὸν ἐλιθοβόλησαν καὶ ἐκεῖ
ἀπέθανεν.

Γ Βασ. 20,14 καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ λέγοντες· λελιθοβόληται
Ναβουθαὶ καὶ τέθνηκε.

Γ Βασ. 20,14 Οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως ἐκείνης ἐστείλαν ἀγγελιαφόρους
πρὸς τὴν Ἰεζάβελ καὶ τὴν ἐπληροφόρησαν. “Ἐλιθοβολήθη ὁ
Ναβουθαὶ καὶ ἀπέθανε”.

Γ Βασ. 20,15 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰεζάβελ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ·
ἀνάστα, κληρονόμει τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ τοῦ
Ἰεζραηλίου, ὃς οὐκ ἔδωκέ σοι ἀργυρίου, ὅτι οὐκ ἔστι
Ναβουθαὶ ζῶν, ὅτι τέθνηκε.

Γ Βασ. 20,15 Ὅταν ἡ Ἰεζάβελ ἐπληροφορήθη τὸ γεγονός, εἶπε πρὸς τὸν
Αχαάβ· “σὴκω καὶ πῆγαινε νὰ κληρονομήσῃς τὸν ἀμπελῶνα
τοῦ Ναβουθαὶ, τοῦ Ἰεζραηλίου, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος δὲν
ἠθέλε νὰ σοὺ τὸν πωλήσῃ ἀντὶ ἀργυρίου. Διότι δὲν ζῇ πλέον
ὁ Ναβουθαὶ, ἀλλ' ἔχει ἀποθάνει”.

Γ Βασ. 20,16 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαάβ ὅτι τέθνηκε Ναβουθαὶ ὁ
Ἰεζραηλίτης, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
περιεβάλετο σάκκον· καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ
ἀνέστη καὶ κατέβη Ἀχαάβ εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ
τοῦ Ἰεζραηλίου κληρονομῆσαι αὐτόν.

Γ Βασ. 20,16 Ὁ Αχαάβ, ὅταν ἤκουσε τὸν τρόπον τῆς καταδίκης καὶ τοῦ
θανάτου τοῦ Ναβουθαὶ, ἐσχίσεν εἰς ἐνδειξιν διαμαρτυρίας

- και πένθους τα ενδύματά του και περιεβλήθη σάκκινον ένδυμα. Κατόπιν όμως κατέβη στον αμπελώνα του Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου, δια να τον κληρονομήση.
- Γ Βασ. 20,17 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Θεσβίτην λέγων·
- Γ Βασ. 20,17 Εἶπε τότε ο Θεός προς τον Ηλία, τον Θεσβίτην·
- Γ Βασ. 20,18 ἀνάστηθι καὶ κατάρηθι εἰς ἀπαντὴν Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, ὅτι οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαί, ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτόν.
- Γ Βασ. 20,18 “σῆκω και πήγαινε να συναντήσης τον Αχαάβ, τον βασιλέα του Ισραηλιτικού λαού, που μένει εις την Σαμάρειαν, διότι αυτός κατέβηκε στον αμπελώνα του Ναδουθαί, δια να τον κληρονομήση.
- Γ Βασ. 20,19 καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν λέγων· τάδε λέγει Κύριος· ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονόμησας, διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἐν παντὶ τόπῳ, ᾧ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα Ναβουθαί, ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμα σου, καὶ αἱ πόρναι λούσονται ἐν τῷ αἵματί σου.
- Γ Βασ. 20,19 Θα πης δε προς αυτον τα εξης· Αυτά λέγει ο Κυριος. Επειδή συ εφόνευσες τον Ναβουθαί και κατέλαβες τον αμπελώνα του, δια τούτο ο Κυριος λέγει· Εις τους τόπους, στους οποίους οι χοίροι και τα σκυλιά ἐγλείψαν το αἷμα του Ναβουθαί, εκεί τα σκυλιά θα γλείψουν και το ιδικόν σου αἷμα, αι δε πόρναι θα λουσθούν στο αἷμα σου”.
- Γ Βασ. 20,20 καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἡλιοῦ· εἰ εὔρηκάς με, ὁ ἐχθρὸς μου; καὶ εἶπεν· εὔρηκα, διότι μάτην πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου παροργίσαι αὐτόν.
- Γ Βασ. 20,20 Ο Αχαάβ εἶπε προς τον Ηλίαν· “αλήθεια, συ ο εχθρός μου με ευρήκες πάλιν;” Ο Ηλίας απήντησε· “σε ευρήκα, διότι ἔχεις πωληθῇ και ἐγινες δούλος στο πονηρόν, ὥστε να εξοργίσης τον Κυριον, ο οποίος και λέγει·
- Γ Βασ. 20,21 ἴδου ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακὰ καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου καὶ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἀχαάβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ

συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραήλ·

Γ Βασ. 20,21

Ἰδοὺ ἐγὼ θα ἐπιφέρω ἐναντίον σου συμφοράς, θα ἀνάψω ὀπισθέν σου φωτιές και θα ἐξολοθρεύσω ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἀχαάβ κάθε ἀρσενικὸν ἄνθρωπον, ἀκόμη δε δούλον και ἐλεύθερον μεταξύ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

Γ Βασ. 20,22

καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασά υἱοῦ Ἀχιά περὶ τῶν παροργισμάτων, ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ἰσραήλ.

Γ Βασ. 20,22

Θα παραδώσω εἰς ὄλεθρον τὴν οἰκογένειάν σου, ὅπως παρέδωκα τὴν οἰκογένειαν Ἱεροβοάμ τοῦ υἱοῦ Ναβὰτ, ὅπως παρέδωσα εἰς καταστροφὴν τὴν οἰκογένειαν τοῦ Βαασά, υἱοῦ τοῦ Ἀχιά. Τοῦτο δέ, διότι συ με τας ἐξοργιστικὰς ἀμαρτίας σου ἐγίνες αἰτία να ὀργισθῇ ἐναντίον σου ὁ Θεός και να παρασυρθῇ εἰς ἀμαρτίας ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός”.

Γ Βασ. 20,23

καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησε Κύριος λέγων· οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι Ἰεζράελ.

Γ Βασ. 20,23

Και δια τὴν Ἰεζάβελ ὠμίλησεν ὁ Κύριος και εἶπε· “τα σκυλιὰ θα καταφάγουν και αὐτὴν στο τεῖχος το ἐμπρός τῆς πόλεως Ἰεζράελ.

Γ Βασ. 20,24

τὸν τεθνηκότα τοῦ Ἀχαάβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Γ Βασ. 20,24

Τους νεκροὺς τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀχαάβ εἰς τὴν πόλιν θα καταφάγουν οἱ κύνες. Και τους νεκροὺς τῆς οἰκογενείας τοῦ εἰς τὴν πεδιάδα θα καταφάγουν τα ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ”.

Γ Βασ. 20,25

πλὴν ματαίως Ἀχαάβ, ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὡς μετέθηκεν αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ·

Γ Βασ. 20,25

Εἰς μάτην ὁμως ἐλέχθησαν αἱ ἀπειλαὶ αὐταὶ τοῦ Κυρίου. Ὁ Ἀχαάβ εἶχε πωληθῇ στο να πράττῃ τὸ πονηρὸν ἀναισχύντως ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅπως τὸν παρακινούσεν ἡ σύζυγός του

η Ιεζάβελ.

Γ Βασ. 20,26 καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων κατὰ πάντα, ἃ ἐποίησεν ὁ Ἀμορράϊος, ὃν ἐξωλόθρευσεν Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 20,26 Ἐγινε συχαμερός και μισητός πάρα πολύ ενώπιον του Κυρίου, διότι εδέχθη και ηκολούθησε την λατρείαν των ειδωλικών θεών, ὅπως οι Αμορραῖοι, τους οποίους ο Κυριος εἶχε καταστρέψει ενώπιον του Ισραηλιτικού λαοῦ.

Γ Βασ. 20,27 καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου, ὡς κατενύγη Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἐπορεύετο κλαίων καὶ διέρρηξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐζώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσε καὶ περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐπάταξε Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ ἐπορεύθη,

Γ Βασ. 20,27 Ἐπειδὴ ὁμως ο Αχαάβ ακούσας τον λόγον του Ηλία συνετρίβη ενώπιον του Κυρίου, εβάδιζε δε κλαίων και διέρρηξε τον χιτῶνα αὐτοῦ και ἐζώσθη σάκκινον ἑνδυμα, ἐπειδὴ δε κατὰ την ἡμέραν, κατὰ την ὁποίαν εφονεύθη ο Ναβουθαί, ἐνήστευσε και περιεβλήθη σάκκινον ἑνδυμα και με αὐτό ἐπορεύετο,

Γ Βασ. 20,28 καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλιοῦ περὶ Ἀχαάβ, καὶ εἶπε Κύριος·

Γ Βασ. 20,28 ἐγινε πάλιν λόγος Κυρίου δια του Ηλιού, του δούλου του, προς τον Αχαάβ. Εἶπε δηλαδή ο Κυριος προς τον Ηλίαν·

Γ Βασ. 20,29 ἑώρακας ὡς κατενύγη Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου μου; οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν.

Γ Βασ. 20,29 “εἶδες πως συνετρίβη ο Αχαάβ ενώπιόν μου; Δια τούτο δεν θα αποστείλω την τιμωρίαν κατὰ τας ἡμέρας, κατὰ τας ὁποίας αὐτός ζῇ. Ἀλλὰ θα στείλω αὐτὴν την τιμωρίαν εἰς τας ἡμέρας του υἱοῦ του”.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 21 (Μασ. 20)

- Γ Βασ. 21,1 Καὶ συνήθροισεν υἱὸς Ἄδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ τριακονταδύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἄρμα· καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν.
- Γ Βασ. 21,1 Ο υἱὸς Ἀδερ συνήθροισεν ὅλην τὴν στρατιωτικὴν του δύναμιν, ἐξεστράτευσε καὶ ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν, μαζὴ με τριάκοντα δύο βασιλεῖς, με ὅλον το ἱππικόν καὶ τα πολεμικά του ἄρματα. Ἀνέβησαν αὐτοὶ καὶ ἐπολιορκοῦσαν τὴν Σαμάρειαν καὶ ἐπολεμοῦσαν ἐναντίον αὐτῆς.
- Γ Βασ. 21,2 καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει υἱὸς Ἄδερ·
- Γ Βασ. 21,2 Ο υἱὸς Ἀδερ ἐστείλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν Ἀχαάβ, βασιλέα τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ του εἶπεν· “αὐτὰ παραγγέλλει ὁ υἱὸς Ἀδερ·
- Γ Βασ. 21,3 τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμὸν ἐστὶ καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμὰ ἐστὶ.
- Γ Βασ. 21,3 Το ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου εἶναι ἰδικά μου καὶ αἱ γυναῖκες σου καὶ τὰ τέκνα σου εἶναι ἰδικά μου”.
- Γ Βασ. 21,4 καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπε· καθὼς ἐλάλησας, κύριέ μου βασιλεῦ, σὸς ἐγὼ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμὰ.
- Γ Βασ. 21,4 Ο βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ Ἀχαάβ, ἀπήντησε· “κύριέ μου, βασιλεῦ, ὅπως εἶπες, ἐτσι θὰ γίνῃ. Εγὼ θὰ εἶμαι ὑποτελὴς σου καὶ ὅλα τὰ ἰδικά μου ἀνήκουν εἰς σέ”.
- Γ Βασ. 21,5 καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι, καὶ εἶπαν· τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἄδερ· ἐγὼ ἀπέστειλα πρὸς σε λέγων· τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σου

δώσεις ἐμοί·

Γ Βασ. 21,5 Ηλθον και πάλιν οι αγγελιαφόροι του υιού Αδερ προς τον βασιλέα Αχαάβ και του είπαν· “αυτά λέγει ο υιός Αδερ· Εγώ σου παρήγγειλα και σου είπα ότι το αργύριόν σου, το χρυσίον σου, τας γυναίκας σου και τα παιδιά σου θα τα παραδώσης.

Γ Βασ. 21,6 ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὐριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σε, καὶ ἐρευνήσουσι τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παίδων σου καὶ ἔσται πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἐφ’ ᾗ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ λήψονται.

Γ Βασ. 21,6 Τώρα όμως σου λέγω. Οτι αύριον αυτήν την ώραν θα αποστείλω τους υπηρέτας μου, οι οποίοι θα ερευνήσουν τον οίκόν σου και τους οίκους των υπηκόων σου και κάθε τι, που θα επιθυμήσουν οι οφθαλμοί των. Θα βάλουν χέρι εις αυτά και θα τα πάρουν”.

Γ Βασ. 21,7 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς γῆς καὶ εἶπε· γινῶτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκε πρὸς με περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου· τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ’ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 21,7 Ο βασιλεύς του Ισραηλιτικού λαού, ο Αχαάβ, εκάλεσεν όλους τους πρεσβυτέρους του βασιλείου και τους είπε· “ακούστε, σας παρακαλώ, και ιδέτε ότι ο υιός Αδερ ζητεί την καταστροφήν μας. Διότι έστειλε προς εμέ αγγελιαφόρους και μου εζήτησε τας γυναίκας μου, τα παιδιά μου και τας θυγατέρας μου. Το αργύριόν μου και το χρυσίον μου δεν ηρνήθην να το δώσω εις αυτόν”.

Γ Βασ. 21,8 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός· μὴ ἀκούσης καὶ μὴ θελήσης.

Γ Βασ. 21,8 Απήντησαν εις αυτόν οι πρεσβύτεροι και όλος ο λαός· “μη

υπακούσης εις αὐτόν και μη θελήσης να υποχωρήσης εις τας αξιώσους·

Γ Βασ. 21,9

καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἄδερ· λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν· πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δοῦλόν σου ἐν πρώτοις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι. καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον.

Γ Βασ. 21,9

Εἶπε τότε ο Αχαάβ στους αγγελιαφόρους του υιού Αδερ· “αναγγεῖλατε στον κύριόν σας τα εξής· Ολα ὅσα την πρώτην φοράν δι’ αγγελιαφόρων του ἐζήτησεν ἀπὸ τον δούλον του, θα τα ἐκτελέσω. Την σημερινήν ὁμως ἀπαίτησίν του δεν θα ἠμπορέσω να την ἐκπληρώσω”. Οι ἀπεσταλμένοι του υιού Αδερ ἀνεχώρησαν και ἀνέφεραν εις αὐτόν την ἀπάντησιν του Αχαάβ.

Γ Βασ. 21,10

καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν υἱὸς Ἄδερ λέγων· τάδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθήη, εἰ ἐκποιήσῃ ὁ χοῦς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου.

Γ Βασ. 21,10

Ο Αδερ ἐστειλε πάλιν αγγελιαφόρους πρὸς τον Αχαάβ και του εἶπεν· “ας με τιμωρήσῃ ο Θεὸς με τας πλέον σκληρὰς τιμωρίας, εἴαν ἐγὼ δεν καταστρέψω ἐξ ὁλοκλήρου την Σαμάρειαν, ὥστε το χῶμα, που θα ἀπομείνη εις αὐτήν, να μη εἶναι ἀρκετόν οὔτε δια τας ἀλώπεκας, και δι’ ὅλον τον λαόν του πεζικοῦ μου”.

Γ Βασ. 21,11

καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· ἱκανούσθω· μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός.

Γ Βασ. 21,11

Ο βασιλεὺς του Ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου ἀπήντησε και εἶπε· “ἀρκεῖ ἕως ἐδῶ. Ας μη καυχάται ο καμπούρης ὅπως ο ευθυτενής”.

Γ Βασ. 21,12

καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ μετ’ αὐτοῦ ἐν σκηναῖς καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οἰκοδομήσατε

χάρακα· καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν.

Γ Βασ. 21,12

Οταν ο Αχααδ ἔστειλε την απάντησιν αυτήν προς τον Αδερ, ο Αδερ ἔχων πεποίθησιν εις την νίκην του, ἔπινε και ἐμέθυε αὐτός και ὅλοι οι βασιλεῖς που ἦσαν μαζί του εις τας σκηνάς των, και ἔδωσε διαταγήν στους δούλους του· “οικοδομήσατε χαράκωμα γύρω ἀπὸ την πόλιν”. Εκείνοι ἀνήγειραν χαράκωμα γύρω ἀπὸ την πόλιν.

Γ Βασ. 21,13

καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς προσήλθε τῷ Ἀχαάβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· εἰ ἑώρακας τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον; ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον εἰς χεῖράς σας, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Γ Βασ. 21,13

Και ἰδοὺ ἓνας προφήτης του ἀληθινοῦ Θεοῦ προσήλθεν στον Αχαάβ, τον βασιλέα του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, και του εἶπεν· “αὐτὰ λέγει ο Κυριος· Βλέπστον πολυἀριθμον αὐτὸν ὄχλον; Ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδω αὐτὸν σήμερον εις τα χέρια σου· και θα μάθῃς ἔτσι, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ο ἀληθινὸς Κυριος και Θεός”.

Γ Βασ. 21,14

καὶ εἶπεν Ἀχαάβ· ἐν τίνι; καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν. καὶ εἶπεν Ἀχαάβ· τίς συνάξει τὸν πόλεμον; καὶ εἶπε· σύ.

Γ Βασ. 21,14

Ο Αχαάβ η ρώτησε “με ποῖον τρόπον θα κατορθωθῇ αὐτό;” Ο Κυριος ἀπήντησε· “με τους νεαροὺς δούλους των ἐπαρχιακῶν διοικητῶν”. “Ποιὸς θα διεξαγάγῃ τον πόλεμον;” Εἶπεν ο Αχαάβ. “Συ”, ἀπήντησεν ο Θεός.

Γ Βασ. 21,15

καὶ ἐπεσκέψατο Ἀχαάβ τὰ παιδάρια τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν, καὶ ἐγένοντο διακόσια τριάκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαόν, πάντα υἱὸν δυνάμεως, ἑπτὰ χιλιάδας.

Γ Βασ. 21,15

Ο Αχαάβ ἐπεθεώρησε και ηρίθμησε τους νεαροὺς δούλους των διοικητῶν της ἐπαρχίας, οι οποίοι ἦσαν διακόσιοι τριάκοντα. Κατόπιν ἐπεθεώρησε και ηρίθμησε τους ικανοὺς προς πόλεμον ἀνδρας εκ του λαοῦ, οι οποίοι ἀνῆρχοντο εις

επτά χιλιάδας.

Γ Βασ. 21,16 καὶ ἐξῆλθε μεσημβρίας· καὶ υἱὸς Ἄδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχώθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοητοὶ μετ’ αὐτοῦ.

Γ Βασ. 21,16 Κατὰ την μεσημβρίαν ἐξήλθεν ὁ Αχαάβ ἀπὸ την Σαμάρειαν. Ὁ υἱὸς Ἀδερ ἐπινε καὶ εμεθούσε εἰς Σοκχώθ, αὐτὸς, οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ βοηθοὶ του, τριάκοντα δύο ἐν ὅλῳ σύμμαχοι του.

Γ Βασ. 21,17 καὶ ἐξῆλθον ἄρχοντες παιδάρια τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις. καὶ ἀποστέλλουσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας λέγοντες· ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας.

Γ Βασ. 21,17 Πρώτοι ἐξῆλθον πρὸς πόλεμον οἱ νεαροὶ δούλοι των ἐπαρχιακῶν διοικητῶν. Ἀνθρωποὶ του υἱοῦ Ἀδερ ἐστεῖλαν καὶ ἐγνωστοποίησαν στον βασιλέα της Συρίας, ὅτι “ἄνδρες ἐβγήκαν ἀπὸ την Σαμάρειαν”.

Γ Βασ. 21,18 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύονται, συλλαβεῖν αὐτοὺς ζῶντας· καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζῶντας συλλαβεῖν αὐτούς·

Γ Βασ. 21,18 Εκείνος εἶπεν εἰς αὐτούς· “εάν ἐρχονται νὰ ζητήσουν εἰρήνην, συλλάβετέ τους ζῶντας. Εάν ἐξέρχονται πρὸς πόλεμον, συλλάβετέ τους καὶ πάλιν ζῶντας.

Γ Βασ. 21,19 καὶ μὴ ἐξελθάτωσαν ἐκ τῆς πόλεως τὰ παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν. καὶ ἡ δύναμις ὀπίσω αὐτῶν

Γ Βασ. 21,19 Εκτελέσατε ἀμέσως την διαταγὴν μου, ὥστε νὰ μὴ προκάμουν νὰ βγουν ὅλοι οἱ νεαροὶ δούλοι των διοικητῶν της ἐπαρχίας”. Ἐν τούτοις ἀμέσως ὀπίσω ἀπὸ τους νεαροὺς αὐτοὺς δούλους, ἀκολουθοῦσε καὶ τὸ κύριον σῶμα του στρατοῦ.

Γ Βασ. 21,20 ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ’ αὐτοῦ καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ’ αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε Συρία, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἰσραήλ· καὶ σῶζεται υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ’ ἵππου ἱππέως.

- Γ Βασ. 21,20 Ο καθένας από αυτούς επετέθη εις κάθε απέναντί του Σύρον πρώτην και δευτέραν φοράν, ὥστε οἱ Συροὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Οἱ Ἰσραηλίται τοὺς κατεδίωξαν. Ὁ υἱὸς Ἀδερ, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, ἐσώθη ἐπάνω εἰς ἓνα ἵππον κάποιου ἱππέως.
- Γ Βασ. 21,21 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα καὶ ἐπάταξε πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ.
- Γ Βασ. 21,21 Εβγήκε τότε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν πόλιν, ἐπήρε ὅλους τοὺς ἵππους τῶν ἐχθρῶν, ἐπήρε τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ ἐπέφερε μεγάλην καταστροφὴν στὸν στρατὸν τῆς Συρίας.
- Γ Βασ. 21,22 καὶ προσήλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ καὶ εἶπε· κραταιοῦ καὶ γνῶθι καὶ ἴδε τί ποιήσεις, ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ.
- Γ Βασ. 21,22 Τότε ὁ ἀληθινὸς προφήτης προσήλθεν στὸν βασιλέα τῶν Ἰσραηλιτῶν Αἰχάβ καὶ τοῦ εἶπε· “Ἐχε θάρρος ! Μαθε ὅμως ὅτι ὁ υἱὸς Ἀδερ, ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας, ὅταν συμπληρωθῇ ἓνας χρόνος, θα ἐκστρατεύσῃ πάλιν ἐναντίον σου”.
- Γ Βασ. 21,23 καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας εἶπον· Θεὸς ὁρέων Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ Θεὸς κοιλάδων, διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς· ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ’ εὐθύ, εἰ μὴν κραταιώσωμεν ὑπὲρ αὐτοὺς.
- Γ Βασ. 21,23 Οἱ δούλοι τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας εἶπαν εἰς αὐτόν· “Ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἶναι Θεὸς τῶν ὀρέων καὶ ὄχι τῶν πεδιάδων. Δια τούτο καὶ ἐκεῖνοι ἀνεδείχθησαν ἰσχυρότεροι ἀπὸ ἡμᾶς. Εἰάν ὅμως πολεμήσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν πεδιάδα, ἀσφαλῶς θα ἀναδειχθῶμεν ἡμεῖς ἰσχυρότεροι ἀπὸ αὐτοὺς καὶ θα τοὺς νικήσωμεν.
- Γ Βασ. 21,24 καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποίησον· ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ τοῦ ἀντ’ αὐτῶν

σατράπας,

Γ Βασ. 21,24

Καμε δε και τούτο· απόστειλε τους συμμάχους σου βασιλείς τον καθένα εις την χώραν του και θέσε αντ' αυτών σατράπας.

Γ Βασ. 21,25

καὶ ἀλλάζομέν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν καὶ ἵππον κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτούς κατ' εὐθὺ καὶ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς. καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν οὕτως.

Γ Βασ. 21,25

Θα αναπληρώσωμεν δε με αλληνη δύναμιν στρατού την δύναμιν, που εχάσαμεν κατὰ την μάχην, το απολεσθέν ιππικόν με άλλο ιππικόν και τα ἄρματα μα ἄλλα ἄρματα. Ετσι δε θα πολεμήσωμεν αυτοὺς εις την πεδιάδα και θα τους νικήσωμεν”. Ο υἱὸς Αδερ εδέχθη την πρότασιν των και ἐπραξεν ὅπως τον συνεβούλευσαν.

Γ Βασ. 21,26

καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς Ἰσραὴλ τὴν Συρίαν καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκά εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 21,26

Πράγματι κατὰ την ἀνοιξιν του επομένου ἔτους συνεκέντρωσε στρατόν της Συρίας ο υἱὸς Αδερ και εξεστράτευσεν εναντίον της πόλεως Αφεκά, δια να πολεμήση τους Ισραηλίτας.

Γ Βασ. 21,27

καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, καὶ παρενέβαλεν Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν ὥσεί δύο ποίμνια αἰγῶν, καὶ Συρία ἔπλησε τὴν γῆν.

Γ Βασ. 21,27

Οι Ισραηλίται ητοιμάσθησαν και ἐξήλθαν εις συνάντησιν των εχθρῶν των. Εστρατοπέδευσαν οι Ισραηλίται ἀπέναντι αυτών, τόσοι ολίγοι ὥσαν δύο ποίμνια αἰγῶν, ἐνῶ οι στρατιῶται της Συρίας ἐγέμισαν την περιοχὴν.

Γ Βασ. 21,28

καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ· τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπε Συρία·

Θεὸς ὁρέων Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ Θεὸς
κοιλάδων αὐτός, καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην
ταύτην εἰς χεῖρα σὴν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Γ Βασ. 21,28

Προσῆλθε πάλιν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Αχαάβ καὶ
εἶπεν στον βασιλέα τῶν Ἰσραηλιτῶν· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος·
Επειδὴ οἱ Συροὶ εἶπον ὅτι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ
εἶναι Θεὸς τῶν ὁρέων καὶ δὲν εἶναι αὐτὸς Θεὸς τῶν
πεδιάδων, θα παραδώσω εἰς τὰ χέρια σου ὅλην αὐτὴν τὴν
μεγάλην στρατιωτικὴν δύναμιν καὶ θα μάθῃς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι
πράγματι ὁ ἀληθινὸς Κύριος καὶ Θεός”.

Γ Βασ. 21,29

καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἑπτὰ
ἡμέρας, καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ
προσῆγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὴν
Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Γ Βασ. 21,29

Εστρατοπέδευσαν πράγματι οἱ Ἰσραηλίται ἀπέναντι τῶν
Συρῶν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔκαμαν
τίποτε. Κατὰ τὴν ἑβδόμην ὅμως ἡμέραν συνήφθη μάχη. Οἱ
Ἰσραηλίται ἐκτύπησαν τοὺς Συροὺς κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν
καὶ ἐφόνευσαν ἀπὸ αὐτοῦς ἑκατὸν χιλιάδας πεζοῦς.

Γ Βασ. 21,30

καὶ ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Ἀφεκά εἰς τὴν πόλιν, καὶ
ἔπεσε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν
καταλοίπων. καὶ υἱὸς Ἀδερ ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ κοιτῶνος, εἰς τὸ ταμιεῖον.

Γ Βασ. 21,30

Οἱ ὑπολειφθέντες Συροὶ στρατιῶται ἐτράπησαν εἰς φυγὴν
καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν Ἀφεκά, δια να σωθούν. Ἀλλὰ τὸ
τεῖχος τῆς πόλεως ἐκρημνίσθη καὶ ἔπεσεν ἐπάνω τῶν καὶ
εφονεύθησαν ἀπὸ τοῦς ὑπολειφθέντας στρατιώτας εἴκοσιν
ἑπτὰ χιλιάδες. Ὁ δὲ υἱὸς Ἀδερ ἐτράπη καὶ αὐτὸς εἰς φυγὴν
καὶ εἰσῆλθεν φοβισμένος εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀνακτόρου
τοῦ στο ἀπόκρυφον τοῦτο δωμάτιον τοῦ οἴκου τοῦ.

Γ Βασ. 21,31

καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ
βασιλεῖς ἐλέους εἰσὶν· ἐπιθώμεθα δὲ σάκκους ἐπὶ τὰς

όσφύας ἡμῶν καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς βασιλέα Ἰσραήλ, εἴ πως ζωογονήσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γ Βασ. 21,31

Ο υἱὸς Ἀδερ εἶπε τότε στους δούλους του· “γνωρίζω ὅτι οἱ βασιλεῖς του Ἰσραήλ εἶναι ἄνθρωποι σπλαγχνικοί. Ἀς φορέσωμεν λοιπὸν σάκκους ἀντὶ ἐνδυμάτων, ἀς δέσωμεν σχοινιά στον λαιμὸν μας καὶ ἀς ἐξέλθωμεν νὰ συναντήσωμεν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ἴσως μας λυπηθῇ καὶ μας χαρίσῃ τὴν ζωὴν”.

Γ Βασ. 21,32

καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραήλ· δοῦλός σου υἱὸς Ἰσραὴλ λέγει· ζησάτω δὴ ἡ ψυχὴ ἡμῶν. καὶ εἶπεν· εἰ ἔτι ζῇ, ἀδελφός μου ἐστίν.

Γ Βασ. 21,32

Πράγματι ἐφόρεσαν σάκκινα ἐνδύματα, ποὺ τὰ ἐζώσαν γύρω ἀπὸ τὴν μέσην των, ἐβάλαν σχοινιά στους λαιμούς των καὶ εἶπαν στὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ οἱ δούλοι τοῦ Ἀδερ· “Ὁ υἱὸς Ἀδερ λέγει ὅτι εἶναι δοῦλος σου. Παρακαλεῖ δὲ ἐκεῖνος, παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς χαρίσατέ μας τὴν ζωὴν”. Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ ἀπήντησεν· “ἐὰν ἀκόμη ὁ Ἀδερ ζῇ, εἶναι ἀδελφός μου”.

Γ Βασ. 21,33

καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο καὶ ἐσπείσαντο καὶ ἀνελέξαντο τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἶπον· ἀδελφός σου υἱὸς Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν· εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν· καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν υἱὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβιβάξουσιν αὐτόν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα.

Γ Βασ. 21,33

Οἱ ἄνδρες τοῦ υἱοῦ Ἀδερ συνεβουλεύθησαν τοὺς οἰωνοὺς καὶ ἔκαμαν θυσίαν. Ἐπέτυχον δὲ νὰ πάρουν ὑπόσχεσιν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ καὶ εἶπαν· “ὁ υἱὸς Ἀδερ εἶναι ἀδελφός σου”. Ἐκεῖνος δὲ τοὺς ἀπήντησεν· “εἰσέλθετε στὸν οἶκόν του καὶ πάρετε αὐτόν ἀπὸ ἐκεῖ”. Ὁ υἱὸς Ἀδερ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν οἶκόν του, διὰ νὰ πορευθῇ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀνεβίβασαν αὐτόν στὸ πολεμικὸν τοῦ ἄρμα.

- Γ Βασ. 21,34 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τὰς πόλεις, ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρός σου, ἀποδώσω σοι, καὶ ἐξόδους θήσεις σεαυτῷ ἐν Δαμασκῷ, καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε. καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν.
- Γ Βασ. 21,34 Οταν δε παρουσιάσθη προ του Αχαάβ του εἶπε· “τας πόλεις, τας οποίας κατέλαβεν ο πατήρ μου και τας αφήρεσεν από τον πατέρα σου, θα σου τας επιστρέψω. Συ δε ο ίδιος θα ορίσης τοποθεσίας εντός της Δαμασκού ιδικάς σου, όπως και ο πατήρ μου ἔθεσε τοιαύτας τοποθεσίας εις την Σαμάρειαν”. Ο Αχαάβ του απήντησε· “θα συντάξωμεν ἓνα σύμφωνον φιλίας και ἐγὼ θα σε αφήσω ελεύθερον”. Πράγματι ο Αχαάβ συνήψε με αὐτόν συμφωνίαν και τον ἔστειλεν ελεύθερον εις την χώραν του.
- Γ Βασ. 21,35 Καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου· πάταξον δὴ με· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν.
- Γ Βασ. 21,35 Ενας από τους προφήτας εἶπε προς κάποιον πλησίον του, κατόπιν εντολῆς του Κυρίου· “κτύπησέ με”. Ο ἄνθρωπος ὁμως ἐκεῖνος δεν ηθέλησε να τον κτυπήση.
- Γ Βασ. 21,36 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἀνθ’ ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου καὶ ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ πατάξει σε λέων· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ, καὶ εὗρίσκει αὐτόν λέων καὶ ἐπάταξεν αὐτόν.
- Γ Βασ. 21,36 Εἶπε τότε προς αὐτόν ο προφήτης· “επειδὴ δεν υπήκουσες εις την φωνὴν του Κυρίου, ἰδοὺ, καθὼς συ θα φεύγης ἀπὸ ἐμέ θα σε φονεύσῃ ἓνας λέων καθ’ οδόν”. Εφυγεν ο ἄνθρωπος ἀπὸ τον προφήτην, τον συνήντησε πρᾶγματι ἓνας λέων και τον εφόνευσε.
- Γ Βασ. 21,37 καὶ εὗρίσκει ἄνθρωπον ἄλλον καὶ εἶπε· πάταξόν με δὴ· καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὁ ἄνθρωπος πατάξας καὶ συνέτριψε.

- Γ Βασ. 21,37 Ο προφήτης ευρήκεν ένα άλλον άνθρωπον και του είπε· “κτύπησέ με σε παρακαλώ”. Εκείνος δε τον εκτύπησε και του άνοιξε πληγήν εις την κεφαλήν.
- Γ Βασ. 21,38 καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 21,38 Αυτός ο προφήτης μετέβη και εστάθη καθ' οδόν ενώπιον του βασιλέως του Ισραηλιτικού λαού, έχων δεμένους τους οφθαλμούς του με κάποιαν ζώνην.
- Γ Βασ. 21,39 καὶ ἐγένετο ὡς παρεπορεύετο ὁ βασιλεὺς, καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν· ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιὰν τοῦ πολέμου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰσήγαγε πρὸς με ἄνδρα καὶ εἶπε πρὸς με· φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις·
- Γ Βασ. 21,39 Ενώ ο βασιλεὺς εβάδιζε την πλησίον εκεί οδόν, ο προφήτης αυτός εβήησε προς τον βασιλέα και εἶπεν “εγώ ο δούλος σου ἔλαβα μέρος εις την εκστρατείαν του τελευταίου τούτου πολέμου. Και ιδού ένας ανήρ με ωδήγησε προς άλλον αιχμάλωτον άνδρα και μου εἶπε· Φυλαξε αυτόν τον άνδρα ασφαλώς. Εάν δε αυτός δραπετεύσῃ, θα πληρώσῃς την ζωὴν του με την ιδικὴν σου ζωὴν η θα πληρώσῃς ως πρόστιμον ένα τάλαντον αργυρίου.
- Γ Βασ. 21,40 καὶ ἐγενήθη περιεβλέψατο ὁ δοῦλός σου ὧδε καὶ ὧδε, καὶ οὗτος οὐκ ἦν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα παρ’ ἐμοὶ ἐφόνευσας.
- Γ Βασ. 21,40 Ενώ δε εγώ ο δούλος σου παρατηροῦσα εδῶ και εκεί, εἶδα αἰφνης ὅτι ο αιχμάλωτος δεν υπήρχεν εις την θέσιν του”. Εἶπε τότε προς αυτόν ο βασιλεὺς του Ισραήλ· “θα τιμωρηθῇς, διότι συ υπήρξες αἰτία να φονευθοῦν οι άνδρες της ενέδρας, που εἶχα στήσῃ εναντίον των εχθρῶν”.

- Γ Βασ. 21,41 καὶ ἔσπευσε καὶ ἀφεΐλε τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος.
- Γ Βασ. 21,41 Ο προφήτης ἀφῆρεσεν ἀμέσως τὴν ταινίαν ἀπὸ τα μάτια του, ὁ δε βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ Αχαάβ, ἀντελήφθη ὅτι αὐτὸς ἦτο ἓνας ἀπὸ τοὺς προφῆτας.
- Γ Βασ. 21,42 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τὰδε λέγει Κύριος· διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ τῆς χειρός σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 21,42 Εἶπε δε πρὸς αὐτόν ὁ προφήτης· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Επειδὴ σὺ ἀφήκες ἐλεύθερον ἀπὸ τα χέρια σου ἄνδρα αμαρτωλὸν καὶ επικίνδυνον, θα τιμωρηθῇς σὺ ἀντ’ αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ του”.
- Γ Βασ. 21,43 καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν.
- Γ Βασ. 21,43 Ο βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν ἤκουσεν αὐτὰ, ἀνεχώρησε ταραγμένος καὶ παραλυμένος ἀπὸ τὴν λύπην καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Σαμάρειαν.

Γ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 22

- Γ Βασ. 22,1 Καὶ ἐκάθισε τὰ τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀνὰ μέσον Συρίας καὶ ἀνὰ μέσον Ἰσραὴλ.
- Γ Βασ. 22,1 Ο Αχαάβ ἐμεινε τρία ἔτη ἐκεῖ καὶ δὲν συνέβη πόλεμος μεταξὺ τῆς Συρίας καὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Γ Βασ. 22,2 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ κατέβη Ἴωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ.
- Γ Βασ. 22,2 Κατὰ το τρίτον ὅμως ἔτος ὁ Ἰωσαφάτ, ὁ βασιλεὺς τοῦ βασιλείου Ἰούδα, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ.

- Γ Βασ. 22,3 καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ῥεμμάθ Γαλαάδ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτήν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας;
- Γ Βασ. 22,3 Ο βασιλεὺς του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἶπε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους του· “γνωρίζετε, ὅτι εἰς ἡμᾶς ἀνήκει ἡ πόλις Ῥεμμάθ τῆς περιοχῆς Γαλαάδ. Καὶ ὁμῶς σιωπῶμεν καὶ δεν κάμνομεν τίποτε, δια νὰ τὴν ἀνακτήσωμεν ἀπὸ τὰ χέρια του βασιλέως τῆς Συρίας”.
- Γ Βασ. 22,4 καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ· ἀναβήσῃ μεθ’ ἡμῶν εἰς Ῥεμμάθ Γαλαάδ εἰς πόλεμον;
- Γ Βασ. 22,4 Ο βασιλεὺς του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἶπε τότε πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ· “θα ἔλθῃς καὶ συ μαζὴ μας νὰ πολεμήσῃς ἐναντίον τῆς πόλεως Ῥεμμάθ τῆς περιοχῆς Γαλαάδ;”
- Γ Βασ. 22,5 καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ· καθὼς ἐγὼ καὶ σὺ οὕτως, καθὼς ὁ λαός μου ὁ λαός σου, καθὼς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου. καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ· ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν Κύριον.
- Γ Βασ. 22,5 Ο Ἰωσαφάτ ἀπήντησεν· “ὅπως εἶσαι συ, εἶμαι καὶ ἐγώ. Ὅπως εἶναι ὁ λαός σου, εἶναι καὶ ὁ λαός μου. Ὅπως εἶναι τὸ ἱππικόν μου, εἶναι καὶ τὸ ἰδικόν σου ἱππικόν”. Ο βασιλεὺς του Ἰούδα, ὁ Ἰωσαφάτ, εἶπεν ἀκόμη πρὸς τὸν βασιλέα του Ἰσραὴλ· “ἐρωτήσατε σήμερον, παρακαλῶ, ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ τοῦ Κυρίου”.
- Γ Βασ. 22,6 καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφῆτας, ὡς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς· εἰ πορευθῶ εἰς Ῥεμμάθ Γαλαάδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπον· ἀνάβαινε, καὶ διδοὺς δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
- Γ Βασ. 22,6 Ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ συνήθροισεν ὅλους τοὺς ψευδοπροφῆτας, περίπου τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· “νὰ ἐκστρατεύσω ἐναντίον τῆς Ῥεμμάθ, τῆς περιοχῆς Γαλαάδ, ἢ νὰ ἀποφύγω τὸν πόλεμον;” Ἐκεῖνοι του

- εἶπαν· “πήγαινε, διότι ο Κύριος θα παραδώσῃ ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως τὴν πόλιν εἰς τὰ χέρια σου τοῦ βασιλέως”.
- Γ Βασ. 22,7 καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ· οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ Κυρίου καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν Κύριον δι’ αὐτοῦ;
- Γ Βασ. 22,7 Ο Ἰωσαφάτ ὁμῶς ἠρώτησε τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ· “δεν ὑπάρχει ἐδῶ ἓνας ἀληθινὸς προφήτης τοῦ Κυρίου, δια να ἐρωτήσωμεν δια μέσου αὐτοῦ τὸν Κύριον;”
- Γ Βασ. 22,8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ· εἷς ἔστιν ἀνὴρ εἰς τὸ ἐπερωτῆσαι δι’ αὐτοῦ τὸν Κύριον, καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ, ἀλλ’ ἢ κακά, Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλαά. καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα· μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.
- Γ Βασ. 22,8 Ο βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ· “ὑπάρχει ἓνας ἀνὴρ, να ἐρωτήσωμεν δια μέσου αὐτοῦ τὸν Κύριον. Ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω μισήσει αὐτόν, διότι δεν ομιλεῖ καλὰ περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ πάντοτε δυσάρεστα. Αὐτὸς εἶναι ὁ Μιχαίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμβλαά”. Ο Ἰωσαφάτ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα, ἀπήντησε· “ας μὴ λέγῃ τέτοια λόγια ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐναντίον τοῦ Μιχαία”.
- Γ Βασ. 22,9 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἓνα καὶ εἶπε· τὸ τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλαά.
- Γ Βασ. 22,9 Ο βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐκάλεσεν ἓνα δούλον του, ευνούχον, καὶ του εἶπε· “προσκάλεσε ταχέως τὸν Μιχαίαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεμβλαά”.
- Γ Βασ. 22,10 καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν ἐνώπιον αὐτῶν.
- Γ Βασ. 22,10 Ο Ἀχαάβ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ὁ Ἰωσαφάτ ὁ βασιλεὺς τοῦ βασιλείου Ἰούδα, ἐκάθηντο ὁ καθένας στὸν θρόνον του, εἰς τὰς πύλας τοῦ τείχους τῆς πόλεως τῆς

- Σαμαρείας, φορούντες τας βασιλικὰς των στολὰς. Ενώπιον δε αυτών ήσαν οι ψευδοπροφήται, οι οποίοι επροφήτευσαν.
- Γ Βασ. 22,11 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χανανὰ κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν, ἕως συντελεσθῇ.
- Γ Βασ. 22,11 Ο Σεδεκίας, υἱὸς του Χανανά, αρχηγὸς των ψευδοπροφητῶν, κατεσκεύασε δια τον εαυτὸν του σιδηρὰ κέρατα και εἶπε προς τον Αχαάβ· “με αυτά θα πολεμήσης τους Συρους, μέχρις ὅτου τους εξολοθρεύσης».
- Γ Βασ. 22,12 καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσον οὕτως λέγοντες· ἀνάβαινε εἰς Ῥεμμαθ Γαλαάδ, καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας.
- Γ Βασ. 22,12 Και ὅλοι οι ψευδοπροφήται τα ἴδια ἔλεγον· “Εκστράτευσε εναντίον της Ρεμμαθ εις Γαλαάδ, ο δε Κυριος θα κατευοδώσῃ την εκστρατείαν σου και θα παραδώσῃ εις τα χέρια σου τον βασιλέα της Συρίας”.
- Γ Βασ. 22,13 καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαῖαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων· ἰδοὺ δὴ λαλοῦσι πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως· γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς τοὺς λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἐνὸς τούτων καὶ λάλησον καλὰ.
- Γ Βασ. 22,13 Εν τῷ μεταξύ ο αγγελιαφόρος, ο οποίος εἶχε μεταβῇ, δια να καλέσῃ τον Μιχαῖαν, ωμίλησε προς αὐτὸν και εἶπεν· “ἰδοὺ ὅτι ὅλοι οι προφῆται με ἓνα στόμα λέγουν ευχάριστα δια τον βασιλέα. Γινε, λοιπόν, και συ ως προς τα λόγια ὡσάν ἓνας ἀπὸ αὐτοῦς και εἰπέ ευχάριστα πράγματα προς τον βασιλέα”.
- Γ Βασ. 22,14 καὶ εἶπε Μιχαίας· ζῇ Κύριος, ὅτι ἃ ἐὰν εἴπῃ Κύριος πρὸς με, ταῦτα λαλήσω.
- Γ Βασ. 22,14 Ο Μιχαίας ἀπήντησεν· “ορκίζομαι στον ζώντα Θεόν, ὅτι ἐγὼ θα ομιλήσω ἐκεῖνα, τα οποία ο Κυριος θα μου ἀποκαλύψῃ”.
- Γ Βασ. 22,15 καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς·

Μιχαία, εἰ ἀναβῶ εἰς Ῥεμμάθ Γαλαάδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν· ἀνάβαινε, καὶ εὐοδώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

Γ Βασ. 22,15 Ο Μιχαίας παρουσιάσθη ενώπιον του βασιλέως· του εἶπε δε ο Αχαάβ ο βασιλεὺς· “Μιχαία, τι λέγεις; Να εκστρατεύσω ἐναντίον της πόλεως Ρεμμάθ εἰς Γαλαάδ ἢ να ματαιώσω τον πόλεμον;” Ο Μιχαίας εἰρωνικῶς ομιλῶν του εἶπε· “ναι, εκστράτευσε καὶ ο Κύριος θα δώσῃ αἴσιον πέρας εἰς την εκστρατείαν καὶ θα παραδώσῃ εἰς τα χέρια σου τον βασιλέα” !

Γ Βασ. 22,16 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ποσάκις ἐγὼ ὀρκίζω σε ὅπως λαλήσῃς πρὸς με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου;

Γ Βασ. 22,16 Ο βασιλεὺς Αχαάβ εἶπε τότε πρὸς αὐτόν· “πόσες καὶ πόσες φορές ἐγὼ σε ἐξώρκισα να εἴπῃς πρὸς ἐμέ την ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι του Κυρίου;”

Γ Βασ. 22,17 καὶ εἶπε Μιχαίας· οὐχ οὕτως. ἑώρακα πάντα τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον, ὃ οὐκ ἔστι ποιμήν, καὶ εἶπε Κύριος· οὐ κύριος τούτοις Θεός; ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἀναστρεφέτω.

Γ Βασ. 22,17 Ο Μιχαίας ἀπήντησε· “δεν θα πράξῃς, ὅπως σου λέγουν οἱ ψευδοπροφῆται. Δεν θα μεταβῇς εἰς πόλεμον. Βλέπω τον ἰσραηλιτικὸν λαὸν διασκορπισμένον εἰς τα ὄρη ὡσάν τα πρόβατα, δια τα οποία δεν ὑπάρχει ποιμήν. Ο Κύριος λέγει στους διασκορπισμένους αὐτούς· Δεν ὑπάρχει, λοιπόν, Κύριος καὶ Θεός εἰς αὐτούς; Ἀς ἐπιστρέψῃ κάθε Ἰσραηλίτης εἰρηνικὰ στο σπίτι του”.

Γ Βασ. 22,18 καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα· οὐκ εἶπα πρὸς σε ὅτι οὐ προφητεύει οὗτός μοι καλὰ, διότι ἀλλ’ ἢ κακὰ;

Γ Βασ. 22,18 Ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ εἶπε τότε πρὸς τον Ἰωσαφάτ τον βασιλέα του Ἰούδα· “δεν σου εἶπα, ὅτι αὐτός ο προφήτης δεν ἀναγγέλλει ποτέ ευχάριστα δι’ ἐμέ, ἀλλὰ μόνον δυσάρεστα

και κακά;”

Γ Βασ. 22,19 καὶ εἶπε Μιχαίας· οὐχ οὕτως, οὐκ ἐγώ, ἄκουε ῥῆμα Κυρίου, οὐχ οὕτως· εἶδον Θεὸν Ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ εὐωνύμων.

Γ Βασ. 22,19 Ο Μιχαίας εἶπε· “δεν εἶναι ἔτσι. Δεν ομιλῶ ἐγώ, ἀλλὰ ὁ Κύριος. Ἀκουσε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Δεν εἶναι τὰ πράγματα, ὅπως συ νομίζεις. Εγὼ εἶδα τὸν Θεὸν τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ νὰ κάθεται ἐπάνω στὸν θρόνον τοῦ καὶ γύρω ἀπὸ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν υπῆρχεν ὅλος ὁ ἀγγελικὸς στρατὸς τοῦ οὐρανοῦ.

Γ Βασ. 22,20 καὶ εἶπε Κύριος· τίς ἀπατήσῃ τὸν Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ῥεμμαθ Γαλαάδ; καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος οὕτως.

Γ Βασ. 22,20 Εἶπεν ὁ Κύριος· Ποιὸς θὰ εξαπατήσῃ τὸν βασιλέα τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τὸν Ἀχαάβ, καὶ θὰ τὸν παρακινήσῃ νὰ ἐκστρατεύσῃ ἐναντίον τῆς πόλεως Ῥεμμαθ εἰς Γαλαάδ, δια νὰ φονευθῇ ἐκεῖ; Ἄλλος μὲν ἔλεγεν ἄλλα, καὶ ἄλλος ἔλεγε διαφορετικὰ.

Γ Βασ. 22,21 καὶ ἐξῆλθε πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπεν· ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν.

Γ Βασ. 22,21 Εξῆλθεν ἓνα πνεῦμα, ἐστάθηκε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ εἶπε· ἐγὼ θὰ εξαπατήσω αὐτόν.

Γ Βασ. 22,22 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Κύριος· ἐν τίνι; καὶ εἶπεν· ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς εἰς τὸ στόμα πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· ἀπατήσεις καὶ γε δυνήσῃ, ἔξελθε καὶ ποιήσον οὕτως.

Γ Βασ. 22,22 Ὁ Κύριος ηρώτησε τὸ πνεῦμα· με τι τρόπον θὰ εξαπατήσῃς αὐτόν; Καὶ τὸ πνεῦμα ἀπήντησε· θὰ φύγω ἀπὸ ἐδῶ καὶ θὰ γίνω πνεῦμα ψεύδους προφητείας στὸ στόμα ὅλων τῶν ψευδοπροφητῶν. Καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν· πράγματι ἔτσι θὰ κατορθώσῃς νὰ τὸν εξαπατήσῃς. Φυγε ἀπὸ ἐδῶ καὶ κάμε

ὥπως εἶπες.

Γ Βασ. 22,23 καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ.

Γ Βασ. 22,23 Καὶ ἰδοὺ ὅτι τώρα ἔδωσεν ὁ Κύριος πνεῦμα ψευδοῦς προφητείας στο στόμα ὅλων αὐτῶν των ψευδοπροφητῶν σου. Ὁ Κύριος προανήγγειλεν ὅλας τὰς συμφοράς, που θα ἐπιπέσουν εἰς σέ”.

Γ Βασ. 22,24 καὶ προσῆλθε Σεδεκίας υἱὸς Χανανὰ καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαῖαν ἐπὶ τὴν σιαγὸνα καὶ εἶπε· ποῖον πνεῦμα Κυρίου τὸ λαλήσαν ἐν σοί;

Γ Βασ. 22,24 Ὁ Σεδεκίας, ὁ υἱὸς τοῦ Χανανὰ, ἐπλησίασε γεμάτος ἀγανάκτησιν τὸν Μιχαῖαν, ἐκτύπησεν αὐτὸν στο πρόσωπον καὶ τοῦ εἶπε· “ποῖό ἐστὶν αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον ἀπεκάλυψεν εἰς σε αὐτά;”

Γ Βασ. 22,25 καὶ εἶπε Μιχαίας· ἰδοὺ σὺ ὄψῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν εἰσέλθῃς ταμιεῖον τοῦ ταμιείου τοῦ κρυβῆναι ἐκεῖ.

Γ Βασ. 22,25 Καὶ ὁ Μιχαίας τοῦ ἀπήντησεν· “ἰδοὺ, θὰ ἰδῇς καὶ θὰ καταλάβῃς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ποῖό ἐστὶν αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ὅταν τρομαγμένος θὰ εἰσέλθῃς στο πλεόν ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ σου δωματίου, δια νὰ κρυβῇς ἐκεῖ”.

Γ Βασ. 22,26 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ· λάβετε τὸν Μιχαῖαν καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς Σεμήρ τὸν βασιλέα τῆς πόλεως· καὶ τῷ Ἰωᾶς υἱῷ τοῦ βασιλέως

Γ Βασ. 22,26 Με ἀγανάκτησιν ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ διέταξε “συλλάβετε τὸν Μιχαῖαν καὶ φέρετε αὐτὸν πρὸς τὸν Σεμήρ, τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως. Εἰς δὲ τὸν υἱὸν τοῦ ἀρχοντος τὸν Ἰωᾶς

Γ Βασ. 22,27 εἰπὸν θέσθαι τοῦτον ἐν φυλακῇ καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.

- Γ Βασ. 22,27 είπατε να τον θέση εις την φυλακὴν και να του δίδῃ ολίγον ψωμί να τρώγῃ και ολίγον νερό, μέχρις ὅτου επανέλθω ἐγὼ νικητὴς και ειρηνικὸς ἀπὸ τον πόλεμον”.
- Γ Βασ. 22,28 καὶ εἶπε Μιχαίας· ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐ λελάληκε Κύριος ἐν ἐμοί.
- Γ Βασ. 22,28 Εἶπε τότε ο Μιχαίας· “ἐὰν συ επιστρέψῃς ἀπὸ τον πόλεμον νικητὴς, τότε δεν θα εἶναι ο Κυριος, ο οποίος ωμίλησεν εις ἐμέ”.
- Γ Βασ. 22,29 καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα μετ’ αὐτοῦ εἰς Ῥεμμαθ Γαλαάδ.
- Γ Βασ. 22,29 Ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ εξεστράτευσεν ἐναντίον της Ρεμμαθ εις Γαλαάδ, μαζὴ δε με αὐτόν και ο Ἰωσαφάτ, ο βασιλεὺς του βασιλείου του Ἰούδα.
- Γ Βασ. 22,30 καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα· συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου· καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον.
- Γ Βασ. 22,30 Εἶπεν ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ πρὸς τον Ἰωσαφάτ τον βασιλέα του Ἰούδα· “ἐγὼ θα μεταμφιεσθῶ και θα λάβω μέρος ἄγνωστος στον πόλεμον. Συ ὁμως φόρεσε την ιδικὴν μου βασιλικὴν στολὴν”. Πράγματι ο βασιλεὺς Αχαάβ ἥλλαξε την βασιλικὴν του στολὴν με ἄλλην και ἔλαβε μέρος στον πόλεμον.
- Γ Βασ. 22,31 καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δυσὶ λέγων· μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν, ἀλλ’ ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μονώτατον.
- Γ Βασ. 22,31 Ο βασιλεὺς της Συρίας διέταξε τους τριανταδύο ἄρχοντας των πολεμικῶν ἀρμάτων του και εἶπε· “μη συνάψετε μάχην ἐναντίον μικρῶν η μεγάλων ἐχθρῶν, ἀλλὰ μόνον ἐναντίον του βασιλέως των Ἰσραηλιτῶν”.

- Γ Βασ. 22,32 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, καὶ αὐτοὶ εἶπαν· φαίνεται βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμῆσαι, καὶ ἀνέκραξεν Ἰωσαφάτ.
- Γ Βασ. 22,32 Όταν οι αρχηγοὶ των πολεμικῶν ἀρμάτων εἶδον τὸν Ἰωσαφάτ, τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, εἶπαν ἀναμεταξύ των· “ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του ὁ βασιλεὺς των Ἰσραηλιτῶν· αὐτὸς εἶναι. Τὸν περιεκύκλωσαν, δια νὰ τὸν καταπολεμήσουν καὶ τὸν φονεύσουν. Ὁ Ἰωσαφάτ τότε ἐφώνησεν.
- Γ Βασ. 22,33 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἔστι βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἀνέστρεψαν ἀπ’ αὐτοῦ.
- Γ Βασ. 22,33 Όταν εἶδαν οἱ ἀρχηγοὶ των πολεμικῶν ἀρμάτων, ὅτι αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ βασιλεὺς των Ἰσραηλιτῶν, ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ αὐτόν.
- Γ Βασ. 22,34 καὶ ἐπέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος. καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ αὐτοῦ· ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τέτρωμαι.
- Γ Βασ. 22,34 Ἐνας ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς ἐτέντωσε τὸ τόξον τοῦ καὶ ἐπέτυχεν νὰ κτυπήσῃ τὸν βασιλέα των Ἰσραηλιτῶν, τὸν Ἀχαάβ, ἀνάμεσα στὸν πνεύμονα καὶ τὸν θώρακα. Εκείνος δὲ εἶπεν στὸν ἡνιόχόν του· “στρέψε τὰ ἡνία τοῦ ἀρματός σου με τὰ χεῖρά σου καὶ βγάλε με ἀπὸ τὸ πεδῖον τῆς μάχης, διότι ἔχω πληγωθῇ”.
- Γ Βασ. 22,35 καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐξεναντίας Συρίας ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας καὶ ἐπέχυνε τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἄρματος· καὶ ἀπέθανεν ἑσπέρας, καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα τῆς τροπῆς ἕως τοῦ

κόλπου τοῦ ἄρματος.

Γ Βασ. 22,35 Η μάχη εκράτησεν ὅλην την ἡμέραν ἐκείνην, ο δε βασιλεὺς Ἀχαάβ ἐστέκετο ὀρθιος ἐπὶ του πολεμικοῦ του ἄρματος ἀπέναντι των Συρων, το δε αἷμα της πληγῆς του ἔτρεχεν ἐντὸς του ἄρματος. Κατὰ την ἐσπέραν ὁμως ἀπέθανε. Το αἷμα δε της πληγῆς του ἐξηκολούθει να ρέη και μετὰ τον θάνατόν του ἐντὸς του ἄρματος.

Γ Βασ. 22,36 καὶ ἔστη ὁ στρατοκῆρυξ δύοντος τοῦ ἡλίου λέγων· ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν,

Γ Βασ. 22,36 Οταν ο ἡλιος ἔδυε, ἐστάθη ο κῆρυξ του στρατοῦ ὀρθιος και ἐφώναξε· “ὁ καθένας ας ἐπιστρέψη εἰς την πόλιν του και εἰς την χώραν του,

Γ Βασ. 22,37 ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς. καὶ ἦλθον εἰς Σαμάρειαν καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ.

Γ Βασ. 22,37 διότι ο βασιλεὺς ἀπέθανε”. Ἦλθον τότε εἰς την Σαμάρειαν οἱ ἀκόλουθοι του βασιλέως και ἔθαψαν τον νεκρόν βασιλέα εἰς την Σαμάρειαν.

Γ Βασ. 22,38 καὶ ἀπένιψαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν κρήνην Σαμαρείας, καὶ ἐξέλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πόρναι ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησε.

Γ Βασ. 22,38 Εἰς την πηγὴν της Σαμαρείας ἐπλυναν τὸ ἄρμα ἀπὸ το αἷμα του βασιλέως. Εκεί δε οἱ χοῖροι και τα σκυλιὰ ἐγλείψαν το αἷμα και αἱ πόρναι ἐλούσθησαν με το ὕδωρ της κρήνης, ὅπου υπήρχεν ἀκόμη το αἷμα του Ἀχαάβ, και ἔτσι ἐξεπληρώθη ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος εἶχεν εἰπεῖ ἐναντίον του Ἀχαάβ.

Γ Βασ. 22,39 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαάβ καὶ πάντα, ἃ ἐποίησε, καὶ οἶκον ἐλεφάντινον, ὃν ὠκοδόμησε, καὶ πάσας τὰς πόλεις, ἃς ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ;

Γ Βασ. 22,39 Τα υπόλοιπα ἀπὸ τα ἔργα του Ἀχαάβ, τα οποία αὐτὸς

έκαμε, και ο ελεφάντινος οίκος τον οποίον ανοικοδόμησε, και όλαι αι πόλεις τας οποίας έκτισε και ωχύρωσε, δεν είναι όλα αυτά γραμμένα στο βιβλίον των έργων και των λόγων των βασιλέων του Ισραηλιτικού λαού;

Γ Βασ. 22,40 καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαάβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ὅχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Γ Βασ. 22,40 Ο Αχαάβ εκοιμήθη με τους πατέρας αυτού. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού ο υιός του, ο Οχοζίας.

Γ Βασ. 22,41 Καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν· ἐν ἔτει τετάρτῳ τοῦ Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ.

Γ Βασ. 22,41 Ο Ιωσαφάτ ο υιός του Ασά εβασίλευσεν στο βασίλειον του Ιούδα. Αυτός ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον κατά το τέταρτον έτος του βασιλέως του Ισραήλ Αχαάβ.

Γ Βασ. 22,42 υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγάτηρ Σαλαΐ.

Γ Βασ. 22,42 Ητο τριάκοντα πέντε ετών, όταν ανήλθεν στον βασιλικόν θρόνον και εβασίλευσεν επί είκοσι πέντε έτη εις την Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ωνομάζετο Αζουβά, ήτο δε θυγάτηρ του Σαλαΐ.

Γ Βασ. 22,43 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου·

Γ Βασ. 22,43 Ο Ιωσαφάτ επορεύθη κατά πάντα τον δρόμον του ευσεβούς πατρός του, του Ασά. Δεν παρεξέκλινεν από τον δρόμον του Κυρίου και έπραττε πάντοτε το ορθόν ενώπιον των οφθαλμών του Θεού.

Γ Βασ. 22,44 πλήν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

Γ Βασ. 22,44 Τους υψηλούς όμως ειδωλικούς τόπους δεν επέτυχε να τους καταστρέψη, ο δε λαός εξακολουθούσε να θυσιάζη και να

- προσφέρει θυμίαμα στους υψηλούς αυτούς τόπους.
- Γ Βασ. 22,45 καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσαφάτ μετὰ βασιλέως Ἰσραήλ.
- Γ Βασ. 22,45 Ο Ἰωσαφάτ εἶχε συνάψει εἰρήνην μετὰ τὸν βασιλέα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τὸν Ἀχαάβ.
- Γ Βασ. 22,46 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσαφάτ καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βασιλέων Ἰούδα;
- Γ Βασ. 22,46 Τα υπόλοιπα ἔργα τοῦ Ἰωσαφάτ καὶ τὰ κατορθώματά του, ὅσα ἐπραξεν, ἰδοὺ, δὲν εἶναι αὐτὰ γραμμένα στὸ βιβλίον τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα;
- Γ Βασ. 22,47 [Καὶ περισσὸν τοῦ ἐνδιηλλαγμένου, ὃ ὑπελείφθη ἐν ἡμέραις Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐπέλεξεν ἀπὸ τῆς γῆς.
- Γ Βασ. 22,47 Ο Ἰωσαφάτ ἐξηφάνισεν ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ ταυτολεῖματα τῆς διαφθοράς, τὰ ὅποια εἶχον ἀπομείνει ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀσά.
- Γ Βασ. 22,48 καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Ἐδὲμ ἐστηλωμένος. καὶ ὁ βασιλεὺς
- Γ Βασ. 22,48 Βασιλεὺς δὲ μόνιμος καὶ σταθερὸς δὲν υπήρχεν τότε εἰς τὴν Ἰδουμαίαν.
- Γ Βασ. 22,49 Ἰωσαφάτ ἐποίησε νῆας εἰς Θαρσίς τοῦ πορευθῆναι Ὠφέρδε εἰς χρυσίον, καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν, ὅτι συνετρίβησαν νῆες ἐν Ἀσεὼν Γαβέρ.
- Γ Βασ. 22,49 Ο Ἰωσαφάτ ἐναυπήγησε πλοῖα εἰς Θαρσίς, δια να πλεύσουν εἰς Ὠφέρδε, ὅπου υπήρχε χρυσίον. Τα πλοῖα ὁμως δὲν ἐφθασαν στὸν σκοπὸν τῶν, διότι συνετρίβησαν εἰς Ἀσεὼν Γαβέρ.
- Γ Βασ. 22,50 τότε εἶπε Ὁχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ πρὸς Ἰωσαφάτ· πορευθήτωσαν δοῦλοι μου μετὰ τῶν δούλων σου ταῖς ναυσί· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἰωσαφάτ.]
- Γ Βασ. 22,50 Εἶπε τότε ὁ Ὁχοζίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχαάβ, πρὸς τὸν Ἰωσαφάτ· “ας υπηρετήσουν οἱ ἄνδρες μου μαζί με τοὺς ἰδικούς σου ἄνδρας εἰς τὰ πλοῖα”. Ο Ἰωσαφάτ ὁμως δὲν ἐδέχθη αὐτὴν

την πρότασιν.

Γ Βασ. 22,51 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Γ Βασ. 22,51 Ο Ιωσαφάτ εκοιμήθη και ανεπαύθη με τους πατέρας αυτού και ετάφη κοντά στους προγονικούς τάφους εις την πόλιν Δαυίδ, του προπάτορός του. Εγινε δε αντ' αυτού βασιλεὺς ο υἱὸς του, ο Ιωράμ.

Γ Βασ. 22,52 Καὶ Ὁχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐν ἔτει ἑπτακαίδεκάτῳ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.

Γ Βασ. 22,52 Ο δε Οχοζίας, ο υἱὸς του Αχαάβ, εβασίλευσεν ἐπὶ του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ με πρωτεύουσαν την Σαμάρειαν κατὰ το δέκατον ἑβδομον ἔτος της βασιλείας του Ιωσαφάτ, βασιλέως του Ιούδα. Αυτὸς εβασίλευσεν ἐπὶ του Ισραηλιτικοῦ βασιλείου με πρωτεύουσαν την Σαμάρειαν ἐπὶ δύο ἔτη.

Γ Βασ. 22,53 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Γ Βασ. 22,53 Αυτὸς ὁμως ἐξέκλινεν προς την ειδωλολατρείαν, διέπραξε πονηρά ενῶπιον του Κυρίου και εβάδισε τον δρόμον του πατρὸς του του Αχαάβ και της μητρὸς του της Ιεζάβελ. Εζησε την αμαρτωλὴν ζωὴν της οικογενείας Ιεροβοάμ, υἱοῦ του Ναβάτ, ο οποίος παρεκίνησε και εξώθησε τους Ισραηλίτας εις την ασέβειαν.

Γ Βασ. 22,54 καὶ ἐδούλευσε τοῖς Βααλὶμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς καὶ παρώργισε τὸν Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα τὰ γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

Γ Βασ. 22,54

Αυτός εδούλευσε και ελάτρευσε τα διάφορα είδωλα του Βααλ, προσεκύνησεν αυτά, όπως όλοι οι ασεβείς προκάτοχοί του, και εξώργισεν εναντίον του Κυριον τον Θεόν του Ισραηλιτικού λαού.